

ВІСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РОЧНИКЪ XIV.

1902.

ПЕРЕМЫШЛЬ.
Зъ печатиъ Йосифа Стифіого 1903.

СОДЕРЖАНІЄ

Вѣстника Перемыскои Епархіи за рѣкъ 1902.

Дата и число резолю- цији	Содержаніе	Число резо- люцији	Страница
Ч. I.			
23/1 40/орд. 18/12	О Юбилею св. Отца Льва П. XIII.	1	1
2305/01 21/1	Инструкція о особисто доходovémъ податку	2	3
6476/01 15/1	Пригадуєсь тут. розпоряджене зъ р. 1900 Ч. 3159 до- тычно предкладаня ц. к. Судамъ выказомъ смерти	3	6
6875 13/12	Въ справѣ выконувани дѣйствъ душпаствырскихъ для русиновъ перебуваючихъ на Шлеску	4	7
6647/01	Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдь 1. липня до 31. жовтня 1901	5	7
Ч. II.			
12/2 64/орд.	О св. великомъ постѣ	6	17
14/2 783	Речинець къ св. Рукополаганю въ Єрей	7	25
29/1 486	О духовныхъ виравахъ въ монастыри ОО. Василянъ въ Добромили	8	25
11/2 658/30	Конкурсъ на катихита при 5-кляс. школѣ въ Белзѣ и при школѣ мужеск. выдѣл. въ Сокали	9	26
10/2 689	О брошурѣ трактующои о рѣжницѣ науки вѣры и дисци- плины св. кат. Церкви	10	26
14/2 6878/01	О розсылцѣ св. Мира	11	27

Дата и число розыска раджени	С о д е р ж а н е	Число роз- порежени	Сторона
Ч. III.			
5/2 235	Инструкція дотычача цивилного душстаровництва въ ц. к. Оборонѣ красвой	12	29
24/2 86/орд.	II. Приписы що до захованя посту черезъ ц. к. Оборону красву важнѣй въ р. 1902	—	34
13/2	Книжочка „Памятка посвященя Церкви изданя Впреосв. Митрополита Андрея Шептицкого“	13	35
6440/01	О пошанованю и береженю старинностей	14	36
24/2 987	О набуваню издавництва „Библиотеки богословской“ для библиотекъ парохіяльных	15	37
5/2 601	О жертвахъ на будову Церкви въ Волосянцѣ великой	16	40
25/2 728	Речинець испыту кваліфікаційн. на катихитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ	17	41
25/2 729	Речинець испыта конкур. о бенефиціи душпастырскій	18	42
Ч. IV.			
21/3 114/орд.	Листъ пастырскій вѣспѣльный Преосв. Епископату Австрійского до Всечести. Духовенства	19	49
21/3 115/орд.	Оголошуе ся вѣдповѣдь Еминенціи Кардинала Рамполѣ на желаня для св. Отца	20	57
12/3 1358	Рѣшене св. Конгрегаціи о розширеню вѣры въ дѣлахъ восточныхъ обрядѣвъ	21	57
1/4 1558	О часописахъ и брошурахъ православной пропаганды въ Америцѣ	22	58
4/4 1835	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	23	59
4/4 1329	Конкурсъ на II. проповѣдника катедраль. въ Перемышли	24	60
25/3 1236	Поручае ся „Духовнѣй Упражненія“ О. Курыллы	25	60
4/4 1800	Станѣ касы фонда вдовичого за часъ вѣдъ 1. падолиста до 31. грудня 1901 р.	26	61

Дата и число резолю- ции	С о д е р ж а н и е	Число ре- сolutions	Сторона
Ч. V.			
15/4 757	Приписы дотычатъ практикъ религійныхъ молодѣжи ка- толицкой въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ .	27	69
19/5 1187	О именованю о. I. Мацейчика комисаремъ св. землѣ для Галичины въ цѣли собираня складокъ	27	77
22/4 2039	Товариство „Erster allgemeiner Beamten Verein der öst- ung. Monarchie in Wien	28	78
13/5 2199	Конкурсъ на катихита при 7-клас. пров. школѣ народ. женьск въ Сокалѣ	29	78
15/5 161/орд.	Найвысша подяка Его Святости Папы Льва XIII. для о. I. Господаревского пароха въ Галѣвцѣ	30	79
11/4 1948	О жертвахъ на будову церкви въ Звинячу гѣрнѣмъ .	31	79
16/5 2543	О жертвахъ на будову церкви въ Быковѣ	32	80
30/4 2204	Станѣ касы фонда вдовичого за часъ вѣдъ I. сѣчня до 31. марта 1902 р.	33	81
Ч. VI.			
13/6 2277	Новы Министеріальны директивы для збирания публич- ныхъ складокъ	34	89
4/7 3627	Речинець до св. рукополаганя въ Ерей	35	92
4/7 3628	О принятѣ пытомцѣвъ до Семинаріи въ Перемишлѣ и Львовѣ	36	93
13/6 2637	Жертвы на руску Бурсу въ Чернѣвцяхъ	37	94
14/6 3146	Жертвы на будову церкви въ Новѣмъ Санчи	38	95
Ч. VII.			
26/8 364/орд.	О вправахъ духовныхъ	39	101
18/7 3807	Речинець подаваня ся до пѣвческого заведеня	40	102

Дата и число решено- рождения	С о д е р ж а н и е	Число руб. порождения	Страница
18/7			
3795	О вышуканю метрики уродження и крещеня Іоана Дели- новского	41	103
26/8			
4366	О побиранию належитостей черезъ священникѣвъ въ ц. к. урядахъ податковыхъ	42	103
20/8			
3431	О именованю Консерваторѣвъ для Галичины	43	105
25/8			
4409	О жертвахъ на будову церкви въ Цвѣржи	44	107
28/8			
4493	Конкурсъ на опорожнені парохіи	45	108
Ч. VIII.			
1/9			
368/орд.	Листъ пастырскій Высокопреосв. Митрополита о св. Конгрегаціи de Propaganda Fide и положеню Цер- кви нашей въ Америцѣ	46	109
7/9			
4417	Станъ касы фонда вдовичого за часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 30. червня 1902 р.	47	118
Ч. IX.			
26/9			
5113	Въ справѣ обходу 25-лѣтн. Юбилею Понтификату Св. Отца III. Льва XIII.	48	129
13/9			
384/орд.	О именованю Е. Ем. Кард. Иеронима Готти Префектомъ Пропаганды для розширеня вѣры	49	132
16/9			
4789	О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Гри- горія Шашкевича	50	132
Ч. X.			
8/10			
410/орд.	Нормы що до переносеня ся зъ Епархіи на Епархію	51	133
8/10			
411/орд.	Нормы якихъ придержовати ся мають священники уда- ючіся до инныхъ Епархіи	52	134
2/10			
5176	О издавництвѣ бібліотеки богословской	53	135

Дата и число розпо- рядженя	С о д е р ж а н е	Число роз- порядженя	Сторона
21/10 5485	Речницеъ до св. рукополаганя въ Єрей	54	135
10/10 5377	О жертвахъ на вѣдновлене церкви въ Розборѣ округл.	55	136
3/10 3171	Поручаеся робѣтня бляхарска Станислава Тарнавского	56	137
20/10 5521	Станѣ касы фонда вдовичого за часъ вѣдъ 1. липня до 30. вересня 1902 р.	57	138
Ч. XI.			
1/12 6360	Розпоряджене що до вѣдданя грунтѣвъ ерекц. новопо- ставленнымъ парохамъ	58	145
22/11 6265	Конкурсъ на посаду катихита гр. кат. при школахъ въ Добромилѣ	59	146
8/12 6474	Въ справѣ спорядженя инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и библіотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ	60	146
21/11 5561	О выданю „Большого Катехизму христіаньско - католи- ческой религіи“	61	151
1/11 5772	О жертвахъ на будову церкви въ Волостковѣ ад Стоянцѣ	62	152
8/12 6387	О жертвахъ на будову церкви въ Гуснѣмъ нижнѣмъ	63	153
3/12 6321	О напѣвнику церк. выданя Иг. Полотнюка	64	153
Ч. XII.			
22/12 258/орд	О папскѣмъ юбилею	65	161
18/12 6743	О наданю стипендіѣ богослуж. фондаци б. п. Архипр Гр. Шашкевича	66	170

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 25. Сѣчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 40/орд. О Юбилею св. Отца Льва П. XIII.

Въ минувшомъ роцѣ Церковь св. католика обходила рѢКЪ юбилейный, котрый св. Отець Папа Римскій назначивъ, щобы дати случайность всемъ вѣрнымъ дѣтемъ своимъ доступити загального вѢдпуесту и тымъ, котрымъ невозможно було въ милостиве лѣто 1900 удати ся до Риму и тамъ вѢдпуестъ юбилейный позыскати.

Але и той недавно розпочавшій ся рѢКЪ 1902 есть такожь рокомъ юбилею, хотяй въ инномъ злаченю, и рѢКЪ той свѣтъ католицкій зъ особеннымъ торжествомъ обходити буде.

Бо ото р. 1878 дня 20 Лютого зѢставъ св. Отець Левъ XIII. выбранный Папою Римскимъ, и дня 20. Лютого 1902 розпѢчне двайцять пятый рѢКЪ своего славного и для Церкви св. дуже важнаго ПонтѢфикату.

РѢКЪ отже той есть двайцять пятьлѣтнимъ юбилеємъ св. Отца и яко такий зъ радостію и торжественностію въ цѢломъ свѣтъ католицкомъ буде обходженый.

Бо коли часы для Церкви св. прикрый и щоразъ прикрыйшии, коли Голова Церкви есть вѢзнемъ въ Ватиканъ и по за той выдалити ся не може, коли Папа Левъ XIII вѢдъ давныхъ лѣтъ выдае ся на першій поглядъ слабосильнымъ старцемъ —

Провѣдѣніе Боже удержує того святаго и великого старци на катедрѣ св. Петра въ повной силѣ духа и тѣла и дозволяе ему довершати великій дѣла въ славу Боже и пожитокъ Церкви.

Якъ сказано цѣлый свѣтъ католицкій буде той Ювилей св. Отца обходити торжественно, а Епископаты Австрійскій на конференціи, котра въ Листопадѣ року 1901 въ Вѣднѣ вѣдбула ся, ухваливъ що день 20. Лютого 1902 н. ст. яко початокъ 25-лѣтнего Ювилею св. Отца має ся торжественно обходити, полишаючи заразомъ поодинокимъ Епископамъ, щобы въ своихъ Епархіяхъ вѣдповѣдні зарядженя выдали.

Тожь для нашої Епархіи розпоряджаємъ слѣдующе:

1) Дни 19. Лютого яко въ навечеріе дня розпочинаючого ся Ювилея, має ся передзвонити всіми дзвонами.

2) Дни 20. Лютого має ся вѣдправити торжественна Служба Б., прилучаючи службу „Благодареній“. По евангелію належить выголосити вѣдповѣдну проповѣдь по заамвонной молитвѣ при выетавленю св. Тайнъ вѣдспѣвати суплікацію, Тебе Бога хвалимъ и удѣлити благословеніе св. Тайнами. По вѣднусть внести трикратно многолѣтствіе св. Отцу Льву II. XIII.

Тое богослужене належить въ попередну Недѣлю оголосити вѣрнымъ и до численной участи запросити. Заразомъ належить на тоє богослужене запросити власти и учительство. Въ томъ богослуженю може такожъ участь взяти молоджь шкѣльна; де однако есть бѣльше шкѣль, особенно, де суть школы середні, тамъ повинно бути вѣдправлене въ инший день особне богослужене для молодежи шкѣльной, а въ Недѣлю передъ або по томъ богослуженю выголосити вѣдповѣдну екзорту. Въ той цѣли дотычній ОО. катихиты, порозумѣвшися межі собою и зъ Дирекціями шкѣль, якъ и зъ о. настоятелемъ парохіальной Церкви, установлять той день богослуженя. Мы въ томъ взглядѣ вѣдносимо ся до власти шкѣльной, щобы день назначеный на тоє богослужене, звѣльнила вѣдъ науки шкѣльной.

Еслибы однако въ котрой парохіи вѣрній не могли такъ численно зѣбрати ся на богослужене, якъ того торжество тоє вымагає, въ дни 20. Лютого, яко въ дни буднѣмъ, въ такѣмъ случаю дотычній о. настоятель парохіи може тоє богослужене вѣдправити въ слѣдующу Недѣлю, т. е. 23. Лютого, и то безъ рѣжницъ, чи парохія есть мѣйска, чи сельска. Належалобы однакожь, щобы въ каждой парохіи, и въ тыхъ де речене богослужене вѣдправляти ся буде въ недѣлю, въ дни 20. Лютого вѣдслужена була св. Літургія на интенцію св. Отца.

3) Такъ въ часъ торжественного богослуженя, якъ и въ двѣ слѣдующій недѣль, належить зѣбрати датки на Петровъ грѣшь, котрї потому до Ел. Консистеріи переслати належить.

4. Желательнымъ есть, щобы въ парохіяхъ, де то можливо, вѣдбували ся въ томъ роцѣ торжественній вечерки въ честь св. Отца, зъ вѣдповѣдными промовами, деклямаціями, спѣвами и вѣдчитами. А и въ найскормнѣйшѣмъ сель може вѣдбути ся хотїи вѣдчитъ вѣдповѣднїи зъ отвѣтными спѣвами, до чого можна запросити ко-го зъ сусѣдства, еслибы въ самѣй парохіи не було вѣдповѣдныхъ силъ.

5. Не менше пожаданымъ булобы, щобы въ томъ роць ювілейномъ Головы Церкви въ Его честь повставали заведеня добродѣтельнїи, а хотїи жертвы на вже истнующїи впливали, дальше завязовали ся товариства католицкїи и брацтва церковнїи.

Водъ Еп. Ординарїята.

Перемишль, дня 23 Свчня 1902.

† **Константинъ**
Епископъ.

Ч. 2.

Ч. 2305/01. Инструкція о особисто доходомъ податку.

Высока Президїя ц. к. Намѣстництва заудѣлила до Ч. 2661 слѣдующе:

„Belehrung über die Einbekennung des Einkommens der Geistlichen zum Zwecke der Personal-Einkommensteuerbemessung.

Seitens der Finanzlandesbehörden sind bereits die öffentlichen Kundmachungen über die Einbringung der Bekenntnisse zur Personaleinkommensteuer pro 1901 erlassen worden und es tritt nunmehr an die Steuerpflichtigen, und somit auch an die Geistlichen die Aufgabe heran, rechtzeitig der im Gesetze statuirten Pflicht zur Einbringung der Bekenntnisse Genüge zu leisten.

Die in den früheren Jahren hinsichtlich der Personaleinkommensteuerveranlagung der Geistlichkeit gemachten Wahrnehmungen und gesammelten Erfahrungen lassen es der Finanzverwaltung zum Zwecke der Herbeiführung einer völlig klaglosen Durchführung der Personaleinkommensteuerveranlagung, welche gewiss ebenso im Interesse der Steuerträger, als auch der mit der Veranlagung betrauten Organe gelegen ist, geboten erscheinen, die folgende Belehrung über die Einbekennung und Veranlagung des Einkommens der Geistlichen zu verlautbaren.

Das Personalsteuergesetz umschreibt im §. 159 den für alle Steuerpflichtigen geltenden Begriff des Einkommens in der nachstehenden Weise.

Als Einkommen gilt die Summe aller in Geld oder Geldeswert bestehenden Einnahmen der einzelnen Steuerpflichtigen mit Einschluss des Miethwertes der Wohnung im eigenen Hause oder sonstiger freier Wohnung, sowie des Wertes der zum Haushalte verbrauchten Erzeugnisse der eigenen Wirtschaft und des eigenen Gewerbebetriebes, sowie sonstiger dem Steuerpflichtigen allenfalls zukommender Naturaleingänge abzüglich der auf Erlangung, Sicherung und Erhaltung dieser Einnahmen verwendeten Ausgaben, sowie etwaiger Schuldzinsen, auch insoferne diese nicht zu den soeben bezeichneten Ausgaben gehören.

Dieser Begriff des Einkommens hat im Allgemeinen, sofern nicht das Personalsteuergesetz specielle Weisungen hinsichtlich der Berechnung des Einkommens der Geistlichen erteilt, auch auf die Personaleinkommensteuerveranlagung der Geistlichen in Anwendung zukommen.

Als allgemeine Regel hat demnach auch hinsichtlich der Personaleinkommensteuerveranlagung der Geistlichen zu gelten, das die gesammten Einnahmen nach ihrer thatsächlichen Höhe unter Ausweis der wirklich erlaufenen Ausgaben und gesetzlich zulässigen Abzüge einzubekennen sind.

Als Einnahmen kommen insbesondere in Betracht:

1) Das Einkommen aus den zum Beneficium gehörigen Grundstücken, Gebäuden und Capitalien.

2) Die Messtipendien und Stolgebühren nach Massgabe der weiter unten folgenden Erläuterungen, sowie alle den Geistlichen seitens der Pfarrangehörigen mit Rücksicht auf ihre berufliche Stellung zufließenden Gaben. Zu den letzteren sind insbesondere auch diejenigen Gaben zu zählen, welche, ohne zu den Stolgebühren zu gehören, als auf dem Herkommen beruhend, anlässlich geistlicher Functionen (Taufe, Segnungen u. a. m.) geleistet werden oder sonst sich mehr oder weniger regelmässig, insbesondere auch zu bestimmten Zielen (Ostern, Quatember, Erntezeit u. dgl.) zu wiederholen pflegen.

3) Die eventuelle Congrua-Ergänzung.

4) Alles jenes Einkommen, welches den Geistlichen nicht mit Rücksicht auf ihre kirchliche Stellung, sondern auf Grund privatrechtlicher Verhältnisse zufließt.

Für die sub 1. 3 u. 4 aufgezählten Einnahmen, sowie für die Berechnung der Ausgaben und Abzüge finden die allgemeinen gesetzlichen Vorschriften auch für die Geistlichen Anwendung, so dass es in dieser Beziehung wohl näherer Erläuterungen nicht bedarf; hingegen bedürfen einige der den Geistlichen mit Rücksicht auf ihre Berufsstellung zukommenden Einnahmen einer besonderen Erörterung.

In dieser Beziehung ist namentlich hervorzuheben, dass auch der Wert der Wohnung im Pfarrgebäude gemäss der ausdrücklichen Bestimmung der §§. 159 und 167 Z. 1 des Personalsteuergesetzes, bzw. des Art. 13 Z. 4 der Vollzugsvorschrift zum 4 Hauptstücke einzubekennen und der Besteuerung zu unterziehen ist.

Der häufig geltend gemachte Einwand, das gemäss §. 164 al. 3 des Personalsteuergesetzes der Wert der eben erwähnten Wohnung in das der Besteuerung unterliegende Einkommen nicht einzurechnen sei, ist gesetzlich nicht begründet.

Gleichwie nämlich Staatsbeamte, welche in der öffentlichen Verwaltung gewidmeten Gebäuden wohnen, den Wert der Amtswohnung gemäss §. 159 P. St. G. zur Personaleinkommensteuer fatieren müssen, können auch die Geistlichen aus dem Umstande, dass sie in einem mit Rücksicht auf seine Zweckbestimmung von der Gebäudesteuer befreiten Gebäude wohnen, die Freilassung des Wertes ihrer Wohnung von der Personaleinkommensteuer für sich nicht in Anspruch nehmen. Bei Ermittlung des Geldwertes der Wohnung werden blos die thatsächlich zu Wohnungszwecken des Fatenten und seines Dienstpersonales benützten Räumlichkeiten, nicht aber auch ämlichen Zwecken mittelbar oder unmittelbar dienende Räume, wie Pfarrkanzleien, Archive, zur Beherbergung anlässlich canonischer Visitationen und ähnlichen Zwecken ausschliesslich bestimmte Zimmer, in Betracht zu ziehen sein.

Eine spezielle und nunmehr theilweise abgeänderte Bestimmung in Absicht auf die Berechnung des Einkommens der Geistlichen statuirt das Personalsteuergesetz ferner im §. 202 Abs. 5 hinsichtlich jener Geistlichen, welche im Genusse einer Congrua-Ergänzung stehen.

Nach dieser Bestimmung hatten solche Geistliche die Stolgebühren und jene Messstipendien, welche im Sinne des §. 3 des Gesetzes vom 19. April 1885. R. G. B. Nr. 47 bei Bemessung der Congrua-Ergänzungen zur Anrechnung gelangen, lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen, mit welchem sie in dem letzten von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell berichtigten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Diese Bestimmung des Personalsteuergesetzes hat nunmehr mit Rücksicht auf die durch das Gesetz vom 19. September 1898 R. G. Bl. Nr. 176 über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit geschaffene geänderte Sachlage eine Modification erfahren.

Da nämlich dieses Gesetz bei Bemessung der Congrua-Ergänzung nur mehr die Stolgebühren in Betracht zieht, so kann auch nur rücksichtlich dieser die eben erörterte Bestimmung des §. 202 Abs. 5 P. St. G. in Anwendung kommen.

Die Stolgebühren sind demnach auch fernerhin im Sinne des §. 202 Abs. 5 P. St. G. lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen mit welchem sie in dem letzten (im Sinne des Gesetzes vom 19. September 1898 R. G. Bl. Nr. 176 verfassten) von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell richtiggestellten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Die Messstipendien hingegen, welche nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176 bei der Bemessung der Congruaergänzung nicht mehr in Betracht gezogen werden, sind nunmehr ausnahmslos nach ihrem thatsächlich erzielten Betrage in das Personaleinkommensteuerbekenntniss aufzunehmen, beziehungsweise der Veranlagung zu Grunde zu legen.

Nur für das in die Durchschnittsberechnung pro 1901 fallende Jahr 1898, in welchem das Gesetz vom 19. April 1885 R. G. Bl. Nr. 47 noch in Wirksamkeit stand, werden auch die Messstipendien nur in jenem Betrage einzubekennen sein, in welchem sie bei der Bemessung der Congruaergänzung nach dem Gesetze vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47 in Anrechnung gebracht worden sind.

In Bezug auf die Art des Veranlagungsverfahrens verfügt der Abs. 3 des §. 206 P. St. G., dass soferne es sich um die Einschätzung der Einkünfte Geistlicher aus Dienstbezügen handelt, lediglich das Gutachten der politischen Landesbehörde im Einvernehmen mit der vorgesetzten kirchlichen Behörde nicht aber auch das Gutachten sonstiger Auskunftspersonen in Anspruch zu nehmen ist.

Diese Bestimmung des Personalsteuergesetzes, welche auch für die Messstipendien nach wie vor in Geltung bleibt, bestimmt lediglich die Form der Erhebungen über die Einkünfte der Geistlichen aus Dienstbezügen, lässt aber die der Schätzungscommission allgemein eingeräumte Schätzungsbefugnis auch hinsichtlich des genannten Einkommenszweiges, sowie des sonstigen Einkommens der Geistlichen unberührt.

Es versteht sich von selbst, dass von dieser Schätzungsbefugnis nur dann Gebrauch zu machen ist, wenn die Schätzungscommission nach eindringlicher Erwä-

gung aller ihr bekannten Verhältnisse zu der Überzeugung gelangt, das die Bekenntnisangaben den thatsächlichen Verhältnissen nicht entsprechen; je gewissenbafter daher diese Angaben gemacht und je genauer hiebei die gesetzlichen Vorschriften und die vorstehend gegebenen Erläuterungen befolgt werden, desto seltener wird sich die — im allseitigen Interesse und ganz besonders im Interesse der Stellung der Geistlichkeit selbst durchaus unerwünschte Nothwendigkeit ergeben, zu einer von dem Bekenntnisse abweichenden Einschätzung zu schreiten.“

Тое високе розпоряджене подає ся до вѣдомости и отвѣтного поступованя.

Вѣдѣ Еп. Консисто́рїи.

Перемышль, дня 18. Грудня 1901.

Ч. 3.

Ч. 6476/01. Пригадуєсь тут. розпоряджене зъ р. 1900 Ч. 3159 дотычно предлаганя ц. к. Судамъ выказѣвъ смерти.

Прч. Настоятель деканатѣвъ на найблизшихъ соборчикахъ деканальныхъ пригадають Прч. Свнцнсьству рескриптъ Выс. ц. к. Нам. зъ дня 20. мая 1900 року Ч. 42783, оголошений въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1900 VIII. до Ч. 3159, а то въ справѣ повѣдомленъ ц. к. Судѣвъ о зайшовнихъ случаяхъ смерти, поѣсля прилежачого тамъ вѣзѣрця. Прч. ОО. Деканы вѣзвуть всѣхъ настоятельствъ урядѣвъ парохїяльныхъ, до *точного и совѣстного* выповненя всѣхъ рубрикъ, не лишъ вѣдѣ 1—5, но такожь и вѣдѣ 6—11, звернувши ихъ увагу, що належить то здѣлати зъ огляду на добро самого народа, — зъ огляду на добро малолѣтнихъ сирѣтъ.

Выс. ц. к. Министерство справъ внутр. номъ рескриптомъ зъ дня 7. листопада 1901 р. Ч. 7086 — въ той справѣ подноситъ: що въ донесеняхъ о случаяхъ смерти дуже часто недостаетъ вычисленя лишившихъ ся дѣтей и датъ ихъ уродженя; — такожь рѣдко поданный есть станъ мастковий, а то и въ такихъ случаяхъ, коли той станъ урядови парохїяльному, яко сообщаючому ся зъ народомъ, добре есть знанный. — Черезъ таки неточности ц. к. Суды суть приневолены запытовати ся письменно о даты уродженя позѣстальныхъ малолѣтнихъ, и черезъ вызване, переслухане сторѣнъ, наражати на кошта, щобы зѣбрати потребнїи вѣдомости, въ цѣли поинформованя ся що до дальшого урядованя.

Вѣдѣ Еп. Консисто́рїи.

Перемышль, дня 21. Сьчня 1902.

Ч. 4.

Ч. 6875 Въ справѣ выконуваня дѣйствъ душпастьрскихъ для русинѣвъ перебуваючихъ на Шлеску.

Сго Еминенція Князь Епископъ Вратиславскій (Breslau), Кардиналь Коппъ письмомъ зъ дня 23. грудня 1901 ч. 615 завѣдомивъ тутешный Еписк. Ординаріятъ що гдѣяки Всч. Священики руски зъ Галичини притъдичи вѣдъ часу до часу до закладѣвъ выховавчихъ, мабудъ женськихъ, въ котрыхъ выховують свои доньки) и до парохій на Шлеску, совершають тамъ богослуженя и душпастьрскі дѣйствія для русинѣвъ занятыхъ въ копальняхъ угля и другихъ заводахъ промысловыхъ, якъ и въ загалъ для вѣрныхъ нашего обряда.

Сго Еминенція Кардиналь Коппъ, чуючи ся въ совѣсти обовизанымъ, освѣдчае, що въ будучности не позволить въ границяхъ Сго діецезіи безъ письма удостовѣрительного (litterae commendatitiae) вѣдъ дотычного свого Епископа ньякому рускому Священникови справовати яки ни-будъ душпастьрски дѣйствія для русинѣвъ въ Шлеску. На супротивъ, каждому кто письмомъ такимъ выкаже ся, не буде ставити ньяконъ перепоны въ дотычныхъ чинностяхъ.

Завѣдомляючи о томъ Всч. Духовенство Перемыскои Епархіи заявляє ся, що душпастьрство для русинѣвъ перебуваючихъ на Шлеску належить до Всч. парохіального уряду при св. Норбертъ въ Краковъ, и шо дотычній оба парохіальній Священики получили потрѣбній письма удостовѣрительній въ цѣли выконуваня дѣйствъ душпастьрскихъ для тамошнихъ русинѣвъ католикѣвъ.

Колибы случилося котрому изъ другихъ Всч. Священникѣвъ мати яке дѣло на Шлеску и при случайности той хотѣвъ бы служити тамъ св. Літургію чи то исповѣдати якихъ перебуваючихъ тамъ русинѣвъ, мае впередъ удатися зъ прошенемъ до Еп. Ординаріятъ о выдане му письма удостовѣрительного, безъ якого не бувъ бы припущеный до престола.

При той случайности звертае ся увагу Всч. Отцѣвъ Душпастьрѣвъ, що дѣти ихъ (доньки) выховані въ заведенихъ Шлескихъ, вѣроятно не много научатся своего св. обряда. если дотычній ихъ Священики заледво разъ чи два разы до року посѣтити мугуть тѣи заведеня, и взываеся взити пѣдъ зрѣлу розвагу, чи не лучше було бы выховувати дѣти свои въ такихъ заведенихъ въ Перемышлѣ або въ Яворѣвъ.

Всч. ОО. Настоятель деканатѣвъ зволять справы тѣи на найблишѣмъ соборчику обговорити. Прикра булабы рѣчь, еслиби якій священникъ не звернувши уваги на нынѣшніе розпоряджене, прибывъ на Шлескъ и не бувъ припущеный до престола.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Сьчня 1902.

Ч. 5.

Ч. 6647/01. Станъ касы фонда вдов. за часъ вѣдъ 1. Липня до 31. Жовтня 1901.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить пѣдъ днемъ 11. Грудня 1901 Ч. 343 слѣдующе:

Станъ класы вдов. сир. Института
за часъ вѣдъ .1 липня 1901 до 31. жовтня 1901.
А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣнни папери		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось	4984	74	359120	—	1. Перенось	2911	10	2200	—
2. Жертвы зѳбран. о. Мереною вѣде- канать Яелис- кѳмъ	13	40	—	—	2. Выдано зѣ касы 2 безпроцентови асигнаты Банку селяньского	—	—	200	—
3. За асигнаты банку селяньс- кого вѣлѣквѣдацѣи	60	65	—	—	всего	2911	10	2400	—
4. Коньютяньскѣи Енгений	70	—	—	—					
5. Ганасеничъ I.	200	—	—	—					
6. Пшепюрскѣи Андрей	200	—	—	—					
7. Кокомайло Ро- манъ	200	—	—	—					
8. Савицкѣи Петро	200	—	—	—					
9. Лехицкѣи За- харя	200	—	—	—					
10. За требники бл. п. Гр. Шанке- вича	4	—	—	—					
всего	6132	79	359120	—					
розхѳдъ	2911	10	2400	—					
Остае	3221	69	356720	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	7728	62			
2. Деканать Яелискѣи именно зложили Веч. ОО. Вол. Хомицкѣи 20 к., Вас. Кункевичъ 77 к. 85 с., Ник. Волошиновичъ 20 к. Юанъ Гринишинъ 8 к. 35 с.	126	20			
3. Яелицкѣи Николай	20	—			
4. Дуркотъ Александеръ	9	—			
5. Савчинъ Юанъ	45	09			
6. Венгриновичъ Володимиръ	76	—			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Вотівка		
	Кор.	с.		Кор.	с.	
7. Пастернакъ Іоанъ . . .	30	—	Переносъ	3800	—	
8. Ясеницкій Николай . . .	20	—		всего	3800	—
9. Коростеньскій Сегеринъ	413	52				
10. Дорошъ Тимотей . . .	90	53				
11. Ясеницкій Николай . . .	20	—				
всего	8578	96				
розходъ	3800	—				
Остае	4778	96				

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМОЇ.

П р и х о д ъ	Готівка		П р и х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	36276	83	именно зложили по 28 к. Веч. ОО. І. Хр. Дуркотъ (старшій) И. Рынцевъ. С. Полянскій и Гр. Копытнскій, по 20 к., І. Сента, Н. Билинскій, Т. Качмарчикъ, І. Мохнацкій; П. Цалинскій, Д. Мохнацкій І. Прислопскій. А. Гукевичъ В. Козловскій. И. Мохнацкій, И. Вислоцкій и І. Парилевичъ.	300	—
2. Деканатъ Любачовскій . . именно зложили по 20 кор. І. Подлянецкій, Ю. Вербицкій, І. Даниловъ, І. Сенишинъ, П. Кузикъ, С. Метеля, З. Пясецкій, и Скобельскій, Е. Гриневецкій 60 к. І. Рыбачевскій 40 к., Т. Гарасовскій 40 к., и Л. Полошиневичъ 30 к.	350	—			
3. Деканатъ Яслискій: . . . именно зложили по 20 к. Веч. ОО. В. Кункевичъ, І. Мерена. В. Хомицкій, В. Вахвининъ, І. Гринишинъ, Н. Волошиневичъ, Н. Бурмичъ, В. Ольшанскій, И. Венгриновичъ, І. Копытнскій и Л. Волянскій, по 28 к. зложили: І. Лыцинскій и Р. Кмикиевичъ	276	—	7. Деканатъ Бѣцкій: . . . именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. В. Калужняцкій І. Русинякъ, І. Титаръ, П. Подлянецкій. А. Дуркотъ, Кл. Копытнскій, Д. Полошиневичъ, С. Тарновичъ, В. Курилло, Ю. Константиновичъ, І. Дуркотъ, З. Барновскій, Т. Дуркотъ и Е. Юрчакевичъ.	332	30
4. Декан. Сокальскій вѣдъ бл. п. О. Яюса	28	—			
5. Деканатъ Яслискій: . . . именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. Г. Полянскій, І. Марковъ, С. Колодъ и Т. Грабець	80	—	8. Деканатъ Дуклянскій: . именно зложили по 20 к. Веч. ОО. Н. Вербицкій, Ф. Кислевскій, М. Юрчакевичъ Д. Пирогъ, І. Фекула, З. Чеснокъ, Е. Давидовичъ, Ю. Дуркотъ, П. Каламунецкій, І.		
6. Деканатъ Мушинскій . . .	372	—			

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	в.		Кор.	с.
Мышковскій, К. Копыстьянскій, І. Пастернакъ, К. Коциловскій и Д. Ядловъ, о. І. Целеховичъ: 52 к. 30 с.			14. Клишъ Григорій . . .	20	
9. Деканатъ Ольховецкій . . . именно зложили по 20 к. Веч. ОО. Т. Калужняцкій А. Барновичъ, Р. Чайковскій, М. Лезоринакъ, В. Дуркотъ и В. Заць, а надто О. Р. Чайковскій: 9 к. 20 с.	129	20	15. Деканатъ Устрицкій . . . именно зложили по 20 к. Вп. ОО. Т. Войтовичъ, В. Рынзевецъ, И. Олексинъ, А. Весоловскій, І. Билинскій, М. Попель и І. Калинскій.	140	
10. Деканатъ Высочанскій . . . именно зложили по 40 к. Веч. ОО. М. Петровскій и Гр. Морозъ, по 20 к, М. Прухницкій, Е. Гомза, М. Куновскій, П. Яновъ и В. Кордасевичъ.	180		16. Деканатъ Мукотинскій . . . именно зложили по 20 к. Вп. ОО. А. Полянскій, Д. Гичко и І. Господаревскій.	60	
11. Деканатъ Яслискій . . . именно зложили по 20 к. Веч. ОО. Н. Вачинскій и А. Кочиркевичъ и 28 к. А. Кочиркевичъ (старшій)	68		17. Гумецкій Іосифъ . . .	20	
12. Деканатъ Горожанскій . . . именно зложили по 20 к. Веч. ОО. К. Билинскій, А. Бачинскій, И. Двультъ М. Заяць. М. Матковскій М. Раставецкій, В. Рыхлевскій, Т. Сапрунъ и І. Фылиповичъ, С. Днѣстрянскій зложивъ 28 к.	208		18. Деканатъ Старосольскій . . . именно зложили по 20 к. Вп. ОО. С. Корпостенъскій, И. Туна, В. Балко и М. Юзвякъ.	80	
13. Деканатъ Саноцкій, . . . итенно по 20 к. Веч. ОО. І. Гамерскій, І. Калужняцкій, І. Крыницкій, К. Кузикъ, А. Лавровскій, П. Мекелита, А. Менцинскій, В. Савчакъ, Л. Сембратовичъ и О. Солтикевичъ, О. Ю. Негребецкій зложивъ 28 К.	228		19. Чирнянскій Миронъ . .	40	
			20. Костекъ Іоанъ	60	
			21. Осѣдачъ Михаилъ . . .	6	64
			22. Деканатъ Старосамбѣрскій, вѣдъ О. Максим. Хомипиного.	64	59
			23. Шайдицкій Іосифъ . .	20	
			24. Деканатъ Дрогобыцкій . . . именно зложили по 20 к. Вп. ОО. Ник. Ивановскій, Ал. Сембратовичъ и Т. Скородинскій.	60	
			25. Пирожокъ Михаилъ . .	40	
			26. Деканатъ Порохницкій . . . именно зложили по 20 к. Вп. ОО. Г. Падохъ, А. Хилякъ и Т. Подлящецкій; О. А. Дидалевичъ зложивъ 21 к.	81	
			27. Балко Василій	40	

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка		
	Кор.	с.		Кор.	с.	
28. Деканатъ Бирчанскій . именно зложили по 20 к. Вл. ОО. Гр. Журавецкій, Ил. Маковей, Ант. Кош- стьянскій, Ор. Калужня- цкій, Т. Савойка, Гр. Пер- жило, Г. Жарскій и А. Желеховскій	160		1. Переносъ 2. Передатки одержали : 1. Лисковацка Сильвія 2. Яновска Емилиа 3. Грицай Елена 4. Куривчакъ Емилиа 5. Терлецка Каролина 6. Гинилевичъ Марія 7. Федевъ Христина 8. Рудауска Юліа 9. Козловска Савина 10. Кмцикевичъ Іосифа 11. Котисъ Павлина 12. Добрянска Юліа 13. Дуркотъ Викторія 14. Ганчаковска Меланія 15. Хилякъ Ангелина 16. Подуска Климентина 17. Яблоновска Саломія 18. Чайковска Антонина 19. Ропицка Минодора 20. Малаховска Павлина 21. Негребецка Петронеля 22. Луканевичъ Теофія 23. Попель Каролина 24. Ваць Мальвина 25. Ливчакъ Іосифа 26. Новосядловска Антонина 27. Литиньска Анна 28. Пелехъ Павлина 29. Левицка Анна 30. Строньска Марія 31. Ганкевичъ Соломія 32. Будзиновска Стефанія 3. Переплетъ шематизму 4. Порто почтове	28748	89	
всего	39700	56				
розхѣдъ	30814	99				
Сальдо	8885	57				
			всего	30814	99	

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. жовтвѣ 1901 має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный	готівка	3221 К. 69 с., цѣний папери	356730 К. — с.
II. " ревервовый	"	4778 К. 96 с., " "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	8885 К. 57 с., " "	— К. — с.
Всего готівкою		16886 К. 22 с., ц. папери	356720 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справовданнѣ найдено въ касѣ :

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		356720 К. — с.
II. 1. на книж. щадничихъ Переж. щадн. ч. 39426		97 К. 61 с.
2. " " " "Вѣры" " ч. 810		16200 К. 06 с.
3. " " " Сабѣрской ч. 196		13 К. 58 с.
4. готовыми		574 К. 97 с.
	разомъ	16886 К. 22 с.

М. Подолинскій,
предсѣдатель.

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Бопко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Коненсторіи.

Перемышль, дня 13. Грудня 1901.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї.

- Ч. 6659/01. На парохію Ступниця, дек. Мокрянського : 1. Лебедовичъ Іоанъ, 2. Крушинскій Теодоръ, 3. Чишовичъ Сім., 4. Цѣцкевичъ Іоанъ, 5. Саламонъ Левъ.
- Ч. 6660/01. На парохію Стенятинъ дек. Сокальського : 1. Сапрунъ Стефанъ, 2. Колтунюкъ Николай, 3. Насальскій Волод., 4. Редецкій Іоанъ, 5. Лебедовичъ Алексей, 6. Киричинскій Ілія., 7. Калужняцкій Волод., 8. Гумецкій Алекс., 9. Бованко Атанасій, 10. Писецкій Левъ, 11. Миколаевичъ Константинъ.
- Ч. 6661/01. На парохію Глумча дек. Бирчанського : 1. Скроцкій Мих., 2. Корытовскій Волод., 3. Копыстянскій Орестъ, 4. Демціо Михайль.

- Ч. 6663/01. На парохію Наконечне дек. Яворівського : 1. Кмицикевичь Романъ, 2. Зятыкъ Макс., 3. Гумовскій Петро, 4. Сорокеничъ Іоанъ, 5. Вербицкій Георгій. 6. Негребецкій Юліанъ, 7. Виницкій Іосифъ, 8. Венгриновичъ Волод. 9. Писецкій Левъ, 10. Яремкевичъ Юліанъ, 11. Лучечко Петро 12, Корытовскій Волод, 13. Моншъбовичъ Евгений.
- Ч. 6662/01. На парохію Ролевъ дек. Дрогобыцкого : 1. Виницкій Іосифъ, 2. Коцюба Алекс. 3. Хиликъ Анатоль, 4. Ломницькій Сава, 5. Стецевъ Левъ
- Ч. 6668/01. На парохію Долины дек. Бѣцкого : Дуркотъ Алекс.
- „ 6672/01. На парохію Пулавы дек. Яслиского: 1. Тарновичъ Стефанъ, 2. Копыстянскій Романъ.
- Ч. 6675/01. На парохію Махнівъ дек. Угнівського : 1. Мазикевичъ Вікторъ, 2. Дорошъ Тимотей, 3. Кмицикевичъ Романъ, 4. Насальскій Волод, 5. Леонтовичъ Адриянъ, 6. Осмьловскій Ник., 7. Мельникъ Артемій, 8. Калужняцкій Волод, 9. Слоньскій Ант, 10. Волошиньскій Василій, 11. Венгриновичъ Волод, 12. Писецкій Левъ, 13. Гойдынь Волод, 14. Тустановскій Лонгинъ, 15. Миколасевичъ Константиъ,
- Ч. 6678/01. На парохію Хлѣпъ дек. Комариньського ; 1. Борысъ Сімеонъ, 2. Цѣцькевичъ Іоанъ, 3. Полянскій Николай.
- Ч. 6676/01. На парохію Любели, дек. Жовківського : 1. Дорошъ Тимотей, 2. Радецкій Іоанъ 3. Писецкій Левъ, 4. Гойдынь Волод, 5. Гумецкій Юліанъ 6. Миколайчукъ Мартинъ, 7. Цѣцькевичъ Іоанъ, 8. Набакъ Левъ.
- Ч. 6671/01. На парохію Баличи дек. Мостиского : 1. Крушиньскій Теодоръ, 2. Коцюба Алек., 3. Бенцянь Андрей, 4. Набакъ Левъ.
- Ч. 6673/01. На парохію Крупецъ дек. Потелицкого : 1. Федевъ Іоанъ, 2. Горницкій Волод. 3. Саламонъ Левъ
- Ч. 6677/01. На парохію Нанова дек. Устрицкого : 1. Мельникъ Артемій, 2. Гукевичъ Волод, 3. Дуркотъ Максимиліанъ.

Презенты получили :

- Ч. 5831/01. Вандзьякъ Константинъ на Лѣмну дек. Жукотыньського.
- „ 6667/01. Заяць Іоанъ на парохію Хмель дек. Затварницкого.
- „ 6670/01. Попель Михаилъ на Липе дек. Жукотыньського.
- „ 6669/01. Антоневичъ Маріанъ на Шумячъ дек. Высочаньського.
- „ 6674/01. Минковичъ Емилъ на Мхану дек. Балигородского.
- „ 6665/01. Охничъ Василій на Туриньско дек. Яслиского.
- „ 6664/01. Скроцкій Михаилъ на Устрики горъш. дек. Затварницкого.
- „ 107. Корытовскій Володимиръ на Глумчу дек. Бирчаньського.
- „ 251. Крушиньскій Теодоръ на Ступницю дек. Мокряньського.
- „ 111. Копыстянскій Романъ на Пулавы дек. Яслиского.
- „ 146. Гумецкій Юліанъ на Любелю дек. Жовківського.

Именованія :

- Ч. 6551/01. О. Жарскій Іоанъ, парохъ въ Глуднѣ им. Орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Березовѣ,
Ч. 6648/01. О. Жарскій Іоанъ парохъ въ Глуднѣ мѣстодеканомъ Бирчанскимъ.
Ч. 6844/01. О. Копытинскій Климентій парохъ въ Регетовѣ им. завѣдателемъ дек. Бѣцкого на мѣсте уступившаго добровѣльно дотеперьшняго декана Впр. о. Діонизія Добриньскаго, получившаго титулъ выслуженаго Декана.
Ч. 6965/01. О. Копытинскій Климентій завѣд. деканата Бѣцкого им. Орд. комисаремъ въ справахъ сервитутовыхъ на деканатъ Бѣцкій.
Ч. 6966/01. Тойже им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Горлицяхъ.

Вѣдличія крилошанскіи получили :

- Ч. 3301/01. О. Полянскій Генрикъ парохъ въ Папортнѣ, о. Колодѣй Сімеонъ парохъ въ Миговой волѣ — о. Бескидѣ Антоній парохъ въ Тарнавцѣ.
Ч. 6290/01. О. Туна Іларіонъ, парохъ въ Ляшкахъ мурованыхъ. Шемердякъ Іоанъ парохъ въ Гуменци.
Ч. 11. О. Подолинскій Володимиръ парохъ въ Деревнѣ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 163. О. Обушкевичъ Володимиръ въ Дошницѣ дек. Дуклянского.
Ч. 6689/01. О. Копытинскій Орестъ въ Лубнѣ дек. Бирчаньскаго.

- Ч. 5775/01. О. Хиликъ Іпполитъ сотрудникъ въ Старѣмъ Самборѣ, им. двѣстнымъ катихитомъ при вѣдѣловой школѣ въ Самборѣ.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады :

- Ч. 6776/01. О. Полянскій Константинъ сотруд. въ Ляшкахъ дек. Ярославскаго.
" 18. " Лысякъ Іосифъ сотруд. въ Гойчи дек. Потелецкаго.
" 19. " Стецевъ Романъ сотруд. въ Чайковичахъ дек. Комарнянскаго.
" 21. " Тесля Михаилъ сотруд. въ Верхратѣ дек. Потелицкаго.
" 34. " Мильничъ Николай завѣдательство парохіи Баличи дек. Мостискаго.
" 40. " Саламонъ Викторъ сотруд. въ Воробляку королев. дек. Сяноцкаго.
" 120. " Ильницкій Северинъ сотруд. въ Добровлянахъ дек. Дрогобыцкаго.
" 62. " Калиничъ Емилъ катихитурѣ при школахъ народныхъ въ Судовой-вншнѣ.
" 237. " Кмицикевичъ Якинтъ Николай сповѣдничество при катедр. храмѣ въ Перемышлѣ.

Ч. 6380. Відручною богослужбною фундацією бл. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на рік 1902 надѣлені зѣтали.

1. Яминьскій Филаретъ сотруд. въ Радуничахъ, 2. Лицинякъ Василій сотруд. въ Ярославлю, 3. Желеховскій Леонтій парохъ въ Гнилицяхъ, 4. Гарасимчукъ Петро, сотруд. въ Купшовичахъ, 5. Гумовскій Петро сам. сотруд. въ Тыновѣ, Зяць Іоанъ завѣдатель въ Хмьлю, 7. Грынъ Іоанъ сотрудинокъ въ Старой Соли, 8. Обушкевичъ Владимиръ сопом. въ Стебнику, 9. Дуркотъ Іоанъ Хр. сам. сотр. въ Шляхтовоі, 10. Федевъ Іоанъ сам. сотруд. въ Сушиці рыковій.

Ч. 6786/01. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 9. Грудня 1901 р. Ч. 132550 продовжило на дальшій оденъ рікъ дотацію зъ рел. фонда для сотрудника въ Стебнику.

Ч. 6791/01. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. грудня 1901 Ч. 131405 призволило на дотацію зъ фонда рел. на оденъ рікъ для сотрудника парохіи въ Верхратѣ.

Ч. 6865/01. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Грудня 1901 Ч. 132.548 продовжило таку дотацію на дальшій оденъ рікъ для сотрудника въ Дахновѣ.

Ч. 206. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 3. Свчня 1902 Ч. 141.225 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рікъ для сотрудника въ Чиріой.

Ч. 207. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 3. Свчня 1902 Ч. 141244 продовжило таку дотацію на дальшій оденъ рікъ для сотрудника въ Рычиговѣ.

Ч. 5381/01. Выказъ жертвъ на будову церкви въ Сушиці рыков. дек. Старосамб. вплинувшихъ въ часѣ вѣдъ дня 1. Лютого по конецъ серпня 1901.

(Продовжене выказа).

А) изъ Львов. Архіепархіи: Впр. и Веч. 00. 52) Петръ Крайковскій, пар. въ Литвиновѣ, 1 к., 53) Іос. Студынскій, пар. въ Килянцѣ, 6 к., 54) Тим. Ивасыкъ, пар. въ Семигиновѣ, 4 к., 55) Гр. Гнатеничъ, пар. въ Добротворѣ, 16-10 к., 56) Пд. Каринскій, сотр. въ Кобыловолокахъ, 28 к. вѣбранныхъ вѣжь парохіянами, 57) Іоанъ Каратницкій, пар. въ Долгожѣ, 3 к. яко складку вѣдъ парохіи, 58) Іоанъ Любовичъ, пар. въ Островѣ, 14-50 к. (12 к. вѣдъ громады, 2 к. вѣдъ себе и 50 сот. вѣдъ сотрудника), 59) В. Кушибрь, сотр. въ Лапшинѣ, 6 к., изъ скарбовы церк. „для убогихъ“, 60) Іоанъ Лозинскій, пар. въ Горнинѣ, 4 к. вѣдъ себе и прихожанъ, 61) Уряъ Пар. въ Глинянахъ—Заставѣ 9 к. вѣдъ парохіянъ, 62) Ур. Пар. въ Буцновѣ 5 к., Ур. Пар. въ Чаныжѣ 2 к., Вбл. Г. Клем. Билнська въ Бряжѣ 1 к. — разомъ зъ попередныхъ жертвами 436 к. 22 сот.

Б) изъ Перемышкой Епархіи: Впр. и Веч. 00. 117) Ст. Ковенка, пар. въ Мацьковичахъ, 6 к., 118) І. Преторіусъ, пар. въ Будовѣ, 5 к., 119) Дан. Михайловъ, пар. въ Валовцяхъ, 4 к., 121) Маріянъ Антоновичъ, зав. въ Шумячѣ, 6 к. (3 к. изъ акаеиета, а 3 к. вѣдъ себе) 122) Конст. Федевъ, пар. въ Красномъ вѣбравъ въ церкви въ Красновѣ 4-60 + 2-52 к., въ Задѣльску 10-51 к., въ Мохнатовѣ 10 к., яко же жертвованыхъ П. Вженикомъ и его супругою Екатер. 16 к., Юстиною Андрейчиною 1 к. и Христ. Дашкевичевою

20 сот.), 123) Григорій Савицкій, пар. въ Сходницѣ 750 к., 124) Іоаннъ Зл. Отто, пар. въ Лѣшиѣ, 2 к., 125) Евг. Л. Козаневичъ, пар. въ Страшевичахъ. 6 к., 126) Ан. Козаневичъ, пар. въ Быстрицѣ, 5 к., 127) Іоаннъ Шежердякъ, пар. въ Гуменцѣ, 8 к. вѣдь себе и прихожанъ, 128) Вл. Коленскій, пар. въ Терлѣ, 6 к. (вѣдь парохіянъ и вѣдь себе), 129) Урядъ Пар. въ Боленовичахъ, 7 к. яко складку, 130) Ур. Пар. въ Волчѣхъ 2 к., 131) Церковь въ Цвѣржѣ 4 к., 132) Вѣл. П. Марія Куновска въ Кривцѣ 1 к., 133) Вир. О. Теоф. Турчановичъ, пар. въ Рышиѣ и дек. Жукот., 8 к. вѣдь себе и парохіянъ — равножъ въ попереднихъ жертвахъ 1055 к. 93 сот. Всѣ. Товариство кред. „Двѣстеръ“ прислало жертву въ квотѣ 100 к., такъ що весь фондъ на будову церкви въ Сушицѣ рык. аложенъ въ дептъ выносить по конецъ Сернія 1901 р. = 1582.47 к.

Великодушныхъ жертвователейъ выражаю въ имени своихъ и своихъ приложанъ вадушевне: „Спаси-Богъ“! Нехай каждый изъ Васъ, нашъ Найдоросиинъ, що подавъ намъ лепту, живетъ якъ найдомше въ премногихъ лѣтахъ безъ болѣзни, скорби и печали въ крѣпкомъ здоровю — да подасть Вамъ Г. Богъ Царство Небесное — сіе поминаю при всякой Службѣ Б. и поручаю вѣрныхъ за великодушныхъ жертводателейъ молиться. Однакъ притѣмъ не престаю дальше — хотя и тоже наскучаюся — просити, шукати помочи, шукати до милосердныхъ сердець прочои во Христвѣ Братіи памятаючи на слова Г. Н. Іисуса Христа: „Просите и дасть ся вамъ: шците и обрящете: толците и отверається вамъ“. Сушиця рыкова дня 5. Жовтня 1901. Іоаннъ Федевъ сотрудникъ.

Некрологія.

- О. Ядлонъ Димитрій, парохъ въ Дошницѣ уп. 7. Сьчня 1902.
„ Левъ Василій пар. въ Яжовѣ старѣмъ уп. 16. Сьчня 1902.
„ Левицкій Емпілянъ пар. въ Тартаковѣ уп. 20. Сьчня 1902.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Вѣдь Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Сьчня 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоаннъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 18. Лютого

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 64/орд. О св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Саноцкій,
Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи
Поздоровлене въ Бозѣ и Архіерейске благословене!

Часъ бѣжитъ, бѣжитъ скоро, бѣжитъ невпинно, и ньколи невертае.

Якъ та вода, котра выплигае зъ жерела, скоро плине потѣчкомъ въ долину а ньколи назадъ до жерела жадна капля ея не вернесе, якъ та вода скоренько бѣжитъ, що годъ окомъ си бѣтъ змѣрковати, такъ и жите чловѣка бѣжитъ скоро и не спостерѣгае чловѣкъ добре, коли и якъ улетаѣтъ день, тыждень, мѣсяць або и рѣкъ его жита, переминуло и вже нема.

Недавно тому здаєся, якъ я до Васъ, дорогі Братя, вѣдывався передъ св. великимъ постомъ, и ото рѣкъ проминувъ скоро, и много зъ тыхъ, котрі тамтого року мого листу передъ великимъ постомъ слухали, инъ вже стоять передъ справедливымъ судомъ Божымъ. Тожъ коли приходитъ зновъ той часъ святий, хочу до Васъ дорогі Братя промовити. Люблю до Васъ говорити, божь то и мой обовязокъ святий, коли Богу сподобалося поставити мене Вашимъ пастыремъ. Тожъ говорю до Васъ, и устно въ тыхъ громадахъ, до котрыхъ могу самъ прибути, а радбы и Васъ всѣхъ якъ найскорше вѣдвдати, а говорю до Васъ такожь въ моихъ листахъ при рѣжныхъ случайностяхъ.

Але вжежь все, коли приходимо до того „времени спасительного“ до того „времени покаянія“ до св. великого поста, коли то нашими постами, нашими молитвами, нашими покаяніями маємо сплатити десятину Господу Богу зъ цѣлого року, въ томъ я каждого року до Васъ вѣдывався, щобы звернути увагу Вашу на важность того часу освященного и захотити Васъ до правдиво побожного, до богоугодного житя

Но въ тепершнімъ роцѣ я теперь, передъ великимъ постомъ, небуду говорити до Васъ лише моимъ власнымъ голосомъ и власными гадками. Тое, що въ енершнімъ моимъ листѣ пастырскѣмъ до Васъ пишу, то суть гадки всѣхъ Епископѣвъ Австрійскихъ. Епископы рѣжныхъ краевъ зыжджаются вѣдъ часу до часу, щобы испольно справы Церкви св. обговорити и кадъ справами св. ихъ епархій нарядитися. Такъ Архіепископы и Епископы Австрійскі, т. е, Епископы тыхъ всѣхъ провинцій, котрі належать до державы Австрійской, пѣдъ панованемъ Нашого Найяснѣйшого Монарха, Франциска Іосифа I, и то зъ одной части Монархій, зъ самои Австріи, безъ Угорщины, зыжджаются вѣдъ часу до часу въ Вьднѣ на нарады.

Последна така нарада вѣдбулася въ мѣсяци Листопадѣ минувного року. Всѣхъ Архіепископѣвъ и Епископѣвъ въ Австріи, котрі въ тыхъ нарадахъ мають право участь брати и участь берутъ, есть 36.

На тыхъ то нарадахъ запала постанова, щобы зъ причины, що суть люде, котрі повстають вротивъ св. католицкои Церкви, люде котрі въ рѣжный способъ старають ся вѣрныхъ вѣдъ Церкви вѣдорвати, а котрі заразомъ и супротивъ нашои Австрійской державы ворожо суть успособлені, отже запала ухвала, щобы всѣ Архіепископы и Епископы Австрійскі, каждый въ своей епархій выдавъ листъ пастырскій и звернувъ увагу своихъ вѣрныхъ на тоє зло, яке зачинає ся ширити, и дншого той листъ пастырскій есть спѣльный, выйшовшій, якъ я сказавъ вже, зъ спѣльныхъ нарядъ всѣхъ Архіепископѣвъ и Епископѣвъ Австріи.

Вправдѣ Всѣ дорогі брата, есте вѣрными сынами св. католицкои Церкви Вы такожь щиро привязані до нашои великой Австрійской державы нашого Найяснѣйшого Монарха, весьма возлюбленого Цѣсаря Франциска Іосифа I, о томъ мавъ я случайность особисто пересвѣдчитися, вѣдвдуючи рѣжніи стороны меси епар-

хїи; нашъ честнїй, поцтивїй рускїй нарѣдъ всюди крѣпко тримає ся св. Церкви, всюди вѣрнїй своему Цѣсаревн. Але ворогъ не спить; нечаянно вкидає помежи найчистѣйшу пшеницу кукѣль и рѣжне хабазе. Найже настиримъ и Архіереямъ Вашимъ належить стояти на сторожи, бо якъ не зъ одного то зъ другого боку ворогъ стараєся, щоби добрыхъ и честныхъ людей звести зъ дороги престои на манѣвцѣ, щоби лишъ душъ христїянъски вѣдтигнути вѣдъ Бога а втигнути въ сѣти вѣдвѣчного ворага роду людского, въ сѣти дїавола.

Роботу тую погану пекольную вже той ворогъ зачавъ и помежи нашимъ народомъ робити и черезъ якихъсь злыхъ, переворотныхъ людей, зачавъ вже ширити письма и книжочки помежи рускимъ народомъ, особливо въ захѣдныхъ сторонахъ нашої епархїи, книжочки, Богъ знає де, здає ся десь за моремъ, друковани. Въ книжочкахъ тыхъ, писаныхъ въ нашѣмъ рѣднѣмъ, рускѣмъ, хотїй якось перекрученѣмъ языцѣ, выступає той ворогъ на супротивъ нашої св. вѣры, насупротивъ нашої св. католицкои Церкви, насупротивъ Головы Церкви, Папы Римского, супротивъ нашо-го св. нами такъ любленого обряда церковного руского, захвѣлює иншу вѣру, захвѣлює порядки въ иншихъ державахъ, а выступає противъ нашої державы.

Тожъ уважно слухайте сего, що Вамъ въ тѣмъ моємъ листѣ пишу, и на-мѣтайте. що тое, що до Васъ теперъ говорити буду, вказую Вамъ въ имени всѣхъ Архієпископѣвъ и Епископѣвъ Австрїйскихъ.

А передъ всѣмъ высказую Вамъ мою щиро радѣсть и мое узнанє, що такъ крѣпко держитесь св. вѣры католицкои, такъ вѣрно тримаетесь св. Церкви и Головы Єї, Папы Римского, такъ щиро привязанї Вы до нашего Найяснѣйшого Монарха.

Зъ радѣстю такожъ виджу, якъ то Вы, хотїй небогатї, радо даєте Вашї офѣры на Церкви и на рѣжнї добрї цѣли и тїмъ оказуєте, що маєте въ серцїяхъ Вашихъ правдиву любовъ христїянъску. Бо коли теперъ помежи людьми повстають рѣжнї сварїи и ненависти, такъ, що братъ зъ братомъ, сынъ зъ вѣтцемъ ненави-дятся, то лишє любовъ, котра: *долготерпїть, мѣрдѣвѣть: не закїднѣть и не прикѣнснѣть, не гордїтьсѣ, не ищнѣт скорѣхъ єї, не рѣздрѣжѣтсѣ, не мѣслнѣть злѣ. Не радѣвѣтсѣ в неправдѣ, радѣвѣтсѣ же в истинѣ. Всѣ любнѣть, всѣмѣ вѣрѣ ѣмнѣть, всѣмъ вѣкѣмъ, всѣмъ терпѣть (I кор. 13, 4—7)* лишє такая, христїянъска любовъ може спровадїти спокѣї, порозумѣнє, миръ. И пев-но, що всюди помежи нашими вѣрными видно, що жите побожнє, жите христїянъске, жите въ духу Церкви Христової змагаєся, але зъ другой стороны настають такї прикрї вѣдносини, такї непорозумѣннѣ, що треба запытатися: що буде дальше? Вы-сказавши отже Вамъ, дсрѣгї братя мою радѣсть и мое признанє за тое, що виджу доброго, мушу такожъ звернути ся до Васъ зъ словами вѣтцѣвского унѣмненнѣ и по-казати Вамъ тое, що не єсть добре, ба, що по просту муєть довести до злого.

И такъ найсампередъ звертаєся увага наша на пѣдрастающее поколѣнє, на дѣти, на молодѣжь. Бо якъ виховаємъ молодѣжь нашу, така буде и наша будучнѣсть. Якъ виховаємъ молодѣжь въ крѣпкѣй вѣрѣ, въ цнѣтѣ, въ побожности, словомъ, якъ

выховаемъ ся добре, то и позынѣннїи поколѣнїя будутъ добріи, вѣрнїи, и побожнїи. А въ томъ взглядѣ не одно зло двеси, ворогъ рода людьскаго хотѣбы ту ю молодѣжь въ свои сѣти заманити. Тожъ звертайте, родичь христїанскїи, бачну увагу на той Вашь наибольшнїи скорбь, на Вашнїи дѣти, выховуйте ихъ въдѣ маленькости въ душь христїанскѣмъ, тогда будете и Вы зъ нихъ мати потѣху, и Богу ыростутъ они на славу, и нашему народу на пожитокъ.

А дальше страхомъ переймають насъ тїи незгоды и ненависти. Люде, навѣтъ добріи, котрїи въ самѣи рѣчи добра хотять. упертостїю своєю и непошанованемъ гадки другихъ людей, шкѣду приносятъ доброй справѣ.

Дятого теперѣшнїи нашъ Отець святїи Папа Левъ XIII, котрїи зъ высоты Свого престола видить всѣ небезпеченства, подае, яко учитель христїань, докладнїи поясненїи, а яко досвѣдченнїи лѣкаръ, средства цѣлительнїи, кѣлькѣкратно упоминавъ свѣтъ христїанскїи передъ грозячими небезпеченствами.

Свѣтъ злыи и переворотнїи хоче людей въдїягнути въдѣ Христа Спасителя, а доброй христїаннїи муситъ старатися якъ насъ до того св. Отець въ Своимъ посланїю зъ 1. Листопада 1900 завзывае, щобы той, котрїи есть; „**Пѣтъ истина и живѣтъ**“ панувавъ въ серцїяхъ всѣхъ, въ серцїяхъ бѣдныхъ и богатыхъ, подданныхъ и панующихъ, щобы всѣ Его яко своего Учителя, Господа и Законодателя узнавали. Его щиро любили, вѣру въ него смѣло и веустранимо визнавали, и любовь до него черезъ любовь до ближнихъ оказывали.

Правдива же вѣра въ Спасителя и щира любовь до Него оказуеся найльнше черезъ непокелибїму вѣрнѣсть до Головы Церкви, Папы Римскаго. Бо божественнїи Пастыръ, Исусъ Христосъ, повѣривъ свою паству ажъ до Свого пакипрїиствїи при кѣнци свѣта св. Пѣтрови (Іоан. 21, 15—17); Вънѣ злучивъ судьбу Церкви Своєи зъ пастированемъ св. Пѣтра и его правныхъ наслѣдникѣвъ (Мат. 16, 18). Въ Римѣ осѣвъ св. Пѣтро, веденнїи духомъ Божимъ, тамъ полишивъ свѣи жезль папскїи своимъ наслѣдникамъ, тамъ отже, до Риму, зверталися и звертаются по всѣ часы очн вѣрныхъ, яко до осередка царства Христового. Де Пѣтръ, тамъ и Церковъ, якъ посли выказу св. Амвросїи всѣ вѣрнїи всегда вѣровали и вѣрують. По томъ познаеся правдивыхъ вѣрныхъ Христовыхъ, що они всегда щиро суть послушннми наслѣдникамъ Христовымъ въ всѣхъ справахъ, дотычачихъ спасенїи.

Зъ другой стороны вороги Христа всегда старали ся найсампередъ поразити Пастира, щобы потѣмъ легко розпоронити паству. Перши христїане бачили, якъ ихъ пастиря, найсампередъ въ Іерусалимѣ, а потѣмъ въ Римѣ, кидали до вязницъ, а наконецъ на смерть замучили. И въдѣ того часу непрѣминуло жадне столѣтє, въ котрѣмъ бы вороги Христа не нападали на Голову Церкви. Силою и подступомъ, обманамн и клеветамн нападали на Пандѣвъ, щобы тымъ способомъ вѣрнїи дѣти Церкви въдїягнути въдѣ Риму.

И у насъ въ Австрійскої державѣ бачимо вѣдь якогось часу зачинае ся ширити покликъ, котрый христіянь вѣдь вѣрности Римови, т. е. Папѣ Римскому, вѣдтигнути хоче. А кождый вѣрующій знае добре, що кто вѣддаляеся вѣдь Христа, той вѣддаляеся вѣдь Бога, бо неможе той мати Бога за вѣтця, кто не мае Церкви за матерь, якъ говорить св. Кипріянъ.

А пѣдь тымъ покликомъ, котрый вѣрныхъ хоче вѣдтигнути вѣдь Папы Римского, вѣдь Церкви, криесея и друга цель, щобы горожанъ Австрійскихъ вѣдтигнути вѣдь вѣрности Австрійскої державѣ и нашому Цѣсареви, якъ я тоє Вамъ вже зъ початку того листу сказавъ.

Насупротивъ такой поганои, злобнои работы жадець Епископъ неможе мовчати. Дятого то звертаю ся до Васъ, дорогі Братя, зъ любовію въ серци и кзынаю Васъ и упоминаю по вѣтцѣвски: вытревайте въ добромъ, вытревайте въ вѣрь.

Передъ всѣмъ памятайте що часъ борбы и переслѣдованъ дає Вамъ нагоду позыскати собѣ побѣду, если вложите на себе зброю духа. Тожъ, якъ повѣдає Апостоль народѣвъ: „Стѣните оубо припадсани чреслѣмъ вѣша истинною, и шѣвокашиса къ бронѣмъ правды: И шѣвокаш нѣзкъ ко оубѣгоканію клеветкованію мїра: Нады кѣмъ же воспрїимши щїтъ кѣры, къ нїмъже возмож-те всѣ стрѣлы лѣваго розжїнныа оубѣгасити. И шлїмъ спасїніа воспрїимїте, и мїчъ двѣховный, іже їсть глагола Бжїї“ (Ефес. 6, 14—17). Хотъ бы борба незнати якъ люта була, Вы вытревайте, не опускайте Вашого становища. Бо христіянїнь неможе покидати своєї Церкви, инакше бо грѣшитъ тяжко и тратить вѣчне спасенїе.

Найскорше тратять вѣру тїи, котрі правдъ вѣры або мало що знаютъ, або цѣлкомъ незнають. Тожъ въ тепершїннихъ прикрихъ часахъ Наше Духовенство душпаствырске, все охоче до праць надъ своею цаствою и повне пожертвованя, подвоитъ свою працю, щобы вѣрныхъ докладно поучати, и вѣрніи зъ тымъ бѣольшою охотою и нильностїю будутъ зъ тыхъ наукъ користати, щобы ихъ собѣ приевонти.

Особенно Вы родичѣ христіянски маєте першїи обовязокъ, зъ одной стороны самымъ докладно поучити ся правдъ вѣры, бо Вы самї маєте найсампередъ учити тыхъ правдъ вашїи дѣти, а зъ другой стороны маєте свитый обовязокъ посылати Вашїи дѣти до Церкви и школы на науку катихисму. Чимъ лѣпше научать ся катихисму, тымъ сильнїйше будутъ вѣры св. тримати и пѣсля неи жити.

На жалъ многі христіяне не живутъ такъ, якъ того учать правды вѣры и моральности христіянскои, якъ тоє учить катехисмъ. Бракъ вѣры майже все єсть наслѣдкомъ житя, котре вѣрь противитєся. Кто отже хоче заховати собѣ правдину, св. католицку вѣру, мусить жите свое уладити и провадити пѣсля внеслого прикладу божественного нашего Учителя и Спасителя.

Щобыже пѣсля того високого прикладу жити и поступати, то до того належить такожь любовъ ворогѣвъ. Если злїи люде нападають на Церковъ св., си осуджують и на ню клеветаютъ, Вы докажѣть правдивѣсть Церкви и правдивѣсть вѣ-

ры Вашимъ праведнымъ житємъ, докажѣть тымъ, що точно поступати будете послѣ заповѣди Христа: „вѣгословіте клинцымъ кмъ, доверѣ творѣте нинѣйдцымъ вѣскъ, ѣ молитѣся за творѣцымъ камѣ напастѣ (Мат. 5; 44. Лук. 6, 27). Великій учитель, Августинъ, коли настали подѣбнѣ вѣдношени, якъ теперъ, такъ упоминавъ свою паству: „Тѣи, котрѣ ширѣть блуднѣи науки боѣтся спокою такъ, якъ тѣи, котрѣ хорѣи суть на очи, боѣтся свѣтла.“ Але чижъ черезъ тое, що кто хоруетъ на очи, неможе свѣтла знести, оно мае бути злымъ? Прецѣвъ око на го сотворене, щобы прѣймало свѣтло. Дѣтѣи католики, котрѣ любятъ миръ, най стараются, щобы очи слабыхъ поздоровѣли. На клеветы не вѣдповѣдайте клеветами, але молитѣся за него. До того, котрый хоче ся сварити, ты такъ скажи: „говори, що хочешъ, можешъ мене ненавидѣти, скѣлько силы, проклинай мене, скѣлько тобѣ ся подобае, ты помѣио всего позѣстанешъ моимъ братомъ!

Але христѣянська любовь ближнихъ и любовь вороговъ не церешкаджае боронѣти, и то вѣдважно боронѣти справы Церкви супротивъ еи вороговъ. Дѣтѣи взываю Васъ, дорогѣи Братя, щобысьтѣ вѣры и Церкви св. боронили всюда, дебы ся протѣиѣники тыхъ святыхъ справъ показали. Тяжкимъ ворогомъ вѣры суть поганѣи письма, переворотнѣи, злѣи книжки. Тыхъ стережѣтѣся, вѣдкидайте ихъ вѣдъ себе, а якъ ихъ помѣио Вашои воли дѣстанете, вѣддавайте заразъ Вашимъ вѣтцымъ духовнымъ. А за тое читайте самѣи, або слухайте, якъ другѣи читають, письма и книжки добрѣи, котрѣ стоятъ крѣпко на подѣставѣ вѣры. Такѣи письма и книжки, якихъ дяковати Богу у насъ русинѣиъ що разъ бѣльше появляеся, подѣирайте, самѣи о нихъ старайтѣся и розширяйте.

Вороги Церкви и вѣры и дѣтѣямъ Вашимъ могутъ дати вѣ руки шкѣдливѣи письма, щобы вже вѣ молоденьки серци запустити отрую. А дѣти Вашѣи, то Ваша потѣха и Ваша будучнѣсть. Стережѣтѣ ихъ вѣдъ того зла, бо дѣтина, котра не выхована вѣ вѣрѣ нѣ родичамъ нѣ пародови славы анѣ пожитку не принесе. А еще вѣ бѣдшой мѣрѣ старайтѣся Вы родичѣи, котрѣ маєте сынѣиъ вѣ школахъ середнихъ и высшихъ, и молитѣ Бога о помѣчь, щобы они тамъ до мѣстахъ незатратили духа христѣянського, незатратили вѣры, котру зъ родительского дому вынесли и якбы зъ молокомъ матери выссали, не затратили добрыхъ обычаевъ. Нарѣдъ потребуе людей свѣтлыхъ, котрѣ придбали собѣ богато вѣдомостей мужѣиъ зъ характеромъ сильнымъ, зъ серцемъ шляхотнымъ, мужѣиъ честныхъ и праведныхъ. Такѣи люди умѣють для своего народа ширѣи трудитѣся, его выше подѣносити и честь ему принести. Тѣи же працѣи молодѣже, ты надѣе наша, ширѣи, учѣся шильно, заховай чистѣи обычаѣи, плекаѣи внесли идеалы вѣ серцихъ твоихъ молодыхъ, котрѣ до всего красного и высокого рвутѣся, вырабляѣи вѣ собѣ характеръ, чистый якъ слеза а крѣпкѣи якъ крици, щобы мы, и ты и цѣлѣи нарѣдъ зъ доброю надѣею вѣ красшу будучнѣсть передъ себе глядѣти могли. Стережи твоего невинного серци и поборѣи покусѣи, а жите твое уладжуй честне, на крѣпкой подѣставѣ вѣры св.; тая подѣстана, и вѣ тяжкихъ хвилѣихъ нѣколи тебе не заведе.

Всѣмъ же вѣрнымъ пригадуемъ заповѣдь Христа Господа: „Тѣмъ да просвѣтятся свѣтъмъ вѣдѣнъ предъ члвчкми, ѣкы да вѣдѣтъ вѣсна дѣла дѣла: и просвѣтятся Оцѣмъ вѣдѣнъ, ѣкы на нбсѣхъ. (Мат. 5, 16.) Нашъ божественный Спаситель, котрый колись и нашимъ судьбою буде, жадавъ вѣдѣ своихъ учениковъ, щобы все и всюды выступали яко его ученики, яко христiяне. Вѣнъ незадоволяея скритымъ визнаванемъ вѣры, але мовить: „Бсѣмъ оубо ѣкы испокѣтъ мѣ предъ члвчкми, испокѣтъ ѣгю и ѣзъ предъ Оцѣмъ моимъ, ѣкы на нбсѣхъ. ѡ ѣкы вѣржеться мнѣ предъ члвчкми, вѣржеться ѣгю и ѣзъ предъ Оцѣмъ моимъ, ѣкы на нбсѣхъ!“ Мат. 10, 32, 33). Тожъ обовязкомъ есть каждого христiянина старатися щобы христiянскы засады переймали цѣлу суспѣльнѣсть на кождѣмъ поли дѣланиа.

А дальше пригадую Вамъ, що Христосъ тымъ приобщивъ вступъ до неба, котры творять дѣла милосердiя, немилосернымъ же заповѣвъ, щѣ ихъ вѣдѣние вѣдѣ себе. (Мат. 25, 35 и пр.) Тожъ кождый пѣсля силъ своихъ, можности и средствъ най вспомагае бѣдныхъ, най запомагае Товариства добродѣйны, щобы тымъ способомъ причинитися до зменшеня нужды.

Нужда и голодъ есть злымъ дорадникомъ, чловѣкъ, проживлючiй въ нуждѣ, есть очевидно незадоволеннымъ нарѣкне на все и на вѣхъ, стае ся ворогомъ тыхъ, котры мають чимъ потребы житiя заспокоити. Тожъ вѣми силами старайтеся, щобы нужду лагодити и усувати, дѣлайте дѣла милосердiя Христа ради, будьте милосерными зъ обовязку любви христiянскон, а тымъ причинитися до розвязаня kwestii суспѣльной пѣсля засады христiянскыхъ

Так само зарѣбники и ремесники часто чуются незадоволенными и высказываютъ тое, а то тiи, котры немають крѣпкой вѣры и не пѣдносятъ очей своихъ до Бога, до неба. Баламученi злыми людьми, котры имъ обѣщуютъ такi рѣчи, яки суть неможливi, хотять тутъ на земли знайти повне щасье якого нема. Зведенi переворотными людьми, затрачуютъ свою вѣру, перестаютъ працювати, видять нужду въ своей родинѣ, и пропадаютъ такъ въ дѣчасности якъ и вѣчности. А Церковь католицка пѣдъ проводомъ св. Отца Льва XIII, котрый въ справѣ робѣтничой прекраснi выдавъ посланиа, щиро займаея зарѣбниками. Тожъ слушайте того голосу Церкви, котра однаково любить все свои дѣти, такъ бѣдныхъ якъ заможныхъ, и однимъ и другимъ ихъ обовязки пригадуе.

А на кѣнци пригадую Вамъ, дорогi Братя, тую правду непоколебиму, що тправдиве добро суспѣльности залежить вѣдѣтого, яки суть поодинокы родины. Если все родины будутъ щирымъ духомъ Христовымъ переняти, то и цѣла суспѣльнѣсть буде доброю и щасливою. Все бо мы членами одноц, великои, Богомъ заснованои родины, а то: св. Церкви католицкон. Пѣдъ проводомъ св. Отца и Епископовъ зъ нимъ злученыхъ члены той родины суть злученi щирою любовiю, котрой жерело у Христа находится. Кто отже повстае супротивъ поваги Церкви, той повстае супротивъ христiянскон родины.

Найжежь родины Вашi будутъ вравдиво христiянскi, а всео що духови

Христовому противится, выкиньте зъ посередь себе. Отже утаняне за утѣхами свѣтовыми, за богатствами и легкимъ заробкомъ, неразь зъ кривдою ближнього, пьянство и рознуета, по̀дконують здорове и щасе поодинокихъ родинъ и цѣлыхъ народо̀въ.

„Тѣмъ же бѣго прѣтѣ стѣйте, и держите преданїа, ѣмъ навчистеся, ѣли слѣбома или посланїама нашимъ. Сѣмъ же ГДѣ нашъ Іисъ Христосъ, ѣ Бѣкъ и Оцъ нашъ козлюкымъ насъ и дѣкымъ оутѣшнїемъ кѣчно и сѣпованїемъ бѣго къ бѣгодати. Да оутѣшнѣтъ серца вѣша и да оутѣрдѣтъ вѣсъ ко всѣкомъ слѣбѣ и дѣлѣ вѣлѣтѣ“. (II Сол. 2, 14—16).

Яко залогъ благословеня небесного удѣляю Вамъ мого благословеня Архїерейского въ имя Отца и Сына и св. Духа Амвнѣ.

Дано въ Перемышли при нашей престольной Церкви Рождества св. Іоана Крестителя въ день иже въ свитыхъ отецъ нашихъ, Василїа Великого, Григорїа Богослова, и Іоанна Златоустаго р. В 1902,

† Константинъ, Епископъ.

Поручае ся Всечестному Духовенству повиснїй листъ пастирскїй оголосити мѣсто проповѣди въ Недѣлю сыропустну. Въ парохїяхъ до котрыхъ дочернїй Церкви належать, мае ся той листъ пастирскїй въ каждой Церкви оголосити.

ОО. Катихиты школъ середнихъ и выдѣловихъ мають той листъ молодѣжи школной мѣсто экскурты въ Недѣлю сыропустну прочитати, а въ школахъ народныхъ вѣдповѣдну экскурту выголосити.

Що до захованя посту, поручаемъ благоразумно поучати вѣрныхъ о приписахъ нѣ томъ взглядѣ оголошеныхъ на Синодѣ діецеазальномъ въ Перемышли въ роцѣ 1898, то есть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Гдѣбы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого разрѣшеня вѣдѣ посту, то удѣляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. Катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ разрѣшеня вѣдѣ посту що до молитовъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохїяхъ надѣ 2.000 душъ розпочинати св. Сповѣдь пасхальну вѣдѣ 1. Понедѣлка. а въ парохїяхъ ниже 2.000 душъ вѣдѣ 3. Понедѣлка св. великого посту. Сповѣдь пасхальна кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту разрѣшати вѣдѣ грѣховъ власти Нашой задержаныхъ, кромѣ 1) умысне челоуѣкоубїйство и 2) согнане челоуѣческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силою власти вѣдѣ св. апостольского Престола на пятилѣте Намъ удѣлено, удѣляемъ власть, всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum*

consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris respective sui patris, що дѣлати ся має въ слѣдуючій способъ. По выголошеву формы разрѣшенія св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Словѣдникѣвъ, що форма разрѣшенія має докладно выказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ си, иначе каючій ся не одержавъ разрѣшенія, має ся сказати: „Кромъ того властію Преосвященному Епископу удѣленую, а менъ вѣдпорученою, привертаю тобъ довгъ супружескій вѣдъ свого мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего,) поновненій утративъ есь. Въ ими Отца † и Сына † и свитого Духа † Аминь.“

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Лютого 1902.

† Константинъ,
Епископъ.

Ч. 7.

Ч. 783 Речинець къ св. Рунополаганю въ Єрем.

Кандыдатѣвъ стану духовного, укѣнчившихъ науки богословскій а желаючихъ приняти св. Руноположене вызвае ся, щобы подани свои вносили до дня 3 н. ст. Марта с. р. самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 11. н. ст. Марта с. р. о 10. годинъ передъ полуднемъ до испыту. — Подани заосмотреніи мають бути: 1) свѣдоцтвами вѣсхъ наукъ шкѣльныхъ, 2) ировствениости, 3) здоровія, 4) убожества потвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣчянія (если суть женаті), 6) удоволенія вѣдъ войсковои повинности.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Лютого 1902.

Ч. 8.

Ч. 486. О духовныхъ вправахъ въ монастыри ОО. Василянъ въ Добромили.

Въ двяхъ 4, 5 и 6 Марта и 11, 12 и 13 Марта с. р. вѣдбудуть ся въ монастыри ОО. Василянъ въ Добромили вправы духовній для Всеч. Духовеньства. Реколекціи въ первѣмъ речинци розпѣчнутъ ся дня 3. Марта вечеромъ, а въ другѣмъ

10. Марта вечеромъ. Намѣряющій зъ Всч. ОО. взити участь въ тыхъ реколекціяхъ зволить листовно вѣднестн сн до Всир. о. Ректора Новиціату Чина св. Вас. Вел. въ Добромили, въ котрѣмъ речинци возьмутъ участь въ реколекціяхъ, а то изъ той причини, що тѣлько по 20 священникѣвъ може бути въ тѣмъ частъ помѣщенныхъ въ монастири. Кождый зъ Всч. Отцѣвъ, котрый зголосится до участи въ реколекціяхъ, въ сей частъ отримае вѣдповѣдь, чи есть еще мѣсце.

Вѣдъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль дня 29. Сѣчня 1902.

Ч. 9.

Ч. 658/30. Конкурсъ на катихита при 5. кл. школѣ въ Белзѣ и при школѣ муж. выдѣл. въ Сокали

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Сокали оголосила п. дн. 28. Сѣчня 1902 ч. 219 конкурсъ на посаду катихита при 5. класовой школѣ въ Белзѣ и при школѣ выдѣловой мужеской въ Сокали зъ платнею III. и II. класы пѣсли §. 4. и 11. зак. зъ дня 22. Червня 1899 Нр. 81 Вѣстн. зак. и розпор. краевыхъ.

Ресинець подаваня сн до 15. Марта с. р.

О тѣмъ повѣдомляе сн Преч. Духовенство.

Вѣдъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 11. Лютого 1902.

Ч. 10.

Ч. 689. О брошурцѣ тракующои о рѣжницѣ науки вѣры и дѣсциплны св. кат. Церкви.

Звертася увагу Всеч. ОО. Душпастырѣвъ, именно въ околицяхъ гѣрскихъ западнои Галичины, щобы слѣдили мѣжь народомъ за Срошурою печатаною въ малѣмъ форматѣ (16ка) способомъ катихизмовымъ тракующою о рѣжницяхъ науки вѣры и дѣсциплны св. католицкои Церкви, такожь обрядѣвъ гр. кат. Церкви, соединенои зъ св. Римскимъ Престоломъ, а Церквою восточно-православною.

Броштуру тую вѣроятно въ Америцѣ печатану, слибы у кого найшлася, поручася безпроволочно вѣдобрати о еи походженю вывѣдатись и до Еписк. Конснсторіи вѣдослати.

Вѣдъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль 10. Лютого 1902.

Ч. 6878/901. О розсылцѣ св. Мира.

Епископскій Ординаріатъ поручае Преч. ОО. Деканамъ, чтобы памятали на выконане обовязку вчасного по Вел. Четвергу побраня и вѣдновлени св. мира а то вѣдповѣдно до рѣшенъ рус. провинціального Львѣвского Собора зъ р. 1891 (Глава II. о св. Тайнѣ Миропомазаня и додатокъ до того Собора стор. 212--213).

Въ особенности поручае ся:

1) чтобы каждый Преч Отець Деканъ будьто самъ, будьто черезъ вѣдпорученого священника въ найкоротшѣмъ часѣ по Великодни побравъ вѣдъ о. Префекта катедральной закрестин св. миро для цѣлого деканата. Ту примѣчае ся, що подальшій Деканаты по попереднѣмъ порозумѣюся Преч ОО. деканѣвъ могутъ черезъ одного вѣдпоручника побрати св. миро для кѣлькохъ сусѣдныхъ деканатѣвъ, высылка же св. мира почтою естъ выключена.

2) чтобы въ протягу мѣсяца вѣдъ Вел. Четверга конечно каждый настоятель парохій и самостѣйной душпастирской посады мавъ уже у себе нове св. миро. Въ той цѣли поручаеся гъ тѣмъ речинци созвати Соборчикъ деканальный или въ случаю перешкоды вѣзвати всѣхъ Настоятельвъ парохій, чтобы у Преч О. декана лично или черезъ сусѣдного священника побрали св. миро.

3) чтобы всѣ Настоятель парохій спалили старе св. миро на чистѣмъ камени а попель его высыпали въ освячене мѣсце (Sacragium), котре въ каждой Церкви дожно бути устроене.

Преч. ОО. Деканѣвъ въ совѣсти зобовязуеся до точного выконаня повисшихъ псрученій и до обговореня выше наведеного трактату рус. провинц. Собора Львѣвского зъ р. 1891 на найблизшѣмъ Соборчику деканальнѣмъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріата.

Пережыль 14. Лютого 1902.

ХРОНИКА.

Именованя :

Ч. 2934/01 Тит. Совѣтниками Еп. Консистеріи именовані:

Печ. ОО. Маляркевичъ Іоанъ, парохъ въ Дорожовъ, Іесыпъ Петро парохъ въ Лытынь, Борковскій Іеронъ, парохъ въ Грушовој.

- Ч. 103. О. Гавриілъ Гнатинакъ, парохъ въ Крыницъ—им. II. орд. шкѣль. комисаремъ на деканатъ Мушинскій, на мѣстѣ уступившаго добровѣльно изъ той должности Преч. о. Іосифа Мохнацкаго пароха въ Лабовой.

Вѣдличія крилошанскій получили :

- Ч. 2934/01. О. Борковскій Геронъ, парохъ въ Грушовоі.
„ 5495/01. О. Константиновичъ Емиліанъ, парохъ въ Сяноцъ.
„ 6125/01. О. Радецкій Іоанъ, парохъ въ Мервечахъ
„ 806 О. Позинскій Олимпъ, парохъ въ Юрѣвцахъ.

Презенты получили :

- Ч. 319. О. Бенцьнъ Андрей на парохію Баличи дек. Мостискаго.
Ч. 751. О. Винницкій Іосифъ на Ролѣвъ дек. Дрогобыцкаго.
Ч. 829. О. Волошинскій Василій на Махиѣвъ дек. Угнѣвскаго.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 358. О. Алексевичъ Станиславъ на Батитычи дек. Жовкѣвскаго.
Ч. 491. О. Заяць Іоанъ на Хмѣль дек. Затварницкаго.
Ч. 522. О. Минковичъ Емиліанъ на Мхаву дек. Балигородскаго.
Ч. 623. О. Охничъ Василій на Туриньско дек. Яелискаго.

До каноничной институціи завѣзваніи :

- Ч. 633. О. Попель Михаилъ на парохію Лине дек. Жукотынскаго.
„ 634. О. Антоновичъ Маріанъ на парохію Шумячъ дек. Высочанскаго.
„ 654. О. Корытовскій Володимиръ на парохію Глумча дек. Бирчанскаго.
„ 655. О. Коніетинскій Романъ на парохію Пулавы дек. Яелискаго.
„ 749. О. Скроцкій Михаилъ на парохію Устрики гѣр. дек. Затварницкаго.
„ 791. О. Бенцьнъ Андрей на парохію Баличи дек. Мостискаго.
„ 792. О. Крушинскій Теодоръ на парохію Ступницю дек. Мокрянскаго.

Завѣдательства получили :

- Ч. 358. О. Паньковскій Іларій въ Конотопахъ дек. Варяжскаго.
„ 386. О. Головка Іоанъ въ Тартаковъ дек. Сокальскаго.
„ 336. О. Левъ Михаилъ въ Яжовъ старѣмъ дек. Яворѣвскаго.

Вѣдъ Е. п. Консисторіи

Перемышль дня 16. Лютого 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 3. Марта

Ч. III.

Ч. 12.

Ч. 235.

I.

ИНСТРУКЦІЯ

дотычача цивильного душстаровництва въ ц. к. Оборонѣ краевой.

Посля службового припису для войскового Духовенства зъ р. 1887, П. Воддаль, §. 17, стор. 12 и 17, ч. 4 особы принадлежн до ц. к. Обороны краевой (и кор. угор. Обороны краевой), котри въ мобилизаційномъ вѣдношеню (§. 17. повышеного службового припису, ч. 7 и 8) не находятся, подлягають цивильно-духовной юрисдикци и проте цивильному душстаровництву.

На поодинокихъ проте Преосв. Ординаріятахъ тяжить обовязокъ управлїннги душстаровництво для стаціонованой въ ихъ епархіяхъ ц. к. Обороны краевой. Они мають опредѣлнть порядокъ богослуженя, вызначнть часъ практикъ релїгїйныхъ до праздника Воскресеня Христоваго, щороку выдати приказъ захованя посту, поруннть ведене книгъ метрикальныхъ черезъ ихъ Духовенство и въ загазъ мати ста-

ране о заспокоєне релігійныхъ потребъ тыхъ вѣрныхъ, котрі належать до ц. к. Оборони краевой.

Въ выконаню тыхъ обовязкѣвъ Преосвященні австрійскі Епископы на вѣдѣныхъ въ листопадъ 1901 въ Вѣднн конференціяхъ постановили управити душстаровництво въ ц. к. Оборонѣ краевой по части въ власнѣмъ крузѣ дѣйствія по части на основѣ ласкаво удыленой имъ вѣдѣ Св. Престола власти.

Дня 2. листопада 1898 Епископы упросили собѣ власть розрѣшити принадлежныхъ до ц. к. Оборони краевой вѣдѣ воздержаня и посту въ такѣмъ обемѣ и такимъ способомъ, якъ тоє розрѣшенє Апост. Польный Викаріятъ удыляє католикамъ чинного ц. к. войска и ц. к. войскѣв Маринарки. Тую власть зволивъ Св. Престолъ въ дни 7. вереся 1900 на протягъ 7 лѣтъ удѣлити.

На основѣ сей власти мають католики Оборони краевой вздержатися вѣдѣ мясныхъ стравъ въ св. великій пятокъ и въ навечеріє праздника Рождества Христоваго. Въ прочихъ дняхъ Церквою наказаныхъ постѣвъ и воздержаня позваляє на уживанє мясныхъ стравъ. Се саме собою розумѣєся, прислугує лише на протягъ чинной службѣ, въ часѣ котрой католицкимъ воинамъ ц. к. Оборони краевой зъ взгляду на ихъ тяжку службу позваляєся такожь, въ дняхъ Церквою наказаныхъ постѣвъ бѣльше якъ разъ на день прокормитися. Уживанє однакъ мяса и рыбъ при тѣмъ самѣмъ поживленю єсть въ рѣвнній способѣ якъ для прочихъ вѣрныхъ заказанє. Розрѣшенє вѣдѣ вздержаня, однакъ не вѣдѣ посту розтягає ся такожь на дорослыхъ членѣвъ родинъ офицерскихъ и пѣдофицерскихъ.

Довжностію католикѣвъ ц. к. Оборони краевой будє тую велику ласку вдѣчно признати и старатися ю надолжити черезъ непоколебимє привязанє до св. релігії, черезъ молитву и примѣрну участь въ Богослуженю, черезъ слуханє слова Божого, черезъ сокрушенє и розкаянє настроєнє якъ и черезъ выконуванє другихъ добрыхъ дѣлъ.

Часѣ пасхальной сповѣди для католикѣвъ ц. к. Оборони краевой подѣбно якъ для ц. к. войска и ц. к. войскѣв Маринарки трєває вѣдѣ первой недѣлѣ поста ажъ до вервой недѣлѣ по Сошествію св. Духа. Тое самое дотычить такожь членѣвъ родинъ офицерскихъ и пѣдофицерскихъ Оборони краевой.

Дотычно Душпастырства тыхъ, котрі принадлежать до ц. к. Оборони краевой зауважає ся еще слѣдующє:

Въ належитой карности утримана Армія єсть найпєвнѣйшою порукою благословєній мира. Но власно св. релігія, вкорєнена въ души чєловѣка, становитъ найпєвнѣйшу пѣдпору вѣрности, послушенства, вѣдѣваги и другихъ чєстнѣвъ войнѣвъ Душпастыр протє сповняють високо патріотичну службу, коли плакають и пѣдносятъ релігійно-норовственнє житє войнѣвъ. Душпастыр войска має обовязокъ, св. вѣру, котру войнѣ изъ своей вѣтчины или изъ своего цивильного званя до войска чринисить, стеречи, хоронити и оживляти; дальнє заохочувати война до выповняня

заповѣдей Божихъ и церковныхъ, до вѣдмавляня щоденныхъ молитвъ, до присту-
ваня до св. сповѣди и св. причастія, до совѣтного выконуваня торжественною вой-
сковою присягою заприсяженныхъ обовязкѣвъ стану войскового и тепло остервгати
его передъ небезпеченствами, якѣ спасеню его душъ могутъ предстоати зъ сожити
зъ людьми лишенными вѣры и ироственности.

Досвѣдчене учить, що въ правилъ кожрый войнъ, котрый зъ дому вынѣсь
сильне привязане до католицкои вѣры, такожъ при войску радо спѣшитъ на Служ-
бу Божу, проповѣдь и до св. Тайнъ, цѣломудренно жѣ и безкарно служить. Для
того нехай Душпастьрь посвящають молодцямъ до войска асентерованымъ особливу
пастырску печаливѣсть и увагу въ той способъ, що якійсь часть передъ ихъ вѣдхо-
домъ до войскової службы въ проповѣдяхъ или християнскихъ наукахъ будутъ
имъ представляти конечнѣсть и важнѣсть незмѣнного, живого, религійного морально-
го успособленя для война, строгій, въ часъ службы не знесеный обовязокъ: такожъ
въ войсковѣмъ станѣ вѣдмавляти щоденну пѣсля навчкненя молитву, участвовати въ
Богослуженю и принимати св. Тайны цѣо найменше въ часъ Великодня.

Дальше Душпастьрь будутъ одовженѣ впоити рекрутови пересвѣдчене, що
вѣнъ такожъ въ униформѣ має позѣстати католицкимъ християниномъ и яко такій
заповѣдимъ Божиимъ и церковнымъ послушнымъ и до точного выповнюваня обовяз-
кѣвъ войскового стану охотнымъ. Не безъ утѣшныхъ наслѣдкѣвъ булобы такожъ, е-
слибы Душпастьрь наклонили рекрутѣвъ до св. сповѣди и св. причастія передъ вѣд-
ходомъ зъ парохіи, пѣдчасъ Богослуженя въ послѣдний попереджающей недѣльный
или свѣточный день передъ зѣбраными парохіянцами на проповѣди теплыми словами
потѣхи и упѣвненя въ Бозъ ихъ поблагословили и попрощали и заразомъ любезно
ихъ вѣзвали, щобы въ случаю прибутя до дому на короткій урльопъ своего Душпа-
стыра носѣтили, кожного разу прійшли на Службу Божу, приступили до св. сповѣ-
ди и св. причастія и такъ публично заявили, що они позѣстали вѣрными учениками
Иисуса Христа. Такожъ Душпастьрь вѣдходячимъ рекрутамъ, нехай вложитъ на
серце, щобы въ гарнизонѣ вѣдшукали войскового священника и ему ся въ опѣку по-
вѣрили.

Такъ заемотренѣ рекруты по бѣльшой части позѣстають въ часѣ вѣй-
скової службы богобоязливими и пѣдъ взглядомъ моральнымъ безъ закиду. Где
лише протѣ возможнымъ буде такѣ особливне пастырскѣ обученѣ и религійне
упражненѣ для вѣдходящихъ до войскової службы новобранцѣвъ, тамъ нехай подѣй-
мѣся зъ цѣлою ревностію.

Въ чинной службѣ остающѣ войны обороны краевой, котрѣ переважно
становлять цвѣтъ мужеской молодежи, по короткомъ часѣ повертають до дому.
Якъ важнымъ естъ протѣ, щобы молодой войнъ пѣдчасъ своѣи службы захавать
вѣру и яко благовравный мужъ повернувъ до своѣи рѣднѣ. Якъ незмѣриму шко-
ду може въ громадѣ нанести одинокій безвѣрный и морально пѣдунавшій человекъ!

Для того въ интересѣ цивильнаго Духовенства лежитъ якъ наиревнѣйше заняться душестаровництвомъ ц. к. Обороны красной.

Для практики звертаея увагу на гдеяки постановленія регулямину службового для ц. к. войска I. часть, котрій обязуютъ такожь и ц. к. Оборону красную. §. 2. точка 14 гласить: каждому, о'скѣлько позволяе служба, належитъ дозволити нѣдправу его молитвъ и религійнаго обязуку въ принадлежнѣмъ часѣ. §. 58. точ. 4 и 5 мовить: Щѣбы войскові особы могли выновити свои религійні обязуки и свое набоженство, о'скѣлько служба позволяе, заховати въ принадлежнѣмъ часѣ, належитъ вчасно посредствомъ коменды стациі войсковои оголосити годины, въ котрыхъ Богослужене различныхъ вѣроисповѣданъ, а войскові команди мають на тое зважати, щѣбы войны въ бѣльшій торжественній дни могли брати участь въ Богослуженіи ихъ вѣроисповѣданія. Въ означеній дни цѣ наименше разъ въ мѣсяць — где се возможнымъ — масса войнѣвъ нѣсла ихъ вѣры роздѣленныхъ и въ тактичній вѣдѣлы упорядкованыхъ провадити до посѣщенія Церкви.

Зъ того постановленія регулямину службового ясно выходитъ, щѣ належитъ войнѣвъ каждого гарнизону наименше разъ въ мѣсяць на Богослужене провадити и имъ уможливити сповнене религійныхъ обязуковъ такожь въ всеі прочіи дни недѣльній и святочній.

Лише служба становить вынитоку вѣдъ сево правила. А пѣсла §. 8 тогоже регулямину службового пѣдъ выраженемъ „Найвысша служба“ или служба розумѣются всеі справи, котрій суть наказаній обязуками стану.

Коменда стациі Обороны красной має зъ мѣстцевымъ душнастрыемъ порозумѣтися, котрого дни о' котроіи години належитъ войнѣвъ Обороны красной пѣдчасъ Богослуженія надзоровати и на ихъ приличне захованесе изъ Церкви уважати. Евентуально ту вѣдносячій ся жалобы мають душнастрыемъ предлагати ся Комендѣ стациі Обороны красной; еслибы слушна жалоба не зѣстала уваженена, справу належитъ предложити Преосв. Ординаріатови, а той потѣмъ дальній предпрійме кроки звертаючи ся о' помѣчь до высшій или найвысшій Коменды Обороны красной. Въ прочѣмъ нехай душнастрырь стараея всегда оставати зъ Командою стациі въ дружнѣмъ порозумѣніи и доброй комитивѣ.

Где можнѣсть позволяе, поручаея вѣдправу особнаго Богослуженія св. литургіи зъ проповѣдею для войнѣвъ Обороны красной. Въ случаю же неможливости парохіальне Богослужене буде заразомъ Богослуженемъ для войска.

Пѣсла теперѣшнихъ нормъ масса тѣлько добровѣльно згодошавшихся войнѣвъ провести до Церкви до пасхальной сповѣды. Если тѣи нормы обязуютъ такожь ц. к. Оборону красную — о' чѣмъ сумнѣватися не можна — то Коменда стациі Обороны Красной має повѣдомити дотычнаго мѣстцевого душнастрыря о' числѣ згодосившихся до пасхальной сповѣды войнѣвъ Обороны Красной и въ порѣ-

зумѣню зъ нимъ вызначити день и годину слуханя сновѣды. Въ благословене обильнымъ будобы, еслибы сновѣдь насхальну и св. причастіе попереджала вѣднана наука взглядно еслибы въ великомъ постѣ духовнїи науки для войска були голошенїи или еслибы войско на загалнїи великопостїи проповѣди — где такїи гласяцца — притягане бути могло.

Где суть войсковїи душнастырїи, тыхъ въ перїомъ рядѣ належалобы потягнути до помочи въ слуханю св. сновѣды и до той цѣли надѣлати ихъ потрѣбною юрисдикціею, бо ц. к. Оборона Краева подлягае не войсковою але цивильно-духовной юрисдикціи такъ само якъ такожь войсковїи особы на урлоуѣ, въ резервѣ и поза службою.

Превеликїи благодатнїи плоды приносить посѣщене войскового шпиталу или дому мародѣвъ черезъ мѣстцевого душнастыря. Кожде добре и потѣшающе слово священника зъ вдячностію приймае. Мѣстцевїи душнастырь нехай потѣшитъ такожь и увязисныхъ и наклонїе ихъ до покаянїя и поправы. Особливцу духовну печаливѣсть належитъ звернути на войнѣвъ въ первыхъ мѣсяцяхъ ихъ покликанїя, той бо перїодъ есть найкритичнїишимъ для рекрута или новика, вtedy бо розлука зъ своимїи сродникамїи, новїи и неавыклїи вѣдноснїи житїа, строга карнѣсть и многе инше дуже часто на него депрїмующе вplyвають и нерѣдко его до розлуки и самоубїїства вєдутъ. Длїтого належитъ молодыхъ войнѣвъ въ означеныхъ за порозумѣнемъ зъ дотычною Комендою дняхъ на отвѣтнѣомъ къ тому мѣстци обучати на основѣ надприродныхъ мотивѣвъ о ихъ обовязкахъ стану и потѣшаючимїи словами оживити ихъ вѣдваню.

Пѣсла паастырского посланїя ц. к. Апостольского польного Викарїату до Прєч. войскового душнастырского Кліра зъ сервія 1892 Ч. 2710 ц. и к. Министерствю войнїи рескриптомъ вѣдд. 5, Ч. 3344 зъ 4 листовада 1891 вѣзвало войсковїи територїяльнїи Коменды, щѣбы понїрали тїи усилїа въ согласїю зъ истнующими принїесами службовыми. Тѣе буде мало свое аналогичне застосоване такожь и до ц. к. Оборонїи красвой.

Наконецъ длїи информациї звертае ся еще увагу на новїише розпоряджене дотычно вѣдбуванїа бальѣвъ и забавъ зъ танцїями зъ стѣроны войска въ освященѣомъ часѣ.

Ц. и к. Министерство войнїи рескриптомъ зъ 25. сьчнїа 1892 през. ч. 367 звернуло увагу, щѣ вѣдбуване публичныхъ бальѣвъ, вечеркѣвъ зъ танцїями въ часѣ посту до Рождества Христова и Великодня, лєхко може выкликати соблязнь въ тыхъ околнїяхъ, въ котрыхъ религїиїи чувства населенїа въ особливнїи обявляють ся способѣ, длїтого зъ стѣроны войска належитъ числитися зъ тыми религїиїи возрнїями. (Порѣвн. вышєе наведєне паастырское послане апостольского польного Викарїату ст. 6, Антѣвъ Грїєєль, принїєсы въ войсковыхъ справахъ длїа душнаст. кліра. Граць 1892, стор. 151—153)

Повыше удѣлился Преч. Душпастьрима до вѣдомости и захованя. Въ томъ змыслѣ Епископы въ поданю зъ мѣсяца листопада 1901 вѣднеслися такожь до ц. к. Министерства Обороны краевой, щобы тоежь выдало пѣдчиненымъ Комендамъ Обороны краевой всказѣвки, якъ они зъ цивильными мѣстцевыми Душпастьрима согласно поступати мають дотычно недѣльного и святочного Богослуженя, религійныхъ великодныхъ практикъ, посщеня хорыхъ, великопостныхъ проповѣдей и заспокоени всѣхъ прочихъ религійныхъ потребъ войнѣвъ ц. к. Обороны краевой.

Злопостраждѣть убо яко добры войны Исусъ Христовы (II. Тим. 2. 3)!

Вѣдень въ мѣсяцю листопадъ 1901.

II.

ПРИПИСЫ

що до захованя посту черезъ ц. к. Оборону краеву важнѣ въ р. 1902.

Силою полученою вѣдъ Св. Апостольского Престола зъ 7. вереспя 1900 повномочія Еп. Ординарїятъ удѣляє слѣдующе розрѣшене вѣдъ захованя посту:

Католики ц. к. Обороны краевой мають въ навечеріе Рождества Христоваго и въ св. великій Пятокъ взержатися вѣдъ мясныхъ стравъ. Въ прочихъ Церквою наказаныхъ дняхъ посту и воздержаня позналяся имъ споживати стравы мясны, однакъ въ розрѣшенѣ дни посту и въ недѣль великого посту не вѣльно имъ при томъ самѣмъ обѣдѣ споживати мясо и рыбы.

Всѣмъ чиннымъ войнамъ ц. к. Обороны краевой въ часъ чинной службы позналяся такожь наказанїи Церквою дни посту бѣльше якъ разъ на день поживитися. Розрѣшене вѣдъ воздержаня вѣдъ мясныхъ стравъ, однакъ не вынятокъ вѣдъ обовязку захованя посту розтигаеся такожь на дорослыхъ членѣвъ офицерскихъ и пѣдофицерскихъ родинѣ. Католики ц. к. Обороны краевой довжнѣ суть тое велике злагоджене обовязуючои въ діецезіи заповѣди посту вѣдочно признати и старатися оное надложити черезъ непоколебиме привязане до святой католицкой религїи, такожь черезъ молитву и ревне посвщенне Богослуженя, черезъ слухане слова Божого, черъ етъ сокрушенне и розкаянне настроене, якъ и черезъ выконуванне другихъ добрыхъ дѣлъ.

Часъ до вѣдираня пасхальной сповѣды и привятя св. Причастїа опредѣляеся вѣдъ первой недѣль поста ажъ до первой недѣль по Сошествїю св. Духа.

Прочее Братїе моя возмагайте во Господѣ, и въ державѣ крѣпости его. Облещитесь во все оружїя Божїя, яко возмоцнѣ намъ стати противу кознемъ дїавольскимъ, яко нѣсть наша брань къ крови и плоти, но къ духовомъ злоби поднебеснымъ. Сего ради прїимите все оружїя Божїя, да возможете противитися въ день лють, и все содѣявше стати.

Станите убо препоясами чресла ваша истиною, и облекшесь въ броня правды, и обувше нозь въ уготованіе благовѣствованія мира: надъ всеми же воспримше щить въры, въ немже возможете вся стрѣлы лукаваго разжженныя угасити: и шлемъ спасенія воспримите, и мечъ духовный иже есть глаголь Божій. Всякою молитвою и моленіемъ молящесь на всяко время духомъ, и въ сіе истое бдице въ всякомъ терпѣніи Благодать со всеми любящими Господа нашего Ісуса Христа въ неистлѣніи! аминь. (Ефес. VI. 10—18. 24).

Дано въ Перемышлі 5. Лютого 1902.

Повысна „Инструкція“ и повысній „Приписы“, дотычачі ц. к. Оборони краевой, и установленіи вспольно и однозвучно для цѣлой Австріи, подаеся Всеч. Духовенству до вѣдомости и вѣдповѣднаго поступованія.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 5. Лютого 1902.

† Константинъ.

Епископъ-

Ч. 13.

Ч. 86/орд. Книжочка „Памятка посвященія Церкви изданія Впреосв. Митрополита Андрея Шептицкого.“

Въ печатнѣ ОО. Василіягъ въ Жовквѣ выйшла книжочка: „Памятка посвященія Церкви, написавъ Андрей Шептицкій Митрополитъ Галицкій“.

На початку Своєї праць Высокопреосвященный Авторъ пише такъ: „Въ селахъ, де лучаеся менъ посвячувати Церковъ, не могу майже слова Божого проповѣдати Довге торжество забирае цѣлый часъ. Длятого хочу Вамъ, брати мои милі, динити ту книжочку, котру для Васъ я написавъ и котру Вамъ посылаю. Тая книжочка буде за мене проповѣдати Вамъ слово Боже. Читаючи еъ будете пригадувати собъ ту хвилю, въ котрѣй я Вамъ Церковъ посвятивъ.“

Въ тѣй книжочцѣ поясню Вамъ зъ ряду всѣ святі обряды, котрыми Епископъ Церковъ святить“.

И дальше достойный Авторъ поясняе значѣне Церкви яко храму Божого, поясняе, що означають ризы Архіерейскі, освящене Церкви и всѣ обряды при тѣмъ священодѣйствію, дальше устроєне престола, а кѣнчить Свою многоцѣнну працю уступомъ: „Церковъ въ селя“.

Цѣла праця написана незрѣвно популярно, въ способъ для нашего народа якъ найприступнѣйшій, и тымъ прекраснымъ стилемъ, якій нашъ Высокопре-

освященный Митрополитъ посядає. Зъ каждого реченя, зъ каждого слова дишить тая глубока побожність, тая горяча любовъ нашего прекрасного св. обряда и нашего вѣрнаго и вѣрующаго народа.

Якъ зъ одной стороны праця тая подає Всч. Священству богатій матеріалъ до проповадей, такъ зъ другой стороны надаєся она дуже до читаня для народа, особливоже, якъ вже си напись оказує, на памятку по освященю або благословленю Церкви, не менше на преміи для дѣтей шкѣльныхъ.

Зъ тыхъ причинъ поручаємъ горячо тую книжочку Всч. Духовенству въ тѣмъ пересвѣдченю, що она въ каждой парохіи тутешной епархіи въ бѣльшѣмъ числѣ примѣрникѣвъ въ короткѣмъ часѣ знайдєся.

Дѣстати си можна въ печатни ОО. Василянъ въ Жовквѣ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 24. Лютого 1902.

Ч. 14.

Ч. 6440/901.0 пошанованю и береженю старинностей.

Культурній народы вѣдзначаються пошанованємъ своихъ старинностей и Церковъ, матеръ и учителька культуры, учила вѣдъ первыхъ своихъ вѣкѣвъ тако-го рода пошанованє, и сама въ мурахъ свитинъ своихъ зберегала вѣдъ заглады всякого рода предметы древнои штуки и науки.

Много предметѣвъ що свѣдчать о високой культурѣ, замилованю до искусства и науки минувшихъ поколѣнь, зберегло ся и удержало въ монастыряхъ и Церквахъ нашихъ на Руси, може не изъ самого почутя до красы и науковой вартости яку гляяки одиницѣ часѣмъ оцѣнити не гѣдній, якъ бѣльше за для вродженого народови рускому консерватизму и пошаны для старины, а такожь по причинѣ, що давнѣйше чужій людє за тыми не пошуквали и не выкупували.

Нинѣ же, коли богатій и культурній народы позасновували у себе музеи на котрѣ великѣ дають наклады, высылаючи знатокѣвъ вышукують и выкупають предметы минувшон добы штуки, легко случитися може, що старинна утварь церковна и книги зъ минувшихъ вѣкѣвъ вывезені булибы за границѣ краю.

До збереженя дорогоцѣнныхъ (для знатокѣвъ) предметѣвъ старины не причиняє ся такожь и тая обставина, що Церкви нашѣ, часто деревяннѣ, не дають безпеки вѣдъ можливои пожежѣ, тыхъ предметѣвъ; не выльває користоно на захованє тыхъ рѣчей мѣстце вогке, недостача догляду и часта змѣна душастырѣвъ, нерѣдко такожь и жажда зыску вѣдъ кушця чужинци.

Прото поручає ся Всч. Отцямъ Душпастьрямъ, найшаче же Всч. О. Деканамъ щобы по можности наблюдали за такого рода предметами: старинными рукописами, цѣнными тканинами старыхъ ризъ церковныхъ, чашами циновыми зъ давнихъ столѣтій, крестами и иконами церковными зъ минувшихъ вѣкѣвъ, щобы тѣмъ не пропадали, но радше збереженіи були въ музею и архивѣ Перемыской Капітулы.

Нагоду до новышихъ увагъ дає, крѣмъ стараня о бережене старой культуры нашои Церкви такожь и розпоряджене ц. к. Министерства вѣроиспов. и просвѣты зъ д. 6. цѣтня 1901 Ч. 9977, на основѣ котрого ц. к. центральна Комисіи для штуки и историчныхъ памятнкѣвъ письмомъ зъ д. 19 листопада 1901 Ч. 1410 завѣдомила що:

„Um den Verkauf oder die sonstige dauernde Entfernung kirchlicher Inventargegenstände von kunsthistorischem Werte thunlichst zu erschweren und namentlich den Export von derlei Objekten in das Ausland möglichst zu verhüten, behält sich die Central-Commission in Hinkunft die Zustimmung zu derartigen Transaktionen, sowie die eventuelle Schätzung der Gegenstände zum Zwecke des Verkaufes ausnahmslos vor.“

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Лютого 1902.

Ч. 15.

Ч. 987. О набуваню видавництва „Библиотеки богословской“ для библиотекъ парохіальныхъ.

Высокопреосвященный и Всевѣтлѣйшій Митрополитальный Ординаріатъ въ Львовско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ ч. III. зъ р. 1902 пѣдъ ч. 420/орд. въ справѣ видавництва „Библиотеки богословской“ оголошує слѣдующе:

„Никто не заперечить, що тѣлько той душпастьрь зможе усильно выповняти свѣй троякій: учительскій, священничій и пастырскій урядъ, котрый въ рѣвнѣй мѣрѣ и свѣз стараєся усовершати себѣ въ умветнѣмъ, моральнѣмъ и пастырскѣмъ або практичнѣмъ вѣднѣшеню. Побожнѣсть и наука душпастьря мусять себе взаимно доповняти. Такъ якъ безъ правдивои побожности не можемъ навѣтъ мыслити о правдивѣй душпастьрскѣй ревности, такъ зновѣ — якъ учитъ опытъ — всяка и наибѣольша ревнѣсть душпастьря мусить мати найгѣршій наслѣдки, наколи си не спомагає наука. „Никто пише св. Григоріи В. въ своей знаменитѣй regula pastoralis,

не вѣдѣвайте учи́ти яко́го искусства, доки́ его́ самъ не́ выучився, дѣятого́ есть то́ великою́ зухвало́стію, коли́ священники́ не́ маю́чі потреби́мъ вѣдомості́й и о́пыту по́днимаются́ ду́шпаствѣ́тва, котре́ есть́ искусствомъ́ все́хъ искусствъ́.

Днесъ́ можемъ́ неразъ́ чути́ тѣ́ нерозсудні́ слова: „Наші́ священники́ учили́ся богослові́я́ черезъ́ чотири́ лѣта, они́ здавали́ зъ́ сего́ богослові́я́ испыты́, они́ протое́ знають́ все, чо́го имъ́ потреба́, щобы́ були́ добры́ми учителя́ми наро́да“. Тѣ́ що́ такъ́ говорять́ забувають́ о́ томъ́, що́ наши́ вѣдомости́ суть́ подѣ́бні́ до горю́чо́й ля́мпы, скоро́ не́ будемъ́ до тако́й ля́мпы́ доливали́ оливы́, то — розуме́ся — свѣ́тло мисить́ въ́ нѣ́й згаснути́. А́ власне́ священники́ — ду́шпаствѣ́ръ́ суть́ по́сля́ слѣ́въ́ самого́ І. Христа́ свѣ́тъ́ мі́ра, то́жъ о́ утрима́не́ того́ свѣ́тла́ усильно́ старатися́ ма́ють. Тое́ ихъ́ свѣ́тло́ до́вжно́ особливо́ ны́нѣ́ ясно́ и по́стоянно́ горѣ́ти, коли́ то́ ны́нѣ́шній́ вѣ́къ́ велича́ея́ такимъ́ высокі́мъ́ просвѣ́ченемъ́, коли́ то́ ны́нѣ́ умѣ́тности́ и все́кы́ искусства́ зъ́ ко́ждымъ́ дне́мъ́ поступають́ велика́нскими́ шага́ми на́ передъ́, коли́ то́ днесъ́ всю́ду́ ширится́ просвѣ́та. Особливо́ ны́нѣ́, коли́ вразъ́ зъ́ просвѣ́тою́ входять́ въ́ нашъ́ наро́дъ́ различні́ блуды́, противні́ вѣ́ръ́ и моральности́, до́вжны́ все́ священники́-ду́шпаствѣ́ръ́ вѣ́ддаватися́ наукамъ́ богословскимъ́, щобы́ и того́ не́ забу́ли, що́ со́бѣ́ въ́ часъ́ студі́й академичныхъ́ придба́ли, и въ́ томъ́ утверди́лися, що́ недо́кладно́ поняли́, и то́е́ до́полнили, чо́го имъ́ еще́ недостае́. Якъ́ бо́ лѣ́карь́ хотѣ́бы найдо́бѣ́вѣ́йші́й, на́коли́ обме́жится́ на вѣ́домости́ въ́ часъ́ студі́й узыскані́й, зъ́ часомъ́ стае́ся́ цѣ́лкомъ́ нездо́бнымъ́, такъ́ и священникъ́-ду́шпаствѣ́ръ́ не́ поступаю́чі́й въ́ богословскихъ́ умѣ́ностяхъ́, зъ́ часомъ́ забува́е́ и то́е, чо́го въ́ часъ́ студі́й нау́чився́, и стае́ся́ цѣ́лкомъ́ неспосѣ́бнымъ́ до справова́ня́ своего́ великого́, повного́ вѣ́двѣ́чательности́ у́ряду.

Ту́ю необходи́му́ потребу́ своего́ дальшого́ образова́ня́ особливо́ въ́ напра́мъ́ богословско́мъ́ узнава́въ по́ все́ чалы́ кли́ръ́ все́хъ́ наро́дѣ́въ, ту́ю потребу́ узнае́ вѣ́нѣ́ всю́ду́ и тепе́рь́ и стара́ея́ ю́ вѣ́дновѣ́дными́ спосо́бами́ заспоко́ити. На́ ту́ю потребу́ дальшого́ богословского́ образова́ня́ зверну́въ́ и гр. к. Митрополи́чій́ Льво́вскі́й О́рдина́ріа́тъ́ свое́ бачне́ око́, коли́ въ́ писемъ́́ окру́жи́омъ́ зъ́ д. 4. мая́ р. 1826 Ч. 1995 при́поручи́въ́ своему́ кли́ру, щобы́ закла́давъ́ би́бліоте́ки́ паро́хіа́льнѣ́й и де́канальнѣ́й, щобы́ въ́ тыхъ́ би́бліоте́кахъ́ находи́лися́ особливо́ богословскі́ кни́жки, зъ́ котрыхъ́ бы́ священники́-ду́шпаствѣ́ръ́ крѣ́стали́ для́ своего́ дальшого́ богословского́ образова́ня́ и успое́бленя́ до́ тымъ́ успѣ́шнѣ́йшого́ повне́ня́ своего́ учительского́ у́ряду. Той́ самъ́ Митрополи́чій́ О́рдина́ріа́тъ́ въ́ друго́мъ́ своемъ́ окру́жи́омъ́ писемъ́́ зъ́ дня́ 20 сѣ́чня́ р. 1876 Ч. 273 вѣ́звавъ́ по́навно́ сво́й кли́ръ́ до́ пильности́ въ́ своемъ́ дальшо́мъ́ богословско́мъ́ образова́ню, до́ якъ́ найбо́льшого́ користа́ня́ зъ́ основаныхъ́ у́ себе́ би́бліоте́къ, котрі́ бы́ до́вжны́ щора́зъ́ бо́льше́ новы́ми кни́жками́ богословскими́ збога́чуватися́. Се́ вѣ́зване́ повто́ривъ́ Митрополи́чій́ О́рдина́ріа́тъ́ еще́ разъ́ въ́ Вѣ́домостяхъ́ Архіе́пархіа́льныхъ́ 1898. Ч. 55. 1899. Ч. 9596. На́ предметъ́ пору́шеннѣ́й

въ тѣхъ вѣзваняхъ Митрополичого Ординаріату звернувъ свою особливну увагу такожь Львовскій Синодъ провинціальный зъ р. 1891 въ Тит. IX. Гл. III.

Митрополичій Ординаріатъ въ належитомъ оцѣненю необходимой потребности дальшого а безнастанного богословского образования своего клира, зъ пріятностію глядитъ на працю Выдавництва „Библіотеки Богословской“, котре трудится зъ великою ревностію около выдаваня підручникѣвъ для гр. к. клира въ всехъ галузяхъ богословія, а то въ рускомъ языкѣ. Та послѣдня обставина есть для дальшого образования нашего клира превеликою ваги, такъ якъ сей клиръ побиравъ науки богословскіе въ латинскомъ языкѣ, маючи отже тогды боротися еще и зъ трудностями языковыми, котрі не могли не мати злыхъ наслідкѣвъ такожь на его загальне богословское образование. Задачею протое русскихъ підручникѣвъ помянутого Выдавництва есть, ті наслідки усторонити и до усовершеня богословского образования русского клира причинитися. Митрополичій Ординаріатъ констатуе зъ радостію, що доси выданіе книжки сего Выдавництва суть цѣлкомъ вѣдповѣдні до сповненя сеи задачи.

Дятого Митрополичій Ординаріатъ усиленно поручае всѣмъ Урядамъ парохіальнымъ, щобы доси уже выйшовшіе підручнички реченого Выдавництва для своихъ библіотекъ парохіальныхъ закупили а теперъ печатающіеся предплачували. Дальше, щобы закупленіе книжки сего Выдавництва були оправленіе. Въ конціе поручае Митрополичій Ординаріатъ оо. Деканамъ, щобы при своихъ осмотрахъ деканальныхъ уважали, кѣлько Отцѣвъ порученіе книжки посѣдае и читае.

Въ особенности же поручае ся, щобы св. Письмо, выдаване черезъ помитуту „Библіотеку богословскую“, було кождымъ парсхомъ предплачуване, и то навѣтъ тогды, коли бы въ библіотекѣ парохіальной находило ся яке выдане св. Письма и его поясненя въ иномъ языкѣ. Библіотека бо богословская выдае св. Письмо въ текстѣ старословенскомъ, якого употребляемо въ своихъ наукахъ церковныхъ.

Не меньше мае кождій варохъ предплачувати се св. Письмо Выдавництва „Библіотеки богословской“ навѣтъ тогды, коли бы въ его библіотекѣ парохіальной находило ся св. Письмо въ томже текстѣ старословенскомъ Перемыского або якого иного выданя. Св. Письмо бо выданя „Библіотеки богословской“ есть заосмотрене въ докладный коментаръ, котрый есть для зрозумѣня св. Письма необходимо потрібный, а то тымъ бѣльше, що гр. кат. клиръ побиравъ студія библийнїе на основѣ тексту латинского, котрый на многихъ мѣсяцяхъ рѣжвѣтъ ся вѣдъ нашего тексту, а еще и для того, що ті студія библийнїе на всеучилищи мусѣли за-для браку часу обмежити ся лишъ на кѣлька або кѣльканащять главъ, творячи хіба вступъ до дальнихъ приватныхъ студій библийнныхъ кождого поодинокого священника-душпаствыря.

Книжки „Библиотеки богословской“, о которых тутъ бесѣда, а котри Митрополичій Ординаріатъ поручае закупити всюда тамъ, де ихъ еще нема, суть:

- 1) Догматичне богословіе (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 2) Моральне богословіе (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 3) Право церковне (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 4) Провѣдникъ практичный для священниковъ (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 5) I. Томъ св. Письма зъ поясненіями (цѣна 10 кор.).

Ктобы хотѣвъ перши чотыри книжки отримати оправленій, долженъ до выше поданой цѣны долучити еще 80 сот. вѣдъ кожного примѣрника, а за оправленій I. Томъ св. Письма має долучити до поданой цѣны еще одну корону.

Кромѣ того поручае ся, щобы кождый парохъ предплачувавъ выданій теперъ мѣсячными выпусками черезъ помянуту „Библиотеку богословску“: Пастырске богословіе и II. Томъ св. Письма зъ поясненіями. Цѣна рѣчна кожного зъ тыхъ дѣлъ 7 кор. 20 сот.

По всѣмъ тѣмъ книжкамъ належить вѣдносити ся до Выдавництва „Библиотеки богословской“, Львѣвъ, пл. св. Юра, 5.

Такъ якъ справа выжъ наведена дотычить пѣвно всѣхъ Веч. Священниковъ и нашої Епархіи, поручае ся то само якъ найусильнѣйше.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемиль 24. Лютого 1902.

Ч. 16.

Ч. 601. О жертвахъ на будову Церкви въ Волосянцѣ великой.

„Вѣдозва. Дня 23. юліи 1901 згорѣла Церковь въ Волосянцѣ великой деканата Старосамбѣрского зъ невысѣдженной причины. Въ слѣдствіе сильного вѣтру не выратовано нѣчого. Мешканцѣ повысшого села попали теперъ въ незавидне положене, бо поздѣтали безъ того прибужища, где въ своемъ горю и прикрѣмъ положенію звыкли були ся хоронити. Радибы они якъ найскорше побудовати другу Церковь на мѣстци згорѣвшой, но для неурожайной гѣрской, каменистой земль, якъ такожь элементарныхъ шкѣдъ, которіи въ двохъ послѣднихъ лѣтахъ знищили зовсѣмъ засѣвы польнїи, такъ зубожали, що о власныхъ силахъ и средствахъ не заразы будуть могли построити новый Дѣмъ Божїи, наколи имъ люде доброй воли и жертволюбиве наше Духовенство не прїйдуть зъ помочію. Низше пѣдписаный протосъ въ имени

своихъ парохіянъ звертае ся до всехъ Всечестныхъ и Высокопреподобныхъ Отцвъ, настоятельвъ парохій, звѣстныхъ всемъ изъ своего жертволюбія и просить умильно о причиненся хотябы и наименьшою лептою до здвигненія храма Божого. Зволятъ ласкаво повысѣи такожь и вѣрныхъ до того завѣзвати и захотити.

Всякі ж ртвы прощу присллати на руки пѣдписаного пароха а имена жертводательвъ будутъ выписані въ своѣмъ часѣ въ Вѣстнику епархіальномъ“. Слава Іисусу Христу! Гр. кат. Урядъ парохіальный. Волосянка велика дня 20. сѣчня 1902 Альбинъ Добрянскій парохъ.“

Въ имени тыхъ нещастливыхъ поручае Еп. Консистерія св. дѣло — побудоване дому Божого въ Волосяцѣ великѣй — особлившѣй оныцѣ Всч. Духовенства.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль 5. Лютого 1902.

Ч. 17.

Ч. 728. Речинецъ испыту кваліф на катихитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ.

Подаеся до вѣдомости, що въ дняхъ 27, 28 и 29 Мая и въ дняхъ 28, 29 и 30 Жовтня 1902 вѣдбудеся испытѣ квалификаційный на катихитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ, до котрого священники и слушатель четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы испыта суть тѣи, котрі въ реченыхъ школахъ преподаются а именно: библійна исторія, догматика и моральна въ обемъ катихизма, литургика, короткѣй поглядъ на исторію церковну, а кромъ тыхъ катихитика.

На даный тематъ выроблять такожь кандидаты екзарту, а на довѣльно выбраный тематъ выголосять пробный выкладъ.

Намѣряючѣ до того испыта приступити, мають свой прошеня внести въ первѣмъ речинци до 10. Мая, въ другѣмъ до 10. Жовтня.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемышль дня 25. Лютого 1902.

Ч. 18.

Ч. 729. Речинець испытана конкур. о бенефиции душпастьрскій.

Речинець до испытана конкурсового о бенефиции душпастьрскій вызначася на день 27, 28 и 29 Мая и на день 28, 29 и 30 жовтня 1902.

Желаючі поддатися тому испытови довшні внести свой прошеня посредствомъ дотычного уряда деканального въ первомъ речинци до 10 Мая, въ другомъ до 10 Жовтня, и то въ той способъ, щобы Прч. Уряды деканальні найдальше до 10. Мая, взглядно до 10. Жовтня поданя вже тутъ предложили.

Просячі о приуцнене першіи разъ до испытана конкурсового мають заосмотрити свой прошеня грамотою первого поставленя своего въ душпастьрську службу, инныхъ прилогъ не потреба долучати.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 25. Лютого 1902.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 95/орд. Святій Отець зволивъ дня 20. Сѣчня 1902 именовати Вир. и Всеч. О. Іоана Гавришкевича, поч. крилошанина, декана и пароха въ Каменці лѣсноій, Своимъ поч. Шамбеляномъ.

Водличія крилошаньскій получили:

- Ч. 703. О. Дорыкъ Теодоръ, парохъ въ Ветлинъ и О. Вахнянинъ Игнатій, парохъ въ Свнявъ.

- Ч. 901. О. Фекула Іоанъ получилъ кан. институтію на парохію Лѣщины дек. Бѣцкого.

Презенты получили:

- Ч. 747. О. Федевъ Іоанъ на парохію Крупецъ дек. Потелицкого.
„ 883. „ Борысь Сімеонъ на парохію Хлѣплъ дек. Комарняньского.

- Ч. 901. О. Тарновичъ Стефанъ получилъ завѣдательство парохіи Ростайне дек. Ду-клянського.

- Ч. 1051. Теофанъ Величко окдиченый богословъ Архіепархіи Львівской зоставъ принятый въ каноничну звязъ тут. Епархіи.
- Ч. 1080. Ольшаньскій Левъ окдиченый богословъ получивъ вѣдпустку изъ звязи кан. тут. Епархіи на Епархію Станиславѣску.

-
- Ч. 543. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 23. Сѣчня 1902 ч. 3011 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Спасовѣ.
- Ч. 698. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 24. Сѣчня 1902 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Новѣмъ мѣствѣ.
- Ч. 974 Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 7. Лютого 1902 ч. 6721 призволило на такую саму дотацію для надатися маючого сотрудника о. парохви въ Посадѣ Рыботыцкѣй.
- Ч. 954. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 11. Лютого 1902 ч. 13169 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Липѣ.
- Ч. 976. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 13. Лютого 1902 ч. 13765 призволило на дотацію зъ рел. фонда на одень рѣкъ для додатися маючого сотрудника парохви въ Издебкахъ.

Ч. 758. Выказъ книжокъ присланныхъ до капитульной библіотеки вѣдъ I. вересня до кднца грудня 1901.

I. Веч. О. Володимиръ Калужницкій парохъ въ Бортиѣмъ дек. Бѣцкого, книжки по бл. п. Н. Теофилю Калужницкія деканѣ Ольховецкѣмъ и пароху въ Загѣрю;

Службникъ Епиа Арсенія Желяборского Львѣвъ 1646. Октоихъ малый Почаевскій зъ року 1775 — 1776. Акаѣстникъ кіевскій зъ р. 1640? — Проповѣдей 16 томѣвъ. Linzer Theolog. pract. Quartalschrift 8 рочникѣвъ вѣдъ 1892 — 1899. Церковной исторіи 7 томѣвъ. — Archiv für kathol. Kirchenrecht зъ р. 1857 4 выпуски; зъ р. 1858, 8 выпускѣвъ; зъ р. 1859 12 выпускѣвъ; зъ р. 1860 4 выпуски. — О соборахъ всененскихъ 5 книжокъ. — Переяслянинъ за р. 1850, 1843 до 1856, 1858 — 862 и 1864. — Часописей Ausland, 2 рочники, Gazeta kościelna зъ р. 1853 и 45, и другехъ 5 рочникѣвъ — Vita di S. Giosafat Arcivescovo e Martire. D. Nicola Contieri. Roma 1867. — Die heil. Schrift des neuen Testaments von Brentana - Grätz 1813 4 томы — и 7 книжокъ богословскихъ (учебникѣвъ) въ первой половинѣ 18 столѣтя.

II. Веч. О. Брониславъ Гоцкій парохъ въ Островѣ дек. Ярославского, двѣ рукописныя книги:

1) Октоихъ зъ предковю (на одной сторонѣ листа въ языкѣ церковно славянскѣмъ, на другой сторонѣ перекладъ руской), въ церкви въ Ловцѣхъ писаную „въ Подгацѣхъ Подольскихъ при краѣ Успен. Прс. Бгцы Іоаннозъ Борисовичей въ училища въ то время бывши дидаскаломъ грамоты

язика Словенска и далъ книгу сію до села Ловець повѣта Ярославскаго г. 1660." 2) Тріодъ цѣтна въ XVI. вѣка въ церкви въ Тучанахъ (славныхъ), хорошо писана и добре захована.

III. Всч. О. Евгенийъ Хоминскій экспозитъ въ Островѣ дек. Перемыскаго три рукописні книги :

1) Евангеліе въ XVII вѣка, дуже лихо писане. 2) Грмологіонъ въ XVII. вѣка, подертый. 3) Тріодъ цѣтна въ XVII. вѣка.

IV. Всч. О. Стефанъ Козенка парохъ въ Мацьковичахъ печатану цѣкаву книжку : Ewangelie i nauki z nich na Niedziele i na Święta uroczyście całego roku Kościoła Greckiego w Unii Rzymskiej zostającego (сторонъ 294 + 144) także Katechizm шпиезшу (сторонъ 127) Wilno 1751. — и три другі въ бібліотецѣ уже находячі ся книжки.

V. Всч. О. Емилианъ Дѣдицкій деканъ Угнівскій парохъ въ Мостахъ великихъ, приславъ три старинні печатані книги до переховаия въ бібліотецѣ капитульной въ застереженѣ права власности церкви въ Новосѣлахъ кардинальскихъ до парохіи Дывиска именно : Леітургіаріонъ . . . Благословеніемъ . . . Пронодобѣйшаго Господина и Отца Куръ Петра Могилы Всч. Архидиякона сен ст. Лавры Печерскія Киевскія — г. 1629. in folio листовъ 14 + 144 + 304 (книга дуже добре одержана). 2) Часословъ и Мѣсяцесловъ въ Боговъ святыхъ и Деннословъ in 4° печатаный во Львовѣ года 1692 лист. 246 + 276 (подерта книга, въ початку бракуе листовъ 14 въ конці 1.) 3) Біблія печатана въ градѣ Островѣ г. 1581 книга неповна, подерта; въ початку бракуе пѣла I. книга Мойсеєва Бытія и начинае ся доперва главою 28 II. книги Исходъ; въ конці нема лишъ I. посланіе къ Коринтянохъ, проче бракуе.

Всечести. Отцямъ жертводателямъ складае снмъ подяку. Кадитула.

Ч. 190. Выказъ дальшихъ жертвъ на церковь Мышлятыцку.

За соизвоженѣмъ Всч. О. П. Хомницкаго пар. въ Гуссаковѣ — въ храмовый день — по повѣди — собравъ также о. Шандровскій 40 кор., Анастасія Пѣтерко 1 кор., о. Емл. Кушникъ п. въ Ольховці 2 кор., о. Іовнъ Отто въ Линиѣ 2 кор., о. П. Гаранюкъ въ Осталовичъ п. Перемышляны 2 кор., Всч. о. Мих. Ольшанскій — деканъ Мостискій 12 кор. 40 сот., Андрей Винярскій въ Туликовичъ 1 кор., Стахъ Романъ — Ганьковичи 1 кор., Анастасія Антошко — Ганьковичи 1 кор., о. Конст. Лесѣйчукъ сотр. въ Беревовѣ выжи. 8 кор., о. Дим. Колодинцкій — Ягольница 2 кор., о. А. Виханскій — Смерековъ 2 кор., о. Ковальскій — Спасовъ 1 кор., При благословенію двана для кѣстцевой каплички собравъ о. Шандровскій 17 кор. 32 сот., Катар. Осядачъ въ Мишлятычъ 1 кор., о. Іосифъ Шанковскій въ Топорова вѣдъ себе и парох. 4 кор. 4 сот., о. Петръ Коцуба пар. Высочка ад Борщѣвъ 1 кор., о. Мих. Шатинскій въ Тыравы сольнои 2 кор., Урядъ парох. Руда хѣсна ад Добрусьнъ 2 кор., о. Анаст. Лотоцкій — Тростянецъ ад Потуторы 1 кор., о. Яковъ Сердинскій ад Борщевъ жертва собрана на соборчнику 10 кор. 20 сот., Татіянна Дожабальска въ Мишлятычъ 10 кор., о. Менциньскій Маластовъ ад Рошица руска 2 кор., Всесвѣтл. о. Дръ. Титъ Мышковскій Львѣвъ 2 кор., Анна Киваликъ (старша) Мышлятычи 2 кор., о. Адамъ Гердяньскій Ляшки гостин. 2 кор., о. Антоній Мокрицкій Цѣвковъ 2 кор., о. А. Подлясецкій пар. Сквятинна 1 кор., о. Лука. Пытликъ пар., Стримальчи 4 кор.

Грамоту узнання и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- ч. 4684/01. О. Бриттанъ Іоанъ парохъ въ Торчиновичахъ за жертву 20.000 коронъ на иконостасъ до Церкви въ Яворовѣ.
- ч. 3186/01 О. Григорій Пержило парохъ въ Коньскѣмъ за тактовну и постоянну оборону правъ дочер. церкви въ Крежановой ад Коньско. Вповаж. панъ Антонива Райценстайнъ властителька земскихъ посѣлостей въ Коньскѣмъ за жертву 240 коронъ на внутренне украшене тамошней Церкви.
- ч. 3893/01. Чест. парохіане въ Стенятынѣ за выбудоване новой муров. Церкви коштомъ 38.000 коронъ. Чест. Пелягія Козачокъ господиņъ въ Стенятынѣ за жертву 200 к. на внутренне украшене мѣстцевої Церкви.
- ч. 4436/01. Честнй парохіане въ Луковѣмъ за вѣдновлене и прикрашене мѣстцевої Церкви коштомъ 3025 коронъ и закушене много рѣчей для тойже Церкви за 300⁰ коронъ.
- ч. 5306/01 Чест. Николай Карванскій господаръ въ Любачовѣ за справлене образу процесіонального за 270 коронъ. Чест. Олекса Юрейко, провизоръ церковный и господаръ въ Опацѣ за труды понесенй коло будовы новой Церкви въ Опацѣ, и за справлене кивота и двохъ фанъ коштомъ 270 коронъ.
- ч. 5473/01. Чест. парохіане въ Кулявой ад Деревня за побудоване новой Церкви.
- „ 5209/01. Чест. господари въ Лопѣнцѣ а именно: Иванъ Андрушкевичъ за жертву 100 к., Николай Солтысъ за жертву 80 кор. и чест. Иванъ Дроздъ на приукрашене Церквей въ Лопѣнцѣ и Тысковѣ.
- ч. 5164/01. О. Володимиръ Бачинскій парохъ въ Стѣбнѣ за труды понесенй при будовѣ новой матерной и вѣдновленю дочер. Церкви въ Стѣбенци. Чест. парохіане въ Стѣбенци за вѣдновлене и приукрашене тамошней Церкви коштомъ 8200 коронъ. Чест. Стефанъ Даядъгосподаръ въ Стѣбенци за жертву 250 коронъ на приукрашене мѣстцевої Церкви.
- ч. 5660/01. Чест. Сімеонъ Яворскій господаръ въ Комарникахъ за жертву 420 коронъ на украшене тамош. Церкви.
- ч. 5511/01. Чест. парохіане въ Чапляхъ за внутренне приукрашеня Церкви имено чест. Держипольскій за жертву 200 коронъ а чест. Іоанъ Іаджияъ за жертву 400 коронъ.
- „ 5423/01. Чест. Рада грохадска въ Каменцѣ волоской за жертву 2000 коронъ на побудоване ново Церкви въ Каменцѣ старес. Вповаж. панъ Іоанъ Соловѣй посесоръ дѣбрь въ Каменцѣ волоской за прехорошіи храмовый образъ Воскресенія Христа Господа для Церкви въ Каменцѣ Старесело. Чест. Теодоръ Луцкиъ начальникъ громады Старесело за понесенй труды

около побудована дожу Божого и за жертву 200 коронъ. Чест. Петро Серафимъ господарь въ Каменцѣ Старесело за жертву на тую саку цѣль 200 коронъ. Чест. Андрей Перенаток господарь въ Каменцѣ Старесело за жертву 220 кор. Чест. Іованъ Луцкиъ господарь въ Каменцѣ Старесело за жертву 220 коронъ. Чест. парохіане въ Каменцѣ Старесело за побудоване Церкви новой а за вложене добровѣльно квоты до 3000 коронъ на внутренне украшене тойже. Всеч. О. Сильвестиръ Стецякъ парохъ въ Каменцѣ Старесело за неутомиму працю и ревностъ около побудована мѣстцевой Церкви. Пов. панъ Василій Сторонякъ учитель школы нар. въ Каменцѣ Старесело за помѣчъ въ выхованю религіійнои молодежи школьнои и за дарованій женою его цѣнный образъ до мѣстцевой Церкви. Вблаг. панъ Романъ и Ядвига Чайковскій власителѣ дѣбрь земс. въ Каменцѣ волоской за датокъ коркур. и за значній жертвы при будованю новой Церкви въ Каменцѣ Старесело.

- ч. 3301/01. Чест. господари перебуваючій въ Америцѣ въ Ясегѣ за жертву 1000 коронъ на при украшене мѣстцевой Церкви. Чест. парохіане въ Вислоку нижнѣмъ за значній жертвы на приукрашене Церкви.
- ч. 3301/01. Чест. парохіане въ Вислоку нижнѣмъ перебуваючій въ Америцѣ за жертву 600 коронъ на украшене Церкви. Чест. парохіане въ Радошицахъ за жертву 6000 коронъ на украшене Церкви. Чест. парохіане въ Пулавахъ за закупно утвора для Церкви за 624 коронъ. Чест. Іованъ Гирила и товариши въ Дальовой за жертву 1000 коронъ на украшене Церкви. Чест. Евдокія Сухорска господиня въ Дошиѣ за справлене звона за 200 кор. Чест. Анастасій Потокій господарь въ Дошиѣ за жертву 480 коронъ на звонницю. Чест. Давидъ Голякъ господарь въ Воли Миговой за труды и жертвы понесеній коло украшеня тамошной Церкви. Чест. Панталеймонъ Мачала господарь въ Черемхи за труды понесеній около будовы новой Церкви. Чест. Стефанъ Бурдавъ господарь въ Дошиѣ за 50-лѣтне ревне служене Церкви яко провизоръ.
- ч. 6488/01. Чест. Алексѣй Луникъ господарь въ Каменцѣ Старесело за понесеній труды и стараня коло будовы новой журованой Церкви и за справлене св. Евангелія за 120 коронъ.
- ч. 6072/01. Всч. Марія Краснополска господиня въ Быковѣ дек. жостиского за жертву 100 коронъ на будову Церкви и 90 кор. на закупно фелона.
- ч. 6253/01. Почт. Рада грохадска въ Островѣ (дек. Ярослав.) за жертву 400 коронъ на внутренне украшене Церкви. Чест. парохіане въ Островѣ за приукрашене мѣстцевой Церкви коштомъ 4400 коронъ. Чест. Олекса и Василій Вовки старшіи братя церк. за жертвы и труды понесеній около украшеня Церкви. Чест. Марія Пурха господиня въ Островѣ за жертву 200 кор. на внутренне украшене Церкви.
- ч. 6384/01 Чест. парохіане въ Бушковичахъ за побудоване новой Церкви. Преч. о. Василій Залескій парохъ въ Журавци за труды и стараня понесеній коло выбудованя новой журов. Церкви въ Бушковичахъ. Чест. Іованъ Нагайскій господарь въ Бушковичахъ за жертву 260 коронъ на будову новой Церкви въ Бушковичахъ.
- ч. 6006/01 Чест. парохіане въ Головецку горѣш. за побудоване доброхотными жертвами Церкви. Чест. Григорій и Иванъ Лыло господарѣ въ Выцовѣ за жертву на будову Церкви въ Головецку

гор. 330 кор. Чест. Иванъ и Анна Терлецкiй за жертву на тую цѣль 866 кор. Вир. панъ Милютинъ Крижко директоръ копальнiй нафты въ Головецку гор. за жертву 200 кор. на тую саму цѣль

- ч. 5978/01. Чест. парохiяне въ Куликовѣ за побудоване нов-й муров. дочер. Церкви въ Куликовѣ. Чест. Георгiй Потерейко мѣщанинъ въ Куликовѣ за жертву 644 коронъ на будову и украшене дочер. Церкви. Чест. Григорiй Дуткевичъ мѣщанинъ въ Куликовѣ за жертву 580 к. на тую саму цѣль. Чест. Марiя Дуткевичъ мѣщанка въ Куликовѣ за жертву 280 кор. на тую саму цѣль. Чест. Потерейко Анна мѣщанка въ Куликовѣ за жертву 538 кор. на тую саму цѣль. Чест. Стефанъ Кичало мѣщанинъ въ Куликовѣ за жертву 550 кор. на тую саму цѣль. Чест. Андрей Данилякъ, Иванъ Дуткевичъ, Павло Дяюдзя, Софiя Лебедынь и Пелатiя Остапчакъ за жертву по 200 кор. на вымуроване дочер. Церкви въ Куликовѣ.
- ч. 6015/01. Вблаг. панъ Станиславъ Скальскiй властитель земскихъ посполостей въ Пѣдмостю за значну жергву на одновлене Церкви тамшнiй и Чест. Іозвъ Новакъ начальникъ громады въ Пѣдмостю за труды понесенi около вѣдновленя тойже Церкви.
- ч. 6520/01. Благ. панъ Андрей Крупскiй учитель въ Гепеди за вѣдрцево проваджене шкѣльной молодежи.
- ч. 80/02. Чест. Марiя Дацьковъ господинъ въ Куликовѣ за жертву десять сосенъ вартости 300 кор. на будову Церкви въ Куляковѣ.
- ч. 6383/01. Чест. парохiяне въ Яксманичахъ за побудована добровѣльными жертвами муров. Церкви. Всеч. О. Володимиръ Гайдукевичъ парохъ въ Яксманичахъ за труды и стараня понесенi коло побудованя мур. Церкви.
- ч. 6888/01. Чест. Теодоръ и Анастасiя Курка господарѣ въ Жабчу за жертву 400 коронъ на потреби Церкви. Чест. Иванъ Кѣтъ провизоръ Церкви въ Жабчу за 47-лѣтну честну и неутомиму службу при Церквi.
- ч. 177. Чест. Викторъ Назаревичъ господаръ въ Олешичахъ старыхъ за справлене двоухъ двонѣвъ за 900 коронъ.
- ч. 6125/01. Чест. Григорiй Вiсьнiй провизоръ Церкви въ Боянци за 35 лѣтне старанне сповнюване обавязку провизора церковного.
- ч. 530. Чест. Василiй Корунъ господаръ въ Жубрачѣвъ за справлене двона до мѣстевой Церкви за 500 коронъ.
- ч. 918. Чест. парохiяне дочер. Церкви въ Радевой ад Горянка, перебуваючi теперъ на зарѣбку въ Америцѣ за жертву 750 коронъ на вѣдновлене мѣстевой Церкви.
- ч. 990. Чест. Андрей и Марiя Тихолѣзы парохiяне въ Глуховѣ ад Вагiвъ за ревне перешло 30 лѣтъ зъ всякою ревностiю и дбалостiю кыпованя обавязкѣвъ провизора церковного въ Глуховѣ и за его вразъ зъ женою вѣданачане ся жителъ честнымъ христiянскимъ, а надто за справлене для мѣстевой Церкви Евангелiя и фелона въ стихарезъ вартости 300 коронъ.

ч. 4732/01. Похвалу и уважене въ Архіерейскимъ благословеніемъ черезъ Прч. Урядъ дек. Старосамборскій получали: Чест. Дзмигъ Прокошакъ господарь въ Завадки ад Тершовъ за справлене для Церкви въ Тершовъ наука за 150 коронъ. Чест. Стефанъ Цегника господарь въ Завадки ад Тершовъ за справлене для тойже Церкви фаны за 34 кор. чест. Яцко Яцкы господарь въ Завадки ад Тершовъ за справлене для тойже Церкви сосуда на воду свячену за 10 кор. — Чест. Анна Грыбъ господинѣ въ Тершова за справлене до тойже Церкви обруса на великій престолъ за 24 коронъ — и трехъ канъ на проповѣдницю по 4 коронъ.

Ч. 1121. Даръ милости для св. Отця прислали :

1) о. Константинъ Полянскій сотр. въ Ляшкахъ	10 к.	25 сот.
2) о. Іоанъ Отто пар. въ Лишиѣ	6 "	68 "
3) Ур. пар. въ Кречовичахъ	27 "	— "
4) " " " Сѣнявѣ	14 "	— "
5) " " " Луковѣжъ	8 "	— "
6) " " " Любачовѣ	20 "	— "
8) " " " Коровици	14 "	— "

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемышль дня 1. Марта 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 6. Цвѣтня

Ч. IV.

Ч. 19.

Ч. 114/орд. Листъ пастырскій вспольный Преосвящ. Епископату Австрійского до Всеч. Духовенства.

Преосвященный Епископъ Австрійскій зѣбранный на наряды въ Листопадѣ 1901 въ Вѣднѣ, выдалъ вспольный листъ пастырскій до Всч. Духовенства.

Подаючи тоє посланіє повизше до вѣдомости Всч. Клиру поручася, щобы Всч. ОО. Настоятелѣ Деканатѣвъ зарядили прочитанє того листу на найблизиномѣ соборчику деканальномѣ, такъ якъ и листѣвъ пастырскихъ, дотычачихъ основани католицкого Университету въ Сальдбургѣ, розѣсланыхъ до всѣхъ Всч. Уридѣвъ деканальныхъ тутешнымѣ розпорядженемѣ зъ дня 20. Марта 1902 Ч. 112.

Для належитого обговорени тыхъ справъ належалобы изпередъ назначити референтѣвъ, а о здыланомѣ зволитъ Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ въ справозданяхъ зъ дотычачихъ соборчкѣвъ тутъ донести. Листъ сей звучитъ:

Archiepiscopi et Episcopi Austriae Dilecto ac Venerabili
Clero suo Salutem in Domino!

Venerabiles fratres!

Sacris muneris nostri officiiis satisfactorum supremique Ecclesiae Pastoris Leonis PP. XIII monita ¹⁾ secuti, iterata vice significavimus vobis, quae pugnae contra s. Matrem Ecclesiam, imprimis in patria nostra, in dies excitentur aciores, tristesque exposuimus eventus, societati christianae exinde minitantes.

Verumtamen infesti conatus illi nequaquam recesserunt, immo annis novissimis acerbitatem induerunt atque vehementiam, quae nonnisi ex fine proposito intelligitur, quem eorum auctores et fautores omni studio persequuntur. Id sane potissimum agitant, ut de ministrorum Ecclesiae dignitate quam plurimum detrahant eorumque auctoritatem foedissima subvertant infamatione. Eo consilio ad ultimos usque terrae fines excurrentes cleri catholici mores et vitam explorant, et quidquid sive veri sive falsi et commenticii clerico exprobratur, undique conferunt et argutia vere diabolica in diariis et ephemeridibus publicis iterum atque iterum in medium proferunt atque diffundunt. Et — quod maxime dolendum — haec calumniosa cleri de societate optime meriti criminatio neque per leges latas efficaciter reprimitur neque a magistratibus et in publicis comitiis semper inhibetur, ita ut Ecclesia catholica ejusque ministri extra legem positi et a communi omnibus civilis humanique juris tutela paene exclusi esse videantur.

Revera, venerabiles fratres, tempus illud advenisse videtur, de quo Redemptor et Magister noster ait: „Tunc tradent vos in tribulationem et occident vos, et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.“ ²⁾ „Venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se praestare Deo. Et haec facient vobis, quia non noverunt Patrem neque me.“ ³⁾

Et quae est causa talis tantique odii? Salvator noster eam indicat dicens: „Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequentur; si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt.“ ⁴⁾ „Sufficit discipulo, ut sit sicut magister ejus, et servo, sicut dominus ejus. Si patrem familias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus?“ ⁵⁾

¹⁾ Epist. ad Archiepp. et Epp. Austriae d. 13. Mart. 1891; — ²⁾ Matth. 24, 9; — ³⁾ Joan. 16, 2. 3; — ⁴⁾ Joan. 15, 18–20; ⁵⁾ Matth. 10, 25.

Haec est autem consolatio nostra: Eadem sorte fruente conjuncti sumus cum Domino et Magistro nostro. Numquid secus fieri potest? Christi corpus sumus! „Vos estis corpus Christi et membra de membro.“¹⁾ „Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita et Christus.“²⁾ „Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetae? numquid omnes Doctores? . . . Aemulamini autem charismata meliora.“³⁾

Unde neminem latere potest, qualem Jesus Christus aedificaverit Ecclesiam et quem in sacro hoc aedificio posuerit ordinem. Nemini autem licet, hoc aedificium labefactare vel immutare, quin opus Christi contemnat. Quod Christi in terris Vicarius in epistola ad Archiep. Turonen. testatus est verbis: „Divinum quippe aedificium, quod est Ecclesia, verissime nititur in fundamento conspicuo, primum quidem in Petro et Successoribus ejus, proxime in Apostolis et Successoribus eorum, Episcopis, quos, qui audit vel spernit, is perinde facit, ac si audiat vel spernat Christum Dominum.“ Qua veritate repetita in epistola ad Archiep. et Epp. Galliae⁴⁾ sic pergit: „Audite igitur, quae praeclarus ille Martyr Antiochenus, S. Ignatius, Ecclesiae primitivae clero exposuit: „Omnes Episcopum sequimini ut Christus Jesus Patrem . . . Sine Episcopo nemo quidquam faciat eorum, quae, ad Ecclesiam spectant.“⁵⁾ „Quemadmodum itaque Dominus sine Patre nihil fecit, . . . sic et vos sine Episcopo.“⁶⁾ „Vestrum presbyterium ita coaptatum sit Episcopo, ut chordae citharae.“⁷⁾ „Si aliter ageritis,“ addit Leo PP. XIII, „hoc obsequio et hoc vinculo cum Episcopis neglecto, spectat ad vos, quae Praedecessor Noster Gregorius PP. XVI pronuntiavit⁸⁾: „Quantum in vobis est, ordinem ab auctore Ecclesiae Deo providentissime constitutum, funditus evertitis.“

Sic Sanctissimus Dominus noster Leo PP. XIII Christi mandatum adimplevit: „Et tu . . . confirma fratres tuos.“⁹⁾

Attamen et nostrum est, venerabiles fratres, ut quod mandavit Dominus Petro facere Apostolis, faciamus et vobis, cooperatoribus nostris. Quodquidem, omnia ceterum studia in animarum salute a vobis collocata, omnes curas in cam impensas omnesque labores pro ea exantlatos gratissimo animo recolentes, hisce literis pastoralibus adimplere studemus.

In media pugna collocatis acerrima, in qua de aeternae salutis humanae conditionibus agitur, colluctandum nobis est „adversus mundi rectores tene-

¹⁾ I. Cor. 12, 27; — ²⁾ Ibid. 12; — ³⁾ Ibid. 28–31; — ⁴⁾ D. 8. Sept. 1899; — ⁵⁾ Ad Smyrn. 8; — ⁶⁾ Ad Magn. 7; — ⁷⁾ Ad Ephes. 4; — ⁸⁾ Epist. Encycl. d. 15. Aug. 1832; — ⁹⁾ Luc. 22, 32.

brarum harum, contra spiritualia nequitiæ, in coelestibus.“¹⁾ Securi quidem sumus de ultimo pugnae exitu, quum Dominus Jesus nos confortet dicens: „Confidite; ego vici mundum.“²⁾ Ast strenue fortiterque dimicandum est; nam idem Dominus protestabatur: „Non veni pacem mittere, sed gladium.“³⁾ Attamen „ut castrorum acies ordinata“⁴⁾ et arcissime coadunati ingredi debemus in hanc pugnam spirituales. Nullus sit discordiæ locus, ne hostis malignus ullam invadendi atque perturbationem inferendi inveniat occasionem, nam „omne regnum divisum contra se desolabitur, et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit. Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mecum, spargit.“⁵⁾ Iam veteris testamenti historia docet nos, tristes exoriri casus, si milites Dei disciplinam neglexerint. „In die illa,“ ut narrat auctor I. lib. Mach.,⁶⁾ „ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel.“

Quomodo autem stabit in pugna sacerdos Novæ Legis, sacerdos secundum ordinem Melchisedech, qui totus coelestis, totus spiritualis, totus rebus divinis deditus, verus homo Dei esse debet, dicente S. Paulo: „Sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei“⁷⁾? Carnem et sanguinem a parentibus ducens et in medio cuiusdam nationis collocatus, non est, cur sacerdos eisdem naturali quodam affectu non adhaereat, attamen sacris ordinibus in aliam, supernaturalem, Jesu Christi familiam est evehctus et populo adscriptus, qui absque ullo gentis aut linguæ discrimine usque ad fines terræ pertingit. Dei autem populo mancipati nos non amplius nostri, sed Ecclesiæ sumus, a qua una cum ministerio et munere dignitatem quoque ac honorem accepimus. Illi ergo serviamus et omni fervore promoveri nitamur, quæ ad hujusce s. Matris nostræ utilitatem et exaltationem conducunt, ut singuli cum S. Apostolo profiteri possimus: „Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos. Omnia autem facio propter Evangelium, ut particeps ejus efficiar.“⁸⁾

Sed in his non licet acquiescere. Quodsi enim inquirimus causas malorum, quæ in præsentia adeo deploramus, non solum in alios, sed et in nosmet ipsos oculos conjicere oportet. Qui enim factum est, ut disciplina sit dissoluta, fides deficiat pietasque languescat? Num forsitan in Domini sanctuario nil fuimus nisi nubes obscura, quæ non dedit aquam et Ecclesiam obscuravit?

Venerabiles fratres! Quia mundus nos odit, pessimam quoque suspicionem in nos confert, præsertim hisce temporibus. Nostrum itaque est, acriori

¹⁾ Ephes. 6, 12; — ²⁾ Joan. 16, 33; — ³⁾ Matth. 10, 34; — ⁴⁾ Cant. 6, 3; — ⁵⁾ Matth. 12, 25. 30; — ⁶⁾ 5, 67. 62; — ⁷⁾ Hebr. 7, 3; — ⁸⁾ I. Cor. 9, 22. 23.

studio contendere, ut satisfaciamus monito Apostoli: „Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.“¹⁾ Vix est, quod ad defendendam veritatem auctoritatemque calumniatoribus nostris obmovere poterimus, efficacius. Vita nostra zeli nostri vera est imago. Propterea, o homo Dei, ne sis homo mundi, deditus terrenis cupiditatibus, nec servus libidinum atque errorum! Vocatus in ministerium Dei ad salvandas animas, ne te in implica sine causa urgenti negotiis mere saecularibus.²⁾ Vas spirituale cum sis portans thesauros Ecclesiae, cave ne quid sordidi illos contaminet, neve vasa Dei in usum perversum convertantur. Sequere Apostolum admonentem: „Omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus, ut sitis sine querela et simplices filii Dei, sine reprehensione in medio nationis pravae, et perversae, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.“³⁾ Quo in altiore loco Deus te posuit, quo propius te attraxit ad se: eo magis ejus similitudinem assequi stude; nam haec est voluntas Salvatoris nostri: „Estote vos perfecti, sicut et pater vester coelestis perfectus est.“⁴⁾ hoc est monitum Apostoli: „Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate.“⁵⁾ Quod Synodus quoque Tridentina clericis inculcat dicens: „Quum enim a rebus saeculi in altiorem sublato locum conspiciantur, in eos, tanquam in speculum reliqui oculus conjiciunt ex eisque sumunt, quod imitentur. Quapropter sic deceat omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant; levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.“⁶⁾ Hortamur itaque vos, Dei ministros, ut vitae clericalis honestatem quam religiosissime custodientes non solum peccatum, sed speciem quoque peccati fugiatis.

Quum diuturna experientia compertum sit, ad vitam sacerdotalem sanctificandam magnopere exercitia spiritualia conducere, monemus vos, venerabiles fratres, ut sedulo eisdem vacetis, quibus, uti Clemens PP. XI nos edocet, „ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur, recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur.“⁷⁾

Quo majora autem pericula salutis animarum imminet, eo magis crescat oportet zelus noster eas tuendi et salvandi. Diabolus circuit cum millibus sociorum, zizania seminans infidelitatis et peccati in agro Domini; numquid patientur ministri Salvatoris hanc segetem perniciosam crescere Deique triticeum supprimi? Lupi rapaces ovile Dei invadunt; nonne pastores, in ejus custodiam constituti, eos arcere contendunt? Oves ad abyssum appropierant; nonne pastores eas

¹⁾ II. Cor. 6, 3; — ²⁾ II. Tim. 2, 4; — ³⁾ Phil. 2, 14, 15; — ⁴⁾ Matth. 5, 48; — ⁵⁾ I. Tim. 4, 12; — ⁶⁾ Sess. XXII. de Reform. c. 1; — ⁷⁾ Lit. Apost. d. 1. Febr. 1710.

sequentur, ut periclitantes revocent et salvent? Sunt quoque, qui, ut verbis prophetæ utamur, „visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini“¹⁾; nunquid sacerdotes applaudent eis?²⁾

Rogamus itaque vos cum gentium Apostolo: „Corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes“.³⁾

Studeamus, venerabiles fratres, sacra muneris nostri officia adeo pie et ferventer exsequi, ut mentes tepidae et frigidae ad coelestia convertantur et sancta consilia et proposita in eis excitentur. Panem verbi divini esurientibus tam sedulo praeparemus et frangamus, ut ejus suavitas eos alliciat, et ad recipiendum pronos attentosque faciat. Oves nobis concreditas ita regere et moderari nitamur, ut duritiem cordium animorumque asperitatem patientia, religionis contemptum zelo, aversionem a fide devotione superemus, Spiritu Sancto venturum Salvatorem delineante verbis: „Calamum quassatum non conteret et linum fumigans non exstinguet.“⁴⁾ Studeamus, uti Beatissimus Pater, gloriosissime regnans et temporum nostrorum indigentias perspicuus, monet⁵⁾, „omnigeno armorum genere e scientiis deprompto“ parati semper esse „ad satisfactionem omni poscenti rationem de ea, quae in nobis est, spe“⁶⁾ „et exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere.“⁷⁾

Aliam adhuc rem, quam temporis nostri indoles quam maxime exigit, silentio praeterire non possumus, ut videlicet adversus eos, qui ad perversas opiniones serendas moresque labefactandos diariis et ephemeridibus abutuntur, adsint quoque homines scientia ac virtute praediti, qui eadem via animos torpore languentes excitent fideique nostrae veritatem strenue tueantur. Quae tamen emolumenta, monente Sanctissimo Domino nostro Leone PP. XIII, non nisi tunc „evenient, si ejusmodi scriptores officia accuraverint eorum propria qui pro causa optima dimicant. Scilicet . . . ut, comite moderatione, prudentia, charitate, veri rectique principia tutentur firmiter, Ecclesiae jura sanctissima adserant, Sedis Apostolicae majestatem illustrent, eorum, qui rempublicam gerunt, auctoritatem vereantur: in quibus tamen officiis, Episcoporum, ut aequum est, adamare ductum, consilia sequi meminerint.“⁸⁾

Ea quoque imprimis cleri saecularis in praesenti est conditio, ut etiam in publicum prodire debeat, et ubicunque de veri et justii principiis agitur, pronus et paratus sit ad ea defendenda. Quare non tantum in cultu divino celebrando et in sacramentorum administratione sit fervidus, sed in iis quoque rebus, quae ad bonum commune spectant, populo dux sit eumque cura et opere adjuvet.

¹⁾ Jerem. 23, 16; — ²⁾ Ibid. 5, 31; — ³⁾ I. Thess. 5, 14; — ⁴⁾ Is. 42, 3; — ⁵⁾ Epist. ad Epp. Peruv. d. 1, Mai. 1894; — ⁶⁾ I. Petr. 3, 15; — ⁷⁾ Tit. 1, 9; — ⁸⁾ Epist. ad Epp. Peruv. d. 1, Mai. 1894.

„Qua enim mente,“ docet S. Gregorius, „is, qui proximis profuturus enitesceret, utilitati ceterorum secretum praeponit suum; quando ipse summi Patris unigenitus, ut multis prodesset, de sinu Patris egressus est ad publicum nostrum.“¹⁾ Congregate igitur, venerabiles fratres, fideles curae vestrae concreditos eosque unite, ut eos efficacius tueri possitis a periculis, quae imminent eorum saluti tam aeternae quam temporali. Fovete pietatis ac caritatis christianae societates pro diversis conditionibus et necessitatibus erectas, unde in omnes ubera commoda redundant. Attamen sedulo arcete et cavete, quidquid rixas commovere pacemque turbare possit.

Multa magnaue revera hac nostra aetate a clero pertractanda sunt negotia; in omnibus autem maximam curam et cautelam adhibere opus est, ut a recto tramite numquam devietur aptisque semper mediis Ecclesiae populiue christiani prosperitati consulatur, nefandum vero scelus perpetrant, qui Ecclesiam, quae est regnum Dei et corpus Christi, scindere conantur. eosque gentium indoli indulgentes, ut ecclesiis nationalibus originem dare haud vereantur. Sed Christus nullo pacto, neque in se neque in mystico suo corpore, divisus est, omnem datestatus scissionem, dum Patrem enixis regavit precibus: „Et pro eis rogo, qui credituri sunt . . . in re, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.“²⁾

Si unquam, sane nostris temporibus cum Domino dicere licet: „Venit princeps mundi hujus.“ O vos felices, si singuli vestrum cum Christo addere potestis: „In me non habet quidquam!“³⁾ Quapropter sequimini doctrinam et praecepta s. Matris Ecclesiae in omnibus, quaecunque agitis et tractatis. Tuemini, quantum in vobis, fundamentum auctoritatis! Ecclesia enim nunquam desiit, obsequium ex conscientia praedicare et tumultus seditionesque detestari. Id et vestrum est, qui vocati et constituti estis, obsistere iis, qui res publicas perturbare atque subvertere anhelant.

Deus avertat, ut Satana incessanter circummeante et Christi discipulos sicut triticum cribrante⁴⁾ animum despondeamus. Nunc autem elevatis ad coelum oculis et manibus oremus fraterna conjuncti caritate Patrem misericordiae: „Deus virtutum convertere! Respice de coelo et vide et visita istam“ dilectissimae patriae nostrae „vineam et perface eam, quam plantavit dextra tua!“⁵⁾

Datum V i e n n a e, mense Novembri 1901.

Antonius Joseph Cardinalis Gruscha, Archiepiscopus Viennen.

Georgius Cardinalis Kopp, Episcopus Vratislaviensis.

Jacobus Cardinalis Missia, Archiepiscopus Goritien.

Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragen.

¹⁾ Past. P. 1., c. 5; — ²⁾ Joan. 17, 20, 21; — ³⁾ Joan. 14, 30; — ⁴⁾ Luc. 22, 31; — ⁵⁾ Ps. 79, 15, 16.

- Joannes Cardinalis Puzyna*, Episcopus Cracovien.
Joannes, Archiepiscopus Salisburgen.
Theodorus, Archiepiscopus Olomucen.
Andreas, Archiepiscopus Leopoli. Ruthenorum.
Josephus, Archiepiscopus Leopoli. Latinorum.
Matthaeus, Archiepiscopus Jadren.
Emmanuel Joannes, Episcopus Litomericen.
Franciscus Sal., Episcopus Brunen.
Simon, Episcopus Brixin.
Joannes Bapt., Episcopus Parentin et Polen.
Martinus Joseph, Episcopus Budvicen.
Eugenius Carolus, Episcopus Tridentin.
Joseph, Episcopus Gurcen.
Franciscus Maria, Episcopus Lincien.
Michael, Episcopus Lavantin.
Philippus, Episcopus Spalaten et Macarscea.
Colomannus, Episcopus Tricalen., apostolicus Vicarius castrensis.
Joseph Gregorius, Episcopus Ragusin.
Eduardus Joannes Nep., Episcopus Reginae Hradecen.
Leopoldus, Episcopus Secovien.
Franciscus, Episcopus Catharen.
Joannes Bap., Episcopus S. Hippolyti.
Matthaeus, Episcopus Sebenicen.
Constantinus, Episcopus Prentislien. Sanocien. et Samborien. Ruthenorum.
Antonius, Episcopus Veglen.
Antonius Bonaventura, Episcopus Labacen.
Josephus Sebastianus, Episcopus Premislien. Latinorum.
Leo, Episcopus Tarnovien.

Basilius Faciewicz, Vicarius capitularis Stanislaopolitan. Ruthenorum.
Jacobus Moszoro, Vicarius capitularis Leopoli. Armenorum.
Jacobus Novak, Vicarius capitularis Pharen.
Franciscus Petronio, Vicarius capitularis Tergestin et Justinopolitan.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 21. Марта 1902.

† Константинъ
Епископъ.

Ч. 20.

Ч. 115/орд. Огмошуе ся вѣдповѣдь Еминенціи Кардинала Рамполѣ на желаня для св. Отца.

По поводу Юбилею св. Отца выславъ я въ имени власнѣмъ, Канитулы, Клиру и вѣрныхъ навнѣ вспѣльнѣи найщирнѣи желаня, выраженя преданности и скромнѣи даръ милости. На тое дѣставъ я слѣдующе письмо Еминенціи Кард. Рамполѣ :

„Illustrissime ac Reverendissime Domine!

Vota Tua una cum oblatione detuli Beatissimo Patri. Sanctitas Sua utrumque officium tum pietatis tum devotionis grato libentique animo accepit. Ut vero desideriis Tuis benique obsecundet, ultro tibi facultatem largitur, qua intra Missarum solennia Papalem Benedictionem cum plenaria indulgentia cunctis adstantibus impertiri valeas.

Insuper permittit Summus Pontifex ut benedictionem Apostolicam universis a Se datam annuncies. Tibi demum faustitatem omnem adprecatus, peculiari existimationis sensu me profiteor.

Amplitudini Tuae

Addictissimum

Romae die 19. Februarii 1902.

M. Card. Rampolla.“

Подаючи тое до вѣдомости Веч. Духовенства прошу о надсылане жертвъ на даръ милости для св. Отца.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 21. Марта 1902.

† Константинъ.

Епископъ.

Ч. 21.

Ч. 1358. Рѣшене св. Конгрегаціи о розширеню вѣры въ дѣлахъ восточныхъ обрядѣвъ.

Всесвѣтл. Митр. Ординаріятъ приславъ тугъ въ вѣдниси рѣшене св. Конгрегаціи о розширеню вѣры, котре подаесе до вѣдомости Веч. Духовенства:

„Romae, d. 11. Novembris 1901. N. 13.228 Ilmo ac Rvrdmo Dno! Litteris diei 30. Septembris proxime elapsi datis sub N. 307, Amplitudo Tua, pro visitatione fidelium Ruthenorum peragenda in Canadensi Regione, designavit Ba-

silium Lewicki Procuratorem Romae, atque Ambrosium Polański, parochum et decanum in ista Archidioecesi. Placuit huic S. Congregationi ad eiusmodi officium eligere Ambrosium Polański, cui opportunae instructiones erunt tradendae, ut rite valeat praedictam visitationem peragere. Interim Deum adprecor, ut Te diutissime sospitet. Amplit. Tuae addictissimus servus M. Card. Ledóchowski. Arch. Savelli Spiciola secrus m. p. R. P. D. Andreas Szeptycki Archieps. Leopoliensis. Ruthenorum Leopoli.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Марта 1902.

Ч. 22.

Ч. 1558. О часописяхъ и брошюрахъ православной пропаганды въ Америцѣ.

Всч. О. Душпастирь одной гôрекой парохіи приславъ Еписк. Консистеріи брошюры подъ заглавіемъ „Гдѣ искати (глядати) правду?“ одну выдану въ Вѣднѣ 1894. року, другу подъ тымже титуломъ выдану въ Новомъ-Йорку 1900 року, а такожъ кôлька чиселъ часописи „Свѣтъ, часопись для православныхъ Русинôвъ въ Соединенныхъ штатахъ, Канады и Бразиліи“, котры то брошюры и часописи водобравъ водъ своихъ парохіянъ.

Позаякъ стверджено, що брошюры тѣи и часописи высылають злонамъреніи люде, занимаючи ся пропаговансѣмъ восточного православія мѣжь нашими выселенцями въ Америцѣ, до многихъ селянъ деканатôвъ Мушиньского, Бѣцкого, Дукляньского, Коросиньского и може еще другихъ, и позаякъ содержане тыхъ писемъ крайню ворожо водносится до св. католицкой Церкви въ загалъ, а въ особенности до св. Уніи и тую якъ наибôльше старае ся понизити, оклеветати и водъ неи водтягати, вкладае ся на совѣсть всехъ Всч. Отцѣвъ Душпастырôвъ, зъ покликомъ на тутешне розпоряджене зъ дня 10. Лютого 1902 Ч. 689 (Вѣсти. епар. зъ р. 1902 Ч. II. ст. 26), чтобы зъ всякою оглядностію и старанностію рѣшучо и смѣло старались недопускати отруъ сѣи мѣжь повѣренныхъ опѣць ихъ побожныхъ и вѣрующихъ парохіянъ, чтобы порадили имъ чи то звертати присланнымъ часописемъ нерозпечатанымъ, чи воддавати О. Душпастыреви, котрый не залишитъ ихъ тутъ предложити.

Всч. Отцѣвъ Деканôвъ упоминае ся сѣмъ, чтобы на кождомъ Соборчику декан. обговорювали средства зачобъгаючи ширеню того рода гнили и предлагали точнѣи о справѣ той справоздани.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 1. Цвѣтня 1902.

Ч. 23.

Ч. 1835. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речницемъ убѣгательства до дня 15. Червня 1902 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

- 1) Ветлина дек. Балигородского надани приватного.
- 2) Крыне ad Твсна дек. " " "
- 3) Рыбе деканату " право патрона почивае.
- 4) Яворецъ " " надани приватного.
- 5) Горянка " " " "
- 6) Ждыня " Бѣцкого " "
- 7) Ростайне " Дукляньского " "
- 8) Днѣстрикъ дубовый дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
- 9) Береги горній дек. Затварницкого надани приватного.
- 10) Дубрѳвка " Канчуцкого " "
- 11) Гориць " " " "
- 12) Близянка " Коросняньского право патрона почивае.
- 13) Чорнорѳки " " надани приватного.
- 14) Бенькова Вишня дек. Комариньского, надани приватного.
- 15) Михалевичи " " " "
- 16) Мигова " Добромильского ц. к. надани
- 17) Лубна " Бирчаньского надани приватного
- 18) Лужокъ дѳльный " Мокряньского " "
- 19) Арзамовска Воля дек. Мостиского " "
- 20) Оленицка Воля " Оленицкого " "
- 21) Конотопы " Варяжского, право патрона почивае
- 22) Загорѳ " Ольховецкого, надани приватного.
23. Дошняця " Дукляньского " "
24. Мацьковичи " Перемиско - Загород. надани приватного
- 25) Крамарѳвка " Порохницкого " "
- 26) Тартакѳвъ " Сокальского " "
- 27) Добряны " Судововишеньского " "
- 28) Свидникъ " Старосамбѳрского " "
- 29) Биличь горѳшный " " право патрона почивае.
- 30) Яждѳвъ старый " Яворѳвского, надани приватного.
- 31) Любнѳ " " " "
- 32) Полкинѳ " Ярославского " "
- 33) Явѳрицькъ " Яслиского " "
- 34) Ясель " " " "

- 35) Лоуьика дек. Балигородского падаия приватного
36) Хириика „ Порохшицкого „ „

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль 4. Цвѣтня 1902.

Ч. 24.

Ч. 1329. Конкурсъ на II. проповѣдника катедральнаго въ Перемишли.

При тутешнѣмъ катедральнѣмъ Храмѣ есть до обсаджени посада II проповѣдника катедральнаго.

Желаючи о мѣсце тое убѣгатись священники, довкии свои прошеии належито заосмотреніи, вносити до Еписк. Консистеріи до 6. Мая 1902.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль 4. Цвѣтня 1902.

Ч. 25.

Ч. 1236. Поручае ся „Духовнй Упражненія“ О. Курямы.

Парохъ въ Мацинѣ великой почта Горлицъ Веч. О. Василій Курялло издавъ брошуру содержачу 7 розмішленій на 69 сторонахъ пѣдъ заглавіемъ: „Духовини упражненія или реколлекціи, пѣдручникъ для побожного чтенія и до миссіиныхъ наукъ для парохіянъ, серія I. на пѣдставѣ наилучшихъ пѣдручннковъ и душпастырской практики“.

Помянута брошура, уложена пѣсля методы знааного у насъ въ церквинѣмъ перекладѣ, но уже вычерпаного Авансін'ы, написана популярно и до сердци проманляюча, поручае ся на прошене автора, Веч. Духовенству и вѣрикамъ яко побожные читане духовне и для науки.

Получити можна у Веч. О. автора въ Мацинѣ вел. почта Горлицъ за одну корону зъ пересылкою почтовою франсо. Посылка рекомендована за 1 К 25 сот.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 25. Марта 1902.

Ч. 26.

Ч. 1800. Веч. Комісія управляюча дьлами вдов.-сирот. фонда доноситьъ подъ днемъ 2. Цвѣтня 1902 Ч. 98 слѣдуюче:

Станъ касы вдов. сирот. Института.

за часть вѣдъ I. падолиста до 31. грудня 1901.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнны папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнны папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	6132	79	359120	—	1. Переносъ . . .	2511	10	2400	—
2. За требникъ бл. п. Шашкевича	5	—	—	—	2. На закупно 4 ⁰ / ₀ лист. заст. Банку Кр. . . .	2039	40	—	—
3. Закупно 4 ⁰ / ₀ листѣвъ застави. Банку краев. . .	—	—	2200	—	всего . . .	4950	50	2400	—
4. Кузикъ Корнилій	130	—	—	—					
5. Тесля Михайлъ	200	—	—	—					
6. Кишакевичъ Іакиндъ Николай	100	—	—	—					
7. Стецевъ Ром.	100	—	—	—					
8. Ильницкій Северинъ	200	—	—	—					
9. Калиничъ Емилианъ	200	—	—	—					
10. Милиничъ Николай	200	—	—	—					
11. Лысякъ Юсифъ	200	—	—	—					
12. Саламонъ Онисимъ	200	—	—	—					
всего	7667	79	361320	—					
розхѣдъ	4950	50	2400	—					
Остае	2717	29	358920	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	8578	96	1. Переносъ	3800	—
2. Косоноцкій Михайлъ	48	35	2. Эквивалентъ за р. 1901	485	55
3. Кузикъ Корнилій	7	32			
4. Ортинскій Филаретъ	22	—	всего	4285	55
5. Лехицкій Теодозій	20	—			
6. Ясеницкій Николай	24	—			
7. Вегриновичъ Діонизій	50	—			
8. Сабарай Іоанъ	60	—			
9. Ясеницкій Николай	30	—			
всего	8840	63			
розхѣдъ	4285	55			
Остае	4555	08			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		П р и х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	39700	56	14. Декапатъ Дуклянскій .	42	
2. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Мих. Щир- ба и Евст Касюракъ.	40		именно зложили по 21 К. О. О. Макс. Дуркотъ и Н. Феленчакъ		
3. Ольховый Володимиръ .	40		15. Деканатъ Самборскій .	80	
4. Созанскій Іоанъ	20		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. І. Мельникъ, Ю. Билинскій, І. Ли- тинскій и Д. Гординь- скій		
5. Деканатъ Мушинскій .	188		16. Шведлицкій Антоній .	20	
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. М. Черлюнча- кевичъ, Конст. Констан- тиновичъ, Д. Хилякъ, Д. Домбровскій, Гавр. Гна- тышакъ, Ем. Венриновичъ, П. Хилякъ, и Вол. Мо- хнацкій. 28 кор. зложивъ Ант. Константиновичъ.			17. % вѳдъ Лвст. заст. Бан- ку гипотечи.	1127	50
6. Перчинскій Петро . . .	40		18. Деканатъ Канчуцкій .	120	
7. Утриско Володимиръ .	40		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. А. Бенцьиъ, А. Ивасъвка, Н. Колту- нюкъ. Евст. Кушнъръ, Т. Шумило и Макс. Зи- тикъ.		
8. Макаръ Антоній	40		19. Деканатъ Перемыско-За- город.	60	
9. Деканатъ Потелицкій .	120		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. А. Борисе- вичъ, А. Гаїдукевичъ и З. Крвавичъ.		
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Ник. Осъмъ- ловскій, Ант. Паславскій Вас. Боровецъ, Л. Сала- монъ, Викт. Сиротинь- скій и І. Козакъ.			20. Трешневскій Емилианъ	40	
10. Крушинскій Теодоръ .	20		21. Деканатъ Бездскій . . .	170	
11. Деканатъ Куликѳвскій .	151	57	именно зложили по 20 К. Всч. ОО. К. Селецкій М. Демцьо, М. Миколайчукъ В. Ковальскій. Ем. Тре- шневскій и Як. Яхно; О. Ром. Мосевичъ зло- живъ : 40 К. и О. Іос. Винницкій : 30 К.		
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Д. Телесниц- кій, І. Иванецъ, Іоанъ Лебедовичъ, М. Залътачъ, и С. Мацюракъ, 22 К. 03 с. зложивъ О. Л. Пя- сецкій, и 29 К. 54 с. О. К. Должинскій.			22. Деканатъ Комаринскій	60	
12. Деканатъ Бъцкій	40		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Корн. Гнати- шакъ, А. Савицкій и В. Петрикъ.		
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. І. Сорокевичъ и М. Фецьца.			23. Ольшанскій Іоанъ . . .	20	
13. Деканатъ Сокальскій .	88		24. Деканатъ Судово - Ви- шенскій	180	
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Ів. Бирка, Н. Лопатякъ и Як. Корчинь- скій; 28 К. зложивъ О. Мих. Фолисъ.			именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Гр. Левъ, Н. Кушнъръ, К. Пасъчинь-		

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
скій, Л. Тиховскій. М. Теленъ, Евд. Васильчакъ, В. Кондрацкій, Ат. Бованко и Ром. Кордасевичъ.			Клянь 48 К. 08. сот ; О. І. Калинскій: 21 К. 06. сот.		
25. Гумецкій Іоанъ	40		37. Полянскій Ісанъ	24	
26. Максимовичъ Григорій	20		38. Деканатъ Жукотынскій именно зложили по 20 К.	121	
27. Деканатъ Добромилскій, именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Мих. Ростовичъ, Л. Калужняцкій, Ал. Чайковскій и Вол. Лысякъ; О. Е. Бачинскій зложивъ: 21 К. : О. Конст. Гукевичъ: 28 К. и О. Вол. Венгриновичъ; 1 К. 96 сот.	130	96	Всч. О. О. В. Фидикъ, М. Зубрицкій, И. Пристанъ, І. Лискевичъ и Мих. Понель; О. В. Ярмкевичъ зложивъ: 21 К.		
28. Деканатъ Ярославскій . именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Кипр. Добрянскій, Ив. Косоноцкій, Мих. Людкевичъ, М. Мрозовскій и Л. Саноцкій	100		39. Кордасевичъ Анатоль	20	
29. Кузикъ Корнилій	40		40. Деканатъ Жовковскій	61	
30. Ортинскій Филаретъ	20		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Грушкевичъ и В. Гойдинъ; О. А. Ярмкевичъ зложивъ: 21 К.		
31. Деканатъ Старосамборскій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. А. Венгриновичъ, А. Добрянскій, Ев. Козаневичъ, Т. Хомицкій и Сев. Ясеницкій.	100		41. Габла Димитрій	20	
32. % вѣдь Л. заст. Тов. кред. земск.	117	20	42. Деканатъ Мостискій	70	64
33. Тустановичъ Петро	20		именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Т. Глушкевичъ и І. Рейноровичъ; О. А. Гордынскій: 24 К. и А. Пшепюрскій: 6 К. 64 сот.		
34. Деканатъ Нижанковскій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. П. Винницкій, І. Людкевичъ, Ю. Кульматницкій, М. Шумило, Гр. Тимчининъ, В. Ильницкій, Т. Дяковъ, и П. Ступницкій; О. Л. Таворскій зложивъ: 28 К. и Ем. Солтикевичъ: 19 К.	207		43. % вѣдь Лист. заст. Тов. земск.	4470	38
35. Лехицкій Теодозій	20		44. Деканатъ Варяжскій	140	
36. Деканатъ Белскій именно зложивъ О. Ил. Крайчикъ: 20 К.; О. Т.	109	14	именно зложили по 20 К. Всч. О. О. М. Ковневичъ, П. Гисовскій, С. Смулка, А. Чарнецкій, Р. Осмакъ, В. Ляврецкій и Л. Набакъ.		
			45. Деканатъ Мокрянскій	171	64
			именно зложили по 20 К. Всч. О. О. М. Татомиръ, А. Слоньскій, І. Мазяркевичъ, П. Іесипъ, М. Чирнявскій, Ст. Мацюракъ, и В. Скобельскій; О. Ю. Плитекъ: 25 К. и І. Ганасевичъ 6 К. 64 сот.		
			46. Деканатъ Любачѣвскій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. В. Павль, Е. Федевичъ, В. Гошов-	101	

Приходъ	Готівка		Розходъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
скій, Н. Крайчикъ и Е. Пелехъ; О. І. Костекъ : 1 К.					
47. Деканатъ Перемыско-Городскій	100	—			
именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Михайлѡнъ, І. Михальчукъ, И. Калужницкій, Л. Несторовичъ и Н. Чабанъ.					
48. О. Григорій Гонтарскій	40	—			
49. Деканатъ Бирчанскій .	25	40			
именно: О. В. Калужницкій: 20 К, а О. І. Шевчикъ: 5 К. 40 сот.					
50. Др. Тигъ Мишковскій .	30	—			
51. Деканатъ Дрогобыцкій	393	76			
именно зложили по 20 К. Всч. О. О. І. Кушовскій, В. Созанскій, Т. Хомишскій, І. Данкевичъ, В. Коростенскій, И. Сьокало, К. Гумецкій, І. Мудракъ, А. Хилякъ, Ст. Хилякъ, В. Обушкевичъ, Д. Грицай, Е. Горницкій. Гр. Савицкій, Р. Коростенскій, Г. Ильницкій, и А. Вархолякъ ; О. І. Грабовенскій: 28 К. и О. І. Ковальчинъ : 25 К. 76 сот.					
52. Котысъ Атаназій . . .	20	—			
53. Федоровичъ Кароль . .	20	—			
54. Впр. Соборъ Крылошанъ	300	—			
55. $\frac{1}{10}$ вѡдъ Лист. заст. Банку красв.	432	78	1. Переносъ	30814	99
56. Полошиневичъ Юліанъ .	20	—			
57. Дуркотъ Мих.	20	—	2. Передатки отримали: .		—
58. Ильницкій Іоанъ	20	—	Гуркевичъ Льорета . .	50	—
59. Деканатъ Сяноцкій . . .	156	—	Вейдзиловичъ Павлина .	60	—
именно зложили по 20 К. Всч. О. О. А. Пухиръ, П. Дуркотъ и К. Кузикъ по 28 К. зложили: В. Саламонъ и Д. Куцерыбъ; О. Е. Константиновичъ: 40 К.			Полянська Зиновія . .	10	—
			Ганаевичъ Зофія	60	—
			Литыньска Анна	60	—
			Переносъ	31054	99

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
60. Козенка Стефанъ . . .	20	—	Переносъ . . .	31054	99
61. 0/0 вѣдъ книж. щадн. „Вѣры” ч. 810.	338	62	Козловска Савина . . .	20	—
62. 0/0 вѣдъ книж. щадн. Сам- борской	1	90	Ропицка Минодора . . .	30	—
63. 0/0 вѣдъ Облг. фонду пропанац.	828	—	Лисковацка Сильвiя . . .	10	—
64. 0/0 вѣдъ 30/0 Лист. заст. авст. З.	47	52	3. Купонъ текучiй	31	20
65. Копко Максимъ	20	—	4. Штемплъ на кчiты	16	26
66. Впр. Капитула зъ фонд. I. Лавровского:	2000	—	5. Ремунараци:	150	—
всего:	53405	57	Касiера:	100	—
роходъ:	31652	50	Секретаря:	50	—
Остает:	21753	07	Контрольора:	50	—
			Ликвидатора:	100	—
			Протоколянтови консист. Услуга:	30	—
			6. Выдатки канцеляр:	10	05
			всего	31652	50

П О В Т О Р Е Н Ё :

Дня 31. грудня 1901 мае бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный	готѣвка	2717 К. 29 с., цѣнный папери	358920 К. — с.
II. „ резервный	„	4555 „ 08 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	21753 „ 07 „ „ „	— К. — с.
Всего готѣвкою		29025 К. 44 с., ц. паперами	358920 К. — с.

Вѣдновѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

I. въ цѣнныхъ паперахъ:		358920 К. с.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч. 39.426		97 К. 61 с.
2. „ „ „ „Вѣры” „ „ 810		16538 К. 68 с.
3. „ „ „ „Вѣры,, „ „ 893		2500 К. — с.
4. готовыми		9889 К. 15 с.
разомъ		29025 К. 44 с.

М. Подолинскiй,
предсѣдатель.

Е. Менциньскiй,
секретарь.

М. Копко,
касiеръ.

Вѣдъ Еп. Консисторiи.

Перемышль, дня 4. Цвѣтня 1902.

ХРОНИКА.

Именованія:

- Ч. 102/орд. Вир. и Всевѣтл. о. Павелъ Матковскій, Архідиаконъ капітулы им. домовымъ прелатомъ Ихъ Святости Папы Льва XIII. посредствомъ брвенъ зъ 21. Сѣчня 1902 Ч. 1902.
- Ч. 98/орд. Вир. о. Александеръ Зубрицкій крылошанинъ капітулы им. Защитникомъ Суда супружеского.
- Ч. 1198. Вир. о. Михаилъ Мриць крылошанинъ капітулы — заступ. профессора права каноническаго въ тут. дух. Семинаріи.
- Ч. 1656. О. Іосифъ Гамерскій парохъ въ Полоніой, им. завѣдателемъ деканата Ольховецкаго на мѣстце зреспубликованнаго зъ той должности о. Антонія Барновича пароха въ Луковомъ.
- Ч. 1657. О. Николай Ивановскій им. деканомъ Дрогобыцкимъ на мѣстце зреспубликованнаго зъ той должности о. Стефана Хилжа получившаго титулъ выслуженаго декана.
- Ч. 1199. О. Назарій Чабанъ им. Духовникомъ при духовной Семинаріи въ Перемышли.
- Ч. 1204. О. Ілія Левицкій — дѣйствит. катихетомъ при школахъ народныхъ въ Яворовѣ.
- Ч. 1231. О. Володимиръ Калужняцкій парохъ въ Бортовомъ — орд. школьнымъ комиссаремъ на деканатъ Бѣдкій.
- Ч. 1434. О. Теодоръ Саврунъ парохъ въ Колодрубяхъ — мѣтодеканомъ Горожанскимъ.

Водличія крылошаньскій получили:

- Ч. 1575. О. Іоанъ Даниловъ парохъ въ Радружи.
- „ 1549 „ Тадей Мишчакевичъ парохъ въ Рудѣ лѣсной, о. Іоанъ Решетыло парохъ въ Магеровѣ, о. Іоанъ Гисовскій, парохъ въ Журавцяхъ. О. Василій Плешкевичъ парохъ въ Верхратѣ, о. Василій Демчукъ парохъ въ Рудѣ монастырскій.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1080. О. Романъ Коплетяньскій на Пулавы дек. Яелскаго.
- „ 1135. „ Константинъ Вандзиликъ на Ломну дек. Жукотыньскаго.
- „ 1195. „ Михаилъ Скроцкій на Устрики горѣни. дек. Затварницкаго.

- Ч. 1196. О Гумецкій Юліявъ на Любелю дек. Жовківського.
„ 1243. „ Михайль Попель на Липы дек. Жукотыньського.
„ 1310. „ Теодоръ Крушыньскій на Стушницю дек. Мокриньського.
„ 1324. „ Андрей Бенцъ на Валичи дек. Мостиского.
„ 1348. „ Стефанъ Козенка на Рѣчицю дек. Угнівського.
„ 1578. „ Константинъ Мицколевичъ на Тегловъ дек. Угнівського.
„ 1902. „ Василій Волошынскій на Махновъ дек. Угнівського.
„ 1611. „ Симеонъ Ворысь на Хлѣвлѣ дек. Комарияньського.
„ 1716. „ Іоанъ Федевъ на Крупецъ дек. Потелицкого.
„ 1717. „ Іосифъ Виницкій на Ролевъ дек. Дрогобыцкого.
„ 1731. „ Володимиръ Венгриновичъ на Наконечне дек. Яворівського.

До каноничной институтіи завѣзвані :

- Ч. 1426. О. Александръ Дуркотъ на Долины дек. Бѣцкого.
„ 1801. „ Артемій Мельникъ на Панову дек. Устрицкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 1135. О. Северинъ Ямнскій въ Михалевичахъ дек. Комарияньського.
„ 1196. „ Володимиръ Клюка въ Яворци дек. Балгородского.
„ 1268. „ Володимиръ Гойдинъ въ Ждынь дек. Бѣцкого.
„ 1310. „ Симеонъ Чижовичъ въ Беньковой Вишні дек. Комарияньського.
„ 1348. „ Орестъ Сиротинскій въ Мацковичахъ дек. Перемыско-Загородского.
„ 1578. „ Іосифъ Карневичъ въ Горничахъ дек. Канчуцкого.
„ 1731. „ Михайль Накловичъ въ Хришицѣ дек. Порохницкого.

Сотрудниства получили :

- Ч. 1080. О. Теодоръ Кусайло самостоятельное въ Межибродѣ дек. Свидцкого.
„ 1324. „ Николай Миланчикъ въ Лежайску дек. Канчуцкого.
„ 1369. „ Евгенийъ Кульчицкій въ Мокротынь дек. Жовківського.
„ 1481. „ Левъ Саламонъ въ Потеличи дек. Потелицкого — о. Михайль Посѣ-
кира въ Каменцѣ лѣсной дек. Потелицкого.

-
- Ч. 1391. О. Іоанъ Сенета парохъ въ Берестѣ получилъ презенту на парохію Роз-
боръ округлый дек. Порохницкого.
-

Въ каноничну звязь тут. Епархіи зъ АЕпархіи Львівскои принятї збѣ-
етали оконченї питомцѣ:

Ч. 1051. Теофанъ Величко, Ч. 1075. Іоанъ Скубишъ.

Ч. 1405. Въ пропозицію на парохію Городыще дек. Мокрянського принятї: О. О.
Михайлъ Турянскій, Антоній Слопскій, Іоанъ Господаревскій, Николай
Биянскій, Александеръ Коцюба, Симеонъ Чижовичъ.

Ч. 974. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 7. Лютого 1902.
Ч. 6721 привило на дотацію рѣчныхъ 600 коронъ для надатися маю-
чого сотрудника парохови в Посадѣ рыботыцкой.

Ч. 975. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 11. Лютого 1902. Ч. 13169 продовжило
таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Липѣ.

Ч. 976. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 13. Лютого 1902. Ч. 13169 привило
на такую саму дотацію для надатися маючого сотрудника парохови
въ Издебкахъ.

Ч. 1581. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 19. Марта 1902 Ч. 28810. привилмо на
таку саму дотацію для пароха въ Тарнавѣ.

Ч. 1582. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 18. Марта 1902 Ч. 28924 продовжило та-
ку саму дотацію для сотрудника въ Зѣболкахъ.

Ч. 1675. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 19. Марта 1902 Ч. 28811 продовжило
таку саму дотацію для сотрудника въ Лѣтынѣ.

Вѣдъ Еп. Консисторіи

Перемышль дня 4. Цвѣтня 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 24. Мая

Ч. V.

Ч. 27.

Ч. 757. Приписы дотычачй практикъ религійныхъ молодѣжи католицкои въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

В. ц. к. краева Рада шкѡльна обвѣстила въ ч. 3. „Денника урядового“ зѣ дня 15. Сѣчня 1902 Обѣжникъ до всѣхъ Радъ шкѡльныхъ и Зарядѡвъ всѣхъ шкѡлъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ, въ справѣ религійныхъ практикъ молодѣжи шкѡльной вѣроисповѣданя католицкого, слѣдующого содержания:

Въ ч. 31. „Денника урядового“ зѣ дня 28. серпня 1901 р. ц. к. Рада шкѡльна краева оголосила пововно „Приписы, дотычачй религійныхъ практикъ учениковъ и ученицъ религій рим. катол. въ школахъ народныхъ“, выдані розпоряджевомъ зѣ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111. — Приписы тѣ выдані суть для тыхъ шкѡлъ, котрыхъ фреквенція, о скѡлько она дотычитъ дѣтей католицкихъ, есть що до обряду бѡльше-менше однообразна и належитъ до обряду латиньского, прото они мають застосоване въ слѣдующихъ округахъ, творячихъ серію А): 1. Бѣла, 2.

Бохня, 3. Бжеско, 4. Хшановъ, 5. Домброва, 6. Кольбушова, 7. Краковъ мѣсто, 8. Краковъ округъ замѣскій, 9. Лиманова, 10. Мѣлець, 11. Мысленицѣ, 12. Ниско, 13. Пильзно, 14. Подбуже, 15. Ропчицѣ, 16. Стриковъ. 17. Тарнобжегъ, 18. Тарновъ, 19. Вадовицѣ, 20. Величка, 21. Живецъ. Рѣвножъ обязують они въ округахъ: 22. Новыторгъ и 23. Рендовъ, зъ вылученемъ тыхъ мѣсцевостей, въ котрыхъ есть значне число дѣтей обряду греко-католицкого и въ котрыхъ суть уряды парохіальній того обряду.

Для округовъ, въ котрыхъ молодѣжъ католицка шкѣль народныхъ есть що-до обряду мѣшана, такожъ для вылученыхъ повѣснимъ означенемъ мѣсцевостей округа Новоторского и Рендовского, выдано и розѣслано розпорядженемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895 окремі „Приписы, дотычачі религійныхъ практикъ католицкой религій обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ, уложені въ порозумѣню зъ церковными властями обохъ обрядовъ. Понеже вѣдъ часу выданя тыхъ приписовъ прибуло много шкѣль новыхъ, котрі ихъ не посѣдають, прото ц. к. Рада шкѣльна краева обвѣщае такожъ и ті приписы въ нынѣшномъ числѣ „Денника урядового“ поновно. Приписы ті обязують въ слѣдующихъ округахъ творячихъ серію В): 1. Львовъ мѣсто, 2. Львовъ округъ замѣскій, 3. Вѣбка, 4. Богородчаны, 5. Борцовъ, 6. Броды, 7. Бережаны, 8. Бучачъ, 9. Цѣшановъ, 10. Чортковъ, 11. Добромиль, 12. Долина, 13. Дрогобычъ, 14. Городокъ, 15. Городенка, 16. Гусятинъ, 17. Ирславъ, 18. Яворовъ, 19. Калушъ, 20. Камѣнка Струмилова, 21. Коломыя, 22. Косовъ, 23. Лѣско, 24. Мостиска, 25. Надворна, 26. Печенѣжинъ, 27. Подгайцѣ, 28. Перемишль, 29. Перемишляны, 30. Рана, 31. Рогатинъ, 32. Рудки, 33. Самборъ, 34. Смиокъ, 35. Скалатъ, 36. Снятинъ, 37. Сокаль, 38. Станиславовъ, 39. Старый Самборъ, 40. Стрый, 41. Тернополь, 42. Товмачъ, 43. Тереховля, 44. Турка, 45. Зальцики, 46. Збаражъ, 47. Золочовъ, 48. Жовква, 49. Жидачовъ.

Слѣдующі округи становлять переходъ межю округами серіи А) и округами серіи В) яко округи серіи С): 1. Березовъ, 2. Горлицъ, 3) Грыбовъ, 4. Ясло, 5. Кросно, 6. Ланьцутъ, 7. Новый Санчъ, 8. Переворскъ.

Въ округахъ Серіи С) розгляне Рада шкѣльна окружна вѣдношеня кождою поодинокю школы и рѣшитъ, чи въ той шкѣль мають обязувати „Приписы“ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111, обвѣщені въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. серпня 1901, чи „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895, обвѣщені въ ч. 3. „Денника урядового“ зъ дня 15. сѣчня 1902.

Вѣдносній ухвалы мають запасти на повномъ засѣданю Рады шкѣльной окружной въ присутности представительвъ обохъ обрядовъ католицкихъ и мають бути закомушковані обостороннимъ Ординаріатамъ. Въ тойже самыи способъ поступать такожъ ц. к. Рады шкѣльной окружній въ Решовъ и въ Новомторгъ, озна-

чаючи тіи школы, въ котрыхъ мають бути застосовані „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595.

Приписы дотычачй религійныхъ практикъ религіи католицкои обряду латиньского и грецкогo въ школахъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ.

(Ц. к. Радою школьною въ порозумѣню зъ Преосв. Ординаріятами гр. и рим. кат. обряду рѣшенемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 выданій и въ ч. 3. „Денника урядового“ ц. к. Рады шк. краевой зъ д. 15. сѣчня 1902 поновно обвѣщеній.)

§. 1. Наука школьна зачинаесть и кѣнчить ся каждого дня короткою, молитвою. По милитвѣ належить пѣсла можности вѣдспѣвати зъ молодежею одну або двѣ стрѣчки набожнoи пѣсни. До той цѣли могутъ служити лишѣ такі молитвы и пѣсни, котрі суть одобрені и поручені дотычною властію духовною.

Порядокъ молитовъ и пѣсень уложитъ зъ початкомъ школьного року катихитъ, взглядно душпаствѣрь (взглядно катихиты и душпаствѣрь обохъ обрядѣвъ) въ порозумѣню зъ управителемъ школы, а въ школахъ бѣльше-клясовыхъ въ порозумѣню зъ конференціею збору учительского.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкогo, належить при укладаню молитовъ и пѣсень мати належитый взглядъ на тоє, щобы дѣти обохъ обрядѣвъ мали способнѣсть вѣдмавлити молитвы и спѣвати пѣсни приписані ихъ властивыми духовными властями.

Порядокъ молитовъ и пѣсень має бути помѣщенный на мѣсци видѣбмъ въ кождѣй школѣ, а въ школахъ бѣльше-клясовыхъ въ кождѣй клясѣ.

§. 2. Доки дѣти не умѣють добре молитовъ приписаныхъ, мають вѣдмовляти ихъ голосно все разомъ за учителемъ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкогo, буде учитель вѣдмовляти зъ такими дѣтьми то молитвы приписані духовною властію римско-католицкою, то молитвы приписані властію духовною греко-католицкою, и буде спѣвати то одні то другі пѣсни набожні.

При выначуваню числа молитовъ и пѣсень, котрі учитель то пѣсла приписѣвъ одного, то пѣсла приписѣвъ другого обряду въ протягу тыжня має зъ всеми учениками вѣдмовити, взглядно вѣдспѣвати, належить всегда приноровляти ся до числа ученикѣвъ одного и другого обряду на кождѣмъ степені науки и въ кождѣй клясѣ. Въ кождѣмъ случаю належить памятати о томъ, щобы що-найменше три разы въ тыжни вѣдмовлялись молитвы и спѣвали ся пѣсни пѣсла того обряду до котрого належить меньшѣсть дѣтей.

Коли дѣти уже добре умѣють молитвы, тогда мають ихъ вѣдмовляти по черзѣ, и то въ той способѣ, що одно зъ дѣтей, на котре принадає черга, вѣдмовляе молитву голосно, а другі молятъ ся за нимъ по тихо.

Кождѣй дитинѣ свободнѣ вѣдмовляти приписану молитву въ томѣ языкѣ, въ якомѣ она молишь ся въ домѣ родительскомѣ. Въ томѣ взглядѣ учитель не може дѣлати на дѣти нїякого силованя, ашь не свободнѣ ему впливати на нихъ якими небудь представленями.

Въ школахъ, котрї посѣщають ся дѣтьми обохъ обрядѣвъ, буде обовязкомѣ учителя цѣлымъ своимъ поведенемъ объявляти належитѣ поважане для обохъ обрядѣвъ и тоѣ почитане зацѣпляти въ сердцахъ молодѣжи.

§. 3. Шкѣльный рѣкъ розпочинаєсь и кѣнчить ся торжественнымъ Богослуженемъ.

На початку шкѣльного року промовитъ катихитъ, взглядно душпастьрь до молодѣжи, пригадуючи си обовязки христїаньскї и шкѣльнї, и заохочуючи ю до пильности, послуху и доброго веденя себе въ школѣ и по-за школою. На кѣнци року при случаю Богослуженя благодарственнаго побудитъ катихитъ, взглядно душпастьрь, въ вѣдповѣдиѣй промовѣ молодѣжѣ до вѣдчности къ Богу и учителямъ и пригадає, якъ шкѣльнї дѣти довжнї себе вести въ часѣ вакацїи.

Де въ одиѣй парохїи єсть одна або бѣльше Церквей дочерныхъ и бѣльше школъ народныхъ, тамъ душпастьрь въ порозумѣню зъ управителемъ каждой школы вызначитъ, коли торжественне Богослужене для шкѣльной молодѣжи має вѣдбути ся въ кождѣй до єго парохїи належачѣй Церквѣ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкого, належитъ точно перестерѣгати тои-засады, що Богослужене вѣдбуваючї ся на початку и на кѣнци року шкѣльного мають вѣдправити ся того самого дня для учениковъ обохъ обрядѣвъ.

Єсли бы въ тыхъ школахъ зъ якихъ небудь причинъ для молодѣжи одного зъ тыхъ обрядѣвъ торжественне Богослужене не могло бути вѣдправлене, то молодѣжѣ тотя возьме участь въ Богослуженю вѣдправляючѣмъ ся для молодѣжи другого обряду.

Въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ нема иѣ Церкви гр. кат., иѣ костела лат. и де зъ того powodu вѣдправлене торжественнаго Богослуженя єсть немѣжливимъ, розпочинаєсь и кѣнчить ся шкѣльный рѣкъ торжествомъ шкѣльнымъ, котрого порядокъ уложатъ душпастьрѣ въ порозумѣню зъ влєстями шкѣльными.

§. 4. Въ школахъ, маючихъ особныхъ катихитѣвъ, молодѣжѣ шкѣльна обовязана єсть каждой недѣлѣ и каждого свята въ цѣломъ роцѣ шкѣльномъ, такоже въ буднї дни почавши вѣдъ 1. до 31. вересня и вѣдъ 1. мая до кѣнца року шкѣльного ходити пѣдъ надзоромъ учителѣвъ школы на Богослужене.

Той самый порядокъ має впровадити ся, о скѣлько можна, въ всѣхъ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ тому не стоять на перепонѣ вѣдношеня парохїальнї або за велике вѣддалене школы вѣдъ Церкви.

Часть и порядок Богослужения означить душпастырѣ, въ порозумѣню зъ зарядомъ школы, при чѣмъ уважати належитъ на то, щобы вѣдсе не повстанали нѣ жадна перепона въ Богослуженю парохіяльнѣмъ, анѣ нарушене затвержденного властями шкѣльными подѣлу годинъ науки, анѣ укорочене назначеного въ планахъ науки вымѣру часу.

Въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ молодѣжи шкѣльнѣй не возможнымъ естѣ ходити на Богослуженіе зъ powodu вѣддаленія школы вѣдъ Церкви або зъ powodu, що школа не має особногo катихитѣ а священники парохіяльнѣй не могутъ вѣдправляти окремой св. Литургіи для молодѣжи шкѣльнѣй, або хотий школа и має особногo катихитѣ, по катихитѣ назначеннѣй для кѣлькохъ шкѣль, може лишѣ для молодѣжи одной школы вѣдправляти Богослуженіе, буде такъ священникъ учащій въ шкѣль религіи, якъ и управитель школы заохочувати молодѣжѣ, особенну старшу, щобы по крайнѣй мѣрѣ въ Недѣлѣ и Святѣ разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохіяльнѣмъ.

§. 5. Вѣдъ обовязку ходити на епѣльнѣй Богослуженія належитъ увѣльняти будь поодинокнхъ ученикѣвъ, будьто цѣлѣй вѣддѣлы, особенно дѣти найнижнихъ степенѣвъ науки зъ причины слоты, острого и студенного воздуха а недостаточного одѣнія и обуви, злои дороги, небезпеченства епидемичныхъ болѣзней, а въ поодинокнхъ случаяхъ такожъ зъ причины болѣзни родичѣвъ и сродникѣвъ, вымагаючѣй присутности дитини дома.

Таке увѣльнене дае въ вышене наведенныхъ случаяхъ катихитѣ, взглядно душпастырѣ въ порозумѣню зъ управителемъ школы. Рѣвножъ може священникъ зъ управителемъ школы, за обостороннимъ порозумѣнемъ увѣльнити всю школу въ выимковнхъ случаяхъ вѣдъ участи въ Богослуженю, если зайдуть обставини, котрѣ утрудняють участь молодѣжи въ Богослуженю.

Если бы мѣсецѣй вѣдносини вымагали увѣльненія молодѣжи вѣдъ обовязкового епѣльного Богослуженія на часть довнѣй, тогда порозумѣе ся въ тѣмъ взглядѣ окружна Рада шкѣльна зъ вѣдноснымъ Ординаріятѣмъ Епископскимъ.

§. 6. Въ день задушнѣй и въ Середу повельцеву молодѣжѣ римско-католицка має пѣдъ надзоромъ учительѣвъ бути на Богослуженю присутною. Если же въ мѣсеци нема костела, або иншѣ трудности мѣсецѣй на участь молодѣжи въ тѣмъ Богослуженю не позволяютъ, має учитель въ недостатку священника вѣдмовити въ тѣ дни молитвы дѣтчимъ душпастыремъ веказанѣй. Въ оба тѣ дни молодѣжѣ шкѣльна естѣ вѣльна вѣдъ науки передполудневѣй.

Такъ само возьме старша молодѣжѣ гр.-католицка, если не заходятъ перешкоды въ §. 5. предвидженѣй, пѣдъ надзоромъ учительѣвъ участь въ Богослуженю вѣдправляванѣмъ въ навечеріе гр. кат. праздника Богоявленія Господнього, а клясы, взглядно же степенѣ науки, котрыхъ дѣти будутъ въ тѣмъ дни на Богослуженю присутнѣй, мають вѣдъ години 10 передъ полуднемъ бути увѣльненѣй вѣдъ науки шкѣль-

нои. — Въ субботу передъ Сошествіемъ св. Духа, яко въ дни посвяченѣмъ пѣсля обряду гр. кат. памяти помершихъ, має молодѣжь того обряду пѣдъ надзоромъ учительвъ бути присутною на Богослуженю, если тоє Богослужене пѣдправляе ся въ мѣсцевости, въ котрѣй естѣ школа, а згадані въ §. 5. трудности не стоятъ на перешкодѣ присутствованю молодѣжи. Въ такѣмъ разѣ буде шкѣльна молодѣжь въ тѣмъ дни увѣльнена вѣдъ науки передполудневою.

§. 7. Въ празникъ св. Покровителя парохіи (празникъ храмовый) молодѣжь шкѣльна бере пѣдъ надзоромъ учительвъ участъ въ Богослуженю, если мѣсцеві вѣдносини, значивѣше вѣддалене вѣдъ Церкви, лиха пора року, тѣсноѣ церковного будынку або ишии трудности не стоятъ тому на перешкодѣ. День той має бути вѣльный вѣдъ шкѣльной науки.

§. 8. (Пѣсля тексту оголошеного въ ч. 31. „Донника урядового“ ц. к. Рады шкѣльной краєвой зъ р. 1901).

День именинъ Ёго Величества т. е. 4. жовтня має въ вѣхъ школахъ, въ котрыхъ не заходятъ перешкоды провадити молодѣжь до Церкви, обходити ся торжественнымъ Богослуженемъ. По Богослуженю має молодѣжь вѣдепѣвати Имнѣ народный.

День именинъ бл. п. цѣсаревой Ёлисаветы т. е. 19. листопада має и въ будуче бути вѣльный вѣдъ науки шкѣльной и въ тѣмъ дни належитъ уряджувати торжественне Богослужене.

Въ дни пормальній Двѣрскій т. е. дня 28. червня яко въ навечеріє рѣчницѣ смерти бл. п. цѣсаря Фердинанда и дня 9. вересня яко въ навечеріє смерти бл. п. цѣсаревой Ёлисаветы, довжна молодѣжь шкѣльна взяти участъ въ поминальныхъ Богослуженяхъ въ мѣсцевѣй Церквѣ.

§. 9. Въ день именинъ Ёго Святости Папы и Епархіяльного Епископа має до шкѣльныхъ молитовъ звычайныхъ додавати ся еше молитва за Папу а взглядио за Епископа.

§. 10. Въ день св. Марка и въ дни крестній молодѣжь римско-католицка бере участъ въ процесіяхъ, вѣдбувающихся въ тѣи дни пѣдъ надзоромъ учительвъ, если мѣсцеві вѣдносини не стоятъ тому на завадѣ. Що до евентуального увѣльнюваня поодинокихъ класъ або вѣддѣловъ або и цѣлыхъ шкѣлъ вѣдъ участи въ процесіи, належитъ руководити ся постановленями §. 5.

§. 11. Въ процесіи на празникъ Божого Тѣла (Пресв. Евхаристіи) пѣсля обряду рим. и гр. кат. може шкѣльна молодѣжь брати участъ, де то естѣ въ звычайю и де на то позваляютъ вѣдносини мѣсцеві. Такъ само може рим. кат. молодѣжь шкѣльна брати участъ въ Вечерняхъ вѣдправляющихъ ся въ часѣ октаны (попразденьства) Божого Тѣла, однако зъ тымъ застереженемъ, що участъ молодѣжи въ вечерняхъ нѣ въ чѣмъ не нарушитъ приписаного подѣлу годинъ шкѣльныхъ. —

§. 12. Въ Свята Рождества Христоваго, на Новый Рѣкъ, въ Свята Великоднїи и Сошествїа св. Духа, а взглядно и Божого Тѣла пѣсля обохъ обрядѣвъ такожь въ празникъ Трехъ Царѣвъ и Стрѣтенїа (Очищенїа пресв. Богородицѣ) пѣсля обряду римско-кат. и въ празникъ Богоявленїа пѣсля обряду гр. кат. молодѣжь шкѣльна дотычнаго обряду есть вѣльна вѣдь спѣльного Богослуженїа. Однако катихиты и учителѣ доужнїи поучити и заохотити молодѣжь, щобы въ тѣ дни разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженїю парохїяльнѣмъ.

§. 13. Въ школахъ выдѣловыхъ и въ тыхъ школахъ народныхъ звычайныхъ, котрїи мають особныхъ катихитѣвъ, катихитъ есть обовязанный мати екскорты для молодѣжи шкѣльной въ весь Недѣль и Свята нарочитїи, вынявши празники наведенїи въ §. 12. а то передъ або по спѣльнѣмъ Богослуженїю. На екскорту обовязанїи ходити весь ученики и ученицѣ шкѣль выдѣловыхъ, а въ школахъ народныхъ звычайныхъ молодѣжь высшихъ клясъ, почавши вѣдь третого року науки.

§. 14. Если школа має особного катихиту, но катихитъ той будучи призначенымъ для кѣлькохъ шкѣль, лишъ для молодѣжи одной або двоухъ шкѣль може мати екскорту, такожь де обовязки катихитѣвъ повинять мѣсцевїи душпаствырѣ, занятїи при парохїи, тамъ перечитае катихитъ, если парохїяльнїи обовязки не стануть ему на перешкодъ, въ кожду субботу и въ навечерїе кождого Свята молодѣжи клясъ а взглядно степенѣвъ высшихъ почавши вѣдь третого року науки, Евангелїе припадающе на день наступающїи, и вынявши значене того же Евангелїа, выпровадитъ вѣдновѣднїи науки вѣры и моральности и вытолкуе обряды церковнїи.

На тую науку призначитъ управитель школы въ порозумѣнїю зъ катихитомъ вѣдновѣднїи пору въ подѣлѣ години, однакъ безъ укороченїа часу призначеного въ планѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ.

Часъ вызначенїи на тую науку вчислае ся катихитѣ пѣсля приписанныхъ нормъ.

Въ всѣхъ иншихъ школахъ учитель, если получивъ мѣсїю вѣдь Ординарїнту заступати катихита и уваженїене вѣдь окружной Рады шкѣльной, перечитае молодѣжи шкѣльнѣи высшихъ клясъ, взглядно степенѣвъ вѣдь третого року науки почавши, кождою субботы и въ навечерїе кождого торжественного (нарочитого) Свята Евангелїе на слѣдующїи день безъ всякихъ поясненїе, а въ навечерїе празникѣвъ Святыхъ жите Святого, и то зъ книжки одобренїи властїю духовною и вѣдспѣває зъ молодежїю приписану на тую же Недѣлю а взглядно на той празникъ пѣсенъ церковну, а пѣсля обряду гр. кат. уставомъ приписанный Тропарь.

Щобы же тое могло вѣдбути ся безъ укороченїа вымѣру часу призначеного въ планѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ, вызначитъ учитель, мающїи уваженїене до заступованїа катихита, послѣднїю годину въ субботу на науку религїи и вѣдь конецъ години здѣлае, якъ выше сказано.

§. 15. Въ протягу року доужна католицка молодѣжь шкѣльна, маюча

вѣднѣе приготовлене, приступати три разы до Св. Тайнъ, и то на початку шкѣльного року, передъ Великодними Святами и на кѣнци року шкѣльного.

По повѣду приступованя шкѣльной молодѣжи до Св. Тайнъ, належить дѣти цѣлой школы увѣльнити вѣдъ науки шкѣльной на одно пополудне въ цѣли вѣдправленя св. Сповѣди и на слѣдующе передполудне въ цѣли принятія св. Причастія.

Заохочувати молодѣжъ, щобы кромѣ тыхъ обовязковыхъ реченцѣвъ приступала приватно частѣйше до св. Тайнъ Покаяннѣ и Евхаристіи, полишае ся катихитамъ зъ тымъ однако застереженемъ, що шкѣльна наука зъ того повѣду не може дѣзнати укороченя.

Приготоване молодѣжи до достойного принятія св. Тайнъ вѣдбувае ся правильно въ годинахъ назначеныхъ на науку религій. Если же въ дни, въ котрѣмъ молодѣжъ мае приступити до св. Сповѣди, послѣ подѣлу годинъ не припадае наука религій, тогды управитель школы назначить на тое приготоване послѣдну годину науки передполудневою. Управитель и учитель мають обовязокъ подчасъ Сповѣди и Причастія надзорувати молодѣжъ въ Церквѣ.

Въ школахъ, котрѣ мають особныхъ катихитѣвъ, попередять Сповѣдъ великодну вѣдповѣднѣ реколекціи зъ початкомъ Страстного тѣжня. Именно належить въ понедѣлокъ рано и по полудни и въ второкъ рано оповѣсти и обьяснити молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ або выголосити примѣнені до вѣку и понятя той молодѣжи науки реколекціи, въ второкъ же пополудни приготовить молодѣжъ до Сповѣди великодной. Де зъ взглядѣвъ на мѣсцевѣ вѣдносинѣ великоднѣ сповѣдъ вѣдбувае ся передъ Страстнымъ тѣжнемъ, тамъ попередить ю въ томъ случаю реколекціи вѣдбуті въ высше сказанѣмъ порядку, а въ понедѣлокъ и второкъ Страстного тѣжня наука шкѣльна буде вѣдбувати ся звичайнымъ порядкомъ.

Въ школахъ, котрѣ не мають особныхъ катихитѣвъ, перечитае учитель, если вѣдъ Епископского Ординаріату мае уповажене заступати катихита, на початку Страстного тѣжня молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ послѣ подручника для шкѣль властію назначеного.

Въ цѣли вызначеня часу на вѣдповѣднѣе приготовлене молодѣжи, маючѣи приступити до першой Сповѣди або Причастія, тоже до евентуального принятя Тайны миропомазаня або до вѣдправленя Сповѣди юбилейной, порозуміе ся катихитъ зъ управителемъ школы, котрѣи подѣлае всякѣ до той цѣли змѣряючѣи улѣкшеня.

Часъ для вѣдправленя Сповѣди и принятія св. Причастія мае означити ся кождѣи разъ за спѣльнымъ порозумѣнемъ межѣ душпаствремъ а катихитѣмъ и управителемъ школы.

Обвѣщаючѣи тѣи принципѣ Веч. Клиру Епархіальному Епископскѣи Ординаріатѣ взывае такъ Веч. катихитѣвъ шкѣль народныхъ и вѣдловыхъ, якъ такожѣ

Веч. душпастиравъ повнячихъ обовязки катихитѣвъ въ школахъ народныхъ, щобы до религійныхъ практикъ въ реченыхъ школахъ придержували ся ся точно нормъ въ тыхъ приписахъ поданыхъ. Тымъ же Веч. настоятелямъ парохій, котрїи не суть заразомъ катихитами школы, а взглядно шкѣль находячихъ ся въ обрубъ ихъ парохій поручас ся, щобы взглядомъ такихъ практикъ религійныхъ, котрїи для молодежи шкѣльной мають вѣдбувати ся въ Церквѣ, якъ Богослужене, св. Сповідь, бу-ли всегда готовїи порозумѣти ся зъ дотычнымъ катихитомъ.

Дотычно молитвы, котрою наука шкѣльна мае розпочинатись и кѣнчити, примѣчае ся, що въ клясѣ найнижшій може она бути обмеженою лишъ на вѣдмвлене молитвы Господньої „Отче нашъ“ перед наукою, а „Богородице Дѣво“ по науцѣ; въ клясахъ же выснихъ належить передъ молитвою Господньою вѣдмовляти або вѣдспѣвати еше коротку молитву до св. духа „Царю Небесный“, а по закѣнченю науки по вѣдмвленю „Богородице Дѣво“ вѣдмовляти або вѣдспѣвати молитовцю „Подъ Твою милость прибѣгаемъ,“ або „Достойно естъ“. Такожъ могутъ дѣти шкѣльні спѣвати передъ наукою або по науцѣ и иншїи пѣсни церковнїи, находячїи ся въ молитвенникахъ, маючихъ Ординарїатске одобрене. — При тѣмъ пригадуе ся Веч. катихитамъ, що особенно ихъ обовязкомъ естъ уважати на то щобы дѣти вѣдмовляючи молитву вѣдмовляли ю зъ належитымъ скупленемъ духа и кожде си слово выговляючи выразно и зъ правильнымъ голосомъ.

Въ день именинъ Его Святости Папы т. е. 11. цвѣтня нов. ст. мае до молитвъ, котрїи въ школѣ звыкло вѣдмовляють ся, еше додавати ся молитва: „Спаси Господи святѣйшого вселенського Архіерея Льва Пана римского, и сотвори ему многая лѣта.“ Въ день же 3. червня нов. ст. мае ся до молитвы звыклои додавати: „Спаси Господи Преосвященного Епископа нашего Киръ Константина и сотвори ему многая лѣта. (§. 9.)

Веч. Ординарїатскихъ Комисарѣвъ шкѣльныхъ обязуе ся щобы при визитаціяхъ шкѣль звертали свою особенну увагу на тое, чи религійнїи практики выконують ся пѣсля постановлень повыснихъ приписѣвъ.

Додае ся, що докладного знаня тыхъ приписѣвъ, буде вымагати ся такожъ вѣдъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ шкѣль народныхъ и вѣдѣловыхъ.

Вѣдъ Еп. Ординарїата.

Перемышль, дня 15. Цвѣтня 1902.

Ч. 27.

Ч. 1187. О именованю о. І. Мацейчика комисаремъ св. землѣ для Галичины въ цѣли собираня складокъ.

Веч. О. Іоакимъ Мацейчикъ мпюрита, замешкалый въ Львовѣ (площа

Бернардинська) завѣдомивъ Еписк. Консисторію що зоставъ именованій Комисаремъ св. землѣ для Галичины въ цѣли собирая складокъ на св. землю.

Поручае ся прото Всч. Отцямъ Душпастирамъ памяати о складкахъ на потреби св. землѣ, а собраніи милостинѣ до Еписк. Консисторіи вѣдосланій, на руки выше згаданого Всч. Отца Комисаря зъ вѣдеи высланіи будутъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Пережмышль дня 19. Мая 1902.

Ч. 28.

Ч. 2039. Товариство „Erster allgemeiner Beamten-Verein der österr.-ung. Monarchie in Wien“.

Товариство „Erster allgemeiner Beamten-Verein der österr.-ung. Monarchie in Wien“ оперте на взаимности и самопомочи, есть задля загально звѣстной спасенной дѣяльности своей, институціею для членѣвъ своихъ вельми хосенною. Членами же товариства сего можуть бути не тѣлько урядники але такожъ душпастирь и особы иншихъ станѣвъ зложивши вкладку рѣчно 4 кор.

Позаякъ цѣлею Товариства сего есть охорона и спомагане членѣвъ своихъ именно: черезъ обезпечене капиталѣвъ и рентъ на случай слабости, неспособности до званя, або смерти, якъ такожъ черезъ удѣлюване запомоги бѣднымъ членамъ своимъ, вдовамъ и сиротамъ, дальше, понеже вѣдомо тутъ есть, що многи Всч. Отцы до того Товариства належать, то Еп. Консисторія звертаючи увагу Преч. Духовенства на сю гуманитарну институцію, може закладъ сей П. Т. Клярови своей Епархii припоручити.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Пережмышль 22. Цвѣтня 1902.

Ч. 29.

Ч. 2199. Конкурсъ на катихита при 7. кл. пров. школѣ народ. женъ. въ Сокали.

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Сокали оголосила п. дн. 18. Цвѣтня 1902 Ч. 619 конкурсъ на посаду катихита при 7-класовой провизоричной школѣ народной женской въ Сокали зъ речинцемъ подаваня ся до кѣнца Мая с. р.

О томъ повѣдомляе ся Преч. Духовенство.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Пережмышль, дня 13. Мая 1902.

Ч. 30.

Ч. 161/орд. Найвысша подяка Его Святоści Папы Льва XIII. для о. І. Господаревскаго пароха въ Галѳвцѣ.

Всеч. о. Іоанъ Господаревскій парохъ въ Галѳвцѣ, предложивъ примѣрникъ своєї працѣ: „Житѣ и дѣяльнѳсть Его Святоści Папы Льва XIII“ посредствомъ Еписк. Ординаріята зъ дедикацією св. Отцу.

Его Святоѳсть зволнѣвъ дуже ласкаво и зъ радостію пріяняти тую працю и выразити авторови посредствомъ Епископа найвышешу подяку и удѣлити Апостольске благословене авторови и его родинѣ.

Вѳдъ Еп. Ординаріята.

Пережмышль 15. Мая 1902.

Ч. 31.

Ч. 1948. О жертвахъ на будову церкви въ Звинячу гѳрнѳмъ.

Урядъ парохіальный въ Звинячу гѳрнѳмъ проситъ о ласкаве помѣщене слѣдуючѳй вѳдозвы въ Вѣстнику епархіальнѳмъ:

„Жителѣ бѣднаго гѳрскаго села Звинячъ гѳрный въ повѣтѣ Турчаньскѳмъ намѣряютъ воздвигнути нову Церковь на мѣсце теперѣшнѳй триста лѣтъ маючѳй деревянѳй Церкви. Въ виду того, що громада тая есть дуже бѣдна, малочисленна, а до того половина села то сами халупники жѳючѳи изъ щоденнаго зарѳбку, тожъ не въ станѣ сами збудовати нову Церковь, проте удаемъ ся зъ сердечнымъ прошенемъ до Васъ Высокопреподобнѳи Отцѣ духовнѳи, до Васъ честнѳи Брацтва церковнѳи, допоможѣтъ намъ при будовѣ новой Церкви! Всяки жертвы просимъ посылати до: Уряду парохіального въ Звинячу гѳрнѳмъ, почта Тарнава нижна.

Петръ Крупскій парохъ. Иванъ Мориконъ и Иванъ Кешеничъ члены комитета Гр. к. Урядъ парохіальный Звинячъ гѳрный дня 9. Цвѣтня 1902.“

Вѳдъ Еп. Консисторіи.

Пережмышль, дня 11. Цвѣтня 1902.

Ч. 2543. О жертвахъ на будову церкви въ Быковѣ.

Вѣдозва! Сумно то дядови, коли на старій лѣта свой мусить вытгати руку свою до чужихъ людей по милостино, бо дѣти свои дати сѣи не можуть, бо не мають; однакъ иде старовина въ далекій свѣтъ и широкой и потънае ся тымъ, що ще есть милосердіе у Бога и у людей.

Такъ и менъ яко душпастыреви выпало на старій мои лѣта именовъ Христа, именовъ моихъ братей, моихъ словесныхъ овецъ забрати въ свою руку торбу пастушу и кий и пойти въ широкой свѣтъ звертаючи ся до милосердныхъ сердець, бо дѣти мой духовній кажутъ: „Отче — хлѣба душій не маемо, мы Церкви не маемо и якъ Христосъ сказавъ: „Пастырь добрый душу свою полагаетъ за овца своя“ — такъ и ты Отче положи за овци свой трудъ свѣий иди и проси за нами, а мы разомъ будемо ся молити за Добродѣвѣвъ нашихъ, безъ котрыхъ мы не въ станъ побудовати Дому Божого.

Отожъ иду за голосомъ менъ повѣренныхъ парохіянъ и прошу о ласкавіи взгляды, прошу о ласкавіи жертвы на нашу Церковь, та прошу не безпѣдставно.

Ото два вѣки пережила наша церковь на хвалу Богу и на пожитокъ людямъ; днесъ зубъ часу положили на ней свое знамя. Она стоить старенька мала и згорблена, похиле ся до тыхъ могилъ яки ю окружають и немовъ сама вже хоче въ могилу ся класти. Самъ найвысшій часъ забрати ся до будовы иншого Дому Божого.

Но якжежь то зробити? Число моихъ парохіянъ есть такъ щупленьке, що они о своихъ силахъ не поставилибы новой святини такъ скоро, якъ того вымагае потреба. До того крайна нужда межи ними вѣдбирае имъ всяку надью на здвигнене своимъ власнымъ коштомъ нового Храма, до котрого они щиросердечно привязані.

Няйже не перегомонить безусыбно моя просьба нынѣшня! Ний сокрушитъ она Ваше Высокоблагородне Сердце и побудитъ Васъ не повстягнути Своей щедрой руки вѣдъ насъ! Кожду жертву хотьбы и малу пріймемо зъ великовъ подяковъ. Просимо усердно чи то о вѣдправлене акафиста, чи о даръ изъ скарбони церковной, чи о жертву изъ Власныхъ средствъ на будову нашей Церкви.

За Ваше жертволюбіе Богъ най помилуе и спасе Васъ! Вѣдъ председателя гр. кат. комітету парохіянъ вѣ Быковѣ вѣ мю 1902. Николай Сенета, гр. кат. парохъ. Всякіи датки просятъ ся присылати на руки о. Николая Сенеты гр. кат. пароха вѣ Быковѣ п. п. Медыка.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Черемшль, дня 16. Мая 1902.

Ч. 33.

Ч. 2204. Веч. Комісія управляюча ділами вдов.-сирот. фонда доносить підъ днемъ 18. Цвѣтня 1902 Ч. 179 слѣдуюче:

Станъ касы вдов. сирот. Института.

за часъ вѣдъ 1. Сѣчня до 31. Марта 1902.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ зъ 1901	2717	29	3589	20		—	—	—	—
2. Кульчицкій Сим.	100	—	—	—		—	—	—	—
3. Полянскій Ол.	100	—	—	—		—	—	—	—
4. Скубинь Іоанъ	600	—	—	—		—	—	—	—
5. Гараджа Пав.	200	—	—	—		—	—	—	—
6. Кюфасъ Іоанъ	200	—	—	—		—	—	—	—
7. Устіяновсій Мир.	200	—	—	—		—	—	—	—
8. Рудавскій Инок.	400	—	—	—		—	—	—	—
9. Каровень Григ.	100	—	—	—		—	—	—	—
всего .	4617	29	3589	20		—	—	—	—
остае .	4617	29	3589	20		—	—	—	—

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Прихѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1901 .	4555	08	14. Декапатъ Яворѣвскій .	120	—
2. Присловскій Романъ .	20	—	именно зложили по 20 К.		
3. Яворскій Іоанъ . . .	50	85	Веч. ОО. В. Кривичъ,		
4. Деканатъ Потелицкій .	80	—	Ем. Крайчикъ, Мих. Кру-		
именно зложили по 20 К.			чковскій, Н. Мацюракъ,		
Веч. ОО. Силь. Стецякъ,			Волод Насальскій и Л		
В. Горинцкій, Т. Минча-			Мацускій		
кевичъ и Л. Тустановскій			15. Гайдукевичъ Володимиръ	21	—
5. Деканатъ Дрогобыцкій .	40	—	16. Гонтарскій Григорій .	2	06
именно зложили по 20 К.			17. Кокуровичъ Михаилъ .	50	—
Веч. ОО. Юл. Шяхъ и			18. Деканатъ Устрицкій .	40	—
І. Отто.			именно зложили по 20 К.		
6. Полянскій Олимпъ . .	50	—	Веч. ОО. Каз. Дутковскій		
7. Кульчицкій Спмеонъ .	40	—	и Ст. Киричинскій		
8. Ясеницкій Николай . .	20	—	19. Деканатъ Белскій . .	63	62
9. Деканатъ Белскій именно	40	—	вѣдъ О. М. Цѣпановского		
зложили по 20 К Веч. ОО.			20. Деканатъ Бирчаньскій .	40	—
Т. Карпякъ и Гр. Грицикъ			именно зложили по 20 К.		
10. Коблошь Григорій . .	28	—	Веч. ОО. Мих. Гаядякъ		
11. % за купоны Банку крае.	141	86	Діон. Гудзьо.		
12. Деканатъ Дрогобыцкій .	60	—	21. Деканатъ Жукотынскій	62	—
именно зложили по 20 К.			именно зложили : О. Дим.		
Вс. ОО. Ант. Рудавскій, І.			Марчакъ 42 К., П. Кня-		
Сѣлецкій и І. Пастернакъ			жиньскій 20 К.		
13. Кузикъ Корвиль . . .	105	—	22. Захаріяевичъ Антоній .	20	—

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
23. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 К. Веч. ОО. І. Шемердякъ, К. Грицикевичъ и К. Груш- кевичъ, О. П. Витонинь- скій 24 К.	84	—	1. Лодыньскѣй Адель по рѣ- шеню Общ. Собранія звер- жено жертву зъ причины освобожденія ея бл. п. мужа вѣдь исниту кон- курсов.	60	—
24. Габлинскій Петро . . .	40	—	2. Эквивалентъ за рѣкъ 1902	500	80
25. Деканатъ Высочанскій именно зложили по 20 К. Веч. ОО. Мих. Ильницкій и Ал. Хтѣй, 40 К. зло- живъ О. М. Трешневскій	80	—	3. По рѣшеню Общ. Собранія для доновненія квоты роз- дѣльной	3100	—
26. Деканатъ Мокрянскій .	116	—	всего .	3660	80
27. Деканатъ Комарянскій вѣдь О. Іоана Петрика	22	54			
28. Людкевичъ Михаилъ . .	20	—			
29. Бачинскій Михаилъ . .	20	—			
30. Подлускій Петро . . .	20	—			
31. Яворскій Іоанъ	80	—			
32. Деканатъ Угнѣвскій . .	335	—			
именно зложили по 20 К. Веч. ОО. В. Мосевичъ, І. Сиротинскій, В. Мазі- кевичъ, В. Матюкъ, Е. Дѣдицкій, Ю. Гумецкій. Ар. Мельникъ, В. Оме- лянскій, О. Сиротинскій В. Утриско, Ал. Говда, І. Карневичъ и Ал. Бру- нецъ, Тим. Лысекъ 24 К. Конст. Николаевичъ 21 К. и Сим. Дуткевичъ 30 К.					
33. Кузьмакъ Михаилъ . . .	48	—			
34. Кишикъ Стефанъ . . .	20	—			
35. Полянскій Олимпій . . .	256	32			
36. Хоминскій Евгений . . .	20	—			
37. Рабѣй Францъ	108	—			
38. Черенко Іоанъ	20	—			
39. Корытовскій Волод. . .	20	—			
40. Каровець Григорій . . .	92	16			
всего .	7071	49			
розходъ .	3660	80			
остае .	3410	69			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д ъ	Готѡвка		Р о з х ђ д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1901	21753	07	1. Вдовамъ и сиротамъ по- рядочна запомага за р. 1901 и милостиня:	24854	90
2. Пирожокъ Корнилій	40	—	2. Передатки на р. 1902 одержали:		
3. Преосвящ. Киръ Кон- стантинь	200	—	Котысь П . липа	100	—
4. Пристанъ Иля	60	—	Куцель Яковина	120	—
5. Алексевичъ Спианиславъ	40	—	Лисковацка Сильвiя	20	—
7. Минковичъ Емилианъ	40	—	Грабска Адея	60	—
7. Охничъ Василій	40	—	3. Печатня за друки	25	—
8. Гмитрикъ Иларiонъ	20	—	4. Слуги консисторскiй по рѣ- шеню Общ. Собраня	12	—
9. Фекула Иоанъ	40	—	5. Пренумерата „Меркура“ за р. 1902	360	—
10. Копыстяньскiй Романъ	40	—	6. Пореказы, коверты, порто почт.	25	68
11. Ванзiлякъ Константинъ	40	—			
12. Гумецкiй Юлианъ	40	—			
13. Скроцкiй Михаилъ	40	—			
14. Крушиньскiй Теодоръ	40	—			
15. Вичъ Андрей	40	—			
16. Козенка Стефанъ	40	—			
17. Метеза Северинъ	60	—			
18. Корытовекiй Володимиръ	40	—			
19. Николаевичъ Констант.	40	—			
20. Зъ фонда резервового	3100	—			
всего:	25753	07		25221	18
розхѡдъ:	25221	18			
Остае си:	531	89			

П О В Т О Р Е Н Ё :

Для 31. марта 1902 мае бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный	готѡвка	4617 К. 29 с., цѣннiй папери	358920 К. — с.
II. „ резервовый	„	3410 „ 69 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	531 „ 89 „ „ „	— К. — с.
Всего готѡвкой		8559 К. 87 с., ц. паперами	358920 К. — с.

Водповѣдно до того справоздана найдено въ касѣ :

I. въ цѣнныхъ паперахъ :	358920 К. с.	
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39.426	97 К. 61 с.
2. „ „ „ „Вѣры” „ „	810	4588 К. 68 с.
3. „ „ „ „Вѣры,, (фондъ корен.)	893	3500 К. — с.
4. готовыми		423 К 58 с.
	разомъ	8559 К. 87 с.

М. Подолинскій,
предѣдатель.

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Кошко,
касирь.

Водъ Еп. Консистеріи.

Пережышь, дня 30. Цвѣтня 1902.

ХРОНИКА.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады.

- Ч. 2015. О. Величко Теофанъ сотруд. въ Оровомъ.
- „ 2016. „ Устіяповскій Мирославъ сотруд. Издебкахъ.
- „ 2016. „ Скубишь Іоанъ сотруд. въ Никловичахъ.
- „ 2018. „ Городьскій Димитрій сотруд. въ Вулькахъ мазовецкихъ.
- „ 2019. „ Клюфасъ Іоанъ сотруд. въ Самборѣ.
- „ 2014. „ Гаранджа Павелъ сотруд. въ Тарнавѣ.
- „ 2022. „ Рудавскій Иннокентій завѣд. парохіи Гшла.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2020. О. Антоновичъ Маріянъ на парохію Шумячъ.
- „ 2034. „ Сенета Іоанъ на парохію Розбдоръ округлий.
- „ 2075. „ Сапрувъ Стефанъ на парохію Стенятынь.
- „ 2864. „ Дуркотъ Александеръ на парохію Долины.
- „ 2611. „ Мельникъ Артемій на парохію Нанова.

Водличія крылошаньскіи получили:

- Ч. 1966. О. Костецкій Іоанъ профессоръ при ц. к. IV. гімназіи въ Львовѣ.
„ 1978. „ Крушинскій Іосифъ парохъ въ Селискахъ.
„ 1561. „ Пастернакъ Іоанъ парохъ въ Тылявѣ
„ 6829. „ Сандовичъ Петръ парохъ въ Брунарахъ.
„ 2024. „ Лепкій Даниілъ парохъ въ Старомъ Самборѣ и о. Ильницькій Іоанъ парохъ въ Залокти.

- Ч. 1854. О. Венгриновичъ Емиліягъ парохъ въ Мацѣевой зрезигновавъ зъ презенты на парохію Королева руска, прото уложено нову пропозицію въ складъ котрой входятъ: 1. о. Русинякъ Іоанъ, 2. о. Юрчакевичъ Емиліягъ, 3. о. Полошиневичъ Даниілъ.

Именованя:

- Ч. 1951. О. Сѣкиринскій Іосифъ, — дѣйстимъ катихитомъ при школахъ выдѣлжен. въ Сяноцѣ.
Ч. 1966. О. Костецкій Іоанъ профессоръ при ц. к. IV. гімназіи въ Львовѣ — тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
Ч. 2311. О. Стецякъ Сильвестеръ парохъ въ Каменцѣ старесело. — орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окруж. въ Равѣ русской, въ мѣстце уступившого на власне желане Впр. О. Іоана Гавришкевича.
Ч. 2569. О. Колтунюкъ Николай парохъ въ Тарнавицѣ, — орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окруж. въ Реновѣ на мѣстце уступившого добровѣльно Впр. О. Іоана Войтовича.
Ч. 2570. О. Шувило Тома деканъ и парохъ въ Курылѣвцѣ, — орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окр. въ Переворску на мѣстце уступившого О. Стефана Сапруна.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1833. О. Полянскій Константинъ въ Ляшкахъ дек. Ярославского.
„ 2034. „ Смолинскій Василій въ Берестѣ дек. Мушинского.
„ 2075. „ Лопатакъ Николай въ Горицяхъ дек. Канчуцкого.
„ 2255. „ Дяковъ Теодоръ въ Нижанковичахъ дек. Нижанковского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 2008. О. Гробельскій Михаилъ въ Плескѣмъ ад Галѣвка.
- „ 2312. „ Ганасевичъ Іоанъ въ Борыславю дек. Дрогобыцкаго.
- „ 2339. „ Кульчицкій Евгенийъ въ Торкахъ дек. Сокальскаго.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 1843. О. Кмицякевичъ Викторъ парохъ въ Лежайску.
- „ 1959. „ Винницкій Корнилій парохъ въ Барычи.
- „ 2375. „ Гумецкій Корнилій парохъ въ Кавску.
- „ 2403 „ Давидовичъ Емилианъ парохъ въ Мысцовой.
- „ 2417 „ Тустановичъ Петръ парохъ въ Улочи.

Вѣдпустку для поратованя здорovia получили :

- Ч. 2028. О. Метеля Северинъ парохъ въ Люблинци, на 3 мѣсяцѣ.
- „ 2161. „ Коростеньскій Ромуальдъ парохъ въ Борыславю на 4 мѣсяцѣ.
- „ 2201. „ Волянскій Левъ парохъ въ Яеліскѣй воли, на 6 недѣль.
- „ 2363. „ Заградникъ Людвикъ парохъ въ Кушовичахъ на 2 мѣсяцѣ.
- „ 2446. „ Корчынскій Яковъ парохъ въ Торкахъ, на 2 мѣсяцѣ.
- „ 2435. „ Ковшевичъ Михаилъ парохъ въ Ульвѣвку, на 6 недѣль.
- „ 2306. „ Папъ Левъ парохъ въ Тулиголовахъ на 6 недѣль.
- „ 2476. „ Малиркевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ, на 2 мѣсяцѣ.
- „ 2534. „ Долошицкій Іосифъ парохъ въ Добусниѣ, на 6 недѣль.
- „ 2651. „ Сынкевичъ Анатоль парохъ въ Купинѣ на 8 недѣль.
- „ 2644. „ Лепкій Даниль парохъ въ Старѣмъ Самборѣ, на 2 мѣсяцѣ.
- „ 2643. „ Яворскій Іоанъ парохъ въ Стрѣлбичахъ на 6 недѣль.

-
- Ч. 1973. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 29. Марта 1902 Ч. 32467 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Блажовѣ.
 - Ч. 1971. Тоежъ розпорядженемъ зъ 1. Цвѣтня 1902. Ч. 34794 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Дальовой.
 - Ч. 2287. Тоежъ розпорядженемъ зъ 24. Цвѣтня 1902 Ч. 39461 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Топольници.
 - Ч. 2299. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 21. Цвѣтня 1902 Ч. 32065 призволило на дотацію рѣчныхъ 600 Коронъ зъ рел. фонда для сотрудника додатися маючого парохови въ Завадѣ дек. Высочаньскаго на оденъ рѣкъ.

Ч. 2397. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 28. Цвѣтня 1902 Ч. 41457 продсвжило лотацію зъ рел. фонда на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудиика въ Корманичахъ.

Ч. 2094. Выказъ книгъ присланныхъ до библиотеки капитульной :

- I. Веч. О Стефанъ Козенка, парохъ въ Мацьковичахъ дек. Перемыского при-
славъ :
- 1) рукописне Евангеліе зъ половины 16. вѣка добре удержане,
 - 2) 23 книжокъ бѣльшою частію духовного и историчного содержания.
- II. Веч. О. Теофиль Глушкевичъ парохъ въ Малновѣ дек. Мостиского:
- 1) рукописный Служебникъ писанный около р. 1700 (уніятскій), хорошимъ почеркомъ полуустава въ 16цѣ листовъ 156 + 16 + 46.
 - 2) рукописана Миней общая святымъ, писана 1705 года въ селѣ Малновѣ, in folio листовъ 75.
- III. Веч. О. Володимиръ Подолниській парохъ въ Деревни дек. Жолковського:
Рукописне Евангеліе учительное списане 1662 года Михаиломъ Вѣтвиц-
кимъ пресвитеромъ (вѣроятно въ Деревни), книга тая есть отписію печатаного въ Кіевопечарскѣй Лаврѣ р. 1662. „Ключа Разумѣнія“ Іоаникія
Галытовского.
- IV. Веч. О. Генрикъ А. Полянскій парохъ въ Папортиѣ дек. Добромильского :
- 1) „Agenda“ латинскій Требникъ зъ поясненіями церк. моленій и обрядѣвъ,
безъ листа заглавного.
 - 2) Collectio sive apparatus absolutionum benedictionum, conjurationum etc.
 - 3) Anfangsgründe der griechischen Sprache Leipzig 1805.
 - 4) О prawie małżeńskim (законъ австрійскій зъ початку 19. вѣка безъ ли-
ста заглавного.)
 - 5) Medicina pastoralis autore Fran. Buresch Leopoli 1861 fascic. I.
Веѣмъ Веч. Отцамъ жертводателямъ складае подяку Капитула.

Ч. 1983. Выказъ жертвъ на буд-ву церкви въ Сушицѣ рык. дек. Старосамб. вплинувшихъ
вѣдъ дня 1. вересня 1901 до дня 25. марта 1902 р. (конецъ выказа.)

А) изъ Львов. Архіепархіи: 63) Веч. Урядъ пар. въ Межерѣчу дек. Жи-
дач., 2 кор.

Б) изъ Перем. Епархіи: 134) Всч. Урядъ Пар. въ Ръчиць, 2 кор., 135) Всч. О. Влад. Пашъ, пар. въ Вороблячинь, 7-20 К., 136) Вир. О. П. Плешкевичъ, пар. въ Бабинь, 1 к., Благ. Г. Хр. Федень 1-30 к., Чест. Гр. Цурый, госп. въ Страневичехъ, 1 к., Редакція газ. „Галичанинъ“ прислану до ней на будову церкви ленту 2 кор., Вбл. П. О. А. Марковъ въ Львовъ 3 к., ц. к. Почта въ Старомъ Самборъ изъ пушки „ad hoc“ 10-48 кор.

Затѣмъ весь фондъ будовы Церкви въ Суницѣ рык. собранный изъ лентъ позамѣстцевыхъ выноситъ по день 25. марта 1902 р. = 1612-45 кор.

Всѣмъ великодушнымъ жертвователямъ выражаю изъ глубины сердца: „Спаси, Богъ“. Да воздасть Вамъ Всемогій и Всемилостивый Господь сторицею. Суниця рыкова дня 25. марта 1902. о. Іоанъ Федень, сам. сотрудникъ.

**Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ
получили:**

- Ч. 1024. Честн. Никита и Марія Мацехи господари въ Сулимовѣ за справлене Евангелія для мѣстевой Церкви за 240 Коронъ.
- Ч. 1058. Ч. Софія Пижъ господинѣ въ Мохначѣ нижней за значніи жертвы на украшене Церкви. Ч. Петро и Марія Венгрыны господарѣ въ Жегестовѣ за жертву 200 К. на будову богослужебной каплицѣ въ Жегестовѣ. Ч. Іоанъ Павликъ господарь въ Зубрыку за жертву 300 Коронъ на украшене мѣстевой Церкви. Чест. громада въ Зубрыку за справлене помосту въ Церквѣ за 600 Коронъ.
- Ч. 1455. Ч. Димитрій Ожга господарь и провизоръ церк. въ Старомъ мѣстѣ ад Лежайскъ за труды и старане ся о порядокъ и чистоту въ Церквѣ якъ такожь за заохочуване до побольшеня маетки церковного. Чест. Василій Слабый господарь въ Старомъ мѣстѣ ад Лежайскъ за жертву 200 К. на фондъ будовы новой мур. Церкви въ Старомъ мѣстѣ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишилъ дня 19. Мая 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кандляръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 14. Липня

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 2277. — Новыя Министерскія директивы для збираня публичныхъ складокъ.

Высока ц. к. Президія Намѣстництва заудѣлила рескриптомъ зъ дня 22. Цвѣтня 1902, Ч. 4228/пр. слѣдующе:

Въ цѣли ухилена численныхъ неудобностей и надужить якѣ м ли мѣсте при збираню публичныхъ складокъ, выдало ц. к. Министерство внутреннихъ справъ рескриптомъ зъ дня 21. Марта 1901 Ч. 6525 новыя директивы мающыя на цѣли не только запровадження одномѣрностей въ збираню публичныхъ складокъ и уможливлене перегляду складокъ збираныхъ въ поодинокихъ повѣтахъ и краяхъ, але такожъ охоронене жителейвъ передъ вызыскомъ неуравненныхъ коллектантовъ, а тымъ самымъ попиране складокъ властями дозволенныхъ именно:

Als Sammler dürfen nur durchaus vorwurfsfreie, vertrauenswürdige und verlässliche Personen bestellt werden.

Ordenspersonen können nur als Sammler für kirchliche Zwecke ihres Ordens verwendet werden und ist deren Zulassung zur Sammelthätigkeit überdies

an die Zustimmung der Ordinariate jener Diözesen gebunden, in welchen dieselben zu sammeln beabsichtigen.

Die persönliche Bewilligung zum Sammeln wird durch die ämtliche Ausfertigung eines besonderen Sammelbuches ertheilt.

Zur Ertheilung dieser Sammellicenz beziehungsweise zur Ausfertigung des Sammelbuches sind in jenen Fällen, in welchen die Sammlungsbewilligung vom Ministerium des Innern oder einvernehmlich mit demselben vom Ministerium für Cultus und Unterricht ertheilt wurde, die politischen Landesstellen jener Länder berufen, auf deren Gebiet sich die Sammlungsbewilligung erstreckt. Die Sammellicenz bezieht sich auch bei Sammlungen, welche in mehreren Verwaltungsgebieten vorgenommen werden dürfen, nur auf das Verwaltungsgebiet der betreffenden Landesstelle; doch kann in dem Falle, als sich ein Sammler durch Vorzeigung seines Sammelbuches darüber ausweist, dass er bereits seitens einer anderen Landesstelle die Lizenz zum Sammeln für denselben Zweck erhalten hat von der Ausfertigung eines neuen Sammelbuches abgesehen und die Ertheilung der Lizenz bezüglich weiterer Verwaltungsgebiete lediglich in dem vorgewiesenen Sammelbuche bescheinigt werden.

In allen übrigen Fällen hat die Ertheilung der Sammellicenzen und die Ausfertigung der Sammelbücher von jenen Behörden zu erfolgen, welche die betreffende Sammlungsbewilligung ertheilt haben.

Die politischen Landesstellen beziehungsweise Bezirksbehörden haben vor Ertheilung der in Rede stehenden Bewilligung stets in ausreichender Weise, jedoch mit Vermeidung jeder zweckwidrigen Verzögerung, durch geeignete Erhebungen sicherzustellen, dass gegen die Zulassung des Bewilligungswerbers zum Sammeln in keiner Richtung ein Bedenken obwaltet.

Das Sammelbuch muss steif gebunden sein; an der inneren Seite des vorderen Deckels ist die Photographie des Sammlers derart anzubringen, dass dieselbe ohne Beschädigung des Deckels nicht entfernt werden kann.

Die Behörde hat das Buch ämtlich zu heften, zu paginieren und mit dem Amtssiegel zu versehen, welch' letzteres auf der Photographie aufzudrücken ist.

In das Sammelbuch sind an erster Stelle die genaue Personenbeschreibung des Sammlers sowie die ertheilte Sammlungsbewilligung in ihrem vollen Wortlaute unter deutlicher Hervorhebung aller eventuellen Beschränkungen, insbesondere auch bezüglich der Ausdehnung des Sammelgebietes einzutragen; ferner ist zu bemerken, wie viele Sammler innerhalb des Verwaltungsgebietes (Bezirk) für den betreffenden Sammelzweck bestimmt sind.

Weiters ist eine entsprechende Anzahl von Seiten für die Vidierung der Sammellicenz zu reservieren. Die restlichen Seiten des Buches sollen Rubriken

behufs Eintragung der Spenden und Namensunterschriften der Spender aufweisen, damit so eine Controle über die Gebarung des Sammlers ermöglicht werde.

Am Schlusse des Sammelbuches sind die für die Sammler wichtigen allgemeinen Vorschriften, darunter insbesondere das Verbot der Vornahme von Sammlungen von Haus zu Haus d. i. die Einschränkung der Sammlungen auf bekannte Wohlthäter sowie der wiederholten Vornahme von Sammlungen in den einzelnen Gemeinden auf Grund einer und derselben Sammlungsbewilligung, mit dem Beisatze ersichtlich zu machen, dass jeder Missbrauch der Sammellicenz sowie die Ausserachtlassung der bezüglichen Vorschriften, insoferne diesfalls nicht die strafgesetzliche Ahndung eintritt, nach der Ministerial-Verordnung vom 30. September 1857, R. G. Bl. Nr. 198 bestraft wird und eventuell auch die Zurücknahme der behördlichen Sammlungsbewilligung zur Folge haben kann.

Es bleibt den Landesstellen überlassen, solche Sammelbücher in Druck legen zu lassen und mit denselben nach Bedarf auch die Bezirksbehörden zu theilen. Bei Ausfolgung der Sammelbücher seitens der Behörden kann der den Gestehungskosten entsprechende Betrag eingehoben werden.

Der Sammler ist verpflichtet, das Sammelbuch stets bei sich zu führen und auf allfälliges Verlangen seitens eines ämtlichen Organes vorzuweisen.

Derselbe hat in jedem politischen Bezirke, in welchem er zu sammeln beabsichtigt, vor Beginn der Sammelthätigkeit das Buch von der betreffenden politischen Bezirks- (Polizei-) Behörde, (Statutsgemeinde) vidieren zu lassen. Diese Behörde ist berechtigt, die Vidierung des Buches aus wichtigen Gründen, so namentlich, wenn der Bezirk oder ein Theil desselben durch Elementarereignisse betroffen worden sind, ganz zu verweigern oder die Sammlung im Bezirke zeitlich oder örtlich zu beschränken. Doch ist zu einer solchen ausnahmsweisen Verweigerung oder Einschränkung der Vidierung die Genehmigung der Landestelle erforderlich, welche eventuell mit aller Beschleunigung nachträglich einzuholen ist. Über derlei Beschränkungen der Sammelthätigkeit ist in jenen Fällen, in welchen die Sammlungsbewilligung vom Ministerium des Innern oder vom Ministerium für Cultus und Unterricht ertheilt worden ist, jedenfalls auch unverzüglich an das betreffende Ministerium zu berichten.

Seitens der zur Ertheilung der Sammellicenzen berufenen Behörden ist in geeigneter Weise, so etwa durch Zuweisung bestimmter Gebiete an die einzelnen Sammler Sorge zu tragen, dass die wiederholte Inanspruchnahme des Wohlthätigkeitssinnes der Bewölkerung für denselben Sammelzweck thunlichst hintangehalten werde.

Bei den politischen Landesstellen und Bezirksbehörden ist ein Vormerk über die ertheilten Sammellicenzen, bei den Behörden I. Instanz überdies ein Vormerk über die erfolgten Vidierungen zu führen; die fortlaufende Zahl des Vor-

merkes ist auf der ersten Seite des Sammelbuches beziehungsweise bei der Vidierungsclausel anzugeben.

Es dürfte sich empfehlen, dass die politischen Landesstellen sich nach Ablauf eines angemessenen Zeitraumes über die erfolgten Bezirksbehördlichen Vidierungen berichten lassen, damit dieselben in die Lage kommen, den Vorgang der Sammler im ganzen Lande zu überblicken und hienach die etwa noch erforderlichen speciellen Anordnungen zu treffen oder die zweckdienlichen Anträge anher zu erstatten.

Hinsichtlich der Vornahme von Sammlungen aus Anlass von Elementarereignissen, dann hinsichtlich gewisser Sammlungen zu localen Zwecken in räumlich sehr beschränktem Umfange kann nach Ermessen der Landesstellen von den vorstehenden Anordnungen nach Massgabe der obwaltenden Verhältnisse ganz oder theilweise abgesehen werden.

Повише розпоряджене заудляеся Прч. урядамъ парохіальнымъ до вѣдомости и точного захованія въ цѣли попиранія властей державныхъ въ услованяхъ урегульованія способу збиранія складокъ публичныхъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 13. Червня 1902.

Ч. 35.

Ч. 3627. Речинець до св. рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѣвъ духовного стану, укѣичившихъ науки богословскій и желаныхъ прияти св. Рукоположене, взывае ся щобы поданя свои до дня 6. и. ст. Серпня с. р. внесли, самі же явились въ канцелярію Еп. Консистерію дня 12. Серпня с. р. о 10 год. передъ полуднемъ.

Поданя мають бути заосмотрені : 1) свидѣтвами всѣхъ наукъ шкѣольныхъ, 2) моральности, 3) здоровья, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня, если суть женаті, 6) удоволеня войсковои повинности.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 4. Липня 1902.

Ч. 3628. О принятіи питомцевъ до Семинаріи въ Перемышли и въ Львовѣ.

Всѣхъ кандидатѡвъ духовнаго стану Перемышской Епархіи, котріи намѣряютъ продолжати студіи богословскіи въ II, III, и IV. роцѣ св. Богословія, взымае ся, щобы поданы свои, заосмотреніи свѣдоцтвами здѣланныхъ испитѡвъ и поведе- ния въ минувшѡмъ инкѡльнѡмъ роцѣ, о принятіи до духовнои семінаріи во Львовѣ, взглядно въ Перемышли, носили посредствомъ Веч. декан. урядѡвъ до Еп. Кон- снсторіи найдалше до дня 20 вересня с. р. Окрѡмъ того, неѣ тѣи кандидаты ду- ховн. стану маютъ явитися до испыту зѣ наукъ богословскихъ, котріи до теперѣ покѡнчили, въ канцеляріи Еп. Конснсторіи на 9 годину рано; именно же кандидаты желающіи принятія на II. и III. рѡкъ богословія до семинара Львѡвскаго дня 26. и. ст. вересня с. р.

Кандидаты IV. року богословія (окрѡмъ 5 покѡнчившихъ III. рѡкъ въ семина- рии Перемышскѡмъ) явитися маютъ дня 30. вересня.

Кандидаты намѣряющіи убѣгатися о принятіи до духовнои Семинаріи во Львовѣ на I. рѡкъ богословія маютъ найдалше до дня 20. вересня с. р. включно поданы свои посредствомъ Веч. декан. урядѡвъ Еп. Конснсторіи предложити. Прошенія ихъ маютъ бути заосмотреніи въ слѣдующіи належито остемплеваніи свѣ- доцтва :

1) Метрика крещенія и миропомазанія, 2) свѣдоцтва всѣхъ наукъ инкѡлъ на- родныхъ и гимназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; въ случаю, коли бы кандидатъ мавъ доповняти испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости пѡзнѣйше лично предложити, 3) свѣдоцтво здоровля, выданае лѣкаремъ повѣстовымъ або семинарскимъ зѣ подтвержде- немъ що кандидатъ физично здѡбный до духовнаго стану, 4) Посвѣдчене вѡдѣ ц. к. Ста- рѡства, що убѣгатель не належитъ до звязи войсковои, або що ему прислугуе пра- во освобожденія, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества затвержене дотычнымъ ц. к. Старѡствомъ.

Дня 29. вересня с. р. рано по выслуханю св. Литургіи о год. 8 въ Хра- катедральнѡмъ маютъ кандидаты тѣи явитися въ великой сали духовнои Семинаріи до дотычного испыту.

Вѡдѣ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 4. Липня 1902.

Ч. 2637. Жертвы на руску Бурсу въ Чернівцяхъ.

Вѣдозва! Не великому числу иѣрныхъ гр. кат. вѣроисповѣданя на Буковинѣ (23.000 супротивъ 450.000 православныхъ) вѣдновѣдало до недавна и мале число ученикѣвъ въ школахъ середныхъ. Однакъ теперѣ обставины змѣнили ся о стѣлько, що число ученикѣвъ въ гимназяхъ Черновецкихъ зросло значно; колибо пр. въ р. 1893 выносило 48. теперѣ дѣйшло до 120. Тому то и оказуеся конечно потреба заоновковатися тою молодѣжею, щобы ей помочи такъ матеріально якъ и морально.

Але що нациѣ иѣрой повѣдники на Буковинѣ люде попри своей малочисленности найбѣднѣйшиѣ а и священство дуже лихо дотоване, то не въ силѣ поѣбати самі про своихъ ученикѣвъ. Длѣтого пѣдписанній выдѣль „Шкѣльной Помочи“ товариства, котре собѣ поклало за задачу помагати убогимъ ученикамъ Русинамъ гр. кат. вѣроисповѣданя Черновецкихъ шкѣлъ середныхъ и засновати бурсу для такихъ ученикѣвъ, осмѣляе ся просити, щобы весь Всечестный Клиръ діецеѣзи Перемыскоѣ, схотѣвъ приити въ помѣчь своими датками такъ въ своимъ имени якъ и Церквей на рѣчь „Бурсы шкѣльной Помочи“. Ходитъ бо о тоє, щобы достойно и гѣдно заявити ся нашому вѣроисповѣданю, той оазѣ помѣжь православными, супротивъ другихъ вѣроисповѣданъ и народностей. Коли мають бурсы Вѣрмено-Поляки, православній Русины, Волохы и Пѣмцѣ годить ся и намъ ю мати для нашої молодѣжки, причѣмъ однакъ годилобыся дѣло повести такъ, щобы не выставити на наругу анѣ своей святой вѣры анѣ руской народности.

Пѣдписанній Выдѣль мае повне пересвѣдчене, що Пречестие зъ невычерпной жертволюбивости славне Духовенство Епархіи Перемыскоѣ узнаеть важнѣсть того кроку, якій Товариство „Черновецка Шкѣльна Помѣчь“ подѣймає, не вѣдкаже своей жилищной помочи и опѣки, чимъ заслужитъ Собѣ на влѣчнѣсть молодѣжки якъ и цѣлой руской суспѣльности. Вѣдъ Выдѣлу товариства „Шкѣльна Помѣчь“. Чернівцѣ, дня 17. мая 1902.

<i>Николай Дрогомирецькій,</i>	<i>К. Костецкій,</i>
и. к. нотарь, яко мѣстопреедѣтель.	парохъ, яко преедѣтель.
<i>Орестъ Гандякъ,</i>	<i>Проф. Іванъ Тіронъ,</i>
контрольорь.	касиерь.
	<i>Атанасій Левинскій,</i>
	катих. яко секретарь.

Подаючи повнешеу вѣдозву до вѣдомости, Еп. Конс. не сумѣваеся, що Прч. Духовенство Нашой Епархіи спрѣюче бѣдной руской молодѣжки поратуетъ и „Шкѣльну Помѣчь“ въ Чернівцяхъ въ еѣ добродѣйныхъ змаганяхъ и причинится щедрыми датками — надсыланными до тут. Консесторіи — до основаня и удержаня сей такъ хосеиной институциѣ.

Вѣдъ Еп. Консесторіи.

Перемышль 13. Червня 1902.

Ч. 3146. Жертвы на будову Церкви въ Новѣмъ Санчи.

Вѣдозва! Товариство „Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи“ рѣзнитъ тѣмъ вѣдъ всѣхъ иншихъ Бурсъ, що кромѣ удержуваня убогихъ школярѣвъ поставило собѣ за цѣль побудовати Церковь въ Новѣмъ Санчи (§. 1. статута).

Зъ уваги, що въ Новѣмъ Санчи мешкае поважне число интелігенціи рускои, а надто 70 Русинѣвъ-гѣмназіетѣвъ (не за довго буде ихъ въ двое, трое тѣлько) таї вѣлькадесять ученикѣвъ въ школахъ народныхъ и ученицъ, зъ уваги дальше, що въ тутешнихъ варстатахъ желѣзничихъ працѣе надъ 200 слюсарѣвъ, ковалѣвъ и иншихъ ремѣсникѣвъ гр. кат. обряду, зъ уваги, що значне число Русинѣвъ служить тутъ при вѣйску и въ цѣлѣи западнѣи Галичинѣ службу жандармѣвъ повнят майже выключно Русини, зъ уваги, що Церковь парохіальна въ Мацѣвѣи вѣддалена вѣдъ Санча о 16. кѣльometr. дороги возовоц, ба навѣтъ густо-часто черезъ воду годъ тамъ дѣстати ся, зъ уваги наконецъ, що цѣла западна Галичина засѣяна густо интелігентными родинами рускими, а на те маемо дѣи *ино одиъсенку Церковь ж Краковъ* на головнѣмъ шляху, зѣбравши тѣи всѣ мотива разомъ, кождый мусить признати, що будова Церкви въ Новѣмъ Санчи е для насъ справою перворядной ваги и пекучою, а зъ другой стороны, зъ уваги на великанѣскїи конта, не легкою до переведеня въ нишнѣиныхъ часахъ загального недостатку и занепаду економичного.

А прецѣи годѣ намъ, руки заложивши, приглядатисъ довше обѣятнымъ окомъ, якъ тысячѣи вѣрныхъ гр. кат. обряду надѣють по всякихъ кутахъ безъ корму духовного и суть выставленїи на пѣдшенты безбожникѣвъ, а вже молоде поколѣе вѣдчужуе ся цѣлкомъ, правѣ безъ вынѣтку, вѣдъ своей Церкви и народу своего. Осъ якъ далекоюсягающими плянами займать ся черезъ 4 лѣта Выдѣлъ товариства „Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи, таї повози реалізуе свои провѣднїи гадки.

При помочи Божѣи и добрыхъ людей мае въ нашѣи Бурсѣ цѣлковите удержане даромъ або за малою доплатою 58 убогихъ ученикѣвъ, а кромѣ того закупивъ Выдѣлъ реалнѣсть прекрасну, двофронтову 1314 квад. сяжнѣвъ обнимаючу, за 46.000 коронъ и доси цѣна купна майже въ цѣлости выплачена. На тѣи реалнѣсти маемо импонующе мѣсце на Церковь и на простору каменницю на чиннѣи признану, зъ доходу котрой мае въ будучности черпати удержане Церкви и бурса. Пѣсля ухвалы загальныхъ зборѣвъ товариства зъ дня 2. серпня 1901 будуча Церковь въ Новѣмъ Санчи мае помѣстити до 600 людей.

Выдѣлъ поробивъ уже вѣдповѣднїи приготованя, а именно запросивъ звѣстного архитекта Нагѣрного, котрый оглянувши пляцъ и перевѣвши пробу терену, узнавъ мѣсце за цѣлкомъ вѣдповѣдне пѣдъ Дѣмъ Божѣи. Выдѣлъ запѣбъгливо оглядасъ за матеріялами до будовы, а межи инними закупивъ уже за безцѣнѣи два ва-

гоны вапна гашеного, въ земли вѣдъ двоухъ лѣтъ закопаного. Дотепершій заходы Выдѣлу около будовы Церкви въ Новѣмъ Санчи зволить Всесвѣтлѣйшій Епископскій гр. кат. Ординаріятъ въ Перемышля цѣннымъ рескриптомъ зъ дня 18. цвѣтня 1902 р. Ч. 790 прийати зъ приятистю до вѣдомости, а Пресвященній нашъ Владыка, Константинъ, въ своей батькѣвскѣй печальности о добро свого вѣрного стада, зволить дня 17. мая 1902 удѣлити благоугодному дѣлу нашому Архіерейске благословеніе, а заразомъ яко крижмо зложили корольвекѣй даръ въ квотъ 400 коронъ на рѣчь нашей Церкви, а своей наймолодшой пупилъки.

Тенерь прийшла черга на нашій Церкви въ цѣлѣй Галичинѣ, ихъ рѣчею естъ, поспѣшити на зустрѣчь своей наймолоднѣй сестрицѣ добрымъ словомъ и дѣломъ, па те числимо безпечно, що *кожда въ нашѣмъ краю Церковь причинитъ ся по-даркомъ-крижмомъ*, хотяйбы маленькимъ, до здвигненя Храму Божого на окраинахъ Руси такъ необходимо потрібного.

Вп. Родимце! скажыть чи бачили Вы въ житію коли урядника або возного Русина, якъ вѣдъ оттакъ по 15 лѣтахъ вѣдособненя вѣдъ нашей Церкви святой, побачивши службу Богу нашу, або почувши чудный спѣвъ примѣромъ: „Блаженъ мужъ“... плакавъ якъ дѣтина и слезъ затамувати не бувъ въ силѣ.

Просимо Вп. Настоятельвъ Церквей въ цѣлѣй Галичинѣ о ласкане переведене, щобы *Церкви вст до одной* поспѣшили зъ *крижмомъ* для своей наймолодшой сестрички въ Новѣмъ Санчи, Нашій Церкви черезъ такій датовъ незбѣднѣють, а наша *при громаднѣй помочи* дшгне ся на славу Богу и на пожитокъ народу нашего. —

Вѣримо въ тоє свято, що вѣдъ нынѣ за рѣкъ тутъ на окраинахъ въ великолѣпнѣмъ Домѣ Божѣмъ залунае пѣсня: „Зъ нами Богъ“... она, тая пѣсонька свята, стане передъ престоломъ Всевышняго имолити буде, „Дателя всякого блага“ о лучшу долю народу руского.

Вѣдъ Выдѣлу товариства „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Санчи въ день Вознесенія 5. Червня 1902. Петро Лвиньскій председатель в. р., Василь Яворекій мѣстопредседатель в. р., Михайло Секунда секретарь в. р. Иванъ Иванишовъ касіеръ в. р.

Подаючи повышену вѣдозву до вѣдомости прч. Духовенства Нашой Епархіи Еп. Консисторія звертае ся до Прч. настоятельвъ парохій зъ горашымъ прошенемъ, щобы на тую цѣль зарядили одноразову складку и переслали узбырану квоту по можности вразъ зъ даткомъ изъ скарбонѣй церковной до Выдѣлу товариства „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Санчи.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Червня 1902.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 2569. О. Колтушокъ Николай, парохъ въ Тарнавцѣ — им. орд. вѣдноручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Решовѣ.
- Ч. 2570. О. Шумьло Тома, деканъ Канчудкѣй и парохъ въ Курьлѣвцѣ — орд. вѣдноручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Переворску.
- Ч. 2892. Комисаръ имп. орд. до Комисій экзаминаційныхъ для учителей въ школахъ народныхъ именованіи: Впр. О. Іоанъ Войтовичъ, Прелатъ—Схольяръ Капітулы до учительской Семинаріи въ Перемишлѣ; Преч. О. Тома Шумьло, деканъ Канчудкѣй до учит. Семинаріи въ Решовѣ; Впр. О. Іоанъ Борсукъ поч. крылошанинъ и парохъ въ Краковѣ до учит. Семинаріи въ Тарновѣ и Краковѣ; Преч. О. Левъ Козаневичъ, деканъ Самбѣрскій до учит. Семинаріи въ Самборѣ; Преч. О. Викторъ Саламонъ, парохъ въ Вороблику корол. до учит. Семинаріи въ Кроснѣ. Испытователями же именованіи: Преч. О. Максимъ Кошко, катихитъ учительской Семинаріи въ Перемишлѣ, для Перемишля; Преч. О. Іоанъ Негребецкѣй, парохъ въ Залѣсю, для Решова, Тарнова и Кракова; Преч. О. Михаэль Ортинскій, катихитъ учительской Семинаріи въ Самборѣ, для Самбора; Преч. О. Теодоръ Мерена, деканъ Короснянскій, для Кросна.

- Ч. 2568. О. Козакъ Іоанъ, парохъ въ Потеличи получивъ вѣдличія крылошанскія.

Въ пропозицію принятіи:

- Ч. 3574. На парохію Михалевици дек. Комарнянського: Чижевичъ Сімеонъ.
- „ 3589. На парохію Олешница Воля дек. Олешницкого: 1. Тустановскій Лонгінъ, 2. Иванцкѣй Григорій.
- Ч. 3582. На парохію Загоре дек. Ольховецкого: Калужняцкѣй Іоанъ.
- „ 3583. На парохію Полкинѣ дек. Ярославского: 1. Хилякъ Антоній, 2. Карановичъ Іосифъ, 3. Гнатышакъ Орестъ, 4. Кульчицкѣй Евгений, 5. Каровець Григорій.
- Ч. 3584. На парохію Лубна дек. Бирчаньского: 1. Гамерскій, Іосифъ, 2. Тустановичъ Петръ, 3. Жарскій Іоанъ, 4. Курило Василій, 5. Хилякъ Антоній, 6. Залитачъ Романъ 7. Копыстянскій Орестъ.
- Ч. 3595. На парохію Ждѣня дек. Бѣцкого: 1. Сорокевичъ Іоанъ, 2. Гукевичъ Володимиръ, 3. Дуркотъ Іоанъ, 4. Гойдышъ Володимиръ.

- Ч. 3577. На парохію Хиринка дек. Порохницького: 1. Бованко Атаназій, 2. Лисичевичь Іоанъ, 3. Гнатишакъ Орестъ, 4. Хижакъ Анатоль.
- Ч. 3585. На парохію Бенькова Вишня дек. Комарнянського: 1. Кузевъ Іоанъ, 2. Курьло Василій, 3. Хижакъ Антоній, 4. Гойдынь Волод., 5. Ломницькій Сава, 6. Клинь Гр. 7. Стецевъ Левъ.
- Ч. 3586. На парохію Добряны дек. Судовишенського: 1. Кмищичевичь Романъ, 2. Курьло Василій, 3. Хижакъ Антоній, 4. Бованко Атанасій, 5. Коштыянскій Орестъ, 6. Гнатишакъ Орестъ, 7. Телепъ Михайль.
- Ч. 3593. На парохію Тартакѳвъ дек. Сокальського: 1. Дуткевичь Сімеонъ, 2. Колтунюкъ Николай, 3. Давидовичь Емилинь, 4. Гукевичь Володимиръ.

Презенты получили:

- Ч. 3592. О. Брыкъ Алексей на парохію Блнчъ горѳшний.
- „ 3596. О. Левницькій Володимиръ зъ Нагорецъ на парохію Конотопы.

Вѳдпустку для поратованя здорова получили:

- Ч. 2712. О. Сѳнкевичь Анатоль, парохъ вѳ Кунинѳ на 3 мѳсяцѳ.
- „ 2686. „ Пастернакъ Іоанъ, парохъ вѳ Тилнѳ на 6 недѳль.
- „ 2695. „ Лятшинскій Теофилъ, парохъ вѳ Ольшаницѳ на 6 недѳль.
- „ 2732. „ Ивасѳвка Алексей, парохъ вѳ Дубнѳ на 4 недѳль.
- „ 2781. „ Гордынскій Адамъ, парохъ вѳ Ляпкахъ гост. на 4 недѳль.
- „ 2808. „ Чичиловичь Сімеонъ, парохъ вѳ Кобыльницѳ русской на 4 недѳль.
- „ 2793. „ Хлопецкій Едвардъ, парохъ вѳ Завадцѳ на 2 мѳсяцѳ.
- „ 2890. „ Гриневецкій Емилъ, парохъ вѳ Щирци на 2 мѳсяцѳ.
- „ 2909. „ Кордасевичь Іосифъ, парохъ вѳ Цетули на 6 недѳль.
- „ 2888. „ Кмищичевичь Викторъ, парохъ вѳ Лежайску на 6 недѳль.
- „ 2974. „ Карнякъ Теодоръ, парохъ вѳ Белзѳ на 5 недѳль.
- „ 2969. „ Яхно Яковъ, сотрудникъ вѳ Вацевѳ на 2 мѳсяцѳ.
- „ 3010. „ Хомицкий Петръ, парохъ вѳ Гусаковѳ на 6 недѳль.
- „ 2931. „ Вархолякъ Анатолій, парохъ вѳ Оровѳмъ. на 2 мѳсяцѳ.
- „ 3140. „ Омелянскій Евгений, парохъ вѳ Пристани на 4 недѳль.
- „ 3307. „ Мосѳевичь Володимиръ, парохъ вѳ Двѳрцахъ на 4 недѳль.
- „ 3341. „ Калужницкій Владыславъ, парохъ вѳ Издебкахъ на 2 мѳсяцѳ.
- „ 3385. „ Шелеметко Михайль, парохъ вѳ Бутынахъ на 4 недѳль.
- „ 3625. „ Тымке вѳч Андрей, парохъ вѳ Желци на 6 недѳль.
- „ 3620. „ Савчакъ Іоанъ, парохъ вѳ Замочку на 6 недѳль.
- „ 3624. „ Чайковскій Григорій, парохъ вѳ Бѳтли на 6 недѳль.

- Ч. 3614. О Гиссовскій Іоанъ, парохъ въ Журавцяхъ на 4 недѣль.
„ 3602. „ Крушинскій Іосифъ, парохъ въ Селискахъ на 6 недѣль.
„ 3638. „ Литыньскій Миронъ, парохъ въ Мужилевичахъ на 4 недѣль.
„ 3641. „ Витошинскій Петръ поч. крылошанинъ и парохъ въ Волчи дол. на 6 недѣль.
-

- Ч. 2786. О. Сеншинъ Іоанъ получилъ завѣдательство парохіи въ Смодинѣ дек. Любачѣвского.
-

Сотрудництва получили:

- Ч. 3287. О. Яросевичъ Петро въ Торкахъ дек. Сокальского.
„ 3540. „ Кульчицкій Евгенийъ въ Зубковѣ дек. Сокальского.
„ 3565. „ Легуцкій Юліянъ, управляюче въ Блажовѣ дек. Самбѣрского.
-

- Ч. 2955. Высокѣ ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 28. Мая 1902 Ч. 59464 продолжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ дня сотрудника въ Чирной.
Ч. 3364. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 13. Червня 1902 Ч. 65869 продолжило такую саму дотацію для сотрудника въ Реклинци.
Ч. 3509. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20. Червня 1902 Ч. 69330 продолжило такую саму дотацію для сотрудника въ Вороблику королевскѣмъ.
Ч. 3613. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 24. Червня 1902 Ч. 69329 продолжило такую саму дотацію для сотрудника въ Маковиску.
Ч. 3651. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Червня 1902 Ч. 72771 продолжило такую саму дотацію для сотрудника въ Маластовѣ.
-

Даръ милости для св. Отца прислали:

Всеч. уряды деканальні: Сокальскій 33 к. 20 сот., Льскій 16 к. 32 с., Перемыско-Загородекій 8 кор., Варижскій 10 к., Высочаньскій 22 к., Куликѣвскій 19 к., Судовошненскій 22 кор., Коросияньскій 14 к. 40 сот.

Преч. уряды парохіальні: въ Добрѣй шлях. 4 к., Полкинѣ 6 к., Мостискахъ 30 к., Старѣмъ Селѣ 6 к. 12 с., урядъ дек въ Липѣ 16 к. 94 с., урядъ парох. въ Кореници 4 к., Добрачинѣ 3 к., Волоци 10 к. 68 с., Тегловѣ 4 к. 80 с., Стоянцяхъ 4 к. Жабчи муров. 12 к., Ярославію 20 к., Затѣской Воли 3 к., Угерцяхъ 20 к., Себечѣвѣ 10 к., Боянци 12 к., Турьницѣ 10 к., Маластовѣ 6 к. 60 с., Лянкахъ мур. 4 к. 50 с., Перемышли 44 к. 07 с., Островъ (Пер.) 2 к. 60 с., Остобѣжи 5 к., Сторон-

но́й 14 к., Яжовѣ стар. 11 к. 68 с., Явѳорнику 12 к., Жапаловѣ 12 к. 40 с., Баличахъ 8 к., Беску 22 к. 60 с., Боднарѳвцѣ 20 к., Горицяхъ 15 к. 30 с., Варяжи 15 к., Дубиѣ 19 к. 24 с., Воли цекл. 6 к., Пѳдбужи 10 к., Арламѳвскій Воли 5 кор. 42 с., Морѳховѣ 10 к. 40 с., Плавѳвѣ 10 к. 54 с., Угнѳвѣ 13 к. 24 с., Молодчи 9 к., Бѳбрцѣ 11 к. 20 с., Луцѣ 13 к. 30 с., Торгановичахъ 5 к. 63 с., Билчахъ 19 к. 69 с., Подемщицѣ 7 к., Липѣ 8 к. 24 с., Будыниѣ 10 к., Деветерѣ 5 к., Клоковичахъ 5 к., Рѣчицѣ 8 к., Ульгѳвку 8 к. 26 с., Шоломиничахъ 3 к. 40 с. О. Гервазій Царевичъ парѳхъ вѣ Шоломиничахъ 10 к., урядъ пар. вѣ Крехѳвѣ 20 к., Кукизовѣ 20 к., Лопѣницѣ 5 к. 20 с., Лѣску 15 к., Лужку гор. 15 к., Тѣсно́й 17 к., Середнѳмъ вел. 12 к., Долинахъ 10 к. 41 с., Мирѳтинѣ 10 к. 60 с., Угерцяхъ мѳнер. 5 к. 50 с., Бахорѣ 12 к. 51 с., Малнѳвск. Воли 14 к. 85 с., Радиччахъ 3 к., Дѳбрѳвцѣ 5 к., Мигѳвѣ 8 к., Якеманичахъ 10 к., Добрявахъ 10 к. Старѳй соли 15 к. 40 с., Росѳхахъ 5 к. 16 с., Дубрѳвцѣ 6 к., Крущи 5 к. 66 с., Стронятынѣ 9 к., Скоповѣ 13 к., Домашѳвѣ 8 к., Ожомли 14 к., Выкотахъ 6 к., Ольхѳвци 12 к., Бѣлѳй 8 к., Манастирци 10 к., Зиндранѳвѣ 29 к. 28 с., Яжовъ новѳмъ 3 к., Мокротынѣ 10 к., Турю 3 к., Регѳтовѣ 20 к., Куликовѣ 27 к. 60 с., Люблинци новѳмъ 25 к., Берегахъ 26 к. 40 с., Блажѳвѣ 12 к., Трѳйци 9 к. 72 с., Злоцку 28 к. 26 с., Яструбичахъ 20 к., Угрыновѣ 25 к., Святѳмъ 11 к., Дрогобычи 27 к. 90 с., Стар. Самборѣ 6 к., Верѳѣжи 11 к., Мохначѣ 8 к., дек. Дрогобицкѳй 23 к. 70 с., урядъ парѳх. вѣ Белзѣ 12 к., Мшаниѣ 16 к. 60 с., Гуменци 10 к., Пѳдгайчикахъ 10 к., Свидници 8 к., Зубѳковѣ 18 к., Телешници Ошвар. 4 к., Манастирци 15 к., Тудорковичахъ 10 к., Крамарѳвцѣ 12 к., Куличковѣ 4 к., Тыравѣ солнѳй 10 к., Нишовичахъ 8 к., Деревнѣ 12 к., Завишиѣ 8 к., Гѳйчи 12 к. 40 с., Жолквѣ 33 к., Лѣлюховѣ 10 к., Маковѳску 4 к., Суроховѣ 10 к., Цѳтули 10 к. 60 с., Крѳцовѣ 15 к., Коровици 5 к. 40 с., Синявѣ 5 к., Корманичахъ 5 к. 04 с., Залужи 5 к.

Вѳдъ Еп. Консѳторіи.

Перемишль дня 10. Лишия 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Клищѣрь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 28. Серпня

Ч. VII.

Ч. 39.

Ч. 364/орд. О вправахъ духовныхъ.

Въ минувшомъ роцѣ въ мѣсяци вересни вѣдбули ся въ Перемышли впра-
вы духовнѣ для Всч. Духовенства, въ котрыхъ понадъ 100 духовныхъ зъ вели-
кимъ пожиткомъ участь взяли. По тыхъ вправахъ духовныхъ такъ Епископъ якъ
и прочіи участники выразили желане, щобы кожного року въ томъ часѣ вѣдбува-
лися въ Перемышли реколекціи для священства, многіи бо немогутъ взяти участи
въ реколекціяхъ, котріи вѣдбуваютея въ монастыри Добромильскомъ въ великомъ
постѣ, або въ иныхъ мѣсяцяхъ.

Тогорѣчній вправы духовнѣ зачнутея въ Перемышли дня 22. н. ст. вере-
ся о 8. годинъ вечеромъ, а закончатся 26. вересня вспѣльнымъ св. Причастіемъ,
и вѣдбуватися будутъ подѣ проводомъ Всч. о. І. Волосянського, пароха въ Кра-
ковци.

Дорогіи Братя! „Прійдіте къ сѣмн къ пѣсто мѣсто вдѣнн, и почійте мѣла.“

Такъ сказавъ Христосъ до своихъ Апостоловъ, коли повернули
зъ першою подорожи и оповѣли своему Учителеви, що дѣляли и чого учили. Хотѣвъ

бо, щобы они по першой самостойной Апостольской дѣяльности вѣдпочали и еще льшише Его науку и Его жите пѣзнали. Тѣи слова Спасителя упоминають и насъ, щобы мы не забували на вправы духовнѣи. Св. Ап. Павло старався строгостію взглядомъ себе поборювати въ собѣ злѣи склонности и пристрасти, боячиася: „да ни какъ инѣи проповѣда, самъ никакѣи вѣда“. При великой ревности о навърнене погань старався усиленно и о власне спасене. Тожъ и старанемъ священника бути повинно, усиленно трудитися надъ власнымъ спасенемъ. А дуже легко, що священникъ при парохіальныхъ и дуннастырскихъ працяхъ, при занятю, яке мае выповнити, попадае въ якусь холоднѣсть, майже занедбане що до самого себе.

Тожъ сердечно запрашаю Васъ, дорогі Братя, до участи въ тыхъ вправахъ духовныхъ.

Помѣщене буде приладжене въ семѣнаріи духовной и въ домѣ пресвітеріальномъ, а всѣ, котріи намѣряють взяти участь въ тыхъ вправахъ духовныхъ, звать о томъ напередъ, до 18. вересня повѣдомити Впр. о. крилошанина А. Зубрицкого подъ адресою Всч. катедрального Уряду парохіального въ Перемышля.

Въ кѣнцы подаеся до вѣдомости, що позаякъ въ тыхъ вправахъ возьме участь Епископъ и П. Т. Члены капітулы, въ томъ часъ не буде можливо уделить послухань.

Перемышля, дня 26. Серпня 1902.

† Константинъ

Епископъ.

Ч. 40.

Ч. 3.807. Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли принятя воспитанниковъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. п. Еппа Сныгурского въ Перемышля на рѣкъ шк. 1902/3 вызначас ся речинець на день 1. жовтня 1902 р. н. ст.

Условія до принятя необходимо потребнѣи суть слѣдующіи:

- 1) укѣнченѣи 17-тѣи рѣкъ жити;
- 2) непорочнѣсть обычаенъ;
- 2) укѣнчена четверта або по крайной мѣрѣ трета кляса шкѣль народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ;
- 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ довший свои поданя неостемпльованѣи, заосмотренѣи въ потребнѣи

свѣдоцтва, черезъ дотычний урядъ парох. Еп. Конс. предложити найдалше до 25. вересня с. р. а сами лично дня 1. жовтня н. ст. явитись въ школу дяковской Института въ Перемишля. Кто зъ кандидатѣвъ выше наведенихъ условій не доповнить, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня може дотычний урядъ парох. сопровождаючи подане убѣгателя, подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожъ ими и станъ ѳтця.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль 18. Липня 1902.

Ч. 41.

Ч. 3795. — О вышуканю метрики уродженя ч крещеня Іоана Делиновского.

Въ цѣли вынайденя запису дѣйствіи рожд. и крещеня Іоана Делиновского, уродженого догадно около 1795 р. зъ законновѣчныхъ родичей Василя и Анны зъ Балицкихъ, Преч. Уряди парох. переглянуть книги метрикальнѣ рожденныхъ, и евентуально о найденѣмъ записѣ сюди донесуть.

Интересована родина готова естъ дотычному Урядови парох. за трудъ вынайденя выплатити отвѣтний гонорарь.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль дни 18. Липня 1902.

42.

Ч. 4376. — О побираню належитостей черезъ священникѣвъ въ ц. к. урядахъ податковыхъ.

Ц. к. Міністерство скарбу въ порозумѣню зъ Міністерствомъ вѣроисповѣданя и просвѣты зарядило рескриптомъ зъ дня 26. марта 1902 Ч. 17937, що душпастирямъ замѣнкалымъ поза мѣсцемъ ц. к. уряду податкового мають бути на ихъ жадане пересылайи при помочи переказѣвъ почтовыхъ асигнованій до выплаты при ц. к. урядахъ податковыхъ поборы, именно: допсвненя конгруы, ремунераціи за удѣлюване науки релігійи и вѣдсотки вѣдъ капиталѣвъ фундаціиныхъ.

Въ той цѣли обовязані будуть уряды парохіальні пересылати квіты и аркуші платничі на доповненіе конгруи и ремунераціи, а такожъ аркуші платничі на вѣдсотки вѣдъ ефектѣвъ фундаціиныхъ дотычнихъ душпаствѣвъ разомъ зѣбравши два дни передъ платностію дотычною належитости до ц. к. уряду податкового долучаючи до тыхъ документѣвъ переказъ почтовый заосмотреный въ почтовой марки и кремѣ квоты цѣлковито выповненій.

Коли речинці платности поборѣвъ и вѣдсоткѣвъ вѣдъ ефектѣвъ суть розличні, то належить порозумѣти ся зъ урядомъ парохіальнымъ що до дни въ котромъ вѣдъ тѣ належитости мають бути вѣдслані. Застерѣгае ся при томъ, що для одного и того самого уряду парохіального не дозволяеся бѣльше якъ два речинці выплаты въ мѣсяцю, примѣромъ 1-го и 15-го, а вѣдъ передъ тыми речинцими платніи належитости мають бути рѣвночасно вѣдслані.

Бези розходитя о експозитуры, котри належать до вишого округа почтового, якъ и дотычний урядъ парохіальный, то вѣльно експозитори для своєї власной особы вѣдслати документи до ц. к. уряду податкового. Ц. к. урядъ выповнить въ томъ переказѣ квоту припадаючи для уряду парохіального (експозитуры) евентуально по потрученю порторіумъ, котрого квоту на вѣдтинку подати належить, заразомъ вызначити на томъ вѣдтинку (купонѣ) яка часткова квота на кожного душпаствѣра припадае и передасть посылку грошеву въ дни платности ц. к. почтѣ. Наколибы право до побору выгаело въ дни, якъ посылка до уряду парохіального, взгядно до експозитуры надѣйшла, обовязаный вѣдбираючи посылку душпаствѣръ вѣдъ власною одѣвчальностію вѣдслати безпроволочно неналежно побрану квоту грошеву до ц. к. уряду податкового.

Аркуші платничі надѣслані до ц. к. уряду податкового можуть бути урядови парохіальному взгядно експозитови звернені або на жадане при ц. к. урядѣ переховані. Выемокъ становлять аркуші платничі на вѣдсотки вѣдъ винкульованыхъ облигаціи, котри въ ц. к. урядѣ податковѣмъ вѣдъ нѣякимъ условемъ позѣстати не можуть, але мають звертати ся рѣвночасно зъ посылкою грошевою дотычному урядови парохіальному або експозитови въ листѣ рекомендованѣмъ вѣльлѣмъ вѣдъ оплати порторіа почтового.

Аркуші платничі и квіты на поборы душпаствѣвъ, котрі уряды парохіальні взгядно експозитуры на урядове вѣзване въ означенѣмъ речинци передъ днемъ платности до ц. к. уряду пересылають и на сторонѣ адресовой допшуть: „На урядове вѣзване“ суть по мысли арт. II. ustawy зъ дня 2. Жовтня 1865 ч. 103 д. р. д. вѣльній вѣдъ порторіумъ почтового. Зъ взгяду на внутрѣшню контролю и въ цѣли охорони ц. к. уряду податкового передъ можливими стратами постановляе краєва дирекція скарбу, що тѣ душпаствѣръ взгядно експозиты, котрі разъ рѣшили ся побирати належитости своі черезъ почту, не будутъ мати права безъ

спеціального позволенія красной дирекціи скарбу побирати тіи належитости безпосередно въ урядѣ.

Повышеній обіжникъ ц. к. красной дирекціи скарбу ddo. Львовъ зъ дни 21. Липня 1902 ч. 70899 выстосований до всѣхъ ц. к. урядонъ податковыхъ, подає ся прч. Духовенству до вѣдомости.

Вѣдъ Е. п. Консисто́ріи

Перемышль дня 26. Серія 1902.

Ч. 43.

Ч. 3431. О именованю Консерваторовъ для Галичины.

Ц. к. центра́льна комисія для штуки и памятниковъ историчныхъ въ Вѣднѣи по́дъ датою 17. Сѣчня 1902 Ч. 80 завѣдомила Еписк. Ординаріятъ о именахъ ц. к. консерваторовъ дѣйствующихъ въ Ехархіи Перемышской, до котрыхъ Прч. Духовенство вѣдноситися має въ случаяхъ консерваціи и обнови предметовъ штуки и историчныхъ памятниковъ. Консерваторамъ тыми суть:

1) Чоловекій Александеръ Дръ, мѣйскій архиваръ въ Львовѣ (II. для повѣтовъ: Цѣшановъ, Городокъ, Яворовъ, Каменка Струмилова, Мостиска, Рава руска, Сокаль и Жовковъ) им. рескриптомъ в. министерства зъ дни 15. вересня 1899 Ч. 19972.

2) Деметрикевичъ Володимиръ Дръ, Членъ цѣсар. Академіи наукъ въ Краковѣ, Рицаръ ордена Францъ Юсифа (I. для повѣтовъ: Березовъ, Дуброва, Добромиль, Горлиць, Ярославъ, Ясло, Кольбушова, Кросно, Ланцуть, Льско, Ниско, Мьлець, Пильзно, Перемышль, Переворскъ, Ропницъ, Рениовъ, Снопкъ, Стрижовъ, Тарноберегъ и Тарновъ) вѣдъ 1891 (для II. Секціи); для I. Секціи им. р. м. зъ дни 4. Лютого 1902 Ч. 37631 ex 1901.

3) Дыдыньскій Маріянъ, властитель дѣбрь и поселъ до Со́йму краевого (I. для повѣтовъ: Бѣла, Бохня, Бржеско, Хржановъ, Грибовъ, Краковъ, Лиманова, Миеленицъ, Новый Торгъ, Новый Сончъ, Подгоре, Живецъ, Вадовицъ, Вѣличка и мѣсто Краковъ) вѣдъ 1895 зновозатвержденный р. м. зъ 9. цвѣтня 1900 Ч. 6509.

4) Горголевскій Зигмундъ, радникъ правительственный и Директоръ пришколъ промысловой въ Львовѣ (II. для повѣтовъ: Бобрка, Долина, Дрогобычъ, Рогатынь, Рудки, Самборъ, Старый Самборъ, Стрый, Турка и Жидачовъ); им. р. м. зъ 22. Сѣчня 1902 Ч. 33878 зъ 1901.

5) Гендель Зигмундъ, архітектъ въ Краковѣ (II. для повѣтовъ: Бохня Бржеско, Дуброва, Кольбунова, Мьлець, Ниско, Пильзно, Ропчиць, Решовъ, Тарноберегъ и Тариовъ); им. р. м. зъ 4. Лютого 1902 Ч. 37631 зъ 1901.

6) Кентржиньскій Войтъхъ Дръ, Директоръ бібліотеки Оссолинскихъ въ Львовѣ (для повѣтовъ: Бѣбка, Богородчаны, Борщовъ, Броды, Бережаны, Бучачь, Цѣшановъ, Чортковъ, Долина, Дрогобычь, Городокъ, Городенка, Гусятинъ, Яворовъ, Калунь, Каменка Струмилова, Коломня, Коссовъ, Львовъ, Мостиска, Надворна, Подгайць, Перемышляны, Рава руска, Рогатынь, Рудки, Самборъ, Скалатъ, Снятинъ, Сокаль, Станиславовъ, Старый Самборъ, Стрый, Тариополь, Товмачь, Терембовля, Турка, Залѣщики, Збаражъ, Злочовъ, Жовковъ, Жидачовъ и мѣсто Львовъ) вѣдъ 1892 знову затвержденый р. м. зъ 6. листопада 1897 Ч. 28139.

7) Петрушевичъ Антоній Впр. о. Кустосъ Митропол. капітулы въ Львовѣ, (III. для русскихъ архивовъ въ повѣтахъ: Бѣбка, Богородчаны, Борщовъ, Бучачь, Чортковъ, Долина, Дрогобычь, Городенка, Гусятинъ, Калунь, Коломня, Коссовъ, Надворна, Печеньжинъ, Подгайць, Рогатынь, Рудки, Самборъ, Скалатъ, Снятинъ, Станиславовъ, Старый Самборъ, Стрый, Товмачь, Терембовля, Турка, Залѣщики, Жидачовъ), вѣдъ 1875 знову затвер. р. м. зъ 23. марта 1900 Ч. 3327.

8) Пекосиньскій Франць Дръ правъ, и к. профессоръ Всеучилища въ Краковѣ (для повѣтовъ: Бяла, Бохня, Бржеско, Березовъ, Хржановъ, Дуброва, Горлиць, Грыбовъ, Ясло, Кольбунова, Краковъ, Кросно, Ланцуть, Лиманова, Мьлець, Мислениць, Новый Торгъ, Новый Санчъ, Ниско, Пильзно, Подгоре, Переворекъ, Ропчиць, Решовъ, Живецъ, Стриковъ, Тарноберегъ, Тариовъ, Вадовиць, Вьличка и мѣсто Краковъ) вѣдъ 1894; знову затвер. р. м. зъ 6. Липня 1899 Ч. 17817.

9) Стрыменьскій Тадей, и. к. Советникъ будѣнництва въ Краковѣ (для повѣтовъ: Горлиць, Грыбовъ, Ясло, Кросно, Лиманова, Новый Торгъ, Новый Санчъ и Стриковъ) вѣдъ 1895, знова затвер. р. м. зъ цвѣтня 1900 Ч. 6509.

10) Шептыцкій Іоанъ, Графъ въ Прилбичахъ (II. для повѣтовъ: Березовъ, Добромиль, Ярославъ, Ланцуть, Льско, Перемышль, Переворскъ и Сянокъ); вѣдъ 1887 знову затвер. р. м. зъ 9. дня 12. цвѣтня 1902 Ч. 3923.

11) Уляновскій Болеславъ, Дръ правъ и фил. и к. профессоръ Всеучилища въ Краковѣ, Рицаръ желѣзной короны, (III. для повѣтовъ: Добромиль, Ярославъ, Льско, Перемышль и Сянокъ); вѣдъ 1894, знова затвер. р. м. зъ 26. сѣчня 1899 Ч. 1313.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріата

Перемышль, дня 20. Серпня 1902.

Ч. 4409. — О жертвахъ на будову церкви въ Цвѣржи.

Подає ся до вѣдомости преч. Духовенства слѣдуюча Вѣдозва.

„Высокопреподобный и Всечестивѣйшій Отче!

Нема слѣвъ, щобы дати вѣрный образъ нашої бѣдной Церкви, и предста-
вити докладно незавиднѣй обставины, въ якихъ находимся.

Село Цвѣржа (Twierdza) повѣту Мостиского лежитъ при головѣи шоссе
и желѣзници, котра провадитъ зъ Перемышля до Львова, межи Мостисками а Суд.
Винною, заселене мѣшанымъ населеніемъ, а то: поляками въ бѣльшости, русинами
и жидами. Цвѣржа есть сотрудничество експоноване безъ патрона а такъ нуж-
денне, що нужденнѣйшого на свѣтѣ, хѣба вже нема. Ни дома приходского, ни зда-
нія скон., ни огорождени, все мхомъ поросле, грозитъ упадкомъ, настояца „нужда
галицка“, а що найважнѣйше. Церковъ такъ нужденна, старенька и тѣсна, що да-
же архитектъ не хотѣвъ вѣрити, колимы му ей розмѣры представлявъ. У насъ
въ сусѣдствѣ есть велика парохія латиньска, до котрой бѣльша часть громадянъ ту-
тейшихъ належитъ а нашихъ мѣжъ ними лише 57 господарѣвъ конкурентѣвъ якъ
10 боерѣвъ на 1000 англійцѣвъ и т. п. и т. п... отъ лучше не говорити, незавидна
судьба тай тѣлько.

Даруйте Впр. и Веч. Отче, що Вамъ ся наприкрыю, знаю, скажете може:
„тыхъ вѣдозвъ то число неограничене“! Я то самъ на собѣ досвѣдчаю, бо нема
дня, въ котромъ бы въ селѣ не було коллектанта, або письменной вѣдозвы. Вѣдъ
востока и запада, сѣвера и юга тягнуть черезъ наше село безперестанно рѣжно-
раки коллектанты, якъ настояца вандрѣвка народѣвъ, то на церкви то кляшторы,
охоронки и бурсы, однакъ мы голоднѣй голодного понимаемъ, и кармагъ нашъ хотъ
порожнѣй и сердце наше стоить имъ всегда отворомъ.

Поратуйте! просимъ, Впр. и Веч. Отче тыхъ 57 нужденныхъ газдѣвъ-
селянъ, перейшовшихъ вже пробу огневу, поратуйте! зъ фондѣвъ Вашои Церкви
якимъ хотяи бы и найскромнѣйшимъ даткомъ тыхъ вѣрныхъ до гробовой дошки
сынѣвъ Церкви своей и своему обряду святому, най бы собѣ церковцю яко тако
зреставровали, молитвы ихъ будутъ неустаючѣй передъ престоломъ Всевышняго за
всѣхъ жертводателѣвъ а Отець Небесный воздасть сторицею и за найменьшу лепту.
Вѣдъ гр. кат. комитету парохіяльного: Орестъ Паппъ, приходникъ и председа-
тель, Николай Лецишинъ, провѣзоръ; Чапранъ Теодоръ, Чапранъ Андрей, члены
комитета.“

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 25. Серпня 1902.

Ч. 4493. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 6. Листопада 1902 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующій парохіи.

1. Ветлина наданія приватного дек. Балигородского.
2. Горянка " " " "
3. Криве ад Тѣсна " " "
4. Лопыка наданія приватного " "
5. Рябе право патрона почивае " "
6. Гнида, наданія приватного, дек. Высочаньского.
7. Ростайне " " " Дукляньского.
8. Диѣстриць дубовый, право патрона почивае, дек. Жукотыньского.
9. Береги гóрній, наданія приватного, дек. Затварницкого.
10. Кречовичи, наданія приватного, дек. Канчуцкого.
11. Михалевичи " " " Комарянського.
12. Близянка, право патрона почивае, дек. Коросиньского.
13. Чорнорьки наданія приватного, дек. "
14. Креѡвъ, " " дек. Лѣского.
15. Берестъ, ц. к. наданія дек. Мушиньского.
16. Клоковичи, наданія приватного, дек. Нижанкѡвского.
17. Крамарѡвка, " " " Порохницкого.
18. Нижанковичи " " " Нижанкѡвского.
19. Вѡльки мазовецкї, наданія приватно́го, дек. Потелицкого.
20. Свидникъ, наданія приватного, дек. Старосамбѡрского.
21. Явѡрникъ " " " Яелиского.
22. Ясель " " " "
23. Доброгостѡвъ, ц. к. наданія, дек. Дрогобыцкого.
24. Смолань, наданія приватного, дек. Любачѡвского.

Речинець розумѣея въ той способѣ, що поданія до дня 6. листопада мають бути зъ дотычныхъ урядѡвъ деканальныхъ предложенїи Еп. Консесторїи.

Поданія, котрїбы по 6. листопада с. р тутъ вѡйшли, будуть зверненїи безуспѣшно.

Вѡдъ Еп. гр. кат. Консесторїи

Перемышль 28. Серпня 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.
О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳкъ 1902.

Выдано 9. Вересня

Ч. VIII.

Ч. 46.

Ч. 368/орд. Листъ пастырскій Высокопреосв. Митрополита о св. Конгрегаціи de Propaganda Fide и положенію Церкви нашей въ Америцѣ.

Высокопреосвященный Митрополитъ Киръ Андрей гр. Шенцицкій выдаетъ листъ пастырскій слѣдующій:

АНДРЕЙ ГРАФЪ ШЕНЦИЦКІЙ

Митрополитъ Галицкій

Всечестному духовенству епархій

Миръ о Господѣ и Архіерейске благословеніе!

Въ послѣднихъ часахъ справа нашихъ выходивъ въ Америцѣ голосно и горячо обговаривана на соборчикахъ и по часописяхъ, а не досить всесторонно познана, занековила загальне мнѣне нашего духовенства и легко могла выкликати небезпечне зражене до Престола Апостольского.

Се дѣло тѣсно звязане зъ другимъ, а то зъ дѣломъ подчиненія справъ нашей церковной провинціи подъ Конгрегацію для Розширенія вѣры.

Подошено сумнівъ, чи Конгрегація Розширення вѣры есть вѣдповѣднымъ речникомъ нашихъ справъ перѣдъ Престоломъ Апостольскимъ. Жадано вѣдъ мене, щобы я старавъ ся въ Римѣ о безпосредне подчинене нашей церковной провинціи подѣ власть Святѣйшого Отця, зъ усуненемъ Пропаганды, подошено постулять утвореня новыхъ рускихъ епископствъ въ Америцѣ.

Рухъ сей у насъ стоявъ въ звязи зъ аналогичнымъ рухомъ въ пѣвнѣчнѣй Америцѣ, котрого головнымъ епизодомъ було вѣче въ Гаррисбургъ въ Пенсильваніи зъ дня 26. марта с. р., на котромъ кѣлькокохъ нашихъ священниковъ поддало подѣ розвагу зѣбраня вѣрныхъ догматы непомильности и супримаціи Папы Римского.

Очевидно нѣхто у насъ не хотѣвъ въ найменшѣй мѣрѣ ухибити найвыснѣй повазѣ Намѣстника Христоваго, котрый намъ такъ часто дававъ доказы своей жичливости и вѣтцѣвской любви, що вѣе версты нашей еуспѣльности справедливо окружають его особу неменше якъ его Престоль правдивымъ довѣремъ, великою преданностію и сынѣвскою любовію. Була однакъ въ томъ постулять якась критика не оправдана и понятя не оперте на фактичнѣмъ станѣ рѣчи.

Бажаючи успокоити загальне мнѣне и усунути можливі а безпѣдставніи упередженя, забираю голосъ, щобы сѣ справы пояснити, бо знаю, що выстарчити справу выяснити, щобы успокоити умы.

Передовѣмъ противъствалене подчиненя подѣ Пропаганду и безпосредной юрисдикційной залежности вѣдъ Папы, есть канонично хибне.

Пропаганда сама черезъ себе не мае жадной юрисдикціи, есть для справъ восточной Церкви и для многихъ провинцій Церкви западной тымъ, чимъ инші Конгрегаціи для справъ нашихъ провинцій, менше бѣльше тымъ, чимъ есть у насъ коненсторія для епископа. Нема въ Церквѣ такой безпосредной залежности вѣдъ Папы, щобы справы якось провинціи, чи епархіи не були Папѣ реферованіи черезъ який Конгрегаціи, взглядно черезъ секретарѣвъ або референтѣвъ въ кождѣй зъ нихъ.

Въ найлѣпнѣмъ разѣ проте можна бы говорити о трактованю и реферованю нашихъ справъ въ Римѣ черезъ инші Конгрегаціи, а не черезъ Конгрегацію розширення вѣры. Жадане вправдѣ досить смѣле, при застереженю однакъ всякого послуху вишного Апостольскому Престолови, можливе въ формѣ просьбы предложеной Папѣ черезъ епископаты. Пытане лишъ, чи така змѣна була бы практичною и чи не натрафила бы на великіи трудности?

Для обрядѣвъ восточныхъ и для ихъ вѣдрубной дисциплины и права церковного, треба въ Римѣ вѣдрубного трактованя. Справы бѣльшой части епархіи латиньскихъ належать до круга дѣланя не одной а кѣлькокохъ Конгрегаціи пѣсля предмету

И такъ справы дисциплины и справы карній, котріи вѣдносятся до вѣры, або мають зъ нею звязъ належать до Инквизиціи (S. Officium vel Romana et Universalis Inquisitio). Цензурованное книжокъ до Индексу (S. Cong. Indicis.) Аутенти-

ше толковане рѣшень Собора Тридентского до Конгрегаціи того Собора (S. C. Concilii Tridentini interpretum). Возможніи споры або справы епископѣвъ мѣжь собою мѣжь епископами а монахами и мѣжь монахами и все справы чинѣвъ и регулярныхъ Конгрегаціи, належать до Кон. Епископѣвъ и Законникѣвъ (S. Congt. Episcoporum et Regularium). Все справы літургічній, канонізаціи, и беатифікаціи святыхъ до Кон. обрядѣвъ (S. Rit. Congr.) Надаванне вѣдпуствѣвъ, стверджованне автентичности мощей святыхъ належить до Кон. вѣдпуствѣвъ (S. Cong. Indulgentiarum et Reliquiarum).

Справы політичній, конкордаты, надзвычайній пертракціи зъ державами належать до т. з. Congr. Super negotiis Ecclesiae extra ordinariis.

Крѣмъ тыхъ конгрегаціи суть еще трибуналы, черезъ котри Святѣйшій Отець выковуе свою власть: Датарія, Пенітенціарія.

Суть еще рѣжній комісії кардиналѣвъ, а мѣжь иншими одна для сполученя церквей восточныхъ (Commissione Pontificia per la riunione delle chiese dissidenti). Есть еще т. з. S. Congr. Consistoriale, Visita Apostolica, есть спеціальна конгрегація для синодѣвъ провинціальныхъ (per la revisione dei concili provinciali presa dalla S. Cong. de Concilio), особна Cong. т. з. Residentia dei Vescovi. Immunita Ecclesiastica, Cerimoniale, Disciplina Regolare и ще кѣлька иншихъ котрыхъ обемъ дѣлания обнимае лишь Италию або мѣсто Римъ.

Не згадую вже о Секретаріатъ Стану и о Римскѣй Ротѣ (Rota Romana).

Есть въ кѣнци Конгрегація Пропаганды, котра заступае для краевъ міеіи, все прочіи конгрегаціи, и самостійна, вѣдъ тымъ самымъ префектомъ „Propaganda pro negotiis rituum orientalium“ занимае ся справами всехъ церквей восточныхъ. Декотри представляе сама Папъ, иншіи вѣдступает властивымъ конгрегаціямъ, або до ихъ рѣшеня засягае ихъ рады.

Бажаючи протѣ, щоби нашій справы не переходили черезъ Конгрегацію Пропаганды треба бы жадати утвореня особного вѣддѣлу при кождѣи зъ тыхъ Конгрегаціи, або наразити ся на те, що не одна справа буде рѣшена безъ увзглядненя вѣдрубносен нашего обряду и дисциплины.

Що утворенне при кождѣи Конгрегаціи мѣсяця особного референта для нашихъ будь що будь не дуже численныхъ справъ натрафляло бы на многіи трудности, а приносило бы мало хѣсна, се рѣчь правдоподобна, пытанне протѣ, чи не можна лишаючи ся при дотеперѣшнѣмъ вѣдѣ трѣхъ столѣтій треваючѣмъ станѣ зъ меншими трудностями старати ся и просити о усуненне того, що выдае ся або есть не практичнымъ. Треба протѣ опредѣлити, що въ тѣмъ дотеперѣшнѣмъ станѣ выдае ся непрактичнымъ.

Першій и найважнѣйшій взглядъ, котрый мнѣнемъ декотрыхъ промавливать бы за иншимъ унормованемъ справы есть сама назва Конгрегаціи. Выдае ся имъ, що самъ фактъ вѣдданя справъ нашего Церкви вѣдъ Конгрегацію для розширеня

вѣри мѣститъ въ собѣ якъ бы прилучене, що мѣжъ нами потреба розширени вѣры, що проте мы не досить правовѣрными католиками.

Доси нѣкому на гадку не приходило такъ толковати справу и жадному анѣ зъ епископѣвъ, анѣ священникѣвъ, анѣ вѣрныхъ маючихъ вѣдосини зъ Пропагандою не снло ся нѣколи, щобы хтонебудь пѣдозрѣвавъ ихъ о бракъ правовѣрности. Кождый розумѣвъ, що придѣлене его справъ до сей Конгрегаціи сестъ власне повнымъ чести признаемъ, що вѣнъ якъ разъ належить до загально-церковного дѣла розширени вѣры.

Вѣдъ вѣкѣвъ мы Русины були зъ того гордыми, що черезъ насъ мала вѣра розширити ся на цѣлый востокъ и великїи Папы зъ радостю и зъ похвалою для Русинѣвъ выражали надю, що черезъ насъ Русинѣвъ католикѣвъ наверне си цѣлый, католицкїи востокъ.

Положене вѣдъ того часу не змѣнило ся, мы теперь не меньше, якъ передъ вѣками можемо тымъ хвалити ся, що въ Христовѣй Церквѣ розсѣянои по цѣломъ свѣтѣ, мы бѣльше, якъ веѣ прочїи народы зъ природы рѣчи, зъ конечности положени и зъ щирого пересвѣдченя стоимо близько дѣла розширени вѣры.

Мимо тыхъ такъ милыхъ для насъ и такъ почесныхъ вѣспомненъ та вязѣвъ, можна бы однакъ для взглядѣвъ бѣльше рѣчевыхъ бажати, щобы не сесе, а инша Конгрегаціи обняла рефероване нашихъ справъ Святѣйшому Отцю.

Щобы зъ цѣлого положени ясно здати собѣ справу, потреба зрозумѣти, якїи справы нашої церковной провинціи опирають ся о Римъ и якїи зъ нихъ переходять черезъ Конгрегацію Пропаганды.

Першою справою: Прекопизаціи митрополита. Епископа перемыскаго и епископа станиславскаго прекопизуе митрополитъ. Римъ проте въ тыхъ справахъ о стѣлько лишь має голосъ, о скѣлько министерство порозумѣває ся зъ Нунціатурою, взглядно зъ Секретаріатомъ Стану. Прекопизаціи же митрополита, якъ не меньше передвступни пертрактаціи передъ номінаціею переходять черезъ Секретаріатъ Стану и Конгрегацію консисторску. Пропаганда о тыхъ пертрактаціяхъ навѣтъ не знае.

Другїи справы, въ якихъ до Риму вѣдносимо ся, суть декотрїи досить рѣдкїи справы супружескїи и прошеня о вѣдпусты.

Въ справахъ супружескихъ мы могли бы вѣдносити ся до Нунціатуры, до Датарїи або до Пенітенціарїи, (такъ робимо, коли иде о т. з. facultas triennales); а якъ того звичайно не робимо, то лишень для того, бо дѣловодство канцелярїи Пропаганды веѣ тїи справы такъ точно и скоро та все прихильно залагоджуе, що нѣколи не вѣдчуваемо жадной потребности бажати въ томъ напрямѣ найменшой змѣны. Подѣбно и тогда, коли иде о отримане вѣдпусту для якогось Церкви, о котрой можна бы просити и черезъ Конгрегацію вѣдпустѣвъ.

Я не памятаю вѣдмовной або дуже спѣзеной вѣдповѣди. Веѣ тїи справы супружескїи и вѣдпустѣвъ отримуюемо безъ всякихъ оплатъ. Звичай однакъ церковный

жадає, зложені милостині на якесь добре діло. Таксы же канцелярійні въ Дотарію, Конгрегаціи вѣдустѣи и іншихъ суть досыть значні, бо и дѣловодство въ Пронагандѣ простіе и коротіе. Не менше безплатно отримуемо черезъ Конгрегацію Пронаганды грамоты на вѣдличія, котрі черезъ инші Конгрегаціи, сполучені суть зъ значными таксами канцелярійными и зъ довшимъ неразъ дѣловодствомъ.

Линають ся проте справи обрядові и справи натуры чистѣ літургичной або дисциплінарной, якъ справи переходу зъ одного обряду на другій.

Справи літургичні рѣшає въ послѣднихъ лѣтахъ Синодъ провінціональній, змѣняючи зъ широкою автономією много старихъ практикъ на користь чистоты восточного обряду.

Вѣдъ пятнацяти лѣтъ Конгрегація не выдавала ані одного розпорядженія въ справахъ літургичныхъ. Не вийшло ані одно рѣшене, котре хочъ зъ далека могло бы робити вражене, що хто небудь въ Пронагандѣ не жичливо вѣдносивъ ся до нашихъ справъ. Загальній напрямъ бувъ радше противній. Вѣдрубности, котрыми наша провінція вѣдступила вѣдъ первѣстного восточного типу выдавали ся въ Римѣ непотрѣбными латинізаціями, котрі Римъ толеровавъ не радо, а що до рѣшень собору Замойского, то ті зѣстали вправдѣ апробовані, але лишъ на усильну просьбу самихъ Русинѣвъ.

Зворотъ до типу бѣльше восточного инаугурованій Синодомъ живѣскимъ знайшовъ въ Римѣ симпатичній и сердечній привѣтъ, и въ кождѣй справѣ въ Римѣ бѣльше якъ у насъ и помѣжь нами дбають о те, щобъ мы, якъ найбѣльше держали ся обряду восточного.

Справа переходу зъ обряду на обрядъ лишъ тогда приходить до рѣшенія св. Отця на пѣдставѣ представленія Пронаганды, коли ординаріяты обохъ обрядѣвъ свое мѣнене выскажуть. Въ разѣ суперечного мѣненія обохъ ординаріятѣвъ рѣшає очевидно Пана, але кождому зъ епископѣвъ вѣльно и лично справу свою поперти а свентуально мати може бѣльшій впливъ.

Наша нещаєна доля хотѣла, щобъ справа Тучапъ, неfortunно для насъ закончена, рѣшала ся въ часъ хоробы епископа перемыского.

Официально справа переходу зъ одного обряду на другій рѣшає ся все пѣсля конкордіи и якъ не можемо нѣчого бѣльше жадати якъ, чтобы право церковне було въ тѣмъ взглядѣ выконане, такъ и самі до того права мусимо прилигнути зъ безвзглядною улеглостію и точностію. Не малого однакъ значенія въ подобныхъ справахъ есть не официальная, а часомъ и не легальная воля сторѣнѣвъ, котрі въ тѣмъ взглядѣ не уважають на право церковне.

До волѣ захованія права церковного мы не можемо людей змунати, можемо однакъ впливати на нихъ всѣми способами, якими Христѣсъ на душѣ людскій впливає.

При усилюй, а Божой нашой праць, легко намъ буде нашихъ вѣрныхъ такъ до Церкви привязати, щобъ мы не мали причины боятися ихъ вѣдштушени вѣдъ обряду.

Великолюбіе нашего богослужени, краса нашего церковного спѣву, все то само собою людей до Церкви привязуе, очевидно тогда, коли въ томъ богослужени и въ томъ спѣвѣ все достроене до его новаги и красы. Якъ до того пристуитъ рениа праця душпастверска при богослуженихъ и въ сповѣдальници, старанно приготавливаній и повній Христового духа проповѣди, иѣколи не заедбана катихизація и вѣдѣвса опѣка душпастверя надъ всѣми его вѣрными, будемо могли на певно числити, що нашій вѣрній привяжуть ся до насъ. Зъ самой природы рѣчи праця душпастверска повята въ широкомъ значеню праць и любви Христовой навязуе помѣжь священниками а вѣрными, вручеными его опѣцѣ, звязи такъ сердечною любви и довѣря, що тѣ звязи стають сильнѣйшими вѣдъ приписовѣ права церковного.

Зъ того всего слѣдуе, що зѣ взгляду на нашій справы галицкїи не маемо причины старати ся о яку небудь змѣну, що до ихъ трактованя въ Римѣ.

Друга однакъ справа есть тѣсно звязана зъ першою. Тою справою, котра, зъ немалымъ непокоємъ занимае всѣхъ, се справа нашихъ выходцѣвъ въ Америцѣ.

Вже вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ однодушно бажаемо и стараемо ся о те, щобы могли бути утворенїи въ Америцѣ вѣдрубнїи викарииты, а зъ часомъ епископства.

Для чого однакъ якъ разъ сего року взросло занепокосне сего, не семъ въ силѣ собѣ вытолкувати, бо не думаю, щобы на загальне мнѣне мѣжь духовенствомъ въ той справѣ могли вплинути голоса помѣщенїи въ декотрыхъ часонскахъ американьскихъ, котріи вже вѣдъ давна заняли становиско впрость вороже для Церкви и вѣры. То певно, що вѣдъ лѣтъ не було хвилѣ, въ котрой бы ся справа лучше стояла, якъ въ томъ роцѣ.

Поминаючи вже успѣшну и обильну працю нашего мисїонаря высланого мною тому рѣкъ до Канады, де доси не було жадного руского священника, зроблено сего року пернїи крокъ напередъ въ справѣ унормованя вѣдноснѣвъ нашего американьской Церкви черезъ рѣшене, що всѣми справами Церквей рускихъ въ Канадѣ и въ Сполученыхъ Державахъ мають заняти ся особнїи до Америки выслани визитаторы.

Въ порозумѣню Престола Апостольского зъ правительствомъ австрійскимъ, котре було речникомъ сєи справы есть назначенїи для Канады визитаторъ зъ нашей церковной провинциї, а для Сполученыхъ Державъ священникъ зъ одной зъ епархїи угорскихъ.

Для насъ було бы рѣшучо лѣшше, якъ бы визитаторомъ въ Сполученыхъ Державахъ бувъ зѣоставъ оденъ зъ нашихъ священникѣвъ; коли однакъ зважитъ ся, що рускихъ священникѣвъ въ Америцѣ есть 49, а зъ того 12 зъ Галичины а 37 зъ Угорщины, не можна дивовати ся, що стало ся такъ, якъ стало ся. Голосъ

Угорціны въ нашій монархіи єсть якъ звѣсно дуже важнымъ.

Принципъ же, на котрѣмъ опираємо ся, въ взглядахъ гієрархичныхъ єсть очевидно не рѣжниця народностей, а рѣжниця обрядѣвъ. Зрештою Русинѣвъ угорскихъ и насъ дѣлитъ не народнѣсть, а лишъ понятє той самои народности.

Хотяй назначеный визитаторъ єсть угорскимъ русиномъ, и для того могли бы єго наші священники въ Америцѣмъ пѣдозрѣвати о тенденціи мадяризованя нашихъ людей, не мають однакъ найменьшой причины пѣдозрѣвати го о тенденціи латинизаціи. Але и тенденція мадяризованя въ Америцѣмъ не єсть страшна, бо и мадырскі русины на грунтѣ американьскѣмъ отрясають ся зъ пливѣвъ мадырскихъ и стають бѣльше Славянами.

Дорога, котрую мы могли бы зъ часомъ дѣйти до самостѣйного епископства, була бы якъ разъ заховати звязъ зъ теперѣшнимъ визитаторомъ и старати ся ужити єго вилыву для пѣднесєня нашихъ справъ въ Америцѣмъ. Бо того по нѣмъ надѣємо ся, що буде рѣшучимъ речникомъ всѣхъ справъ нашего обряду, якъ въ загалѣ всѣ рускі священники на Угорцинѣмъ дѣбають о обрядѣ певно не менше якъ мы.

Горстка нашихъ священникѣвъ въ Америцѣмъ поступила инакше, на скликанѣмъ вѣчу всенароднѣмъ пѣдали способомъ зовѣмъ не церковнымъ пѣдъ загалну дискусію народа пытаня, чи наші люди въ Америцѣмъ мають узнавати, чи нѣ, догматы вѣры католицкои що до непогрѣшимости и супремации Папы Римского. При дискусіи выражали ся, якъ довѣдуємо ся зъ справозданъ Свободы, въ способѣ такъ обѣжающей Престоль Апостольскій, що выражно оказали тенденціи ереси и ехизмы и духа протестантского.

Може не спостерегли ся, що такимъ способомъ поступованя всѣ участники вѣча або екекомуниковаіи *ipso facto* на пѣдетавѣ уступу 20 буллѣ Apostolicae Sedis, або найменьше техничнымъ выраженемъ каноничнымъ, стали *Suspecti de haeresi*. Зачуваю, що се ихъ поступованє, котрымъ дали велике згѣршенє вѣрному народови єсть лишъ полѣтичнымъ маневромъ, котрого цѣль мали бы бути змусити Престоль Апостольскій до даня того, чого бажають.

Єсли такъ єсть, то такой маневръ треба означити за маневръ въ высокѣмъ степені небезпечный, и говорячи по людски незручный и компромитуючий справу, вже и такъ въ загалной опіиіи досить скомпромитовану.

Теперь справа утворєня самостѣйного епископства може легко предетавити ся справою кѣлькохъ непевныхъ що до вѣры и несоветныхъ священникѣвъ.

Можна лишъ жалувати, що справа погѣршена черезъ поступованє нашихъ людей була кѣлька разѣвъ скомпромитована.

Тѣ, що хоть троха займають ся справами нашихъ выходѣвѣвъ знаютъ о фактахъ, котрыхъ не хочу прилюдно пѣдносити, бо занадто єуть сумній и занадто великій вєстьдѣ роблять намъ всѣмъ.

Думаю що не потреба доказувати, якъ въ такої справѣ безсовѣстне по-
ступоване хотий одного може зробити неприхильнимъ до нашої справи представи-
телей Церкви католицкою въ Америцѣ. А ихъ мнѣне не може не мати великого
значеня у Престола Апостольского.

Наше положене стало ся теперъ незвычайно трудне, бо видае ся, що на-
вѣтъ въ разѣ, якъ бы Престоль Апостольскій згодивъ ся на нашѣ просьбы, могли
бы нашѣ люде для взглядѣвъ особистыхъ не слухати и руского епископа въ Америцѣ.

Такъ то въ цѣлѣй тої справѣ на жаль мусимо признати прилюдно, що за-
винили нашѣ люде, а ту вину складати на Конгрегацію розширення вѣры, чи на
епископѣвъ латиньскихъ въ Америцѣ, якъ многи роблять, есть що найменше легко-
душнымъ судженемъ о справѣ, котрой ся не знае.

Такъ стоить справа утвореня въ Америцѣ руского епископства.

Що до евентуальной латинизації нашихъ людей, мѣсцева власть церковна,
якъ не менше Римъ, тримае ся обовязуючихъ у насъ приписѣвъ Конкордіи.

Въ одной лини епархїи а именно въ Куритибскѣй, тѣ постановы зѣстали
троха змодификованї.

Вѣдновѣдаючи на запитане епископа Куритибского Иосифа „da Camargo
у Barros“, префектъ Конгрегації дия 1/IX. 1899. писавъ :

Coria. Roma 1 Septembrio 1899. Illme ac Rme Domine! Haec S. Con-
gregatio in generalibus comitiis habitis die 18. Augusti p. elapsi subiecit exami-
ni dubia ab Amplitudine Tua proposita per epistolam diei 20 Maii p. c. quoad
prolem nascituram ex matrimoniis mixti ritus est quoad veniam impertratam pro
sacerdotibus graeco-ruthenis administrandi Sacramenta fidelibus latinis istius
dioeceseos.

Itaque Emi Patres respondendum consuerunt :

Ad I^{um} Curandum est, ut ante matrimonii celebrationem sponsi inter se
convenient de universa prole educanda in ritu, qui proprius est Ecclesiarum Bra-
siliae, id est in latino ritu. Quodsi id nupturientibus non placuerit, proles educa-
da erit in ritu parentum juxta sexum ita, ut mares sequantur ritum patris, fo-
eminae ritum matris.

Ad II. Affirmative in casibus necessitatis et gravis difficultatis, in qui-
bus servandae erunt sequentes instructiones.

a) Quoad baptismum, sacerdotes rutheno-catholici proli ad latinum ritum
spectanti poterunt administrare sacramentum baptismi utentes Rituali sui ritus.
Baptismus vero in hisce rerum adiunctis collatus nullo modo ritus mutationem
involvit, neque ad huiusmodi mutationem ullum praetextum praebere poterit.
Actus autem baptismi his in casibus collati inscribatur in libro separato pro ba-
ptismate prolium alterius ritus atque in eo adnotetur, quod baptisata proles ad

бышли до Америки не на те, щобы ужити свободы, и втечи передъ всякою властію, але людей, що були бы готови и жите посвятити для спасеня душъ Христовыхъ.

Я увѣренный, що такихъ людей найдемо помѣжь нашимъ духовенствомъ, такихъ людей доброй волѣ и щирои працѣ завываю до сеп трудной але и важной мисии, упереджаю однакъ, що заки згоджу ся на выслане мисіонара, мушу пересвѣдчити ся о его способноети до мисии; тожь мушу го выставити на пробу и дойти до пересвѣдченя, що зъ его мисии будуть люде мати хосенъ, що буде ихъ провадити до вѣчного спасеня и не буде имъ давати згѣршеня, що зможе оперти ся загальнымъ покусамъ и не буде встыдати ся Євангелія Христоваго.

Писано у Львовѣ дня 7 — 20/VIII.

† АНДРЕЙ,
Митрополитъ,

Повысній листъ пастирскій подае ся до вѣдомости Веч. снар. Духовенства и поручае ся, щобы Веч. ОО. Настоятель декапатѣвъ зарядили вѣдчитанс того посланя на найблизніомъ соборчику деканальномъ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемишль, дня 1. Вересня 1902.

† Константинъ
Епископъ.

Ч. 47.

Ч. 4417. Веч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить вѣдъ днемъ 22. Серпня 1902 Ч. 251 слѣдуюче:

Станъ касы вдов. сирот. Института.

за часъ вѣдъ 1. Цвѣтня до 30. Червня 1902.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣны паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣны паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
Переносъ . . .	4617	29	358920	—	1) Переносъ . . . всего . . .	—	—	—	—
За требники бл. п. Григорія Шаш- кевича	6	—	—	—		—	—	—	—
всего . . .	4623	29	358920	—		—	—	—	—
розходъ . . .	—	—	—	—		—	—	—	—
остае . . .	4623	29	358920	—		—	—	—	—

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	7071	49	1. Переносъ	3660	80
2. Волошинскій Василій	45	—	2. Кордасовичъ Олимпій за		
3. Полошиновичъ Володим.	40	—	р. 1900—1901	252	—
4. Сапрунъ Стефанъ	80	—	всего	3912	80
5. Вахлянинъ Игнатій	20	—			
6. Брыкъ Алексѣй	60	—			
7. Деканатъ Яворѣвскій	80	—			
именно зложили по 20 Кор.					
Всч. ОО. Л. Яремкевичъ,					
Ал. Струсевичъ, Вол. Попель и Юл. Яремкевичъ					
8. Федоровичъ Ставиславъ	50	—			
всего	7446	49			
розходъ	3912	80			
Остат.	3533	69			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	25753	07	11. Киричинскій Стефанъ	40	—
2. Борисъ Симеонъ	40	—	12. Деканатъ Высочанскій	60	—
3. Виницкій Юсефъ	40	—	именно зложили по 20 к.		
4. Федевъ Юанъ	40	—	Всч. ОО. Е. Гомза, М. Антоневичъ и М. Прухницкій		
5. Сепета Юанъ	40	—	13. Мельникъ Артемій	40	—
6. Сапрунъ Стефанъ	40	—	14. Деканатъ Львскій	178	—
7. Деканатъ Комарнинскій	260	—	именно зложили по 20 к.		
именно зложили по 20 к.			Всч. ОО. І. Бѣрецкій, Гр. Макарь, Ю. Полошиновичъ, Д. Чертежинскій, Л. Сембратовичъ и І. Тонаринскій, А. Венгриновичъ зложивъ 28 к. и М. Шатинскій 10 к.		
Всч. ОО. С. Чижовичъ, К. Гермакъ, В. Петрикъ, А. Савицкій, Каламунецкій, Л. Заградникъ, П. Гарасимчукъ, А. Косоницкій, С. Онвикевичъ, М. Стецевъ и Р. Стецевъ.			15. Деканатъ Старосамбѣрскій	40	—
8. Деканатъ Перемыско-Загородекій	120	—	именно зложили по 20 к.		
именно зложили по 20 к.			Всч. ОО. И. Ильвицкій и Е. Кушнѣръ		
Всч. ОО. В. Залескій, О. Сиротынскій, М. Шведицкій, М. Косоноцкій, А. Макарь и Е. Мендильскій			16. Деканатъ Сокальскій	100	—
9. Дуркотъ Александръ	40	—	именно зложили по 20 к.		
10. $\frac{9}{10}$ вѣдь Банку гипотечного	1127	50	Всч. ОО. М. Миколаевичъ, С. Лонцкій, І. Матвѣль, І. Головка и О. Чеховичъ		

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	е.		Кор.	е.
17. Деканатъ Ярославскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. І. Брылинскій, О. Гнатишакъ, П. Годо- ванскій, І. Гомза, К. До- брянскій, Й. Заремба, І. Косоноцкій, А. Лебедовичъ, І. Накловичъ, Р. Пасъчинь- скій, Ф. Подолинскій, Гр. Сприсъ, І. Станчакъ, Д. Ухнятъ и І. Шумелда.	300		именно зложили по 20 к. Всч. ОО. І. Дуцько, Н. Осмѣловскій, В. Пленке- вичъ, А. Колначкевичъ, Ю Манастирскій, Н. Домниц- кій, І. Гисовскій, В. Бо- ровецъ, А. Фолісъ, І. Ре- шетило, Е. Горницкій и В. Демчукъ, О. І. Гавришке- вичъ зложили 28 к.		
18. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. К. Ясеницкій, М. Ладжинскій, Е. Касю- ракъ, М. Ростовичъ, С. Ло- мицкій, І. Кузьмакъ, В. Чайковскій, В. Гукевичъ, В. Устѣиновскій, П. Сту- качъ, Ю. Вендзловичъ, І. Иванусъвъ и В. Ключа.	260		25. Корчинскій Яковъ 26. Леонтовичъ Адригъ 27. Давидовичъ Емиліанъ 28. Левъ Михайль 29. Деканатъ Олещицкій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. С. Кузьматъц- кій, М. Венгриновичъ, А. Мокрицкій и К. Павловскій.	20	20
19. Деканатъ Ольховецкій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Р. Чайковскій, В. Дуркотъ, М. Лазори- шакъ, В. Заяць и А. Бар- новичъ, О. І. Гамерекій зложили 100 к.	200		30. „Ризниця“ въ Самборъ 31. Менцинскій Емиліанъ 32. Деканатъ Горожанскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. К. Билинскій, Т. Сапрунъ, М. Заяць, А. Баѣинскій, І. Скобельскій І. Филиновичъ, М. Раств- вецкій, В. Рыхлевскій, І. Гумецкій и М. Матков- скій, О. С. Дибстрянскій зложили 28 к.	440	20
20. Тустановскій Петро	60		33. Деканатъ Дуклянскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. М. Вербицкій, Ф. Кисѣловскій, З. Чес- нокъ, К. Копиетянскій, Е. Давидовичъ, Ю. Дур- котъ, І. Мышковскій, Н. Феленчакъ, С. Тарновичъ Д. Пирогъ, І. Паестернакъ, К. Коцьловскій, М. Юр- чакевичъ, М. Дуркотъ, І. Пелеховичъ и П. Каламу- нецкій.	228	320
21. Бачинскій Володимиръ	20		34. Билинскій Емиліанъ	20	
22. Деканатъ Жовковскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. С. Алексевичъ, В. Породко, І. Долошицкій А. Тимкевичъ, И. Савчакъ, А. Яремкевичъ, А. Сѣн- кевичъ, М. Сапрунъ, Ю. Гумецкій, А. Саноцкій, В. Решетилловичъ и А. Вихань- скій.	240		35. Деканатъ Куликѣвскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Т. Козакъ, Т. Мусъѣ, К. Грушкевичъ, І.	180	180
23. Деканатъ Мостискій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. В. Ясеницкій, М. Ольшанскій, І. Чер- кавскій, Гр. Клиппъ, Н. Се- нета, І. Паппъ и І. Тихо- вичъ, О. М. Боднаръ зло- жили 40 к.	180				
24. Деканатъ Потелицкій	268				

П О В Т О Р Е Н Ё :

Дня 30. червня 1902 має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный .	готѣвка	4623 К. 29 с., цѣнный папери	358920 К. — с.
II. „ резервный	„	3533 „ 69 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	7761 „ 73 „ „ „	— К. — с.
Всего готѣвкою .		15918 К. 71 с., ц. паперами	358920 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справоздана найдено въ касѣ :

I. въ цѣнныхъ паперахъ :			358920 К. с.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39.426		97 К. 61 с.
2. „ „ „ „Вѣры”	„ „ 810		10538 К. 68 с.
3. „ „ „ „Вѣры,,	„ „ 893		4600 К. — с.
4. готовыми			682 К. 42 с.
		разомъ	15918 К. 71 с.

М. Подолинскій,
предѣдатель.

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Конко,
кассиръ.

ХРОНИКА.

Въ провозицію принятї:

- Ч. 3587. На парохію Яко́въ старый дек. Яворовского: 1. Кравичъ Викторъ, 2. Гумецкій Кор., 3. Маковей Ілія, 4. Курило Вас., 5. Пегребецкій Юліянь, 6. Яремкевичъ Юліянь, 7. Пясецкій Левъ, 8. Лучечко Петро, 11. Левъ Михайль.
- Ч. 3575. На парохію Яворецъ дек. Балигородского: 1. Густановскій Лонгінъ, 2. Ломницькій Сава.
- Ч. 3594. На парохію Арламовска воля дек. Мостиского: 1. Попель Волод., 2. Маковей Ілія, 3. Курило Вас., 4. Хиликъ Авт., 5. Хоминьскій Евгенийъ, 6. Папъ Орестъ, 7. Тиховичъ Іосифъ, 8. Набакъ Левъ.

- Ч. 3581. На парохію Мацьковичи дек. Перемисько-Загород: 1. Гумецкій Кор., 2. Созанській Іоанъ, 3. Левицкій Волод мол., 4. Дорошъ Тимотей, 5. Весоловекій Ант., 6. Вишицкій Корнелій, 7. Курило Вас., 8. Хомицкій Теоф., 9. Гумецкій Алек., 10. Хомицькій Евгений, 11. Бованко Атан., 12. Паппъ Орестъ, 13. Кмицикевичъ Стефанъ, 14. Ольшанській Іоанъ, 15. Подлинецкій Петръ, 16. Тустановській Лонгінъ, 17. Федевичъ Емиль, 18. Товарицкій Іоанъ, 19. Клишъ Вас., 20. Хилякъ Ант., 21. Сиротинській Орестъ, 22. Набакъ Левъ, 23. Гнатышакъ Орестъ, 24. Тиховичъ Іосифъ.
- Ч. 3591. На парохію Лужокъ дѣльний дек. Мокрянського: 1. Негребецкій Юліанъ, 2. Коцюба Алекс., 3. Яхно Яковъ, 4. Чишовичъ Сімонъ, 5. Юзьвякъ Михаилъ (стар.)
- Ч. 4468. На парохію Любичъ дек. Яворѣвского: 1. Макарь Григ., 2. Кузьмакъ Мих., 3. Негребецкій Юліанъ, 4. Сыкевичъ Алек., 5. Гойдышъ Володим.

Презенты получили:

- Ч. 3695. О. Сорокевичъ Іоанъ на Ждыню дек. Бѣцкого.
- „ 3856. „ Давидовичъ Ем. на Тартакѣвъ дек. Сокальського.
- „ 3890. „ Попель Володимиръ на Арламовску Волю дек. Мостиского.
- „ 3932. „ Чишовичъ Сімонъ на Лужокъ дѣльний дек. Мокрянського.
- „ 3800. „ Русинякъ Іоанъ на Королеву руску дек. Мушинського.
- „ 3931. „ Кмицикевичъ Викторъ на Короликъ вел. дек. Ясливского (по причинѣ замѣны).
- „ 4176. „ Копытинській Іосифъ на Лежайскъ дек. Кангуцкого (по причинѣ зам.)
- „ 2092. „ Турянській Михаилъ на Городище дек. Мокрянського.
- „ 4311. „ Иваницкій Григорій на Олешницку Волю дек. Олешницкого.
- „ 4344. „ Калужняцкій Іоанъ на Загоре дек. Ольховецкого.
- „ 4360. „ Тустановичъ Петръ на Лубну дек. Бирчаньського.
- „ 4475. „ Стецевъ Левъ на Бенькову Вишню дек. Комарнянського.
- „ 4519. „ Весоловекій Антоній на Мацьковичи дек. Перемисько-Загор.
- „ 4540. „ Бованко Атаназій на Добряны дек. Судово-Вишеньського.

До каноничной институціи завѣзвані:

- Ч. 4073. О. Левицкій Волод зъ Нагорець на парохію Конотопы.
- „ 4274. „ Сорокевичъ Іоанъ на парохію Ждыню.
- „ 4454. „ Давидовичъ Емиль на парохію Тартакѣвъ.

- Ч. 4476. О. Попель Володимиръ на парохію Арламовска Воля
„ 4561. „ Гичко Николай на парохію Шандровець.

- Ч. 4494. О. Сорокевичъ Іоанъ получилъ каноничну інституцію на парохію Ждмня.

Водпустку для поратованя здоровя получили:

- Ч. 3729. О. Ортвиньсій Дмитрій, парохъ въ Гордынъ на 4 недѣль.
„ 3733. „ Бореукъ Іоанъ, парохъ въ Краковъ на 5 недѣль.
„ 3829. „ Константиновичъ Емилъ, парохъ въ Сяноць на 4 недѣль.
„ 3750. „ Хотынецкій Іоанъ, парохъ въ Ярославю на 6 недѣль.
„ 3886. „ Матковскій Михаилъ, парохъ въ Горожань вел. на 4 недѣль.
„ 3887. „ Наконечный Андрей, сотрудникъ зъ Дахновъ ва 2 мѣсяць.
„ 4072. „ Грабовеньскій Іоанъ, парохъ въ Добровлянахъ на 3 мѣсяць.
„ 4070. „ Кульматцкій Софроній, парохъ въ Дахновъ на 5 недѣль.
„ 4348. „ Бачинскій Михаилъ, парохъ въ Рѣчицяхъ на 6 недѣль.
„ 4436. „ Горицкій Володимиръ, экспозитъ въ Суниця рык. на 6 недѣль.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4180. О. Татомиръ Михаилъ, парохіи Доброгостовъ кек. Дрогобыцкого.
„ 4371. „ Тустановскій Лонгинъ, парохіи Вѣлки мазовецкй дек. Потелицкого.
„ 4475. „ Гойдынь Володимиръ, парохіи Боднарка дек. Бѣцкого.

- Ч. 4371. О. Городекій Дмитрій получилъ сотрудничество въ Равъ русской.

- Ч. 3234. О. Константиновичъ Емиліанъ, парохъ въ Сяноць получилъ увольненіе вѣдъ испыту конкурсового.

- Ч. 3842. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 10. Липня 1902 Ч. 78166 пришло дотацію зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника додати ся маючого парохови въ Рогознь.

- Ч. 3898. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 12. Липня 1902 Ч. 80083 продолжило таку саму дотацію для сотрудника въ Яблѣнцѣ нижній.

- Ч. 3902. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. Липня 1902 Ч. 78839 пришло на таку саму дотацію для управляющаго сотрудника въ Прибичахъ.

- Ч. 4069. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22. Липня 1902 Ч. 83192 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Борыславю.
- Ч. 4286. Тоежь розпорядженемъ зъ 28. Липня 1902 Ч. 83198 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Волоци.
- Ч. 4389. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 9. Серпня 1902 Ч. 92646 призволило таку саму дотацію для управляющаго сотрудника въ Радванцяхъ.

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ
получили:

- Ч. 1591. Преч. о. Іоанъ Пастернакъ парохъ въ Тылявѣ за труды и жертвы понесеніи около внутреннею приукрашеня мѣсцевой Церкви. Ч. Яковъ Дрыпакъ господарь въ Тылявѣ за справлене до Церкви въ Тылявѣ, паука за 450 коронъ.
- Ч. 1633. Ч. Анастазія Дохнякъ господинъ въ Тылявѣ за жертву 200 коронъ на внутренне украшене Церкви. Чест. Даниль Геренчакъ, Гавриль Дохнякъ, Даниль Кукулякъ и Теодоръ Пушкаръ господарѣ въ Тылявѣ за справлене св. Евангелія за 500 коронъ.
- Ч. 1681. Чест. Михайль Скѣрка начальникъ громады, Анна и Иванъ Микиты, Василій и Евдокія Нѣсьоловскіи и Стефанъ Микита господарѣ въ Коровникахъ за жертвы на приукрашене Церкви именно: Михайль Скѣрка 180 кор., Анна и Иванъ Микиты 190 к., Василь и Евдокія Нѣсьоловскіи 110 кор. и Стефанъ Микита 70 коронъ.
- Ч. 1621. Чест. Петро Андранъ господарь въ Баницѣ за справлене фелона за 340 коронъ.
- Ч. 2099. Чест. Романъ и Анна Когуты парохіяне въ Рыбнику за справлене для Церкви мѣсцевой Евангелія, паука, фелона и другихъ поменшихъ рѣчей за 450 коронъ.
- Ч. 6829/01. Чест. Павло и Ілія Петрыки господарь въ Крыницѣ за жертву 300 коронъ на внутренне приукрашене Церкви. Чест. Стефанъ Крыницкій господарь въ Крыницѣ за жертву 200 коронъ на справлене фелона. Чест. Николай Громусякъ господарь въ Крыницѣ за жертву 400 кор. на справлене фелона и дальматикъ. Всч. о. Гавриль Гнатишакъ парохъ въ Крыницѣ за ревнѣсть и труды понесеніи около приукрашеня мѣсцевой Церкви. Прч. о. Петро Сандовичъ парохъ въ Брунарахъ за ревнѣсть въ го-

ложеню слова Божого, труды понесені около приукрашенія Церкви и поставлене дому мешкального и будынкѣвъ экономичныхъ. Чест. Брацтво церковне и чест. парохіане въ Крыницъ за приукрашене Церкви контоомъ 4000 коронъ.

- Ч. 336. Чест. Іосифъ Стайченъ господарь въ Торчиновичахъ за справлене для мѣстевой Церкви 6 лѣхтарѣвъ за 300 коронъ. Чест. Василій Юзефовичъ господарь въ Ольшанику за жертву 1200 коронъ на справлене двохъ бочныхъ престолѣвъ. Ч. Іоанъ Паславскій господарь въ Кульчицяхъ за жертву 400 коронъ на справлене бочного престола въ дочер. Церкви Воздвиженія Ч. К. Господня въ Кульчицяхъ. Ч. Іоанъ Кульчицкій сынъ Василя за жертву 200 коронъ на справлене иконостаса до Церкви въ Кульчицяхъ. Ч. Николай Юрковъ господарь въ Вяцковичахъ за жертву 336 коронъ на справлене Євангелія до мѣстевой Церкви.
- Ч. 2318. Чест. Михаилъ Высоцкій провизоръ Церкви въ Выкотахъ за примѣрне и ревне сповняне обвязку провизора церковного и за справлене плацениць за 90 коронъ.
- Ч. 2858. п. Антоній Полинка управитель школы въ Ольхѣвцяхъ за ревне и старанне проваджене шкѣльной молодежи подъ взглядомъ религійно-моральнымъ и за справлене до Церкви въ Ольхѣвцяхъ Євангеліона за 190 кор.
- Ч. 2873. Чест. парохіане въ Мороховѣ за приукрашене добровѣльными жертвами матерной Церкви въ сумѣ 4600 коронъ.
- Ч. 2889. Чест. парохіане въ Улазовѣ за приукрашене мѣстевой Церкви въ сумѣ 4000 коронъ.
- Ч. 3239. Чест. Іоанъ Кушныть начальникъ громады и провизоръ Церкви въ Звертовѣ за справлене паука для мѣстевой Церкви за 450 коронъ. Чест. Ілія и Марія Гуки господарѣ въ Звертовѣ за справлене креста процессіонального за 70 коронъ, а Чест. Анна и Марія Свинары за справлене фелона и ручныхъ крестѣвъ за 142 коронъ.
- Ч. 2468. Ч. Іоанъ Макарь господарь въ Завиннѣ за справлене фелона для мѣстевой Церкви за 200 коронъ.
- Ч. 2634. Чест. Ксеня Горакъ и Николай Щепыткагосподарѣ въ Шоломиничахъ за справлене до тамошной Церкви плацениць за 220 коронъ. Чест. Анна Маринякъ, Іоанъ Маринякъ, Іоанъ Стефановъ Алексевичъ и Алексей Маринякъ господарѣ въ Годвишини за справлене до тамошной Церкви плацениць за 220 коронъ.
- Ч. 3195. Ч. Михаилъ Мельникъ господарь въ Колоденци за справлене для тамошной Церкви фелона за 200 кор. Чест. Даниль и Марія Краковецкій господарѣ въ Колоденци за справлене плацениць до мѣстевой Церкви за 200 коронъ.

- Ч. 3009. Преч. о. Андрей Тымкевич парохъ въ Желдци за стараня и труды въ справѣ придбаня убезпеченя грунту для мѣсцевой Церкви. Чест. Петро Тютюникъ господарь въ Желдци за подароване грунту Церквѣ въ Желдци, представляющого вартость 2600 коронъ.
- Ч. 3689. Панъ Іоанъ Тоганъ учитель въ Цѣшановѣ, за ревне и старанне занимане ся шкѣльною молодежію пѣдъ взглядомъ религіино-моральнымъ и за основуванне и ведене хорѣвъ церковныхъ.
- Ч. 3474. Честнй парохіянне въ Бобятинѣ за побудоване безъ конкуренціи новои мурованои Церкви коштомъ 26000 коронъ.
- Ч. 3935. Впноважана Панъ Марія Глинецка въ Львовѣ за подароване до Церкви въ Жовтанцяхъ хорошого власного пендзя образа Матери Божои.
- Ч. 4362. Чест. парохіянне въ Воли Кривецкой за вѣдновленне и приукрашенне добровѣльными жертвами своєї Церкви и справленне до тойже нового дзвона.
- Ч. 3930. Чест. Іоанъ Фешъ, Ілія Судія и Николаі Свягла господарь въ Барвинку за справленне для мѣсцевой Церкви нового дзвона за 590 коронъ.

Ч. 1476. Преч. урядъ деканаль. Потелицкій допѣсь пѣдъ днемъ 16. марта 1902 г. Ч. 88 що Честнй парохіянне въ Голѣмъ причинили ся въ р. 1899 до будовы своєї мурованои Церкви датками конкуренційными и роботою въ высѣтѣ 26.000 коронъ и справили зъ доброохотныхъ жертвъ наукъ за 400 коронъ. Благородный п. Іоанъ Забѣльскій, властитель бѣлыной поѣлности и патронъ Церкви въ Голѣмъ зложивъ радо датокъ конкуренційный въ цѣли будовы тойже Церкви въ высѣтѣ 3600 кор. Благородна П. Гаврііла Лемницка, властителька реалности, жертвовала 100 кор. на будову Церкви, и справила до престола антипелію за 80 к. и цвѣти до свѣчокъ за 24 коронъ. Честнй Лука Пеленко, провизоръ Церкви въ Голѣмъ, справивъ служебникъ за 60 кор., и 4 пары оздобныхъ свѣчокъ за 30 кор. Чест. Михаилъ Кѣцакъ, членъ комитета церковного купивъ чашу за 80 коронъ. Чест. парубки Голеньжій справили пару хоруговъ за 90 коронъ. Чест. дѣвци въ Голѣмъ зложили на купно образа процесіонального 110 коронъ.

Ч. 2900. Гр. кат. Урядъ парохіальный въ Волосянцѣ великой предкладае выказъ жертвъ вплинувшихъ на тогожь руки, въ цѣли будовы новои Церкви въ Волосянцѣ великой на мѣстце погорѣвшой. А именно изволили прислати: 1) Прч. О. Іоанъ Тытарь, парохъ въ Ганчовой вѣдъ себе 4 кор.; 2) Прч. О. В. Гошовскій, парохъ Любачева вѣдъ себе 2 кор.; 3) Прч. П. Іоанъ Пастернакъ, парохъ въ Тылявѣ вѣдъ себе 20 кор.; 4) Прч. О. Іоанъ Данкевичъ, парохъ въ Тустановичахъ вѣдъ себе 3 кор. Всѣмъ тымъ Прч. Отцамъ изьявляе низше вѣдписанный въ имени своимъ и своихъ парохіанъ искренне благодарене, а при приношеню жертвы безкровной не залишитъ, ажебы для нихъ не умолити Бога благоденствія и благословенія.

О дальшій жертвы на тую цѣль Вирш. и Прч Отцѣвъ смиренно просить ся.
Гр. кат. Урядъ парохіяльній. Волосынка велика дня 24. Мая 1902. Альбинъ. Добрянскій, парохъ.

Некрольогія:

- О. Лехицкій Теодозій парохъ въ Ляшкахъ уп. 25. Марта 1902.
„ Шайдицкій Іосифъ, пар. въ Гвилдой уп. 1. Цвѣтня 1902.
„ Дашкевичъ Онуфрій, пар. въ Нижанковичохъ уп. 21. Цвѣтня 1902.
„ Гриневецкій Іляріонъ, пар. въ Смолинѣ уп. 15. Мая 1902.
„ Сембратовичъ Александеръ, пар. въ Доброгостовѣ уп. 1. Серпня 1902.
„ Заремба Емилианъ, пар. въ Вѣлькахъ мазов. уп. 12. Серпня 1902.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консесторіи

Перемышль дня 7. Вересня 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кандлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 29. Вересня

Ч. IX.

Ч. 48.

Ч. 5113 Въ справѣ обходу 25. л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII.

Въ Львовско-Архієпархіяльныхъ Вѣдомостяхъ, Ч. XII. зъ р. 1902, котре нинѣ дѣсталисьмо знаходимо слѣдуюче :

Комитетъ рускѣй для обходу 25 л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII. надѣславъ сюда до оголошеня, що слѣдуе :

ВѢДОЗВА.

Незвычайне торжество припадае въ сѣмъ роцѣ.

Минае 25. лѣтъ якъ Провидѣне Боже вручило ключѣ царства Божого на земли Св. Отцу ПП. Льву XIII.

Старець то лѣтами, но молодець духомъ ; немѣчній тѣломъ, но великанъ умомъ и розумомъ, передъ котрымъ корять ся всѣ языки.

Сказавъ І. Христосъ : кто зъ васъ обличить мя о грѣсѣ ; а сей Его Намѣстникъ мѡгъ бы що найменше сказати : кому зъ васъ не радъ бы я прихилити неба ?

Забирають ся премудрі спрятати зъ свѣта убожество; а вѣнъ пригадуе имъ слова Христа; убогихъ будете мати всегда межю собою (Мт. 26, 11).

Замыкають очи на нужду богатїи и шукають щастя въ мамонѣ, хоть бы и зъ кривою убогихъ; а вѣнъ наказуе ихъ словами Христа: блаженнѣе есть даяти нежели приймати (Дѣян: 10, 35) и словами Псаломника: блаженъ разумѣвая на нища и убога (Пс. 40, 2).

Зривають ся загорьльцѣ за церквами національними, а вѣнъ ихъ тверезить словами Христа: и будетъ едине стадо и единъ пастырь (І. 11, 13).

Гонять походомъ гордіи валити Церковь Христову; а вѣнъ ихъ громить и поражае словами Христа: и врата ада не одолѣють ея (Мт. 16, 18.).

Силуютъ ся загонистїи зсадити Бога зъ небесного престола и шукати щастя въ безбожію, а вѣнъ ихъ врозумляе словами Псаломника: блаженъ языкъ (нарѣдъ), емуже Господемъ есть — Богъ (пс. 32, 12).

Тожъ всѣ народы свѣта, навѣтъ поганы, спѣшать днесь до Риму, щобы ударити чоломъ передъ тымъ истинно чловѣкомъ Божиимъ (2 Тимъ. 3, 17).

Въ томъ свѣтовѣмъ богомольнѣмъ походѣ не бракне и представителѣвъ руского народа, о котрѣмъ сказавъ великій нашъ поетъ: сполошишь ми долю и проженешъ щасте а не возьмешъ милости и вѣры не возьмешъ.

Епископаты рускій постановивъ по поводу 25 л. Ювилею Понтификату Св. Отца Ш. Льва XIII. вѣдбути *in gremio* богомольну подорожъ до Риму, а комитетъ рускій, зложеный зъ самыхъ виднѣйшихъ представителѣвъ Львѣвскихъ Русинѣвъ подъ проводомъ Преосв. Митрополита уложивъ таку Програму для все-народного обходу сего Ювилею, удобрену для 8. вересня на зѣздѣ виднѣйшихъ Русинѣвъ зъ цѣлого краю:

І. Поѣздка до Риму:

- 1) день выѣзду зъ головного двѣрця Львѣвского дня 20/X. о 7. г. вечеромъ;
- 2) рута и кошта подорожи тамъ и назадъ:
 - а) Львѣвъ—Лавочне — Пешть — Домбоварь — Загребъ — Фіюме — Анкона — Римъ: I. кл: 109-54. II. кл: 74-64. III. кл: 43-75. зр. зъ дчисленемъ за II. кл. зъ Лавочного до Пешту;
 - б) Львѣвъ—Лавочне—Пешть—Загребъ—Фіюме—Венеція—Болонія—Флоренція—Римъ: I. кл: 135. II. кл: 99-54. III. кл: 57-10 зр.
 - г) Вѣдень—Понтеба—Венеція—Флоренція—Римъ: I. кл: 215-95. II. кл. 148-80. III. кл: 71-88 зр.
- 3) побытъ въ Римѣ: 5—7. день;
- 4) кошта побыту въ Римѣ для III. класы 4, а 8 кор. для прочихъ;
- 5) авдіенція зъ врученемъ
 - а) дару любви
 - в) адресы, и

- г) пропам'ятного письма о потребахъ нашої церкви;
- б) поворотъ разомъ або групами, після умови

II. По поворотъ зъ Риму:

I. Обхѣдъ ювілейный у Львовѣ.

- а) торжественне богослужене зъ проповѣдію,
- б) академія для духовной и свѣтской интеллигенціи,
- γ) концертъ платный для интеллигенціи,
- δ) концертъ бесплатный для загалу.

2. Обхѣдъ ювілейный на провинціи:

- а) торжественне богослужене зъ проповѣдію,
- б) вечерницѣ зъ популярными вѣдчитами, аматорскими представлениями, декламаціями и т. п. Урядженемъ такихъ вечерницъ займутъ ся мѣстцеві комитеты пѣдъ проводомъ Всч. ОО. Деканѣвъ.

Подаючи се до загальнои вѣдомости управае Комитетъ Всч. Землякѣвъ, свѣтскихъ и духовныхъ а особливо Всч. ОО. Деканѣвъ, щобы

1) збирали датки на даръ любви и на выдатки и присылали тѣже до М. Консисто́риі,

2) старали ся зъеднати якъ наибѣльше участникѣвъ для тои богомольной поѣздки и тѣже зголосили сюда до 10/X. с. р., присылаючи заразомъ до М. Консисто́риі уплату тѣже за билетъ ѣзды, котрый мусить бути напередъ закуплений.

Знаемъ дуже добре, що наро́дъ рускій матеріяльно убогій, но знаемъ такожъ, що вѣнъ богатій сердцемъ, вѣрою и пожертвованемъ.

Маемъ прото повну надѣю, що намѣрена богомольна подорожъ выпадае такъ, якъ то вѣдповѣдае триміліоновому наскрѣзь вѣрному и крѣпко вѣруючому населенію, коли мае принести тѣи користи, якихъ мы по нѣй слушно надѣемъ ся.

Повысшу вѣдозву подае ся до загальнои вѣдомости зъ якъ найтеплѣйшимъ запрошенемъ до якъ найчисленнѣйшой участи въ тѣй богомольной подорожи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 17. вересня 1902.

† АНДРЕЙ
Митрополитъ.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, запрашаючи заразомъ горячо до численной участи въ тѣй подорожи.

Зѣбраніи дары милости для св. Отца належить до 15. Жовтня тутъ предложити.

Вѣдъ Еп. Ординаріата.

Пережмышь дня 26. Вересня 1902.

† Константинъ.
Епископъ.

Ч. 49.

Ч. 384/орд. О именованіи Е. Ем. Кард. Іеронима Готти Префектомъ Пропаганды для розширеня вѣры
Прійшло тутъ слѣдующе писъмо, котре подае ся Веч. Духовенству до вѣдомоти :

Plumbe ac Rmme Domine!

Officii mei est Amplitudinem Tuam certiozem reddere SS. D. N. Leonem D. P. PP. XIII, in locum nuper defuncti Cardinalis Miecislai Ledóchowski, felicis recordationis, dignatum fuisse mihi, nil tale expectanti munus Praefecti S. Consilii Christiano Nomini Propagando demandere. Ego sane illud totis viribus agam ut in hoc commisso mihi munere obeundo nihil, pro mea tenuitate, praeteream quod ad animarum salutem et Dei gloriam pertineat Hoc quidem quum summa officii gravitas, tum etiam Eni decessoris mei exempla spectatissima requirunt. Ne tamen in arduo opere prosequendo impares me vires deficient, primum quidem divinum auxilium imploro, in quo omnis nostra spes firmatur, deinde eorum omnium studium et operam expecto, qui fidei per orbem amplificandae tam solerter incumbunt.

Interim Deum precor ut Te diutissime sospitet.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis Fidei Propagandae die 1. Augusti 1902.

Amplitudinis Tuae

Addictissimus

Fr. HIERONYMUS M^o Card. GOTTI

ANTONIUS SAVEILLI-SPINOLA, Secretarius pro R. O.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Пережышл, дня 13 Вересня 1902

Ч. 50.

Ч. 4789. О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Григорія Шашкевича.

Управляючій совѣтъ Института „Народной Дѣлѣ“ въ Львовѣ, яко управитель стипендіино богослужебной фондациі бл. п. Григорія Шашкевича, бывшого Архипрезвитера Перемыской Капітулы, просить подъ днемъ 9. Вересня 1902 ч 783, щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1903 о десяти стипендіи богослужебныхъ.

Тои фондациіной грамоты §. 8 буква д) опредѣляе, що тѣ стипендіи по 100 коронъ повинни въ першій лѣтній получати найниже дотованіи сотрудики, експонованіи сотрудики и завѣдателѣ парохій, дальше загально знаніи убогі, численною родиною обтяженіи парохии.

Понеже зъ початкомъ року 1903 вже въ мѣсяцю сѣчню мае ся одна спѣвана Служба Божа зъ парастасомъ вѣдправляти, длятого вызвае ся управленыхъ до получения реченои стипендіи на рѣкъ 1903, щобы свои неостемпльованіи прошенія въ речнищи до 30 жовтня 1902 посредствомъ деканальнаго уряда Еписк. Консисторіи предложили.

Вѣдъ Еп. Консисторіи
Пережышл дня 16. Вересня 1902.

† Константинъ,
Епископъ.
О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 29. Жовтня

Ч. X.

Ч. 51.

Ч. 410/орд. Нормы що до переносеня ся зъ Епархіи на Епархію.

На вѣдѣній парадѣ зъ ВПреосвященнымъ Митрополитомъ и Всесвятѣйшимъ о. Вікаріємъ канітульнымъ епархіи Станиславѣвской установлено слѣдующій способъ поступованя при переходѣ изъ звязи каноничной одной епархіи до инной такъ для священникѣвъ якъ и кандидатѣвъ стану священничого. Намѣрающей перенести ся має найсампередъ запевнити ся у свого Ординарія, що изъ звязи каноничной зѣстане вѣдпуцений.

Въ той цѣли має внести свое умотивоване прошене до своего Одинаріяту о приобѣтницю, що зѣстане изъ звязи каноничной вѣдпуцений. Отримавши таку приобѣтницю, доперва вtedy при залученю отриманого рѣшеня може вносити свое умотивоване прошене до Ординаріяту той епархіи, до котрой хоче бути принятымъ, о приобѣтницю принята въ звязь каноничну епархіи.

Отримавши обѣтницю принята до другой епархіи и предложивши туюжъ зъ вѣдповіднымъ поданемъ до своего Ординаріята, отримае грамоту вѣдпуцительну изъ звязи каноничной своей епархіи.

Тое подае ся до вѣдомости и вѣдповідного поступованя въ даныхъ случаяхъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемьшль, дня 8. Жовтня 1902.

411/орд. Нормы якихъ придержовати ся мають священники удаючыся до инныхъ Епархій.

Еп. Ординаріятъ видится споводованымъ пригадати тїи нормы, якихъ Веч. Священство придержоватися має, коли якій священникъ удае ся до инной епархїи, зъ другой же стороны тїи, якъ поступати взглядомъ священникѡвъ, привѣджаючи ихъ до тутешной епархїи.

Если священникъ выѣжджае до чужой епархїи и то до мѣсцевости, въ котрой Настоятель Церкви не знае его лично, повиненъ, щобы мѡгъ тамже водправляти св. літургію, постаратися о посвѣдчене вѡдъ Еп. Ординаріяту, що есть священникомъ и пѡдлягае цензурѣ (*litteras testimoniales*) въ противнѡмъ случаю може дуже легко наразити ся на тоє, що до престола не буде припущеный. Священникъ, котрыйбы въ чужой епархїи хотѣвъ слухати сповѣди св. мусить очевидно постаратися вѡдъ дотычного Ординаріяту о судовластіе, а судовластія не дѡстане, не выказавшиися посвѣдченемъ своего Ординаріяту. Длятого о такє посвѣдчене тутъ завчасу въ данѡмъ случаю постаратися належить.

Що до священникѡвъ, котрї зъ чужихъ епархїи до тутешной епархїи привѣджають, розпоряджаемъ слѣдующе :

Веч. Настоятель Церквей могутъ тѡлько тымъ священникамъ зъ чужихъ епархїи, немающимъ посвѣдченя (*litteras testimoniales*) своего Ординаріяту, позволить водправляти службу Богу, котрыхъ лично знають. Въ противнѡмъ случаю належить рѣшучо заборонити, допоки не выкажутся посвѣдченемъ своего Ординаріяту.

Священники чужихъ епархїи, котрїбы хотѣли слухати сповѣди св. въ Нашой епархїи, мусятъ, если не суть Намъ докладно лично знанїи, выказатися передъ Нами дотычнымъ посвѣдченемъ своего Ординаріяту, по сѣмъ отримать вѡдъ Насъ судовластіе.

Приписи тїи пригадуемъ въ порозумѣню зъ П. Т. Ординаріятами обохъ тукрасныхъ нашего обряду епархїи, длятого дотычать такожь случавъ, если священники Нашой епархїи удаются въ предѣли обохъ другихъ епархїи нашего обряду, и п. отивно, если священники зъ епархїи Львѡвской и Станиславѡвской тутъ привѣджають. Тымъ однако незносятея постановы синоду Львѡвского що до власти слуханя сповѣди св. у сусѣдѡвъ на пограничахъ епархїи.

Веч. ОО. Настоятель деканатѡвъ зволятъ розпоряджене тоє на найблизнѡмъ соборчику прочитати и обговорити.

Вѡдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. Жовтня 1902.

Ч. 53.

Ч. 5176. О издавництвѣ бібліотеки богословской.

Обвѣщено. Уже выйшовъ II. томъ св. Письма зъ поясненіями накладомъ Издавництва бібліотеки богословской, мѣсячій въ собѣ: 1. Книгу Іисуса Навина, 2. Книгу судей Израилевыхъ, 3. Книгу Руть. и 4. Чотири книги Царствъ.

Цѣна за другій томъ св. Письма выносить 9 кор. } брошуровані.
" за першій " " " " 10 кор. }

Можна такожъ отримати оправні томы въ полотно по цѣнѣ о одну корону бѣльше вѣдъ одного тома.

Накладомъ Издавництва бібліотеки богословской вѣшли до теперъ:

1. Богословіе догматичне, цѣна 7 кор. 20 гел.
2. Богословіе моральне, цѣна 7 кор. 80 гел.
3. Право церковне, цѣна 7 кор. 20 гел.
4. Практичній провѣдникъ для священникѣвъ, цѣна 7 кор. 80 гел.

Тѣ самі дѣла оправні въ полотно о 80 гел. бѣльше. Теперъ виходить почавши вѣдъ 1. Марта 1902. Богословіе пастырске, и III томъ св. Письма. Рѣчна предплата на одно зъ тыхъ дѣлъ выносить 7 кор. 20 гел.

Адресъ: Издавництво бібліотеки богословской. Лвѣвъ Пд. св. Юра 5. По-внесій дѣла можна отримати такъ жъ за сплатою въ мѣсячнихъ ратахъ по 3—4 к.

Поручаючи издавництво Бібліотеки богословской Еп. Конс. звертае по-вно увагу Всеч. Духовенства наипаче же Всч. Отцѣвъ Деканѣвъ, щоби при візи-таціяхъ не залишили пересвѣдчити ся, чи находятся названі издавництва въ кож-дѣй парохіи и чи суть вписані въ инвентари парохіальнѣмъ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Жовтня 1902.

Ч. 54.

Ч. 5485. Речинець до св. рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѣвъ духовного стану, окѣнчившихъ науки богословски и жеза-ючихъ приняти св. рукоположене взывае ся, щоби поданя свои до дня 1. н. ст. грудня с. р. внесли, самиже явили ся въ канцеляріи Епвск. Консистеріи дни 9. н. ст. грудня рано о 10 год. выслушавши передъ тымъ св. Службу Вожу.

Подана мають бути засмотрені: 1) свѣдѣтвами всѣхъ наукъ школь-ныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества, подтвержденного и к. Староствомъ, 5) вѣчяня, если суть женаті, 6) удоволєня войсковою повинности.

Вѣдъ Еп. Ордицаріята.

Перемышль дня 21. Жостня 1902.

Ч. 55.

Ч. 5377. О жертвахъ на вѣдновленє церкви въ Розборѣ округлѣмъ.

Подаєся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Вѣдозна! Двѣ милѣ на западъ вѣдъ повѣтового мѣста Ярославъ въ са-михъ окраинахъ Руси доживає незавидной, сумной, черной долѣ гр. кат. парохія Розборѣ Округлый, (Деканатъ Порохницкій въ Епархіи Перемыской).

Колєсь за лучшихъ часѣвъ Руси, въ глубокой давнинѣ тая парохія кра-сѣла копулами, не тѣлько матерной церкви, но и трехъ еще дочерныхъ. А днєсь! и слѣды заросли на тыхъ цѣрквахъ; тѣлько старинни липы, що колєсь дивили ся на ихъ славу та красоту, сумно стогнають надъ нашою долею.

Слезы тєснуть ся до очей тому, хто споглядає на старєнку матерну цер-ковъ похищену, обдерту, котру самі парохіяне не встанѣ направити.

Цѣла парохія складає ся зъ шєстихъ маленькихъ сєль, замєнкалыхъ бѣ-днымъ и крайно задовжєнымъ у лїхвярѣвъ рускимъ людомъ, зъ котрыхъ значне число рѣкъ рѣчно вандрує до Прусь за зарѣбкомъ въ цѣли вызволєня ся зъ ли-хвярєскихъ тѣрукъ.

Однако въ той парохіи не єсть самъ народъ рускій, бо числомъ бѣльше полякѣвъ, котрыхъ влѣянїє дало ся намъ вѣдчути. Вѣдъ 20 лѣтъ маємо въ шко-лахъ накинєный выкладовый языкъ польскій, а нанїи рускіи дѣти цѣлкомъ уже за-тратили почутє руского духа до сєго стєпєня що всѣ майже парохіяне бесѣдують межє собою по польски.

Щє наконецъ хотять насѣ совершенно златинизовати и вынародовити. Притягають нашє бѣдный людъ до дуже гарного костєла, котрый въ нашой парохіи побудовали; — сєй костєль надѣленый трєма вѣдпустами, а зъ тыхъ одинъ въ дєнь Прєсвятѣй Трѣицы пѣєня обряда гр. кат., доконьчє въ той дєнь завсєгди припадаючимъ.

А наша церковця стѣить сама бєзъ своихъ вѣрныхъ овецъ, та и щє хоче повалити ся въ грузы.

Сє повѣльный розкладъ руского тѣла!, бо зъ упадкомъ церкви упадє св. обрядъ и рускій языкъ. Надѣю ся, що Вашї Высокоблагороднїи сєрця порозумѣли мєнє, що за тяжкїи обвѣзѣокъ маю на сѣбѣ, — спѣдѣваю ся изъ другой стѣроны, що звѣлигѣ допомѣчи намъ въ той крайной нуждѣ и потребѣ, бо такъ важного

дѣла якъ вѣдновлене въ томъ разѣ старенькой церкви, котрого домагае ся не толь-ко моя парохія, но цѣла руска суспѣлнѣсть, бо иначе самі позваляемъ на повѣль-не вынародовлене ся.

Вытигаемо руки о помѣчь и вѣдзываемо ся до Вашого Высокоблагородно-го жертволюбія, щобъ Вы вселаскавѣйше промовили за нами тепле слово; просимо чи то о даръ изъ церковной-брацкой скарбѣны, чи то о вѣдснѣванѣ акафиста, будь то о ласкавѣй датокъ изъ власныхъ фондѣвъ. Жертвы и датки хотяйбы и малі, приймаемо зъ наибѣольшою подякою, а имена Вседостойнѣйшихъ жертводавцѣвъ бу-дуть вписані въ книгу нашихъ Добродѣльцѣвъ наной св. церкви.

Богъ Всевышній Вамъ сего не забуде!

Выказъ надѣсланыхъ жертвъ будемо оголошувати въ русскихъ часописяхъ.

Вѣдъ гр кат. комітету церковного

Въ Розборѣ Округломъ, (п. п. Порохникъ) въ Вересни року 1902.

Симеонъ Маковецкій,

господарь въ Ршплинѣ.

Іоаннъ Качмаръ,

господарь въ Розборѣ Округломъ,

свищ. Іоаннъ Сенета,

парохъ вѣсенный.

Антоній Конечный,

господарь въ Чудовицяхъ.

Павло Белька,

господарь въ Свѣбѣдной.

Члены реставраційного Комітету

Свищ. Антоній Дыдалевичъ,

звѣдатель Деканата Порохницкого.

свищ. Іоаннъ Хотынецкій,

крылошанинъ и д канцъ Ярославскій.

Денисъ Глібовицкій,

ц. к. адюнктъ Судовый.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемышль дня 10. Жовтня 1902.

Ч. 56.

Ч. 3171. Поручаея рѣбѣтня бляхарска Станислава Тарнавского.

На подставѣ предложеныхъ сюда свѣдоцтвѣвъ, поручае Еп. Конс. Прч. Свѣщенству Станислава Тарнавского русина, майстра бляхарского въ Перемышлѣ яко совѣтного, точного и въ своимъ заводѣ дуже способного чловѣка.

Рѣбѣтня его находится ся въ каменици п. Пісکورжа, улицы Гродека побѣчь касна вѣйскового.

Вѣдъ Еп. Консесторіи.

Перемышль, дни 3. Жовтня 1902.

Ч. 5521. Веч. Комисія управляюча Институтомъ вдовъ и сиротъ по гр. кат. священникахъ епархіи Перемысской, зъ 17. жовтня 1902 до Ч. 308 доносить слѣдующе

Станъ каасы вдов. сирот. Института.

за часъ вѣдъ 1. липня до 30. вересня 1902.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	4623	29	358920	—	1. На закупно 4% Листу заст. Бан- ку красного . всего: .	1563	20	—	—
2. Брыттанъ Іоанъ .	266	—	—	—					
3. Деканатъ Люба- чѣвскій вѣдъ О. Зеновія Пясец- кого, сотруд. въ Люблинци .	300	—	—	—		1563	20	—	—
4. Гарбовскій Ник.	300	—	—	—		—	—	—	—
5. Лысякъ Мирол.	200	—	—	—		—	—	—	—
6. Худикъ Іоанъ .	200	—	—	—		—	—	—	—
7. Бодревичъ Дан.	200	—	—	—		—	—	—	—
8. Гарбовскій Ник.	100	—	—	—		—	—	—	—
9. Концло Викт.	120	—	—	—		—	—	—	—
10. Дацько Мих. .	200	—	—	—		—	—	—	—
11. Закуплено 4% листъ заст. Бан- ку красного	—	—	1600	—		—	—	—	—
всего: .	6509	29	360520	—	—	—	—	—	
розхѣдъ: .	1563	20	—	—	—	—	—	—	
Остас: .	4946	09	360520	—	—	—	—	—	

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка		
	Кор.	с.		Кор.	с.	
1. Переносъ . . .	7446	49	1. Переносъ . . .	3912	80	
2. Деканатъ Яелискій, имен- но зложили Веч. ОО. А. Бескидъ 40 к. и Евгений Копыетянскій 7 к.	47	—		всего: .	3912	80
3. Брыттанъ Іоанъ . . .	190	41		—	—	—
4. Хотинецкій Константинъ	100	—		—	—	—
5. Гукевичъ Константинъ .	192	—		—	—	—
всего: .	7975	90	—	—	—	
розхѣдъ: .	3912	80	—	—	—	
Остас: .	4063	10	—	—	—	

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМИИ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	е.		Кор.	е.
1. Переносъ	37300	87	именно зложили по 20 к.		
2. Высочанскій Ур. декан. именно зложили по 20 к.	60	—	Веч. ОО. Т. Мерена, А.		
3. Двудѣтъ Иляріонъ . . .	20	—	Прислопскій, Г. Мудрый,		
4. Венгриновичъ Иляріонъ	20	—	М. Тимчининъ и М. Ко-		
5. Хотинецкій Климъ . . .	20	—	цюба; Л. Мѣйскій 28 к.		
6. Деканатъ Затварницкій, именно зложили по 20 к.	180	—	и Б. Полянскій 35 к.		
7. Деканатъ Мокрянскій, именно зложили по 20 к.	265	—	12 Деканатъ Бѣцкій . . .	300	—
8. Лесякъ Іоанъ	20	—	именно зложили по 20 к.		
9. Туна Иляріонъ	20	—	Веч. ОО. В. Кирило, А.		
10. Деканатъ Яелскій . . .	284	—	Дуркотъ, М. Фецица, Е.		
именно зложили по 20 к.			Юрчакевичъ, И. Тигартъ,		
Веч. ОО. А Кочиркевичъ			Д. Полошиневичъ, И. Ру-		
(мол.), В. Ольшанскій.			синакъ, И. Фекула, Т.		
І. Мерена, Г. Копыстань-			Дуркотъ, П. Дуркотъ, З.		
скій, Н. Волошиневичъ,			Барновскій, В. Калужня-		
Н. Бурмиць, А. Веекиць,			цкій, В. Гойдинъ, Ю.		
В. Кункевичъ, Г. Грини-			Константиновичъ и Кл.		
шинъ и Л. Волянскій;			Копыстаньскій.		
по 28 к. зложили: А.			13. Деканатъ Самбѡрскій . .	40	—
Кочиркевичъ (стар.), Р.			именно зложили по 20 к.		
Кмицикевичъ, Г. Лѣщинь-			Веч. ОО. С. Баранецкій		
скій			и Л. Козаньевичъ.		
11. Деканатъ Короснянскій	163	—	14. Деканатъ Любачѣвскій, именно зложили по 20 к.	330	—
			Веч. ОО. Т. Скобельскій,		
			Т. Гарасовскій, В. Пашъ		
			А. Яцѣвъ, П. Кузикъ, Г.		
			Вербицкій, С. Метеля, Г.		
			Рыбачевскій, Г. Подля-		
			шецкій, Г. Данилѡвъ, Е.		
			Федевичъ, Г. Сенишинъ		
			и З. Пясецкій; 40 к. зло-		
			живъ В. Клинь и 30 к.		
			Левъ Полошиневичъ.		
			15. Брыкъ Алексей	40	—
			16. Ортынскій Димитрій . .	20	—
			17. Сологубъ Василій . . .	30	—
			18. Сорокевичъ Іоанъ . . .	40	—
			19. Деканатъ Яелскій . . .	40	—
			20. Растваецкій Адольфъ . .	20	—
			21. Котысь Атаназій	20	—
			22. Лепкій Данилъ	20	—

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
23. Чишовичъ Симеонъ . .	40	—	1. Переносъ	29539	14
24. Бованко Атаназій . .	40	—	2. Передатки отримали: .		
			Зиновска Емилиа	60	—
			Лукашевичъ Теофілія	60	—
			Козловска Любина	60	—
			Козловска Савина	80	—
			Ваць Мальвина	30	—
			Терлецка Каролина	50	—
			Литинська Юлія	60	—
			Рудавска Юлія	60	—
			Махникъ Емилиа	120	—
			Лисковацка Силья	20	—
			Калужницка Меланія	60	—
			Метеля Марія	60	—
			Грабека Адела	60	—
			Малаховска Павлина	80	—
			Чеховичъ Марія	40	—
			Кмищкевичъ Іосифа	40	—
			Будзиновска Стефанія	69	—
			Попель Каролина	80	—
			Вендзиловичъ Павлина	40	—
			3. Купонъ текуцій вѣдъ Л. заст. Банку краев.	11	42
			4. Переказы почтові	2	—
			5. Оправа и брошуроване протокола	5	80
всего: .	39332	87	всего: .	30687	36
розхѣдъ: .	30687	36			
Остатъ: .	8645	51			

ПОВТОРЕНЄ:

Дня 30. вересня 1902 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный .	готѣвка	4946 К. 29 с., цѣнный папери	360520 К. — с.
II. „ резервовый	„	4063 „ 10 „ „ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	8645 „ 51 „ „ „	— К. — с.
Всего готѣвкою .		17654 К. 70 с., ц. паперами	360520 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справозданія найдено въ касѣ:

I. въ цѣнныхъ паперахъ:		360520 К. с.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39.426	97 К. 61 с.
2. „ „ „ „Вѣры” „ „	810	12138 К. 68 с.
3. „ „ „ „Вѣры” „ „	893	4600 К. — с.
4. готовыми		818 К. 41 с.
	разомъ	17654 К. 70 с.

М. Подольскій,
предсѣдатель.

Е. Мендинскій,
секретарь.

М. Копко,
каслеръ.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Перемышль 20. Жовтня 1902.

ХРОНИКА.

Орд. комисарями въ справахъ сервитутовыхъ именованій:

- Ч. 4606. О. Дыгдалевичъ Антоній на деканатъ Порохницкій.
О. Гамерскій Іосифъ на деканатъ Ольховецкій.
О. Конистянскій Антоній на деканатъ Бирчанскій.
О. Скобельскій Теофилъ на деканатъ Любачѳвскій.
- Ч. 3862. О. Миколаевичъ Михаилъ, парохъ въ. Скоморохахъ им. орд. шк. комисаремъ для школъ народныхъ дек. Сокальского.
- Ч. 3919. О. Крыницкій Іоанъ, парохъ въ Сеньковой воли им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- Ч. 4480. О. Салямонъ Викторъ, парохъ въ Вороблику королев. имъ. т. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- Ч. 5230. О. Лихицкій Захарія, им. заст. катихита при ц. к. гимназій въ Новѣмъ Сончи.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4894. О. Чижовичъ Сімеонъ на Лужокъ дѳль. дек. Мокрянського.
- „ 4919. „ Бованко Атаазій на Добряны дек. Судововишненського.
- „ 5177. „ Кмицкевичъ Викторъ на Короликъ вол. дек. Яслиского.
- „ 5187. „ Кошметянскій Іосифъ на Лежайскъ дек. Канчуцкого.
- „ 5200. „ Давидовичъ Емилъ на Тартакѳвъ дек. Сокальского.
- „ 5268. „ Калужняцкій Іоанъ на Загоре дек. Ольховецкого.
- „ 5538. „ Весоловскій Антоній на Мацьковичи дек. Перемыского-Загород.
- „ 5583. „ Попель Володимиръ на Арламѳвску волю дек. Мостиского.
- „ 5621. „ Ломницкій Сава на Яворецъ, дек. Балигородского.
- „ 5623. „ Стецевъ Левъ на Бенькову Вишню дек. Комарвянского.

Презенты получили:

- Ч. 5166. О. Крвавичъ Викторъ на Яжѳвъ старый.

- Ч. 5305. О. Гнатышакъ Орестъ на Полкинь.
„ 5338. „ Хилякъ Анатоль на Хирирку.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 4699. О. Иваницкій Григорій на Олещицку волю.
„ 4698. „ Туряньскій Мих. на Городыще.
„ 4772. „ Русинякъ Іоанъ на Королеву руску.
„ 4843. „ Тустановичъ Петро на Лубну.

Новооставленіи пресвитери получили слѣдующіи сотрудицтва:

- Ч. 4750. О. Вербенець Володимиръ въ Рогозніѣ
„ 4751. „ Кончило Вікторъ въ Волоци.
„ 4752. „ Худикъ Іоанъ въ Бутынахъ.
„ 4754. „ Федоновичъ Левъ въ Гордыніѣ.
„ 4755. „ Дацько Михаиль въ Кунинѣ.
„ 4756. „ Саноцкій Володимиръ въ Теплицяхъ.
„ 4758. „ Лысякъ Мирославъ въ Корчевѣ.
„ 4802. „ Гарбовскій Николай въ Оровомъ.
„ 5487. „ Бодревичъ Даниль управ. въ Розборъ округломъ.
„ 5268. „ Пинило Василій высланный до Вѣднѣ на вышній науки богословскій при
въ Августинѣ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4839. О. Генсьорскій Георгій въ Мысцовой дек. Дукляньского.
„ 5405. „ Клюка Володимиръ въ Горяницъ дек. Балигородского.
„ 5302. „ Клачинскій Антоній въ Мороховъ дек. Сяноцкого.
„ 5538. „ Сиротинскій Орестъ въ Бандровъ дек. Устрицкого.
„ 5583. „ Осѣдачъ Михаиль въ Млынахъ дек. Яворовского.

Сотрудицтва получили:

- Ч. 4919. О. Камьньскій Іоанъ въ Судовій вишнѣ.
„ 5200. „ Головка Іоанъ въ Сосниці.
„ 5302. „ Коваль Григорій въ Крыницѣ дек. Мушиньского.
„ 5623. „ Величко Теофанъ въ Лытынѣ дек. Мокряньского.

Ч. 4590. Въ пропозицію на Мигову дек. Добромильского принятый О. Лучечко Петро

Увѣльнене вѣдъ испыту конкуресового получили :

Ч. 4855. О. Добрянскій Кипріянь парохъ въ Лежаховѣ,

„ 5396. „ Лавровскій Антоній парохъ въ Одреховѣ.

Ч. 4820. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 6. вересня 1903 Ч. 104846 призволило дотацію зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника въ Корчевѣ.

„ 5604. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 15 вересня 1902 Ч. 108119 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Ожомли.

„ 5251. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27 вересня 1902 Ч. 113776 призволило на таку саму дотацію на оденъ рѣкъ для надати ся маючого сотрудника до Старявы.

„ 5314. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27 вересня 1902 Ч. 111202 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Соколѣ.

„ 4741. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 30 серпня 1902 Ч. 103463 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Радивичахъ.

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

Ч. 4428. Чест. Петро Завѣйскій и Товаришь парохіане зъ Красной дек. Короснянского за жертву 2000 коронъ на будову Церкви въ Красной.

Ч. 4044. Чест. Мелянія Парубецка господинъ въ Колоденци за жертву 310 кор. на внутренне украшене мѣстцовой Церкви.

Ч. 2560. Чест. Михаилъ Романъ, Іоанъ Романъ и Товаришь парохіане въ Сяночку за жертву 476 кор. на внутренне украшене Церкви мѣстцовой, Чести. Григорій Пристанъ, Михаилъ Вовкъ и товаришѣ парохіане въ Сяночку за жертву на повышу цѣль въ квотъ 424 коронъ.

Ч. 4556. Чест. парохіане въ Радочинъ за жертву 5000 коронъ на внутренне приукрашене мѣстцовой Церкви.

- Ч. 3919. Чест. парохіане въ Нагорянахъ за цѣлковите вѣдновлене мѣстцевои Церкви.
- Ч. 4767. Чест. Иванъ Лохъ провизоръ Церкви и господаръ въ Колоднѣ за жертву 500 коронъ на внутренне украшене мѣстцевои Церкви не менше и за понесене много трудѣвъ около побудованя нового храму божого. Чест. Адриянъ Кмищкевичъ и Игнатій Лохъ провизоры церковнїи въ Колоднѣ за понесенїи труды, умный впливъ, добрый примѣръ и заоохоту въ дѣль побудованя мѣстцевои Церкви.
- Ч. 4885. Чест. Катарина Къцила господинѣ въ Цвѣржи за жертву 200 коронъ на внутренне украшене мѣстцевои Церкви.
- Ч. 4664. Чест. Дмитрій Сенюта господаръ въ Дубрѣнцѣ ад Гуменецъ за жертву 400 кор. на внутренне украшене мѣстцевои Церкви.
- Ч. 5171. Чест. Анна Анна Земба господинѣ въ Шляхтовой за жертву 200 кор. на внутренне украшене мѣстцевои Церкви.
- Ч. 5020. Всеч. О. Іеронъ Борковскій парохъ въ Грушовой за неутомиму ревнѣсть душпастирску и пѣднѣтїи труды при побрдованю новой Церкви.
Чест. Иванъ Ивановичъ господаръ въ Грушовой за жертву 220 кор. на будову Церкви въ Грушовой, Чест. Марїа Стецюкъ господинѣ въ Грушовой за жертву 360 кор. на внутренне украшене мѣстц. Церкви.
Чест. парохіане въ Грушовой за побудоване новой мур. величавои Церкви.

Некрольогія.

О. Флюнтъ Михаилъ парохъ въ Грозьовой дек Жукотыньского упок. дня 29. вересня 1902.

О. Чеховичъ Орестъ парохъ въ Сокаля уи. 22. Жовтня 1902.

Души ихъ поручаються молитвамъ Преч. Кліра.

Вѣдъ Еп. Консистоїи

Перемишль дня 27. Жовтня 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. **Іоанъ Стрыйскій,**
Клицерь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1902.

Выдано 12. Грудня.

Ч XI.

Ч. 58.

Ч. 6360. Розпоряджене що до вѣддаваня грунтѣвъ ерекц. новопоставленнымъ парохамъ.

Ц. к. Намѣстництво удѣлило тутъ пѣдъ днсмъ 12 падолиста 1902 Ч. 29.335 слѣдуюче: „Зъ ц. к. Намѣстництва. Львѣвъ дня 12 Листопада Ч. 29.335.

Обѣжникъ до всѣхъ ц. к. Старостѣвъ.

Власти церковнѣ жалятъ ся, що вѣддаване грунтѣвъ ерекціональныхъ новопоставленнымъ парохамъ въ уживане вѣдбувае ся звичайно въ канцеляріи парохіальной а не на мѣстци, до причинъ чого парохы не знаютъ положеня границъ грунтѣвъ ерекціональныхъ, котрѣ въ часѣ интеркаляріѣмъ бувають черезъ суѣдѣвъ часто нарушавѣ.

Завзываю протое П. ц. к. Старостѣвъ, чтобы вѣддаване грунтѣвъ ерекціональныхъ новопоставленнымъ парохамъ въ уживане поручивъ перевести все на мѣстци зъ указанемъ парцелѣ катастральныхъ и фактичныхъ границъ, а на случай спостереженя, що границѣ суть нарушенѣ, справу того нарушеня розслѣдити заразъ на мѣстци и списати зъ того поводу окремый тѣчный протоколь, котрый бы мѣгъ послужити до переведеня ревиндикаціи иривлащеного грунту. Вѣддаване грунту на мѣстци може тѣлько въ тѣмъ случаю бути залишенимъ, наколи новопоставлений парохъ протоколярно на тое згодится.

Ц. к. Намѣстникъ

Пижитскій в. р.“

Тое розпоряджене ц. к. Намѣстництва подае ся до вѣдомости Веч. епарх. Клира а заразомъ приказуе ся, щобы кождый новопоставленный парохъ точно пѣсля повышеного розпорядженя при вѣдбраню темпораліѣвъ поступовавъ.

Веч. Настоятелямъ деканатѣвъ вкладае ся обовязокъ кождому новопоставленому парохови розпоряджене нынѣшне пригадати, при вѣддаваню темпораліѣвъ самому въ имени Еп. Конс. выповненя его жадати, а Веч. Клирови звертати увагу, що кождый парохъ за невыповнене повышеного такъ передъ совѣстію якъ и передъ властію вѣдповѣдати буде.

Вѣдъ Еп. Консistoriи.

Пережмышль, дня 1. Грудня 1902.

Ч. 59.

Ч. 6265. Конкурсъ на посаду натихита гр. н. при школахъ въ Добромиліи.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Добромиліи оголосила пѣд днемъ 15. Листопада 1902 Ч. 1609 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школахъ въ Добромиліи.

Кандидаты довжнй свой прошеня вносити въ речинци, означенѣмъ въ Дисвнику урядовѣмъ ц. к. Рады шкѣльной краѣвной.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Пережмышль, дня 22. Листопада 1902.

Ч. 60.

Ч. 6474. Въ справѣ спорядженя инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и библиотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ.

Щобы мастокъ церковный удержати въ належитѣмъ порядку, треба мати докладный списъ всѣхъ предметѣвъ належачихъ до Церкви. Суть виравдѣ въ кождѣмъ урядѣ парохіальнѣмъ инвентарѣ парохіальнй и церковнй, котрй однако суть такъ недостаточнй, що годѣ мати зъ нихъ належитый поглядъ на предметы цер-

ковні Водновляють ся бо они звычайно при змѣнѣ парохіѣвъ, коли то вписують ся въ часть урядована уступившого пароха набуті, а вымазують ся зъужиті предметы, а лишъ въ случаю змѣны корѣниного маестку Церкви або парохіи жадає ц. к. Намѣстництво предложени инвентаря для вписаня тыхъ змѣнѣ. Тожъ Епископскій Ординаріятъ, хотячи мати ясній и точный переглядъ всѣхъ предметѣвъ церковныхъ особливо при каноничныхъ визитаціяхъ, розпоряджає:

1) Въ кождой Церкви має находити ся инвентарь церковный, окремый вѣдъ инвентаря, спорядженого ц. к. властями державными, а то окремый для рѣчей до Церкви, си маестку и домѣвъ душпастирскихъ належащихъ, а окремый для библиотекъ парохіальныхъ.

А) Первый зъ тыхъ инвентарѣвъ має бути подѣлений на слѣдующі вѣдѣлы:

I. Описане Церкви.

Зъ якого матеріялу, коли и кимъ побудована?

Якого вида и формы?

Кѣлько копулъ находить ся на Церкви?

Чи склеплена?

Яка пѣдлога?

Якій храмъ?

Чи посвячена? коли и котрымъ Архіереємъ?

Чи мальована и коли?

Чимъ крыта?

Чи суть які написы внутрь — вни?

Кѣлько престолѣвъ?

Зъ котрого року антиминь?

Головный престоль — чи есть пѣднебесное (звѣдъ)?

Чи престоль мурованый, чи деревяный?

Що въ серединѣ пѣдъ престоломъ находить ся?

Чи суть на бѣчныхъ стѣнахъ престола образы и які?

Якій кивотъ для найсв. Тайнъ?

Якъ выглядаетъ въ серединѣ?

Якъ зверху выглядаетъ кивотъ, якій замокъ и где переходує ся ключъ вѣдъ него?

Чи есть пѣдъ престоломъ „морское“ (sacragium)?

Чи есть и яке за престоломъ горное сѣдалище?

Якій иконостасъ?

Яка катапетазма?

Якій тетраподъ? чи покрытый и що на томъ находить ся?

Чи есть аналогіонъ?

Чи суть побѣчныя престола?

Які образы въ побѣчныхъ престолахъ?

Чи есть упривилеованый престоль?

Чи суть св. мощь и чинъ?

Чи суть запечатаніи и где находить ся?

Чи есть чудотворна икона?

Чи есть сповѣдальница зъ кратками и где стоитъ?

Чи есть крилосъ?

Чи есть хоръ?

Чи суть лавки въ церкви и кѣлько?

Чи есть амвонъ и въ какой формѣ?

Кѣлько есть выходѣвъ зъ Церкви?

Чи єсть закрестія?
Де вѣдправляе ся проскомидія?

II. Описанє звѣнницѣ:

Де стоить?
Чи мурована чи деревяна?
Чимъ крыта?
Кѣлько звонѣвъ и якѣ?
Чи суть якѣ написы або даты на звонахъ?

Коли за кѣлько и кимъ купленѣ?
Коли звѣнница поставлена и чи єсть якѣй написъ?

III. Описанє рызъ церковныхъ:

а то:

а) кѣлько єсть фелонѣвъ и описанє некождою фелона зъ приборами окремо.

Яке тло? якѣ цвѣты?
Зъ якои матеріи?
Кто справивъ?
За яку цѣну?
Въ якѣмъ находятъ ся станѣ?
Чи уживае ся, чи уже зужитѣй?

б) кѣлько єсть стихарѣвъ?

Зъ якои матеріи?
Кто справивъ?
За яку цѣну?
Въ якѣмъ, теперъ находятъ ся станѣ?

в) кѣлько поясѣвъ?

г) кѣлько напличникѣвъ?

д) кѣлько лентіонѣвъ (ручничкѣвъ до отираня чашѣ)?

е) кѣлько ручникѣвъ до отираня рукъ?

ж) кѣлько илитонѣвъ?

з) де переходуютъ ся ризы церковныя?

IV. Описанє знаярѣвъ церковныхъ:

Кѣлько чашѣ и якѣ?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣлько діскосѣвъ, звѣздъ, ложочокъ?

Де находятъ ся св. миро?

Кѣлько находятъ ся хоругонѣ?

Кѣлько фанѣ?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣлько и якѣ диваны?

Кѣлько образѣвъ процесійныхъ?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Якѣ и кѣлько процесійныхъ крестѣвъ?

Чи суть патерлицѣ?

Кѣлько кадильницѣ?

Чи єсть кропило и кропильницѣ?

Чи находятъ ся умывальницѣ для священника?

Кѣлько ампулокъ?

Кѣлько тацокъ?

Кѣлько лодокъ?

Кѣлько ручныхъ крестѣвъ?

V. Чи має Церковь свѣй маестокъ?

а) въ реальностяхъ (ихъ положене — рѣчный дохѣдъ);

б) въ цѣнныхъ ефектахъ;

в) готѣвцѣ;

г) на довгахъ — яке ихъ забезпечене?

Кѣлько єсть скарбонѣ церковныхъ?

Кѣлько до нихъ ключѣвъ?

У кого переходуютъ ся?

VI. Чи суть якѣ богослужебныя фундаціи? Чи?

Кѣлько службъ Божихъ має за

кожду поодинокую фундацію рѣчно вод-
правляти ся? За кого? Котрого дня
и мѣсяца?

Якій есть корѣнный мастокъ кож-
дой поодинокой фундаціи:

- а) въ реальностяхъ;
- б) въ цѣнныхъ ефектахъ.

Якій есть рѣчный доходъ зъ ко-
ждой поодинокой фундаціи:

- а) для душпаствыря;
- б) для Церкви за свѣтло и ужи-
ване церковныхъ ризъ;
- в) для прислуги церковной.

VII. Дѣмъ парохіальный:

Коли поставленный?

Чи мурованный чи деревянный?

Чимъ покрытый?

Кѣлько комнатъ?

Якія дверь вѣкна, печь?

Яка кухня?

(Такъ само належить описати по-
мешкане для сотрудника и прислуги
церковной.)

Кѣлько и які будынки господар-
скій и въ якѣмъ станѣ?

Яка загорода?

Кѣлько моргѣвъ управленого поля

Кѣлько моргѣвъ сѣножати?

Б) Второй зъ выше подъ I) упомянутыхъ инвентарѣвъ має содержать
слѣдующіи точки:

Библиотека церковная и парохіальная:

Якія книги церковныя?

Котрого року выдана и яка о-
права?

Чисуть рукописи и чиуживаются?

Кѣлько Евангелій? Яка ихъ о-
права?

Кѣлько моргѣвъ лѣса?

Кѣлько пасовиска?

Кѣлько моргѣвъ неужитку?

Чи суть карты грунтовыя — ар-
хунки?

Чи есть якія сервитуты (пасо-
виска, дрова, мливо)?

Чи есть садъ коло хаты и які
дерева овочевыя?

Кѣлько деревъ зъ каждого рода
деревъ овочевыхъ?

Чи есть пасѣка и много числтъ
пчѣвъ?

Чи доходъ пароха становлять я-
кія цѣнныя ефекты? (Выказати ихъ зна-
мена и кѣлько доходу приносятъ рѣчно)?

Яка квота зъ доходѣвъ спитра-
хальныхъ вчислена парохомъ въ кон-
гругу?

Чи и якія додатокъ побирае па-
рохъ зъ фонду религіознаго?

Яку квоту выносить цѣлый чи-
стый доходъ пароха ибѣсля провѣре-
ной фасіи?

Чи доходъ пароха становить та-
кожь живыи инвентаръ и якія?

(То само належить подати такожь
дотычно сотрудника.).

Чи есть св. Письмо старого и
нового Завѣта зъ поясненіями?

Чи церковъ або парохія має я-
ку библиотеку богословскую? акія вы-
даныя? зъ котрого року? яка оправа?

Чи не находится ся библиотека
парохіальная для вызичанія книжокъ
парохіанамъ до читанія?

Які находять ся дѣла?

Кто сею бібліотекою завѣдує?

Кто занимає ся розпозичанемъ книгъ?

Які суть фонды на помножене бібліотеки парохіальной?

Водъ которого року суть книги метрикальнѣи?

Колько томовъ книгъ метрикальнѣихъ крещеныхъ, вѣнчанныхъ, помершихъ?

Чи есть протоколъ подавчій? протоколъ предбрачній? Списъ душъ?

Чи есть записникъ (Службъ Божихъ: а) фундаційныхъ, б) частныхъ?

Чи есть книга оповѣдей?

Чи есть записникъ доходовъ?

Чи находять ся документи вѣдносячі ся до основаня и дотаціи церкви и парохіи и пр.?

Чи есть окрема шафа на переховане актѣвъ и книгъ парохіальныхъ?

Чи есть шафа окрема на бібліотеку церковну — парохіальну?

УВАГА. Если есть де бібліотека деканальна, то належить въ окремѣмъ инвентаріи подати списъ находячихъ ся въ нѣй книжокъ и выказати способъ си умѣщеня и ужитя.

2) По списаню каждого поодинокого вѣдѣлу въ выше помянутыхъ инвентаряхъ належить зѣоставити кѣлька аркушѣвъ чистыхъ щобы въ случаю якои змѣны набути або убутку якого предмету можна се вписати.

3) Всѣ выше помянутѣи инвентарѣи мають бути спорядженѣи для каждой церкви парохіальной окремо.

Примѣришки помянутыхъ инвентарѣвъ мають бути оправленѣи и перетягненѣи шпурочкомъ которого кѣнца на послѣднѣи сторонѣ инвентаря мають бути припечатанѣи печаткою деканальною, а наколи бы зъ часомъ книга зѣстала цѣлкомъ записана, належить справити другу книгу яко продовжене первой при захованю приписѣвъ выраженныхъ выше що до книги первой.

4) ВЧ. Уряды деканальнѣи будутъ при деканальныхъ осмотрахъ передсвѣдчати ся, чи каждый новонабутий або зужитый предметъ зѣоставъ вписанный до инвентаря въ противнѣмъ случаю мають доповнене впису въ своей присутности зарядити. За точне проваджене такихъ инвентарѣвъ накладе ся вѣдвѣчальнѣсть не лишь на мѣсцевого душпаствыра, але такожъ на настоятеля деканату.

5) При каждой змѣнѣ душпаствыра належить каждый предметъ пѣсля инвентаря вѣдъ уступающою душпаствыра переняти и новому передати. Каждый прирѣстъ або убутокъ належить такожъ тогда вписати.

6) При визитаціяхъ каноничныхъ мають такѣи инвентарѣи разомъ зъ книгами метрикальными предкладати не лишь душпаствырѣи, у которыхъ визитація вѣдбуває ся, но такожъ и тѣи, котрѣ до той парохіи пѣдчасъ визитаціи мають явити ся съ процесіями.

8) Поминуті инвентарѣ мають бути споряджені найдалше до *першого мая 1903* такъ, щоби при найближшій каноничній визитаціи могли бути предлежені.

Друки до церковного инвентаря після нынѣшного оголошеня напечатані можна въ книгарни Стаурупігійского Института у Львовѣ по цѣнѣ 1 к. 40 с. за оденъ примѣрникъ получить.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. Грудня 1902.

Ч. 61.

Ч. 5561. О выданю „Большого Катехизму христiянско-католической религии“.

Уже водъ давна водчувала ся потреба для проповѣдникѣвъ катихитѣвъ и духовенства въ загалѣ подручной книжки, въ котрѣй бы все правды св. вѣры были выложені зъ догматичною стислостію церковныхъ дефиницій. Понимаючи тую потребу Пресвященній Епископатъ австрійскій выдалъ въ р. 1894 подручникъ подъ титуломъ „Катехизмъ христiянско-католической религии, котрый появилъ ся уже въ переводѣ майже на все языки народѣвъ австрійской державы. Заходомъ и накладомъ Пресвящ. Митропол. Ординаріята выдано теперь и переводъ рускій п. т. „Большій Катехизмъ христiянско-католической религии одобренній цѣлымъ Пресвященнымъ галицко-русскимъ Епископатомъ, Жовква 1902.“

Для улешеня розповсюдженя въ тутешній Епархіи тои щодо содержания такъ цѣнной книжки, Епископска Консисторія постановила розѣслати на разѣ въ все деканаты певне число примѣрникѣвъ той книжки. Цѣна одного примѣрника обнимающого 226 страницъ 8^о, выносить уже зъ переплетомъ лишь одну корону. Всѣ Уряды деканальній схотять переслани на ихъ руки примѣрники роздѣлити между Настоятельствъ парохій, а вшынувшій зъ розпродажи грошеві квоты переслати до канцеляріи Епископской Консистории.

Водъ Еп. Консистории.

Перемышль дня 21. Листопада 1902.

Ч. 5772. О жертвахъ на будову церкви въ Волостковѣ ад Стояницѣ.

Подався до вѣдомости Веч. Духовенства слѣдующе :

Вѣдозва!

Слава Иесуе Христу.

До многихъ сумныхъ выпадковъ, які ино въ текучѣмъ роцѣ на нашѣй роднѣй земли мали мѣсце, причислѣти належитъ такожь и пожаръ церкви въ Волостковѣ ад Стояницѣ на дни 7 Червня с. р. — Заледно бо вѣрнѣй нашего обряда пѣдъ проводомъ нового пароха зачали двигатися зъ темноты и неволѣ невѣжества, горнутися до Церкви и читальнѣ, постигае ихъ нещасте — церковь згорѣла.

Тяжкѣй то крестъ на вѣрныхъ, а ще тяжнѣй для священника, котрый черезъ тое многи а многи трудности побороути мусить. Село Волостковѣ есть замѣшкале на половину латинниками, котрѣ належать до Суд. Виннѣ — то значить создати Храмъ въ такѣмъ селѣ... твердый орѣхъ до згрызена, а тутъ конечно церкви треба; бо парохъ мешкае въ мѣстци, а до матерной 3 кл. болотнистой дороги

Ограниченѣй протое вѣрнѣй нашего обряда числомъ до 800 душъ, на самыхъ себе — бо коляторъ конкуруе до Стоянецѣ — хотяйбы и якъ хотѣли, безъ помочи жертволюбивыхъ Христѣянъ не суть въ станѣ вѣдповѣдной числу душъ и теперѣшному времени церкви своими силами создати по той причинѣ, що насампередъ находятся въ крайно нужденнѣмъ матерѣальнѣмъ положеню, по друге — мѣшанина зъ латинниками утрудняе справу складаня конкуренціи — а въ кѣнци натискати рѣчь въ теперѣшныхъ часахъ дуже непорадна.

Незавидне положене пароха и парохѣянъ — а зъ того сумного и прикрого стану выдвигнути потрафить тѣлько милосердіе христѣаньске падъ нещасливыми и бѣдными братьями. Дятого низше пѣдписанѣй памятаючи на слова Христа: „Просите а дастся — толцыте, отверзется вамъ“, просятъ и пукають до сердець Виреподобныхъ, Всесвѣтлѣйшихъ и Всечестнѣйшихъ Отцѣвъ и вѣрныхъ христѣянъ, подайте намъ руку помочи, а найменьша жертва зложена на будову церкви додасть намъ надѣѣ, пѣднесе упадающихъ на дуся, загрѣе до працѣ на славу Бога, честь св. нашего обряда и добро нашего народу, Жертвы просимо прислати на руки мѣсцегового пароха. — Волостковѣ въ день св. Ап. Тома. почта: Судова Виння. О. Антонѣй Жолкевскѣй, парохъ. Андрей Буцакъ, Михаилъ Букартикъ, Гринько Буцакъ, члены комитету будовы церкви.“

Вѣдъ Еп. Консисто́рїи.

Перемышль, 1. Листопада 1902.

Ч. 6387. О жертвахъ на будову церкви въ Гуснѣмъ нижнѣмъ.

Подаеся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе :

„Дня 1. падолиста с. р. навѣстивъ нашу церковь въ Гуснѣмъ нижнѣмъ повѣта Турчаньского страшный огонь, котрый знищивъ все, що ся в нѣй находило. Лѣтъ тому 12 згорѣла до тла одна церковь а теперь друга. Отъ така то наша незавидная доля. Парохіяне остались безъ матери, до котрой такъ горячо были привязані. Хотѣлибы мати зновъ нову церковь но о власныхъ силахъ выставити невозможно, бо село маленьке числяче всего 450 душъ — а яко церковь филиальна мусить сама придбати средства. А тутъ быда бо голодъ заглядае въ очи — сей рѣкъ страшный у насъ пѣдъ Бескидомъ — слоты не дали зрѣбити того мизерного вѣвса а въ кѣнци морозы знищили все цѣлковито — люди въ отчаянію ! Но помимо того хотять воскресити свою улюблену мать „церковь“ вытягають прото до Васъ руки знаныхъ изъ жортволюбія рускихъ сердець и просятъ умильно о запомогу. Поможѣтъ бѣднымъ людямъ въ ихъ святѣмъ намѣренію а Богъ Всевышній сторницею Вамъ нагородитъ.

Всякі датки просимо ласкаво присылати на руки мѣсцевого о. пароха Михаила Трешневского въ Гуснѣмъ выжнѣмъ п. п. Высоцко выжне. Вѣдъ гр. кат. Уряду парохіальвого въ Гусномъ. Гусне дня 26 падолиста 1902. Михаилъ Трешневскій, парохъ.“

Повыше прошене Всч. Священству горячо поручае ся.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Пережмилъ, дня 8. Грудня 1902.

Ч. 6321. О напѣвнику церк. выдана Иг. Полотнюка.

Управитель хору катедрального въ Станиславовѣ п. Игнатій Полотнюкъ предкладае слѣдующе прошене :

„Занимаючися наукою церковного пѣнія, запримѣтивъ я, що богато прекрасныхъ церковныхъ напѣвѣвъ и мелодій пропадае безслѣдно, зъ причины, що не були зѣбрані въ одну цѣлѣсть, а се було власне причиною, що пѣдписанный, щобы бодай въ части запобѣгнути загибненію незаписаныхъ мелодій и передати тѣмъ

потомности, яко скарбъ церковной музыки, черезъ довгі лѣта збиравъ по цѣломъ краю такъ изъ старынныхъ рукописей, якъ и зъ усть лучшихъ спѣвако́въ духовныхъ и свѣдкихъ и уложивъ збѣрникъ въ II. частяхъ н. з. „Напѣвникъ церковный“. котрый удостоивъ ся апробаты все́хъ трехъ гр. кат. Пресвященныхъ Ординаріятѣвъ, чого есть доказомъ, що сей збѣрникъ може статись хосеннымъ подручникомъ, якъ для науки, такъ и для удержаня однообразного церковного пѣнія по все́хъ церквахъ галицкои Руси.

Того рода выдавництво безъ помочи и попертя высокихъ Властей духовныхъ не моглобы нѣякъ оплатитись, бо се выключно есть литература церковна и не може на нѣкого бѣльше числити якъ головно на рускій церкви, а безъ той помочи неможъ бы нѣякъ приступити до выданя II. части сего Напѣвника, а кромѣ того и побожныхъ пѣсней — (Боговѣйныхъ) яки суть въ поправленомъ видѣ и дуже пожадані для ужитку церковного и шкѣльного якъ и взагалъ народного.

Переглянувши докладно згаданий Напѣвникъ Еп. Консисто́рія въ пересвѣдченю, що се вельми пожиточне выдавництво причинится до красоты и поваги нашего св. обряда поручае першу его часть Впр. и Веч. Духовенству якъ такожь и вѣрнымъ, а заразомъ взымае Прч. Настоятелѣвъ парохій, щобы для своихъ Церквей закупили по одному примѣрникови по цѣнѣ 4 к. зъ грошей изъ церковной скарбони и прислали належитѣсть тут. Еп. Консисто́рію за посредництвомъ того же уряду деканального.

Вѣдновѣдне число примѣрнико́въ I. Части Напѣвника доставится прч. урядамъ декан. въ протягу сего мѣсяця.

Вѣдъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 3. Грудня 1902.

ХРОНИКА.

Каноничну институтію получили :

- Ч. 5819. О. Іваницкій Григорій на парохію Олешницка воля.
- „ 5967. „ Гитко Николай на парохію Шандровець.
- „ 6094. „ Туряньскій Михаилъ на парохію Городыще.

- Ч. 6217. О. Хялякь Анатоль на парохію Хиринку.
„ 6220. „ Русинякь Іванъ на парохію Корочеву руску.
„ 6570. „ Гнатишакь Орестъ на парохію Полкииѣ.

До каноничной институтіи завѣзваніи :

- Ч. 6101. О. Кривачь Вікторъ на Яжѡвъ старый.
„ 6455. „ Макарь Григорій на Любиаѣ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5802. О. Дуркотъ Михаилъ въ Сокали.
„ 6004. „ Коцюба Александеръ въ Поляиѣ.
„ 6220. „ Домбровскій Діонизій въ Выссовой.
„ 6366. „ Шумелда Іванъ въ Маковиску.
„ 6487. „ Стецевъ Романъ въ Грозовѣй дек. Жукотыньского.

-
- Ч. 6097. О. Рудавскій Иннокентій получилъ пров. сопомоч. при пароху въ Сѣняѣ.
-

- Ч. 6098. О. Николаевичъ Михаилъ парохъ въ Скоморочахъ, именованій завѣд. деканата Сокальского.

Вѡдличія крылошаньскій получили :

- Ч. 5436. О. Савицкій Григорій парохъ въ Схѡдницѣ.
Ч. 6389. „ Грушкевичъ Константинъ парохъ въ Куликовѣ.
-

- Ч. 5682. О. Саноцкій Александеръ деканъ и парохъ въ Мачиниѣ получилъ увѡленіи вѡдъ испыту конкурсового.
-

- Ч. 6421. Въ пропозицію на парохію Быличи дек. Старосольского принятіи : 1. Грушкевичъ Корн., 2. Котысь Атаназій, 3. Маковой Ілія, 4. Хомицкій Теофиль, 5. Коленскій Володимиръ.
-

- Ч. 6649. Актуальными деканами именованіи : О. Копытянскій Антоній, дотеперьш. завѣд. деканата Бирчаньского, о. Копытянскій Климентій дотеперьш. завѣд. деканата Бѣцкого, о. Рынявецъ Володимиръ дотепер. завѣдатель

деканата Устрицкого, о. Скобельскій Теофилъ дотеперѣш. завѣд. деканата Любачѣвского, о. Децко Андрей дотеперѣш. завѣд. деканата Мокрянскаго, о. Дыгдалевичъ Антоній дотеперѣш. завѣд. деканата Порохницкаго, о. Николаевичъ Михаилъ дотепер. завѣд. деканата Сокальского, о. Гамерскій Юсифъ дотеперѣш. завѣд. деканата Ольховецкаго.

Надѣленіи вѣдъ Святѣйшого Отца Папы Льва XIII. совершенными отпущами на вѣчны часы слѣдующей Церкви :

- Ч. 6323. Церковь въ Жовкви въ день Найсвятѣйшого Серця Іисусоваго.
Ч. 6398. Церковь въ Кристинополи въ дняхъ 1) Благовѣщенія Пр. Д. М. 2) Успенія Преч. Д. М. 3) Покрова Пресв. Дѣвы, 4) Рождества Прч. Дѣвы М. 5) Входа въ Храмъ Прс. Богородицы 6) Непорочне Зачатіе Прч. Д. М. и св. Опуфрія.
-
- Ч. 6053. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 31. Жовтня 1902. Ч. 125083 продолжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ Билчу дѣль.
Ч. 6108. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 31. Жовтня 1902. Ч. 121972 продолжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Вацовичахъ.
Ч. 6359. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 13. Листопада 1902. Ч. 121969 продолжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Добровлянахъ.

Ч. 5018. Выказъ книгъ присланныхъ до бібліотеки Капітульной.

I. Вѣдъ Всч. О. Іоанна Михальчука пароха въ Корытнякахъ зъ церкви въ Красичахъ : Рукописныя книги : 1) Апостоль in 4° зъ 16 вѣка, 2) Апостоль in 4° зъ 16 вѣка 3) Апостоль in folio зъ 16 вѣка, 4) Апостоль in folio зъ 17 вѣка 5) Евангеліе in folio зъ 16 вѣка, 6) Тріодъ поста in fol. писана передъ р. 1590 (16 вѣкъ), 7) Миней избранная зъ 17 вѣка, in folio неповна, 8) 30 карткъ Іерейскаго Молитвослова зъ 16 вѣка, Печатана книга : Требникъ выдана Львѣвскаго зъ р. 1668.

II. Вѣдъ Всч. О. Теодора Мерены пароха въ Рѣпнику, декана Коросинскаго : 1) Рукописный Ірмологіонъ зъ 17 вѣка. Печатанія книги : 2) Трефологіонъ Львѣвскій зъ р. 1694, 3) Ключъ разумѣнія (Казаня), Львѣвъ 1663, 4) Collegium

universi iuris canonici (Engel) 1681, 5) Gloria na infule pruskiego 1724, 6) Kazania niedzielne Szczepanowskiego 1761, 7) Kazania Galasowskiego 1738, 8) Kazania niedzielne bezъ загол. листа, 9) Kazania na dnie świąteczne, 10) часть Кузаіъ рѳъныхъ, 11) Goŝciniec prosty do nieba Dzielowskiego 1733. 11) Деревляна монстранція хорошо рѳъблена зъ 17 вѳка, 13) стара кадильница, 14) стара лампа висяча.

III. Вѳдъ Веч. О. Антонія Лавровского пароха въ Одреховой дек. Сяпоцкого: 1) Рукописне Евангеліе зъ XVII. вѳка, 2) рукописный Ирмологіонъ зъ р. 1667, 4) Печат ный служебникъ Львѳвскій зъ р. 1666.

Ч. 6472. I. Веч. О. Романъ Кмицикевичъ, парохъ въ Завадѳхъ дек Яелиского приславъ: 2) Октоихъ гласъ 5—8 рукописный зъ XVI. вѳка неповный. 2) Часть рукописного Трефологіона зъ XVI. вѳка. Часть старон печатанон латиньской Библии. 4) Вопросы и отвѳты розличныхъ св. Отцѳвъ Церк. въ предметахъ богословскихъ, рукопись неповный зъ XVI. вѳка (въ части первой). Въ второй части сєи книги находится: : „Книга глаголема Изморадъ иже во святыхъ Отца нашего Іоана Златоустаго (такожь неповна.) 5) Четыри письма два зъ р. 1631 одно зъ р. 1632 Еппа Крупецкого и одно бреве Папы Бенедикта XIV. за р. 1751 на 10-лѳтный отпустъ до Церкви.

II. Веч. О. Кипріянь Добрянскій, парохъ зъ Лежахова дек. Ярославского приславъ: 1) Акафістникъ рукописный зъ XVII. вѳка переплетеный и добре захованный. 2) Ирмологіонъ рукописный зъ XVII вѳка такожь дуже добре удержанный. 3) Уставъ церковный рукописный зъ XVI. вѳка безъ початку и кѳнці, но впрѳчѳмъ добре удержанный.

III. Веч. О. Григорій Спрысь, парохъ зъ Хотинця дек. Яроsl. 1) Акафістникъ писанный въ р. 1699. 2. Ирмологіонъ рукописный зъ кѳнця XVII. вѳка безъ початку.

Веч. Отцямъ жертводателямъ складае поляку Капітула.

Выказъ жертвъ на вѳдрєставрованє Церкви въ Розборѳ Округлѳмъ деканату Порохницкого.

Прч. о. Димитрій Гузаръ парохъ въ Завадовѳхъ 6 к., о. Д. Бордуль парохъ въ Выкотахъ 1 к., о. Александеръ Маланюкъ въ Павшѳвцѳхъ 2 к., о. Вл. Вахнянинъ парохъ въ парохъ въ Суровицѳхъ 1 к., о. Солтыкевичъ парохъ въ Ялинѳхъ 2 к., Урядъ парохіальный въ Добрѳй шляхоцкой 2 к., о. Николай Колтунюкъ 1 к., о. Димитрій Колодницкій парохъ Ягольницѳхъ 2 к., о. Мелешкевичъ парохъ Вѳкна коло Грималова 1 к., о. Іоанъ Станьчакъ парохъ Высоцка 3 к., о. Михайль Тындюкъ парохъ

Ізникэватога 6 к., о Филиповскій Володимірь парохъ въ Бенкѣвцяхъ 2 к. о Ю Стеткевичъ, парохъ Борокъ малыхъ 12 к. 32 с., Гр. кат. Урядъ парохіяль-
 льный въ Каровѣ (о. В. Матюкъ) 2 кор., о. Іоанъ Тыгартъ парохъ варохъ въ Ган-
 човѣй 6. к. о. Яросениуъ парохъ въ Хащованю 1 к., о. Юліанъ Яримовичъ па-
 рохъ Ольховецъ 1 к., о. Григорій Максимовичъ сотрудникъ въ Прибичахъ 2 к.,
 о. Іосифъ Шуховскій парохъ Братковецъ 2 к., о. А. Олесъницкій парохъ Торгови-
 цѣ польной 1 кор. о. Володиславъ Юзичинскій парохъ въ Островѣ 2 кор., о. Гри-
 горій Чайковскій парохъ въ Бѣтлѣ 2 к., о. Теодоръ Сапрунъ парохъ въ Колодру-
 бахъ 2 к., Вп. Панъ Н. Н. зъ Бортнякъ 1 к., о. М. Чачковскій парохъ въ Тов-
 стѣмъ 2 кор., Впр. о. Васикій Богопосъ Крилошанинъ въ Станѣславовъ 10 к.,
 Преч. о. Николай Сенета парохъ въ Бѣлковъ 5 к., о. Изидоръ Глинскій парохъ
 въ Буцневъ 4 к., о. Іосифъ Смеречинскій парохъ Воскресънецъ 1 к., о. Іоанъ Ба-
 ковичъ парохъ въ Лѣсенячахъ 1 кор., о. Александеръ и Луція Левицкій зъ Оле-
 ска 2 к., о. Сѣчинскій, Мшана 1 кор., о. Теодоръ Левицкій зъ Топѣльницъ, 2 к.
 о. Іосифъ Пелехъ парохъ Сулимова 2 к., о. Іоанъ Пастернакъ парохъ въ Тылявѣ
 10 к., о. Порфирій Руденскій парохъ въ Петранцѣ 5 к., Брацтво церковне въ Дов-
 гополи (повѣту Коссовъ 4 к., Руска парохія Чертижъ (Журавно 2 к., Игнатій Ю-
 хновичъ парохъ въ Корчинъ 2 к., о. Копріянтъ Дурбакъ парохъ Вербѣвчика 2 к.,
 о. Яковъ Сербинскій въ Кривчу надъ Днястромъ 4 к., Урядъ парохіяльный Да-
 шавъ коло Стрыя 3 к., гр. к. Церковъ въ Зарудю, 2 к. 50 с., Гр. кат. Урядъ па-
 рохіяльный Люча 2 к. 50 с., о. І. Преторіосъ парохъ Буцевѣ 2 к., о. Іоанъ Лю-
 бовичъ парохъ въ Островѣ (к. Тернополь.) 2 к., Урядъ парохіяльный Вовковтовичовъ
 2 к., Урядъ парох. Тисовъ 2 к., о. Николай Ивановскій парохъ Модрича 2 к., о.
 Іоаннъ Накловичъ парохъ въ Ниновичахъ 2 кор., о. Левъ Таворскій парохъ
 Корманичъ 1 кор., о. Яковъ Сирождъ парохъ зъ Богутина 3 кор. 32 сот.
 о. ¶ Іоаннъ Ивануѣвъ зъ Лопънки 1 кор., о. Григорій Паньчишинъ завѣ-
 датель Черстина 4 к., Урядъ парохіяльный въ Постоловъ 1 к. 40 с. о. Іосифъ
 Студинскій парохъ Кишячки (к. Терноп.) 1 к., Урядъ парохіяльный Мигѣвцъ 2 к.,
 о. Іоаннъ Велигорскій парохъ въ Ивановю 50 с., Иванъ Зробекъ парохъ Вертельки
 1 к., о. Василій Тымовичъ парохъ Мозолѣвки 2 к., Руско-кат. Урядъ парохіяльный
 Махѣвцъ 2 к., о. І. Литоровскій парохъ въ Долинь 2 к., Гр. к. Урядъ парохіяль-
 ный Загѣре к. Рудокъ 1 к. 30 с., о. Антоній Барновичъ парохъ въ Луковѣмъ 2 к.,
 Герковъ въ Старуни п. Солотвина 2 к., Руско кат. Урядъ парохіяльный въ Сере-
 допѣльцяхъ 6 к., о. Теодоръ Березовскій парохъ Дубравки 5 к., о. Петро Галь па-
 рохъ Олексинецкій 4 кор., о. С. Матковскій, парохъ въ Босурахъ 2 кор.
 о. Онуфрій Бурдякъ монахъ Ч. Св. В. В. въ Жовквѣ 3 кор., о. А-
 настасій Лотоцкій зъ Тростанця (Потуторы) 2 кор., о. Левъ Волянскій зъ
 Яслиской Волъ нижной 2 к., о. Николай Анастасіевскій въ Сапаговѣ 2 к.,
 Гр. кат. Церковъ въ Виноградѣ п. Отинія 2 к., о. М. Зарицкій Більче-Доброкутъ

1 к. 10 с., гр. кат. Урядъ парохіяльний зъ Радиховъ 2 к., гр. кат. Урядъ парохіяльний въ Братковцяхъ 8 к., о. Александеръ Решетилловичъ парохъ въ Зеленой 2 к., о. Іосифъ Карановичъ завѣдатель парохіи Горницъ 1 к., гр. кат. Урядъ парохіяльний въ Тростянци великомъ 2 к. 60 с., До дня 9. н. ст. жовтня 1902 разомъ всего 213 к. 54 с. Всього великодушнымъ жертводашымъ складаемо щирю подяку и Спаси Богъ въ имени парохіянъ о. Іванъ Сенета парох. Въ Розборѣ округломъ дня 9 н. ст. жовтня 1902.

Выказъ жертвъ на будову Церкви въ Волостковѣ ад Стоянцѣ.

О. К. Пастчинській зъ Макупева 10 к., о. Н. Кушнѣрь зъ Волчищовичъ 10 к., о. П. Товарицкій зъ Буневичъ 6 к., Андрей Буцакъ зъ Волосткова 60 к., Іосифъ Чернецкій, надпоручникъ зъ Львова 2 к., о. Н. Сенета зъ Быкова 1 к., Петро Дыкій зъ Мостичъ 1 к., г. Василій Потелицкій ц. к. контролоръ почтъ зъ Львова 4 к., о. Т. Карпякъ зъ Белза 2 к., о. К. Селецкій зъ Жужеля 5 книжокъ о Ч. Боско, о. П. Товарицкій вторично 3 к., о. І. Преторіюсъ зъ Буцева 3 к. о. І. Титаръ зъ Ганчовой 4 к., г. Т. Затхеръ, управитель двора 4 к., Брацтво церк. въ Соколѣ 10 к., о. І. Лопачинській зъ Подсоснова 4 к., Товариство „Ризниця“ въ Самборѣ даръ: фелонъ и Служебникъ малый въ цѣнѣ 105 к., Мих. Буцакъ зъ Волосткова 1 к., Церковъ въ Цвѣрки 4 к., о. Д. Гудзо зъ Пятковой 4 к., о. Р. Зальтачъ зъ Гродзьовой, о. Ясеницкій зъ Скородна, Н. Колтунюкъ зъ Тарнавки, Евг. Монцѣбовичъ, Дяковъ зъ Нижанковичъ, церковъ зъ Папортнѣ, Боберскій зъ Ваневичъ по 1 к., о. Б. Ярема вицеректоръ зъ Львова 2 к., Данько Букартикъ зъ Стоянецъ 2 к., Ів. Букартикъ зъ Стоянецъ 1 к., Ант. Валювъ 1 к., Марія Гораль г. Затхеръ управ. двора 2 к., о. Орестъ Копыстинській зъ Лубной 2 к., Урядъ парох. въ Деревлянахъ 2 к., о. Мих. Ольшанській зъ Старявы 4 к., Петро Дыкій зъ Мистичъ 1 к., Ів. Фѣта зъ Стоянецъ 1 к., Микита Бардынъ зъ Дмитровичъ 2 к., о. Теод. Савула зъ Дмитровичъ 10 к. о. І. Дашкевичъ зъ Тустановичъ 2 к. о. Н. Коропасъ зъ Рябого 2 к. о. В. Ковдрацкій зъ Суд. Вишнѣ 13 к., Марія Валювъ зъ Стоянецъ 2 к., Розалія Яремчукъ 2 к., Мих. Буцакъ зъ Волосткова 10 к., о. Андрей Телешъ зъ Ожомлѣ 10 к., о. Е. Васильчакъ зъ Речичанъ 10 к., о. І. Пастернакъ зъ Тылявы 10 к., Вас. Замчала зъ Стоянецъ 2 к., о. І. Ляторовскій зъ Долины 1 к. 30 с., Урядъ парох. въ Тростянци в.л. 2 к., 60 с., г. Франць Стельчка офіціалъ въ Суд. Вишнѣ 10 кор., Мих. Буцакъ зъ Волосткова 1 кор., о. З. Шухевичъ 2 кор., Михаль Топѣй зъ Стоянецъ 2 кор., о. Влад. Антоновичъ зъ Ляховець 2 к., о. Мих. Трешневскій зъ Гусного 26 к., Урядъ парох. въ Демяновѣ 4 к., о. Т. Турчмановичъ зъ Рышяны 2 к., г. Александра Огоновска,

вдова по бл. п. профессоръ университета 2 к. За повышій жертвы Всевышній да благословить и крѣпитъ благо и многоденствіемъ. О. А. Жолкевскій парохъ, именемъ парохіянъ.

Даръ милости для св. Отця прислали:

О. Іоаннъ Дуркотъ Шляхтова 28 к., Ур. пар. Кристополю 15 к., Ур. дек. Мокрянскій 20 к., Ур. дек. Мокрянскій 9 к., Ур. пар. Коровица 5 к. 40 с., о. Мих. Ольшанскій, Старява 6 к., о. Теоф. Левицкій, Стрѣлки 6 кор., о. М. Матковскій. Горож. вел. 10 к., о. Желеховскій, Глинци 4 к., о. Ф. Подолнскій, Лазы 15 к., о. Павло Стукачъ, Твсна, 10 к., Ур. пар. Беско 6 к., Ур. дек. Яелиск. 33 к. 12 с., Ур. пар. Перемышль 21 к. 5 с., Ур. Потелицкій 40 к., Ур. пар. Лъско 6 к. 16 с., о. Теод. Мерена, Рѣшникъ 6 к., Ур. пар. Завадка дек. Яелиск. 15 к., 80 с., Ур. Пар. Гдльче 10 к., Ур. пар. Лука 10 с., Ур. пар. Лъцовате 3 к., Ур. пар. Лауровъ 5 к., Ур. пар. о. Софр. Полянскій зъ Талча 10 к.

Ч. 6607 Урядъ дек. Дуклянскій надѣславъ на катол. Універзитетъ въ Зальцбургу квоту 94 коронъ.

Некрологія.

О. Сьокало Ілія парохъ въ Крыницъ уп. 2 Листопада 1902.

„ Черлючакевичъ Сильвестеръ, парохъ въ Маковиску, унок. 18 Листопада 1902.

„ Салацкій Іоаннъ над. пенсію уп. 7. Грудня 1902.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консесторіи

Перемышль дня 10. Грудня 1902.

† **Константинь,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцдеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1902.

Выдано 29. Грудня.

Ч XII.

Ч. 65.

Ч. 258/орд. О папскѣмъ юбилею.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ

Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,

Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи

Поздоровлене въ Бозѣ и Архіерейске благословене!

Въ остатныхъ рокахъ Церковь католика обходила рѣзніи лѣта юбилейніи. Рѣкъ 1900, яко при змѣнѣ столітіа, бувъ рокомъ юбилейнымъ, рокомъ загальнаго вѣдпуста, але лише въ Римѣ, и тамъ лише вѣдпусту доступити було можна. Въ тѣмъ роцѣ святѣмъ мы русины, такъ якъ и инші народы католицкі, вѣдбулисьмо паломничу подорожѣ до вѣчнаго мѣсця, каялисьмо ся о гѣхахъ нашихъ, молилисьмо ся на гробахъ Апостоловъ, вѣддали поклѣнъ мѣсцямъ освиченымъ кровію муче-

никѡвъ, вѡддали поклѡнѣ Папѣ Римскому, головѣ Церкви св., и покрѣпили ся до дальшого, богоугодного житя.

Въ роцѣ 1901 св. Отець назначивъ рѡкъ юбилейный для цѣлои Церкви католицкои, и каждый вѣрный, котрый лише мавъ вѣру въ серци и памятавъ на свою смерть и на свою долю по смерти, мѡгъ того вѡдпусту доступити. И въ самой рѣчи въ нашей епархїи, якъ тоє зъ допесенѣ Вашихъ, Всечестнїи Отцы и дорогїи Братя знаю, нашъ вѣрный и побожный нарѡдъ користавъ обильно зъ ласкъ, яки Церковь св. вѡтворила, дуже численно вѡдправлявъ добрїи св. сповѣди, приступавъ до св. причастїи, вѡдбувавъ приписанїи посѣщеня церквей, вѡдмавлявъ установленїи молитвы, и много душь дорогоцѣнныхъ, бо найсвятѣйшою кровию Спасителя вѡдкушленныхъ, напернуло ся, покинули жите грѣшне, доступили загального вѡдпусту, розпочали праведне, побожное жите, и положили тымъ способомъ пѡдвалины на дальшу дорогу житя, щобы заробити собѣ на спасене вѣчне.

А рѡкъ тепершнїи єсть такожь рокомъ юбилейнымъ, але въ иншѡмъ значеню.

Бо коли два попереднїи роки були рокамъ юбилейными, яко роки загального вѡдпусту, рѡкъ тепершнїи єсть рокомъ юбилейнымъ яко памятковый. Въ томъ бо роцѣ обходить св. Отець, Папа Римскїи, Левъ XIII., дваццятьпятьлѣтнїи юбилей Свого правленя Церквою св., а зъ Нимъ разомъ цѣла Церковь католицка, весь вѣрнїи дѣти Христовїи, все, котрїи належать до единой, святой, соборной и Апостольскои Церкви зъ радостїю въ серци и зъ вѣчностїю для Господа Бога, подателя всякого блага, тоє дуже важне и рѣдке событе обходять.

Дваццять пять лѣтъ, то значить чверть столѣтя, а то часъ довгїи; и если человекъ молодой, на першѡмъ поли своен праць, честно и выповняючи лише строго свои обовязки, доживе 25 лѣтъ своен дѣятельности, то призбирає собѣ заслуги, зъ вдоволенемъ поглядає на мнувший, въ праць и зъ пожиткомъ переведенїи лѣта, а его родина, его товаришѣ по званю, приятелѣ и знакомїи тѣшатъ ся разомъ зъ нимъ, складаютъ ему свои желаня, величаютъ его заслуги.

Но чижъ можна порѡвнати яку небудь хотяйбы и тяжку и повну отвѣчальности праць, зъ працью и становищемъ Головы Церкви, Намѣстника Христоваго, Вѡгця цѣлого Христїаньства, котрого поле дѣяльности розтигає ся на цѣлу землю, обнимає весь народы, лучить въ собѣ дѣяльностъ двоухъ свѣтовъ, дочасного и вѣчного?

А тымъ важнїише, тымъ величавѣйше и радостнїише тоє торжество, цо оно такъ рѣдко случаетъ ся; за 19 столѣтїи Церковь Христова доперва другїи разъ обходить 25 лѣтнїи юбилей Головы Своен: въ р. 1871 юбилей Папы Пїи IX. а теперъ Папы Льва XIII. Двоухъ отже лише Паповъ за тѡлько столѣтїи дожило на престолѣ Петровѡмъ дѣть Петра.

Видно, що Господь Богъ въ тепершнихъ тяжкихъ и для Церкви при-крыхъ часахъ хоче наглядно людемъ показати, якъ Церквою Своєю опанує ся, видно, що теперъ продовжуючи чудесно жите того святого старця, Льва XIII, и удержуючи Ёго при надзвичайной памяти и повной силѣ и крѣпости духа хотѣи въ старечомъ тѣлѣ, даючи ему майже молодечу охоту и силу до працѣ, якъ то неустанно свѣтъ бачить, хоче людемъ пригадати, що Церковь Римъ, Богомъ уста-новлена, що божескій ей початокъ и божеское ей призначене, що „кратъ адова не ѡдолѣють ей“.

Тожъ и мы дорогіи Брати правду тую собѣ пригадаймо.

Було то въ спокійной, тихой годниѣ, коли Христосъ до Своего Ученика и Апостола Сімона сказавъ: „Ты вси Пётръ, и на сімъ камини созиждѣ цѣрковь мою, и кратъ адова не ѡдолѣють ей“. (Мат. 17, 18, 19).

И тая хвиля стала ся въ історіи людскости преважною. Слова сказаніи Спасителемъ суть ясні. Христосъ на чловѣцѣ, на слабомъ чловѣцѣ: буде Церковь Свою. Ми люде такъ великого, такъ важного дѣла неопираємы на одномъ, слабомъ чловѣцѣ — алежбо и всею, що Христосъ въ часѣ Своего жита вѣдъ Веелеема ажъ до Голготы, вѣдъ початку ажъ до кѡнця дѣлавъ, дѣлавъ такъ и роз-поряджавъ такъ и говоривъ такъ, що мы люде певно инакше бы дѣлали и говорили, бо то, що Христосъ дѣлавъ и говоривъ, були дѣла Божіи и слова Божіи.

И дивѣть, дорогіи Брати, Христосъ, тая пѡдстава, тая сказа непоколебима нашего спасенія, силу и крѣпость удѣляє тому Своему избраному ученикови Петрони. Землає духа Своего св. на Петра и всѣхъ 12. Апостоловъ и повстає на земли Ёго Церковь св. Вѣднїи и слабїи, незначнїи рибакїи Галилейскїи, выступають передъ свѣтъ жидѡвскїи и свѣтъ поганьскїи. Петръ, духомъ св. веденїи, иде до Риму и свѣтъ бачить нове, незрозумѣле для него явленє. Наука Христа Распи-того ширить ся, Церковь Ёго росте, Рома поганьска, могуча и сильна, котрѡї цѣлий тогданнїи свѣтъ бувъ пѡдлягнїи, выступає до борбы зъ учениками Хри-стовыми, и рѣки крови христїаньскоїи обагряють площїи и улицѣ Риму.

Но даремнїи судорожнїи переслѣдованїи Нерона, Траяна и Дїоклеціана. Кровь мученикѡвъ стає ся сѣменемъ новыхъ христїанъ, Римъ поганьскїи упадає, стає ся навскрѡзь христїаньскимъ и наслѣдникїи першого Римского Епископа и Головы Церкви, наслѣдникїи Петра Апостола обѡймають правленє въ Римѣ. Римъ зновъ стає ся центромъ свѣта, до котрого все гадки, все справы католикѡвъ вѡдносять ся, бо тамъ есть той, котрого Христосъ лишивъ Своимъ Намѣстникомъ, тамъ есть той, котрого Христосъ здѣлавъ скалою Своеїи Церкви, тамъ есть той, котрому вручивъ ключъ и давъ власть вязити и розрѣшати: „Дѡма твѣѣ ключїи цѣр-ства небїснагѡ: и ѣже лицїи склѡжиши на землїи, вѣдѣтъ склѡзно на небїсѣхъ; и ѣже лицїи розрѣшиши на землїи, вѣдѣтъ розрѣшино на небїсѣхъ“.

Братя дорогі! чи Церковъ, еслибы була институцією людскою, установою людскою, булабы оперла ся гоненямъ погань, чи небулабы унала заразъ въ Своихъ початкахъ? Она перстревала тін першій нещастя, бо божескій ея початокъ, бо Христось Богъ ея основавъ, основавъ на скаль, на св. Петръ Ап., бо божескій ея основатель заповѣвъ ей, що: „врата адова не ѡдолкють ей“.

Але на тыхъ першихъ переслѣдованяхъ не мали ся скѣичити удари на Церковъ Христову.

Прийшли ересы першихъ вѣковъ, прийшли въ середнихъ вѣкахъ напады на пѣвъ дикихъ ордъ на центръ Церкви, на Римъ, прийшли схисмы и нові ересы, особливо лютерянська, системы філософічній новочасній, прийшли напады, клеветы и наруги на Церковъ св и ея слугъ и ея Голову — помимо того мала лодка Петрова взростае на великій корабель, котрый обнимае всь части свѣта, всь народы и языки и нынѣ нема кутика на свѣтѣ, де бы Євангеліе Христове непровадало ся. И коли въ остатній четвертинѣ девятнадцятого столѣтя нові удари валять ся на Церковъ Христову, коли вороги ея зъ одной стороны безбожними идеями и науками старають ся и Церковъ, и вѣру въ Бога людемъ вѣдобрати, намагають ся ладъ суспѣольный вывернути, людемъ вѣдобрати всьо красне и взнесле, а здѣлати зъ нихъ лише ества живюй звѣрячими истинками — тогды зъ другой стороны, щобы пѣдорвати основу Церкви, якъ собѣ думаютъ, вѣдобрають Папъ Піеви ІХ. его власнѣсть, допчуть права Божі и людскі, и забирають Церквѣ ея добро, правно набуте и правно посѣдане: церковну державу.

Забрали Папѣ всьо добро и всь Єго маетки и доходы, полишаючи Єму лише палату Ватиканську. А Папа мусить удержати при Собѣ для веденя справъ Церковныхъ много священникѣвъ, епископѣвъ и кардиналѣвъ, мусить удержувати по цѣломъ свѣтѣ Своихъ представителѣвъ, Пициѣвъ, мусить высылати и вспомагати місіонарѣвъ — словомъ, поносити великі выдатки.

Въ такѣй то для Церкви тяжкой хвилѣ Христось Господь покликуюе на престоль св. Петра, на Свого Намѣстника, Іоакима Печі, котрый по смерти Папы Пія ІХ. выбранный зъ посередъ кардиналѣвъ и черезъ кардиналѣвъ Папою, обнимае правлене Церкви пѣдъ именемъ Льва XIII.

Мужъ глубокои науки, досвѣднній знатокъ природы людскои и знатокъ такъ положеня въ свѣтѣ якъ и вѣдносинъ Церкви, хотяй вже тогды 68-лѣтнній старецъ, съ молодечою енергією бере въ руки керму корабля Христоваго. Анѣ Самъ, анѣ нѣкто зъ Єго окруженя не сподѣванъ ся, що Єму, вже старцеви и, якъ здавало ся, не сильного здоровля, Богъ позволитъ такъ довгі лѣта Церковою управляти.

Въ прекрасныхъ Своихъ, глубоко обдуманыхъ посланіяхъ, енциклікахъ, высказуе Свой гадки и дае напрямъ якъ вѣрній дѣлати и поступати мають.

Взывает до едности, любви и згоды Христа ради; взывает до обновленя родинь христіянських; пригадує, що супружество есть тайною вѣдь Христа Господа установленою для вспѣльннго житя и удержаня ^ѣроду людского, тайною великою и святою, котра пригадує на тую ^ѣсвиту звязь, ^ѣяка есть межн Христомъ и Церквою. Тожь напоминає св. Отець, щобы межн вѣрными лише такї супружества були, котрї заключают ся въ церквѣ, котрї суть тайною, и щобы тїн супружества були честнї, були святї, бо лише зъ такихъ супружествъ Церкви може мати побожныхъ, праведныхъ членѠвъ.

Заохочує Левъ XIII. до наукъ, до шлеканя умѣтностей, до науковыхъ розслѣдѠвъ; выказує, що правдива наука нѣколи непротивить ся вѣрѣ и Богу, а Церковь всегда подпирала и плакала науки и на кождѠмъ поли умѣтностей Церковь и си слуги наибѠльшї положили заслуги.

Видячи, що поветають въ суспѣльности новї струѣ, що такъ званї соціалїсты ширять небезпечнї для ладу суспѣльннго науки, котрї бы спровадили нещастя для людей ту на земли, а заразомъ наразили бы ихъ на вѣчну затрату душъ дорогоцѣнныхъ, перестерѣгає передъ тими ^ѣложными науками. А заразомъ взываетъ тыхъ, котрї суть богатнї, щобы старали ся вспомагати бѣдныхъ и имъ допомагали, а нѣколи некривдили. Бѣдныхъ же напоминає, щобы непожадали рѣчей анъ масткѠвъ ближнихъ своихъ, бо кожда рѣчь має своего властителя и до него правно належить. А кто широ працює, ошаджає, не марує гроша на пѣтики и нецѣлѣбнї выдатки, а при томъ жнє побожно и уцѣливо, той ^ѣпри благословеньствѣ БожѠмъ выживить себе и родину и зможе собѣ придбати такожь якусь власнѠсть.

Великими успѣхами увѣнчала ся дѣяльнѠсть Льва XIII. дотично розширеня Євангелїя св. Въ рѠжнихъ сторонахъ свѣта мїсіонарѣ голосять слово Боже, а скѠлько успѣху дѣяльнѠсть тая въ часѣ понтіфікату теперѣшного Папы принесла видимо зъ того, що двѣста кѠльканацїя Архієпископствъ, Епископствъ и Ап. ВікарїатѠвъ заложивъ Левъ XIII, щобы новї, прибуваючі вѣрнї мази свою управу духовну.

Быстрымъ Своимъ окомъ обнимає теперѣшнїй Папа цѣлый свѣтъ и справы поодинокихъ народѠвъ и поодинокихъ епархїй. КѠлькакратно мавъ я тоє щастє самъ пересвѣдчити ся, що св. Отцу, Льву XIII. не лише справы нашої рускои Церкви але и тої стариннои менѣ повѣренои епархїи суть докладно знанї. А стараючи ся черезъ цѣлый часѣ Свого Понтіфікату о приеднанє вѣдѣвшихъ вѣдь правдивои Церкви вхѠдныхъ народѠвъ, заложивъ новї колегїи для тыхъ народѠвъ, и подѣливъ давнѣйшї, а то въ той цѣли, щобы выхованї пѠдѣ Его окомъ священяки повернувши до своєи вѠтчнннї идею единой, правдивои Церкви помежи своимъ народомъ ширили и заблудившихъ до правдивои вѣры привели.

Особенною любовію и старанностію обвиняе Левъ XIII. насъ русніовъ, назначаючи намъ и нашою Церквѣ велику задачу въ будущности. И въ томъ взглядѣ маемо численні доказы Єго правдиво вѣтцѣвской печальности и любви. И такъ въ одномъ письмѣ высоко подноситъ красоту нашего св. обряду, котрый мы такъ щиро любимо, и иныхъ вехѣдныхъ обрядѣвъ. Нашихъ пернихъ, славянскихъ Апостолѣвъ, Кирила и Методія, котрі на нашъ церковный языкъ перевели все книги до богослужения, які еще теперь у насъ уживаются, прослави въ тѣмъ, що въ цѣлой Церквѣ, и въ латинскѣмъ обрядѣ, установивъ для нихъ день, въ котромъ ихъ память обходить ся, и богослужене, котре въ ихъ честь водправляе ся.

Дальше, Левъ XIII. засновавъ у насъ третю епархію, Станиславѣвску, и тѣмъ способомъ житє духовне межє нашими братьми, въ тамтѣхъ околицяхъ мешкаючими, значно поднесло ся, бо давнѣйше они дуже були вѣддалені вѣдъ своего Архіерея; а черезъ тоє причинило ся такожъ блеску для нашего св. обряда въ нашѣмъ краю.

За Льва XIII. перевела ся такожъ реформа нашего одинокого монашого чина Василіинъ, котрі своими працями місіонарскими и своими письмами духовными много причинили ся до розбудженя житя духовного, до побожности помежи нашими вѣрными и до наверненя многихъ грѣшниковѣвъ.

А такожъ въ доказъ Своєи печальности о насъ и нашъ св. обрядъ заложивъ въ Римъ колегію руску; хотѣвбо, щобы, коли многі народы мають свои колегіи въ вѣчнѣмъ мѣстѣ, щобы и мы русины тамъ такую колегію мали, въ центрѣ христїанства, подѣ окомъ Головы Церкви. Тамъ наші рускі молодці учать ся фїлософїи и наукъ богословскихъ, всехъ наукъ, якихъ будучимъ священникамъ потреба. Мають заразомъ свою Церковь, де все богослужения точно пѣсля нашего обряду водправляють ся, а тіи наші молодці своего обряду докладно вучують ся.

Тоже не диво, дорогі Братя, що все народы, навѣтъ не католици, того великого Папу такъ высоко почитаютъ, що князѣ и королѣ въ спорахъ своихъ вѣддаютъ судъ Льву XIII. Не диво, що все вѣрніи сыны Церкви не лише высоко почитаютъ Папу, але Єго щиро якъ найлѣпшого вѣтця любятъ. Не диво, що той рѣкъ, яко дваццятьпять Єго понтіфкату, такъ торжественно обходятъ и зъ рѣжныхъ сторѣнъ свѣта удавали ся и удають ся паломничі подорожи, щобы великому Ювїлятову зложити у стѣпъ Єго свѣй поклѣнъ.

И мы русины, все вѣрніи Церквѣ св. и все вдячїи за отримані добродѣйства, удалисьмо ся въ числѣ стокѣлькадесять осѣбъ подѣ проводомъ нашего Высокопреосвященного Митрополита Кпръ Андрея до Риму, щобы поклонити ся Найдостойнѣйшому Ювїлятову, выразити чувства наші, отримати благословене Намѣстника Христового и помолвивши ся на грѣбахъ Апостолѣвъ покрѣпити ся до дальшого житя.

Въ мѣсяци жовтня вѣдбула ся наша подорожь, и щасливо въ разомъ прибули мы до вѣчного мѣста дня 25 жовтня вечерь. Заразь на 27 передь полуднемъ назначено намъ часъ, коли насъ св. Отець прийме. Веѣ удалисьмо ся до палаты Ватиканьской, де св. Отець менкае и поза котру нѣколи не выѣздити хиба до огородѣвъ, котрі до той палаты належать. Заразомъ зъ нами зѣбрали ся въ великой галеріи и инші путники, а були тамъ: Мадеры, Ирляндць, Испаны зъ Гібральтару и Италянць зъ однои епархіи. Намъ Русинамъ призначено перше мѣсце при входѣ по правой сторонѣ, такъ що мы перші св. Отцу представили ся. Насампередь мы оба Архіереѣ удали ся до приватныхъ комнать Папы, де представилисьмо ся св. Отцу, зложили нашъ поклѣнъ, и высказали нашѣ чувства. Св. Отець принявъ насъ дуже сердечно, высказавъ Свою радѣсть, що бачить насъ и побачить рускихъ паломникѣвъ, и веѣвъ до лектики. Мы сопровиджали св. Отца до галеріи, де веѣ путники були зѣбрані.

Въ той галеріи св. Отець веѣвъ на фотель, а той фотель служба поєувала вѣдъ одного путника до другого. Архіереѣ представляли путникѣвъ каждый своихъ зъ своей епархіи, а св. Отець до каждого пару слѣвъ промовивъ и каждый буть припущеній до уцѣлованя руки. А були межи нашими путниками веѣ станы заступлені: оба Архіереѣ, крылошане, священники, интелігенція свѣтека обохъ полѣвъ, мѣщаньство и селяньство такожъ мужины и женцины.

Такъ тревала тая авдієнція, намъ веѣ путники веѣхъ депутацій, які тамъ були зѣбрані, зѣстали представлені, около 1½ години, и подивляти треба було, що той великій, святий старецъ 93 лѣтній не змучивъ ся тымъ довгимъ принятемъ, але при кѣнци пѣднѣсь ся зъ фотеля, на котрѣмъ сидѣвъ, и сильнымъ голосомъ веѣмъ тамъ зѣбранымъ удѣливъ Апостольского благословеньства.

Урадовані, що побачилисьмо св. Отца, що зложилисьмо Ему нашъ поклѣнъ и отримали благословеньство Головы Церкви, пѣднесені на духу выйшли мы зъ той салѣ и зъ Ватикану. А примѣчаю, що черезъ веѣ дни нашего побуту въ Римѣ звиджовали мы многі церкви, мѣся овящені кровію мученикѣвъ, катакомбы, то значить такі пещери пѣдземні, де перші христіане похороняли ся и де вѣдправляли ся за часѣвъ переслѣдовань службы Божі, и многі мѣся, котрыхъ въ Римѣ, въ тѣмъ великомъ и славномъ мѣстѣ, оглядати варта.

Дня 29. жовтня веѣ путники приступали до св. сповѣди и при службѣ Б. котру соборно въ криптѣ пѣдъ Церквою св. Петра, а на грѣбѣ того св. Апостола вѣдправилисьмо, веѣ принимали св. причастіє.

Вже того дня вечерь и слѣдующихъ днѣвъ часть путникѣвъ выбрала ся зъ поворотомъ до дому. Мы же прочі очѣкували еще авдієнціи приватной, якои св. Отець намъ удѣлити обѣщавъ. Тая приватна авдієнція зѣстала назначена на день 4. листопада. Насампередь зѣставъ принятій Высокопреосвященный Митрополитъ самъ, по скѣнченой той авдієнціи бувъ я самъ припущеній до св. Отца,

котрый правдиво по вѣтцѣвски выпитовавъ мене о справы моеи епархіи и справы рускои Церкви въ загалѣ, въ кѣнцѣи вразѣ съ Высокопреосвященнымъ Митрополитомъ прийиди Впр. крылошане, Всч. свѣщеники и прочіи путники, котрыи еще позѣстали и всѣхъ насъ св. Отець якъ найсердечнѣйше принявъ и зъ кождымъ щиро, по вѣтцѣвски говоривъ. Мы зложили Петрѣвъ грѣшн, котрый зъ собою привезлисъмо; св. Отець подяковавъ и сказавъ: „скажѣть тамъ своимъ, що Папа лише зъ того Петроного гроша утримуе си.“ Такъ есть дорогіи Братя, всѣ маетки, яки Папы посѣдали, цѣлу церковну державу забрали Папѣ. Тожъ памятати намъ належитъ на потреби св. Отца и що року нашѣи, хоть скромній, лепты Ему переслати. А на кѣнцѣи св. Отець поблагословивъ насъ всѣхъ а заразомъ удѣливъ власть, щобы всѣи свѣщеники въ нашихъ епархіяхъ, котрыи суть въ душпастврствѣ, своимъ вѣрнымъ Ап. благословенствомъ въ имени св. Отца удѣлили.

Тожъ съ радостію передаемъ Вамъ, Всч. Отцы и дорогіи Братя, тую власть, щобысьте въ найблѣснѣе свято або недѣлю тое Ап. благословенство своимъ вѣрнымъ удѣлили.

Кѣнчу, дорогіи Братя, той листъ жѣи до Васъ о юбилею Папы Льва XIII, але при кѣнцѣи мушу еще звернути увагу Вашу на одно.

Мы радуемъ си тымъ ювилеємъ Льва XIII, мы подивляемъ того великого Папу, мы зъ щирого сердца складасмъ Ему нашѣ поклѣнъ и нашѣ желаня, мы горичо молимо Господа Бога, щобы тое дороге жите якъ найдовнѣе утримувавъ, але не лише длятого, що Вѣдъ такъ высокими прикметами ума и сердца вѣдзначавъ ся, що такъ велики заслуги для Церкви положивъ, що такъ великимъ есть Папою.

На першѣмъ мѣсци мы бачимо въ Львѣ XIII, Намѣстника Христоваго, Голову Церкви, наслѣдника св. Ап. Петра. Кождый Папа по выборѣ своимъ змѣняе свое имя и прибирае собѣ инне. Жаденъ Папа не прибранъ собѣ имени Петра, бо кождый есть Петръ; кождый есть тымъ, котрого Христосъ зробивъ подставою и Головою Церкви Своєю, тымъ котрому Христосъ вручивъ ключѣи.

И въ томъ лежить суть тогорѣчного юбилею, щобы мы, складаючи нашѣ поклѣнъ Льву XIII. чули тое и знали, що складаемо его Голову Церкви, щобы мы тую вѣрностъ до Церкви св. и Головы си, яку мы, такъ сказати, зъ молокомъ матери выссали, теперъ въ собѣ тымъ живѣйше будили и якобы обновили, щобы цѣле мыслене наше и дѣлане наше въ цѣломъ нашѣмъ житю було цѣлковито згѣдне зъ наукою Церкви и волею си.

И коли на жалъ часы настають тяжкѣи, коли невѣрество чимъ разъ сильнѣйше голову подносятъ, коли наруги и удары на Церковь св. и си Голову и си слугъ множать ся, коли повстають ненависти и борбы однихъ противъ другихъ, Вы, дорогіи Братя, всюды на кождѣмъ мѣсци, зъ цѣлою смѣлостію и вѣдвагою, боронѣть справы Церкви, боронѣть идеѣи Христа Господа, котрый есть любовь, а цѣлымъ дѣланемъ Вашимъ, въ словѣи и писемъ, дѣломъ и особливо житемъ Ва-

шимъ праведнымъ, правдиво христiянскимъ оказуйте, що Вы правдивыми дѣтьми Церкви, правдивыми учениками Христовыми, щобы никто неспосмѣвъ намъ закидати, що мы русини вѣдступаемъ вѣдъ Церкви и науки еи.

Тымъ дѣломъ принесете наибѣльшу радѣсть пашому св. Ювильятови, тымъ окажете, що Вашi желаня для Него суть щирi и правдивi, тымъ принесете потѣху Его великому серцю, котре тѣлько прикростей и болю перетерпѣло.

Благодать Господа Нашого Исуса Христа съ всеми нами. Аминь.

Писано въ Черемышли при Нашѣмъ престольнѣмъ храмѣ Рождества св. Иоанна Крестителя въ праздникъ Непорочного Зачатiя П. Бци 9. грудня 1902.

† Константинъ

Епископъ.

Всеч. Духовенству поручаемъ, щобы той листъ пастырекiй въ наиблизну недѣлю або свято по Евангелiю вмѣсто проповѣди перечитали и дебы потреба було, пояснили.

То само мають здѣлати Всч. оо. катехиты школъ середныхъ и выдѣловыхъ, а Всч. оо. катехиты школъ народныхъ вѣдповѣдну ескорту выголосити. Всѣ Всч. оо. душпастырѣ, силою власти, черезъ св. Отца наданои, удылять, приготовивши вѣдповѣдною промовою вѣрныхъ, своимъ нарохiянамъ Ап. благословенство пѣсля обряду, поданого въ Вѣстнику епар зъ р. 1900 стор. 139.

Въ кѣнци розпоряджаемъ, якъ тоє вже въ цѣлой католицкой Церквѣ установлено, щобы такъ того року, якъ и въ слѣдующихъ лѣтахъ, въ день Богоявленя збирати жертвы вѣрныхъ яко Петровъ грѣнь для св. Отца. О томъ належитъ вѣрныхъ напередъ поучити, а зѣбранi жертвы найдальше въ мѣсяци лютомъ переслати до дотычного уряду деканального а не впрость до Консистерiи. Всч. оо. Настоятелѣ деканатѣвъ всѣ зѣбранi жертвы, съ точнымъ выказомъ душпастырствъ, перешлють до Еп. Консистерiи въ кѣнцы мѣсяця лютого и надъ точнымъ выкованемъ того розпорядженя будутъ уважати.

Вѣдъ Еп. Ординарiята.

Черемышль дня 22. Грудня 1902.

† Константинъ,

Епископъ.

Ч. 6743. О наданю стипендій богослуж. фундаціи б. п. Архипресв. Гр. Шашкевича.

Зъ фундаціи б. п. Архипресвитера Григорія Шашкевича надала тутешна капітула стипендіи богослужебнїи на р. 1903 слѣдующимъ священникамъ:

Володимиру Саноцкому сотрудиикови въ Теплицяхъ, Димитрію Городискому сотруд. въ Равь русской, Іоану Ключасови сотруд. въ Самборъ, Андрею Наконечному сотрудиикови въ Дахновъ, Теофану Величцъ сотруд. въ Лытынъ, Леонтію Адрияновичу сотрудиикови въ Корманичахъ, Стефану Макарови сотрудиикови въ Новѣмъ мѣстѣ, Теодору Дякови завѣдателяви въ Нижанковичахъ, Петру Дуркотови парохови въ Яблоницъ польской, Іоану Созаньскому парохови въ Замѣховъ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемишль, дня 18. Грудня 1902.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятїи:

- Ч. 6667. На парохію Нижанковичи: 1. Винницкій Павелъ, 2. Кипріянь Іоанъ. 3. Максимовичъ Іосифъ, 4. Пясецкій Левъ, 5. Венгриновичъ Волод. 6. Терлецкій Волод.
- Ч. 6663. На парохію Гниза: 1. Гячко Діон., 2. Ильницкій Мих, 3. Янѣвъ Петръ.
- Ч. 6664. На парохію Смодинъ: 1. Кунцевъ Ал., 2. Кмищевичъ Р., 3. Гринсвецкій Ем., 4. Насальскій Волод, 5. Кипріянь І., 6. Вербицкій Георг. 7. Миколайчукъ Мартинъ, 3. Демцю Мих.
- Ч. 6665. На парохію Вѣлька мазов. 1. Кипріянь І., 2. Яцевъ Ант. 3. Вербицкій Георг., 4. Гукевичъ Волод., 5. Щепковичъ Фр., 6. Пясецкій Левъ, 7. Миколайчукъ Мартинъ, 8. Тустановскій Лонгінъ, 9. Ильницкій Мих, 10. Клишь Вас 11. Февякъ Мих.
- Ч. 6668. На парохію Доброгостѣвъ: 1. Ильницкій Іоанъ, 2. Левицкій Теофиль, 3. Журавецкій Григорій.
- Ч. 6666. На парохію Берестъ: 1. Цапинскій Петръ, 2. Мохнацкій Игнатій, 3. Гячко Діонизій.
- Ч. 6672. На парохію Клоковичи: 1. Ступницкій Павелъ, 2. Косоноцкій Мих.
- Ч. 6671. На парохію Кречовичи: 1. Венгриновичъ Діонизій.
- Ч. 6669. На парохію Крамарѣвка: 1. Смолинскій Вас., 2. Демцю Мих.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 25. Грудня 1902.

† **Константинъ**

Епископъ,

О. Іоанъ Стрыйскій,

Канцлеръ.